

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 9 1973 – Årg. 3

Anvisningar för 1974 års särskilda fastighetstaxering

den 15 november 1973

RSV Dt
1973:33

Tryckt den
4 januari 1974

RSV har vid sammanträde den 15 november 1973 beslutat meddela följande anvisning för 1974 års särskilda fastighetstaxering.

I fall av ny taxering enligt föreskrifterna i 13 § 2 mom kommunalskattelagen iakttas att taxeringen skall ske efter det allmänna prisläge och de uppskattningsgrunder i övrigt som tillämpats vid 1970 års allmänna fastighetstaxering.

Vid värdering av industribyggnad med utgångspunkt i anläggningskostnaden bör omräkningstalen

för åren 1970 och 1971 vara	0,90
för år 1972 vara	0,80
och för år 1973 vara	0,70

I fall av värdeförändring på grund av verkställda investeringar iakttas följande.

Vid 1974 års taxering bör reduktionstalet för samtliga fastighetstyper vara 0,7. Talet 0,7 är framräknat med utgångspunkt i bl a den värderingskoefficient som bostadsstyrelsen använder vid beräkning av produktionskostnad i samband med bostadslångivning.

Den sålunda framräknade marginella värdeförändringen bör sedan reduceras ytterligare med iakttagande av 1970 års taxeringsnivå (75 % respektive 80 % av allmänna saluvärdet).

Den totala reduktionen av investeringskostnad bör ske genom att vid 1974 års taxering använda 0,55 för fastigheter med 75 % taxeringsvärdenivå och 0,60 för övriga fastigheter.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Anvisningar angående beräkning av värdet av förmån av subventionerad lunch avseende kalenderåret 1974

RSV Dt
1973:34

Tryckt den
4 januari 1974

den 15 november 1973

RSV har vid sammanträde den 15 november 1973 beslutat meddela följande anvisningar angående beräkning av värdet av förmån av subventionerad lunch. Anvisningarna är avsedda att tillämpas fr o m inkomståret 1974, dvs fr o m 1975 års taxering.

Subventionerad lunch tillhör en grupp naturaförmåner vars skatteplikt beror av värdet (jfr RSVs anvisningar angående beskattning av vissa naturaförmåner, RSV 3205). Förmånerna anses som skattefria endast om deras sammanlagda värde från en och samme arbetsgivare inte överstiger *600 kr för helt år räknat*. I sådana fall behöver arbetsgivaren inte heller redovisa förmånen på kontrolluppgift enligt 37 § 1 mom f) taxeringsförordningen.

Förmånsvärdet av subventionerad lunch kan i regel beräknas med utgångspunkt från det i källskatttabellerna angivna värdet för fri kost, ett mål om dagen, vid korttidsanställning. Detta värde anges i 1974 års tabeller till 6:10 kr. För kalenderåret 1974 kan förmånen av subventionerad lunch normalt beräknas till ett belopp per dag, som motsvarar skillnaden mellan det i källskatttabellerna för inkomståret 1974 angivna värdet av ett mål om dagen och det pris den anställde erlagt för lunchen. För att undersöka om skatteplikt respektive uppgiftsskyldighet föreligger multipliceras därefter skillnadsbeloppet med beräknat antal kostdagar under kalenderåret.

Detta beräkningssätt avser luncher av normal beskaffenhet men däremot inte luncher av dyrbarare slag som mer påtagligt har karaktären av löneförmån. Numera förekommer i allt större utsträckning att arbetsgivare tillhandahåller anställda luncher till avsevärt reducerade priser. I syfte att uppnå likformiga regler rörande beskattningen av och uppgiftsskyldigheten för dessa förmåner bör i normalfallet det nyss angivna beräkningssättet kunna tillämpas även beträffande arbetsgivare som tillhandahåller anställda måltidskuponger eller i övrigt betalar de anställdas luncher. Som förutsättning härför gäller emellertid att det pris (brutto) arbetsgivaren betalat för lunchen inte överstigit 10 kr.

Har arbetsgivaren bekostat lunch som överstiger 10 kr beräknas värdet av den subventionerade förmånen enligt följande:

RSV Dt 1973:34

Det pris arbetsgivaren erlagt (brutto)
Avgår: Normallunchpriset (10 kr)
Tillkommer: Värdet av fri lunch enligt källskattetabellen (6:10 kr)
Avgår: Den summa den anställde betalat

Förmånens värde per dag

För att närmare belysa hur förmånen skall beräknas i de fall lunchkostna-
den överstigit 10 kr lämnas följande exempel.

Arbetsgivaren har betalat	12 kr
Avgår normallunchpriset	<u>-10 kr</u>
	2.kr
Värdet av fri lunch	6:10 kr
Den anställde har betalat	<u>-4:00 kr</u>
	2:10 kr

Värdet av den subventionerade lunchen per dag utgör 4:10 kr
(2:- + 2:10). Om antalet kostdagar uppgår till 220 blir värdet av
förmånen för helt år räknat 902 kr (220 x 4:10).

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Beskattning av vissa naturaförmåner¹

RSV Dt
1973:35

Tryckt den
29 december 1973

den 7 november 1973

RSV har beslutat att ifrågavarande anvisningar skall *med tillämpning vid 1974 års taxering* erhålla följande ändrade lydelse.

Enligt 32 § 3 mom sista stycket kommunalskattelagen (KL) skall förmån av mindre värde som utgått i annat än pengar inte tas upp som intäkt om förmånen kan antas inte vara avsedd att utgöra direkt vederlag för utfört arbete. I anvisningarna till detta stadgande anges att, vid bedömning om förmånen skall tas upp som intäkt, hänsyn skall tas till det sammanlagda värdet av de förmåner av ifrågavarande slag, som den skattskyldige åtnjutit från samme arbetsgivare. Hänsyn skall också tas till den besparing i normala levnadskostnader som förmånen kan ha inneburit. För att en förmån skall vara skattefri krävs vidare att förmånen inte framstår som ett med lön eller pension jämförbart vederlag utan som en åtgärd för att bereda trivsel i arbetet eller liknande eller också utgår på grund av sedvänja inom yrket eller verksamheten i fråga. Slutligen anges att, om den skattskyldige mot avstående av förmånen äger erhålla ersättning i pengar, förmånen i regel bör betraktas som skattepliktig.

Dessa bestämmelser måste av praktiska skäl ses i samband med stadgandet i 37 § taxeringsförordningen (TF), att kontrolluppgift som lämnas av arbetsgivare inte behöver innehålla uppgift om förmåner i annat än pengar, om förmånernas sammanlagda värde, efter avdrag för eventuellt vederlag, uppenbarligen inte överstigit 600 kr för helt år räknat.

A Allmänna synpunkter

Det har ej sällan förekommit, att arbetsgivare vid tillämpning av bestämmelserna i 37 § 1 mom f) TF om undantag från eljest föreliggande skyldighet att i kontrolluppgift redovisa naturaförmåner misstolkat bestämmelserna i nedan angivna två avseenden. I anledning härav bör följande detaljbestämmelser rörande uppgiftsskyldigheten uppmärksammas.

1. Undantaget från uppgiftsskyldighet avser naturaförmåner, vilkas värde uppenbarligen inte överstigit 600 kr *för helt år räknat*. Om kontrolluppgift avser anställning, som inte varat hela inkomståret, skall alltså motsvarande reduktion av beloppsgränsen göras. Om anställningen

¹ Jfr Meddelanden från RSV, Serie I nr 8/1972 p 2.

varat halva inkomståret, är beloppsgränsen sålunda 300 kr och om den varat en månad 50 kr.

2. Nyss angivna beloppsgräns av 600 kr för helt år räknat avser det *sammanlagda* värdet av de naturaförmåner som den anställde uppburit från arbetsgivaren i fråga. Hänsyn skall alltså – dock endast i den mån ej annat följer av vad nedan under B sägs – tas till värdet av samtliga till den anställde lämnade naturaförmåner vid bedömning om förmåner behövs redovisas i kontrolluppgift.

I detta sammanhang må vidare framhållas att det vid bedömningen av frågan om skatteplikt för en viss förmån föreligger är utan betydelse om rätten till förmånen grundas på kollektivavtal eller på individuell överenskommelse med arbetsgivaren.

Om arbetsgivare, i samband med firmajubileum eller eljest, till anställd överlämnar obligation, aktie eller presentkort, bör dylik förmån inte betraktas som naturaförmån utan anses jämställd med kontanta medel.

Om en skattskyldig i sin självdeklaration redovisat en naturaförmån som skattepliktig, trots att det av omständigheterna framgår att skatteplikt inte föreligger, bör taxeringsmyndigheten självständigt rätta deklarationen i detta hänseende. Det bör däremot inte förekomma att taxeringsmyndigheten lägger ned ett betydande arbete på att undersöka om förmåner, som uppgetts som skattepliktiga, verkligen är skattepliktiga enligt nedan angivna regler.

B Anvisningar rörande olika slag av naturaförmåner

Med hänsyn till den i 32 § 3 mom sista stycket KL meddelade bestämmelsen – och för att i praktiken möjliggöra den förenkling i fråga om deklaration och taxeringskontroll för de stora löntagargrupperna, som främst motiverat nyssnämnda lagbestämmelse – bör naturaförmåner indelas i nedan angivna tre grupper. För förmåner inom respektive grupper bör tillämpas de regler med avseende på frågan om skatteplikt, som för varje grupp anges.

I Förmåner vilka överhuvud inte bör anses som skattepliktiga

Till denna grupp hänförs förmåner av obetydligt ekonomiskt värde för mottagaren, s k trivselförmåner. Hit räknas även vissa förmåner, vilkas värde visserligen kan vara större men som tidigare ej ansetts som skattepliktiga och av praktiska skäl även fortsättningsvis bör undantas.

Exempel: fria överdrags- och skyddskläder samt fri tvätt av dylika; förfriskningar under arbetet (kaffe o d) av beskaffenhet att inte kunna anses som måltid; sedvanliga rabatter åt anställda vid inköp av varor, som saluhålls eller produceras av arbetsgivaren; sedvanliga gåvor från arbetsgivare (t ex en klocka efter 25 års anställning) med karaktär av personalomkostnader; fria bad på arbetsplatsen; rätt för skogsarbetare m fl till fri avfallsved;

lärare tillkommande fri lunch vid övervakning av skolmåltid;
fria resor för järnvägspersonal och deras familjer.

Med hänsyn till att de till grupp I hänförliga naturaförmånerna överhuvud inte bör anses som skattepliktiga intäkter för mottagarna bör inte krävas att arbetsgivarna på kontrolluppgifterna tar upp dylika förmåner; vid tillämpning av beloppsgränsen 600 kr bör dylika förmåner sålunda inte medräknas. Skulle kontroll i visst fall anses erforderlig, bör arbetsgivaren emellertid anmanas att, i den mån så är möjligt, inkomma med uppgifter jämväl angående naturaförmånerna i fråga.

II Förmåner vilkas skatteplikt beror av värdet

De till denna grupp hänförliga förmånerna har i regel ett något större värde än de under grupp I avsedda. De bör anses som skattefria endast om *deras sammanlagda värde inte överstigit 600 kr* för helt år räknat. Härvid bör iakttas att sammanläggning endast sker av förmåner som erhållits från en och samme arbetsgivare samt att vid beräkandet av förmånernas sammanlagda värde hänsyn inte tas till förmåner som tillhör grupp I eller III. Om den skattskyldige äger byta ut naturaförmånen mot ersättning i pengar, bör förmånen emellertid regelmässigt anses som skattepliktig oavsett förmånens större eller mindre värde.

Exempel: subventionerad kost, såsom lunch till nedsatt pris;
subventionerad bostad, såsom hyresbillig tjänstebostad;
rätt för arbetstagare att själv avverka husbehovsved i arbetsgivarens skog;
elektrisk ström till nedsatt pris;
tillhandahållande till nedsatt pris av beklädnad i och för tjänsten (annat än överdrags- och skyddskläder);
fri eller subventionerad telefon i bostaden.

Värdet av förmån av subventionerad lunch kan i regel beräknas med utgångspunkt från det i källskattetabellerna för inkomståret angivna värdet för fri kost, ett mål om dagen, vid korttidsanställning. Detta värde anges i 1973 års tabeller till 5:30 kr. Vid 1974 års taxering bör därför förmånen av subventionerad lunch normalt beräknas till ett belopp per dag, som motsvarar skillnaden mellan 5:30 kr och det pris den anställda erlagt för lunchen.

Till grund för värderingen av andra till denna grupp hörande förmåner kan normalt läggas av RSV i länsanvisningar angivna värden. Finns sådant värde inte fastställt, bör värderingen ske med utgångspunkt från vad det skulle kostat mottagaren att själv förskaffa sig förmånen i allmänna marknaden.

III Förmåner vilka alltid bör anses som skattepliktiga

Här avses förmåner som inte kan hänföras till åtgärder från arbetsgivarens sida för att bereda trivsel i arbetet eller dylikt utan som regelmässigt måste betraktas som direkt vederlag för utfört arbete. Dessa förmåner

RSV Dt 1973:35 bör därför anses som skattepliktiga oavsett det värde, vartill de uppskattas.

Exempel: hyresfri bostad;

fri kost, ett eller flera mål om dagen;

fritt bränsle (i andra fall än ovan sägs);

fri elektrisk ström;

rätt att för privat bruk använda arbetsgivaren tillhörig bil;

rabatt åt anställda överstigande vad som sedvanligen förekommer;

fri beklädnad i och för tjänsten (annat än överdrags- och skyddskläder).

Med åtnjutande av *fri* förmån bör jämföras sådana fall, där den anställda visserligen betalar ersättning till arbetsgivaren för att få åtnjuta förmånen, men där ersättningen motsvarar en så obetydlig del av förmånens värde att förfarandet får anses ha tillkommit för att kringgå bestämmelsen om ovillkorlig skatteplikt för den helt fria förmånen.

Förmånen att få – fritt eller mot visst vederlag – för privat bruk använda arbetsgivaren tillhörig bil har regelmässigt ett värde överstigande 600 kr för helt år räknat. Skulle i undantagsfall bilen av den anställda användas i så ringa omfattning att förmånens värde uppenbarligen understiger 600 kr för helt år räknat, blir frågan om skatteplikt för förmånen att bedöma enligt reglerna ovan under II.

Den under A här ovan angivna begränsning i arbetsgivarens uppgiftsskyldighet, som gäller för naturaförmåner med ett värde uppenbarligen inte överstigande 600 kr för helt år räknat, omfattar i princip även de till grupp III hörande förmåner. Den omständigheten att arbetsgivaren i visst fall må ha underlåtit att i kontrolluppgift redovisa en till grupp III hörande förmån, medför emellertid *inte* – lika litet som i fråga om andra skattepliktiga förmåner – befrielse för den skattskyldige att i självdeklarationen ta upp förmånen.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Angående skatteplikt för visst bidrag vid arbetslöshet¹

RSV Dt
1973:36

Tryckt den
29 december 1973

Svenska Driftpersonalförbundet har hemställt om RSVs uttalande angående beskattningen av bidrag, som förbundet avser utbetala till arbetslösa medlemmar vilka inte är anslutna till erkänd arbetslöshetskassa. Förbundet har i ärendet anfört följande:

Svenska Driftpersonalförbundet kommer att från och med 1 januari 1974 till medlemmarna i förbundet som blir arbetslösa utbetala ersättning enligt de normer som gäller för ersättningar ur erkänd arbetslöshetskassa.

Utbetalningen av ersättningen sker ur egna fonder. För att klargöra frågeställningen görs här en hypotetisk bild av hur vi har tänkt oss ersättningen:

Om medlemmen hade varit ansluten till erkänd arbetslöshetskassa hade han erhållit ett ersättningsbelopp motsvarande 110 kr per dag. Av denna summa får han efter skatt behålla 76 kr per dag. Denna summa skall en medlem i vårt förbund också erhålla enligt följande:

1. Kontant arbetsmarknadsunderstöd utgår med 35 kr/dag. På detta belopp drages skatt med 8 kr, varför 27 kr återstår.
2. För att medlemmen skall få ett belopp som om han varit ansluten till erkänd arbetslöshetskassa tillskjuter förbundet 49 kr och medlemmen erhåller således 76 kr.

Vår fråga gäller alltså beloppet enligt punkt 2. Är förbundet eller medlemmen som erhåller detta belopp på något sätt skyldiga att erlägga skatt på detta belopp?

RSV har i skrivelse den 29 oktober 1973 till Svenska Driftpersonalförbundet anfört följande:

Förbundet har under hand upplyst, att den aktuella ersättningen i sin helhet skall finansieras av inbetalda medlemsavgifter. Enligt RSVs mening är därför utbetalningen av ersättningen närmast att betrakta som en återbetalning av medlemsavgifter till vissa medlemmar i förbundet.

Enligt rättspraxis är medlemsavgift till fackförening/fackförbund att hänföra till sådana avgifter, som enligt punkt 1 av anvisningarna till 20 § kommunalskattelagen räknas till vid

¹ Jfr Meddelande från Riksskattenämnden Serie 1, nr 2/1969 p 5

RSV Dt 1973:36

taxering inte avdragsgilla levnadskostnader. Med hänsyn till att förbundets medlemmar således inte är berättigade till avdrag för medlemsavgiften vid taxeringen, torde skatteplikt inte heller föreligga för den återbetalning av sådana avgifter, som vissa medlemmar i förbundet kommer att erhålla vid arbetslöshet.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-104 30 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 1 1974 – Årg. 4

RSV Dt
1974:10

Genomsnittspris på djur och återanskaffningskostnad för inventarier vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder¹

Genom lagen (1972:741) infördes i kommunalskattelagen (KL) nya bestämmelser om beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder. De nya bestämmelserna trädde enligt lagen (1972:742) om ikraftträdande av förstnämnda lag (ikraftträdandelagen) i kraft den 1 januari 1973 och tillämpas första gången vid 1974 års taxering. Skyldighet att gå över till att tillämpa de nya bestämmelserna regleras i 2 § ikraftträdandelagen.

Riksskatteverket (RSV) har vid sammanträde den 15 november 1973 beslutat dels fastställa genomsnittspris på djur och återanskaffningskostnad för inventarier² att användas vid övergång till bokföringsmässig redovisning av inkomst av jordbruksfastighet dels ock meddela följande anvisningar för sådan övergång. Värdena på djur är även avsedda att ligga till

grund för värdesättningen av djur för skattskyldiga som tillämpar bokföringsmässig redovisning det beskattningsår för vilket taxering skall ske år 1974 under förutsättning att beskattningsåret avslutas efter den 30 september 1973. Värdena på djur och inventarier vid övergång till bokföringsmässig redovisning samt anvisningarna, i vad avser beräkning av ingångsvärdet vid övergång till sådan redovisning, skall tillämpas vid 1975 års taxering beträffande

– skattskyldig som under år 1973 förvärvat äganderätt eller nyttjanderätt till jordbruksfastighet, som utgör särskild förvärvskälla, men beträffande vilken fastighet den skattskyldige redan före förvärvet beräknat inkomsten av jordbruksfastigheten enligt den s k kontant-

¹ Jfr Riksskatteverkets meddelanden, RSV Dt 1973:20.

² Här avses inte byggnadsinventarier. Kostnaden för sådana inventarier får enligt 10 § ikraftträdandelagen under däri angivna förutsättningar avräknas från avskrivningsunderlag eller ingångsvärde för byggnad och tillföras ingångsvärde för inventarier.

principen, och som vid 1974 års taxering inte tillämpat bokföringsmässig redovisning

- skattskyldig som efter den 1 januari 1974 förvärvar äganderätt eller nyttjanderätt till jordbruksfastighet, som är särskild förvärvskälla³
- skattskyldig som haft bruttointäkt av jordbruksfastighet, vilken utgör särskild förvärvskälla, om bruttointäkten för beskattningsåret 1972 enligt taxeringsnämndens beslut uppgått till eller överstigit 100 000 kr, och som vid 1974 års taxering inte redovisat inkomst av jordbruksfastigheten enligt bokföringsmässiga grunder⁴
- skattskyldig som frivilligt övergått att redovisa inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder fr o m den 1 januari 1974. Som förutsättning för frivillig övergång till bokföringsmässiga grunder gäller att den skattskyldige senast tre månader före övergången gjort anmälan härom till skattechefen i det län där jordbruksfastigheten är belägen (3 § ikraftträdandelagen).

Vid bedömning om bruttointäkt av jordbruksfastighet enligt taxeringsnämndens beslut uppgått till eller överstigit 100 000 kr för beskattningsåret 1972 bör i sådana fall, där flera delägare eller brukare finns till jordbruksfastigheten, med

³ De nya reglerna för obligatorisk övergång vid 1975 års taxering skall emellertid ej tillämpas om skattskyldig under år 1974 förvärvat äganderätt eller nyttjanderätt till jordbruksfastighet, som utgör särskild förvärvskälla, men beträffande vilken fastighet den skattskyldige redan före förvärvet beräknat inkomsten av jordbruksfastigheten enligt den s k kontantprincipen.

⁴ Övergång till redovisning enligt bokföringsmässiga grunder behöver ej ske, om driften i förvärvskällan upphör under det beskattningsår, för vilket taxering skall äga rum i första instans år 1975.

bruttointäkt förstås bruttointäkten av jordbruksfastigheten i dess helhet.

Exempel

En jordbruksfastighet ägs och brukas av far och son tillsammans. Fadern äger $\frac{3}{4}$ och sonen äger $\frac{1}{4}$. Bruttointäkten för brukningsenheten utgör enligt taxeringsnämndens beslut vid 1973 års taxering (beskattningsåret 1972) 300 000 kr. Även sonen, vars andel av bruttointäkten utgör 75 000 kr, skall gå över till redovisning enligt bokföringsmässiga grunder.

Exempel

Två makar äger en jordbruksfastighet som de brukar tillsammans. Bruttointäkten utgör 150 000 kr enligt taxeringsnämndens beslut vid 1973 års taxering. Båda skall gå över till bokföringsmässig redovisning, även om varderas andel av bruttointäkten understiger den vid 1975 års taxering gällande gränsen 100 000 kr.

Värden vid beskattningsårets ingång på djur och inventarier

Enligt ikraftträdandelagen skall RSV fastställa värden som skall tjäna till ledning vid beräkning av ingångsvärden på stamdjur⁵ och inventarier. De värden, som skall gälla vid 1975 års taxering för skattskyldiga som övergår till bokföringsmässig redovisning den 1 januari 1974, framgår av bifogade förteckning. Dessa värden skall användas även i vissa fall då djur och inventarier förvärvas benefikt efter

⁵ Djurbeståndet behandlas enligt de nya reglerna som lager. Skillnaden mellan stamdjur och omsättningsdjur har betydelse vid övergången till redovisning enligt bokföringsmässiga grunder och för värdering de närmast därpå följande tre beskattningsåren, se nedan s 8.

”Värde på djur vid utgång av beskattningsår, för vilket taxering skall ske år 1974”.

den 14 november 1973. Värdena motsvarar beträffande inventarier faktisk eller beräknad återanskaffningskostnad och beträffande djur genomsnittspriserna under tiden 1 oktober 1972–30 september 1973.

Om övergång till bokföringsmässig redovisning av inkomst av jordbrukfastighet ägt rum eller om vissa benefika förvärv av djur och inventarier skett efter den 25 november 1972 men före den 15 november 1973 skall vid 1975 års taxering såsom värde på djur och återanskaffningskostnad för inventarier tas upp de värden som fastställts i RSV Dt 1973:20. Värdena däri motsvarar beträffande inventarier faktisk eller beräknad återanskaffningskostnad och beträffande djur de av RSV i november 1972 fastställda värdena⁶ ökade med 25% och i förekommande fall avrundade. Sistnämnda värden grundar sig i sin tur på genomsnittspriserna under tiden 1 oktober 1971–30 september 1972.

Om övergång till bokföringsmässig redovisning av inkomst av jordbruksfastighet skett före den 26 november 1972 skall såsom värde på djur och återanskaffningskostnad för inventarier tas upp 5/4 av de värden som fastställts närmast före övergången till redovisning enligt bokföringsmässiga grunder.⁷ Äldre anvisningar är i övrigt ej tillämpliga. Skattskyldig, som har brutet räkenskapsår, skall – även i den mån räkenskapsåret belöper på tid före den 1 januari 1973 – beskattas enligt de nya bestämmelserna i de fall taxering för övergångsåret skall ske vid taxering år 1974 eller senare år. Härav följer bl a att om övergång till redovisning enligt bokföringsmässiga grunder skett före den 1 januari 1973 men taxering för övergångsåret sker år 1974 ingångsvärdet för djur och inventarier m m skall beräknas med tillämpning av reglerna i ikraftträdandelagen.

Beträffande tillämpningen av värdena gäller följande.

Med ingångsvärde nedan förstås det värde av tillgång som enligt ikraftträdandelagen skall tas upp vid tidpunkten för övergången.

A Djur

Stamdjur m m

Ingångsvärde får endast tas upp för s k stamdjur.

Till stamdjur hänförs i beskattningshänseende de djur som vid kontantmässig inkomstredovisning är att anse såsom inventarier. Av 18 § ikraftträdandelagen jämfört med förarbetena (prop 1972:120 s 236 och 238) framgår, att såsom stamdjur skall räknas både föräldradjur och rekryteringsdjur. Enligt rådande praxis hänförs till stamdjur som regel – förutom rekryteringsunderlag i förekommande fall – i nötkreatursbesättningar stamtjurar, mjölkkor, amkor och dikor samt i svin-, får- och getbesättningar sådana djur som används för avelsändamål. Vidare anses i praxis hästar av viss ålder som stamdjur. När det gäller arbetshästar bör regelmässigt till stamdjur räknas hästar som uppnått lägst två års ålder. Vid hästuppfödningens verksamhet bör till stamdjur hänföras endast de djur som används för avelsändamål.

För omsättningsdjur, dvs djur av annat slag än stamdjur, får något värde inte tas upp vid övergången. Till omsättningsdjur hänförs fjäderfä, kaniner, slaktsvin och andra djur, uppfödda för direkt försäljning.

⁶ Se Meddelanden från Riksskatteverket, Serie I, 1972:9.

⁷ Se Meddelanden från Riksskatteverket, Serie I, 1971:7 resp 1972:9.

Ingångsvärde för stamdjur, som förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförbart fång, tas upp till ett belopp motsvarande den ursprungliga nyuppsättningskostnaden för stamdjur. Skattskyldig som under de senaste fem åren före övergången haft stamdjur i förvärvskällan får, i stället för sin ursprungliga nyuppsättningskostnad, som ingångsvärde för stamdjur ta upp ett belopp motsvarande värdet av det genomsnittliga antalet stamdjur av samma slag under de senaste fem åren, dock högst värdet av de stamdjur som finns vid övergången. Värderingen vid denna schablonregel skall då ske på grundval av de genomsnittspriser som har fastställts av RSV närmast före övergången. Om sådant värde inte fastställts tas det allmänna saluvärdet upp som ingångsvärde. Valfrihet råder alltså mellan ursprunglig nyuppsättningskostnad och schablonvärden eller, i förekommande fall, allmänt saluvärde, om stamdjur innehafts fem år eller längre tid. Schablonregeln gäller även för t ex en arrendator, som har bedrivit jordbruk under de senaste fem åren före övergången och som under dessa år eller år 1974 bytt arrende och därvid tagit djuren med sig till den nya arrendegården.

Genomsnittsberäkningen bör grundas på det antal stamdjur som den skattskyldige innehaft per den 31 december jämförelseåren. Hänsyn till växlingar av stamdjursbeståndet under resp år tas alltså inte.

Om det framräknade genomsnittliga antalet stamdjur inte utgör fullt heltal skall decimal under 0,5 avrundas nedåt och annan decimal avrundas uppåt till närmast fulla heltal.

Beräkningen av rekryteringsunderlag tillgår så att man utgår från antalet stamdjur vid varje års utgång. Antalet rekryteringsdjur får dock aldrig överstiga det

genomsnittliga antalet moderdjur multiplicerat med relationstalet. Med relationstal förstås förhållandet mellan antalet moderdjur och antalet rekryteringsdjur. Relationstalet 1:1 innebär således ett rekryteringsdjur för ett moderdjur.

Exempel

En jordbrukare som beslutat övergå till bokföringsmässig inkomstredovisning fr o m den 1 januari 1974 och som haft stamdjur minst fem år, har vid utgången av år 1973 och de närmast föregående fyra kalenderåren haft nedan angivna antal mjölkkor samt kvigor och kvigkalvar.

År och datum	Mjölkkor	Kvigor och kvigkalvar	Rekryteringsdjur
1969-12-31	6	4	4
1970-12-31	9	6	6
1971-12-31	8	10	8
1972-12-31	7	12	7
1973-12-31	10	10	10
Summa	40	42	35

Det genomsnittliga antalet mjölkkor blir då 40 delat med 5, dvs 8, och det genomsnittliga antalet rekryteringsdjur (rekryteringsunderlaget) 35 delat med 5, dvs 7.

Vid övergången får således som rekryteringsunderlag för mjölkorna medräknas värdet av högst 7 rekryteringsdjur, dvs kvigor och kvigkalvar. Det genomsnittliga antalet rekryteringsdjur överstiger varken det genomsnittliga antalet mjölkkor (=8) eller det faktiska antalet rekryteringsdjur (=10) vid övergången (jämför 18 § andra stycket ikraftträdandelagen).

Om förutsättningarna i exemplet ändras så att antalet mjölkkor resp rekryteringsdjur den 31 december 1972 antas utgöra 10 av vardera slaget och den 31 december 1973 7 resp 12, blir summan av mjölkkor, kvigor och kvigkalvar samt rekryteringsdjur 40, 42 och 35, dvs desamma som :

exemplet. Anledningen till nedgången i koantalet förutsätts vara tillfällig. Som ingångsvärde får då medräknas värdet av det vid övergången faktiskt befintliga antalet mjölkkor, som är 7, och däremot i relationstalet 1:1 svarnade antalet rekryteringsdjur, dvs 7. Någon utfyllnad med rekryteringsdjur får således inte ske.

Av förarbetena (prop 1972:120 s 239) framgår, att i sådana fall, där nyuppsättningskostnad används som ingångsvärde, endast vad som kvarstår i beskattningshänseende bör få tas upp. Om del av den ursprungliga nyuppsättningskostnaden kan anses konsumerad genom *delrealisation* bör alltså endast återstående del, netto-nyuppsättningskostnaden, få tas upp.

Exempel

Om en skattskyldig år 1960 nyuppsatt 10 stamdjur för 21 000 kr och år 1966, då stamdjursbesättningen har ökat till 15 djur, realiserat 10 stamdjur eller 2/3 av besättningen, bör motsvarande andel av den ursprungliga nyuppsättningskostnaden anses vara konsumerad. Netto-nyuppsättningskostnaden bör i detta fall beräknas till 1/3 av 21 000 kr, eller till 7 000 kr. Det är således endast detta belopp som får tas upp som ingångsvärde vid tillämpning av metoden med ursprunglig kostnad för nyuppsättning.

Rekryteringsunderlag

Som allmän spärregel vid bestämmande av ingångsvärde på rekryteringsunderlag bör oavsett djurslag gälla, att sådant ingångsvärde inte få överstiga *värdet* av det genomsnittliga antalet rekryteringsdjur under de senaste fem åren. Ingångsvärdet får ej heller i något fall överstiga *värdet* av det faktiska antalet sådana djur vid övergången, beräknat på grundval av de värden som i förekommande fall har fastställts

enligt lämnade anvisningar för varje särskilt djurslag. (Jämför även vad som sägs på s 4 angående beräkning av det genomsnittliga *antalet* rekryteringsdjur.)

Nötkreatur

a) Mjölkdjursbesättningar

Som regel bör gälla att rekryteringsunderlaget utgör ett ungdjur (kviga, kvigkalv) per mjölkko (1:1). Värdet av rekryteringsunderlaget bör – med den begränsning som följer av spärregeln ovan – schablonmässigt beräknas utgöra 50 % av värdet på moderdjuren.

b) Köttdjursbesättningar

I prop 1972:120 s 238 uttalade departementschefen bl a följande:

”På grund av vad som anförts vid remissbehandlingen finner jag anledning att påpeka att i vissa fall stamdjur kan förekomma även i kreatursbesättningar av köttdjursras. Kravet på utredning om att stamdjur finns i sådan besättning torde dock i allmänhet få ställas högre än när det gäller stamdjur i mjölkdjursbesättning. Rätten till ingångsvärde bör dock inte helt knytas till möjligheten att visa att icke avdragsgill nyuppsättningskostnad föreligger.”

I enlighet härmed bör gälla att den skattskyldige skall styrka antalet stamdjur. Som regel bör gälla att rekryteringsunderlaget utgör ett ungdjur (kviga, kvigkalv) per två moderdjur (dikor, amkor). Värdet av rekryteringsunderlaget bör – med den begränsning som följer av spärregeln ovan – schablonmässigt beräknas utgöra 25 % av värdet på moderdjuren.

c) Svin-, får- och getbesättningar

Vad gäller stamdjur i svin-, får- och getbesättningar får frågan om hur många

avelsdjur som skall räknas som stamdjur och hur ingångsvärdet på dessa skall bestämmas prövas efter omständigheterna i det enskilda fallet.

Normalt räknas inte med rekryteringsunderlag i fråga om svin-, får- och getbesättningar. Ingångsvärdet för rekryteringsdjur i sådana besättningar bör således regelmässigt inte tas upp.

B. Inventarier

Skattskyldig, som övergår från kontantprincipen till att redovisa inkomst av jordbruksfastighet efter bokföringsmässiga grunder, får som ingångsvärde för inventarier, som finns på fastigheten vid övergången och som förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, ta upp ett belopp motsvarande den ursprungliga nyuppsättningskostnaden. Har den skattskyldige vid övergången haft intäkt av jordbruksfastighet under de senaste fem åren, får han dock i stället efter eget val beräkna ingångsvärdet till ett belopp motsvarande summan av anskaffningskostnaden för de inventarier, som han ägt under kortare tid än fem år, och 50 % av återanskaffningskostnaden vid övergången för övriga inventarier (s k kombinationsmetoden). Kombinationsmetoden gäller även för t ex en arrendator, som har bedrivit jordbruk under de senaste fem åren före övergången och som under dessa år eller år 1974 bytt arrende och därvid tagit inventarierna med sig till den nya arrendegården.

Har inventarium förvärvats på annat sätt än genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, dvs genom arv, gåva eller annat benefikt fång, får ingångsvärdet för inventariet beräknas till högst 50 % av återanskaffningskostnaden vid övergången.

Har den huvudsakliga delen av inventariebeståndet förvärvats genom benefikt fång, får dock som ingångsvärde för inventarierna tas upp samma värde som överlåtaren skulle fått ta upp om han övergått till bokföringsmässig redovisning. Detta innebär att, om överlåtaren och mottagaren drivit jordbruket mindre än fem år sammanlagt, ingångsvärdet skall utgöras av den ursprungliga nyuppsättningskostnaden och att, om den sammanlagda innehavstiden överstiger fem år, ingångsvärdet på inventarierna får beräknas enligt vilken som helst av metoderna.

Inventarier, för vilka ingångsvärdet beräknas till 50 % av återanskaffningskostnaden vid övergången, skall vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet behandlas på samma sätt som om de anskaffats under det beskattningsår för vilket den skattskyldige första gången beräknar inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder.

För att ett inventarium skall få tas med vid beräkning av ingångsvärde krävs vidare att det tillhör inventariebeståndet vid tidpunkten för övergången till bokföringsmässig redovisning och att det är avsett att stadigvarande användas för jordbruksdriften.

Bestämmande av återanskaffningskostnaden

RSV har fastställt följande normvärden för bestämmande av schablonmässigt beräknat värde för inventarier, som ägts fem år eller längre.

1. *Traktorer*

Återanskaffningskostnad för traktorer som ägts under minst fem år, kan normal bestämmas med ledning av följande tabell

De grupper, som anges i tabellen, motsvarar den indelning av traktorer som finns i Riksskatteverkets meddelanden, RSV Dt 1973:1.

Grupp	Maximal effekt på kraftuttaget, hk*	Återanskaffningskostnad, kr
1	15– 29	26 000
2	30– 44	28 000
3	45– 60	32 000
4	61– 80	42 000
5	81–100	60 000

* Vid inplacering av traktor i viss grupp har effekten avrundats nedåt till fullt heltal.

Återanskaffningskostnaden i tabellen innefattar sedvanlig standardutrustning. Tilllägg bör dock göras för särskilt värdefull extrautrustning, t ex halvbandsutrustning.

I fråga om större och dyrbarare traktorer, som inte omfattas av tabellen, bestäms återanskaffningskostnaden med hänsyn till förhållandena i det enskilda fallet.

För traktorer, som är att hänföra till s k reservmaskiner, tillämpas ej de i tabellen angivna värdena. Värderingen bör i stället ske enligt anvisningarna nedan under ”Reservmaskiner”.

2. Andra inventarier än traktorer

I bilaga 2 finns för olika jordbruksinventarier angivet de värden – motsvarande faktisk eller beräknad återanskaffningskostnad – som bör läggas till grund för beräkning av ingångsvärden för andra inventarier än traktorer. Om befintligt inventarium inte finns med i förteckningen, bör som grund för ingångsvärdets bestämmande läggas det i förteckningen angivna värdet för närmast motsvarande inventarium av samma slag. Om i förteckningen inte heller finns motsvarighet till befintligt in-

ventarium bör – med iakttagande av vad som nedan sägs om vissa specialmaskiner m fl samt om reservmaskiner – ett skäligt värde läggas till grund för ingångsvärdets bestämmande.

3. Vissa maskiner med högt återanskaffningsvärde (specialmaskiner)

På vissa jordbruk förekommer maskiner som har ett mycket högt återanskaffningsvärde – t ex grävmaskiner och skogsmaskiner. Ingångsvärdet på sådana maskiner bör även i den mån de inköpts i begagnat skick och till lågt pris mer än fem år före övergången i första hand tas upp till den ursprungliga nyuppsättningskostnaden samt, om denna ej kan visas, i andra hand till 15 % av den i dessa anvisningar angivna återanskaffningskostnaden eller, om sådan ej finns, till 15 % av visad återanskaffningskostnad vid övergångstillfället.

Reservmaskiner

Ingångsvärdet på s k reservmaskiner, som behållits kvar på gården, bör i första hand tas upp till 15 % av den verkliga anskaffningskostnaden. Om denna ej kan visas – liksom i de fall (vid ersättningsköp) äldre begagnade inventarier bytts bort men återköpts för tämligen ringa belopp, dock för väsentligt högre belopp än skrotvärdet, för att innehas ”i reserv” – bör ingångsvärdet beräknas till 15 % av den i dessa anvisningar angivna återanskaffningskostnaden eller, om sådan ej finns, till 15 % av visad återanskaffningskostnad vid övergångstillfället. Har begagnat inventarium återköpts inom fem år före övergången skall dock enligt huvudregeln kostnaden för återköpet tas upp som ingångsvärde.

Nyuppsättning med begagnade inventarier kort före övergång till bokföringsmässig redovisning

Om nyuppsättning sker med inventarier, som inköpts i begagnat skick kort tid före övergången till bokföringsmässig redovisning, och de begagnade inventarierna, likaledes före övergången, ersätts med nya inventarier, bör enligt departementschefens uttalande (prop 1972:120 s 234) jämkning av ingångsvärdet för det nya inventariet ske med hänsyn till att syftet med sådana åtgärder huvudsakligen kan ha varit att vinna förmån vid beskattningen. Vid en sådan jämkning bör man försöka komma fram till ett värde som så nära som möjligt ansluter sig till den ursprungliga nyuppsättningskostnaden.

Värde på djur vid utgång av beskattningsår, för vilket taxering skall ske år 1974

Värde på lager av djur på jordbruksfastighet vid beskattningsårets *utgång* får enligt anvisningarna till 41 § KL inte tas upp till lägre belopp än 40 % av de i bilagan angivna värdena för respektive slag av djur om beskattningsåret avslutats efter den 30 september 1973. Har beskattningsåret avslutats dessförinnan skall värde på lager av djur tas upp till lägst 40 % av de värden för respektive slag av djur som anges i RSV Dt 1973:20. Om sådant värde icke fastställts, t ex i fråga om särskilt dyrbara avelsdjur, får djuren tas upp till lägst 40 % av allmänna saluvärdet.

Under en övergångsperiod efter byte av redovisningsmetod får enligt det följande annan värdering ske i fråga om omsättningsdjur.

a) Skattskyldig som redan före den 1 januari 1973 beräknade inkomst av jord-

bruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder och som för beskattningsår, som gått till ända närmast före den 1 mars 1973, redovisat inkomst av jordbruksfastighet enligt sådana grunder.

Enligt lag (1970:232), som trädde i kraft den 1 juli 1970, gällde vid övergång till beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder särskilda bestämmelser i fråga om värdering av *omsättningsdjur* vid utgången av de tre första beskattningsåren efter övergången. I 4 § ikraftträdandelagen har särskilda bestämmelser meddelats för sådana jordbrukare, som ägde tillämpa den nämnda lagen (1970:232). Enligt 4 § ikraftträdandelagen får i följd härav skattskyldig som vid 1974 års taxering redovisar inkomst av jordbruksfastighet för andra eller tredje beskattningsåret efter övergången ta upp värdet av omsättningsdjur till 20 resp 30 % av de av RSV fastställda värdena.

b) Skattskyldig som övergått från konstantmässig till bokföringsmässig redovisning med tillämpning av de nya bestämmelserna.

Enligt 20 § ikraftträdandelagen får skattskyldig utan hinder av punkt 1 av anvisningarna till 41 § KL vid utgången av de första tre beskattningsåren efter övergången ta upp värdet av andra djur än stamdjur till lägst nedan angiven del av de värden som fastställts av RSV för olika slag av djur, nämligen

för det första beskattningsåret 10 %

för det andra beskattningsåret 20 %

för det tredje beskattningsåret 30 %.

VÄRDEN PÅ DJUR

(Värdena avser kastningssjukefria och reaktionsfria djur. I värdena har mervärdeskatt inte inräknats)

Hästar			Svin
Draghästar			Suggor värderas till 800 kr per djur och galtar till 900 kr per djur. I förekommande fall kan tillägg för speciellt avelsvärde ifrågakomma.
Levande vikt, kg	4-7 år, kr	över 15 år, kr	
550	2900—3200	1700	Smågrisar < 2 mån. 90:— kr
650	3000—3300	2000	Gödsvin 2-4 » 175:— »
750	3200—3400	2400	» 4-6 » 300:— »
			» > 6 » 375:— »
			» per kg levande vikt 3:80 »
För Norrland samt Kopparbergs och Värmlands in beräknas i gruppen 4-7 år 400 kr högre pris.			
För draghästar fr o m åttonde t o m det femmönde levnadsåret bör värdet för varje år nedsättas med en åttondel av skillnaden mellan yngre och äldre hästars värde i den ifrågavarande viktklassen.			Får
För unghästar tas värdet upp till följande procent av värdet på motsvarande klass 4-7-åringar:			Värdet på baggar och tackor tas upp till kr per djur vid olika levande vikt enligt följande:
5-åringar	25 %		50 kg 70 kg 90 kg
4-åringar	45 %		Kr per djur 200 250 300
3-åringar	70 %		
2-åringar	90 %		I förekommande fall kan tillägg för speciellt avelsvärde ifrågakomma.
			Värdet på höns tas upp till 1:60 à 2:50 kr per styck.

Ötkreatur, kr per mjölkko, vid olika levande vikt och mjölkavkastning

Levande vikt, kg	kg 4-procentig mjölk per ko och år						
	2.000	3.000	4.000	5.000	6.000	7.000	8.000
1000	1.400	1.700	1.900	2.200	2.500	—	—
1200	1.800	2.000	2.200	2.500	2.800	3.100	3.400
1400	2.100	2.300	2.500	2.700	3.000	3.300	3.600
1600	2.400	2.600	2.800	3.000	3.200	3.500	3.800
1800	2.600	2.700	2.900	3.100	3.300	3.600	3.900
2000 (dikor, amkor)	3.100	3.200	3.300	—	—	—	—

I förekommande fall kan tillägg för speciellt avelsvärde ifrågakomma.

Inöt

(Värden för vigor och kvigkalvar)

Åldersklass	Värde i % av värde på mjölkkor
2 år	100
1-2 år	70
1 år	35

Inöt värderas efter slaktvärde med följande priser

— 200 kg levande vikt	5:— per kg
— 300 kg »	4:50 »
— »	4:— »

Ateranskaffningskostnad för lantbruksinventarier
(I värdena har mervärdeskatt *inte* inräknats)

Redskap för jordbearbetning

	Kronor	Kronor
<i>Plogar</i>		Djupkultivator, buren
Traktorplog, buren		3-13 pinnar, hydr. stenutlösning 5.000-12.000
mekan. stenutlös. 1 skär	1.500	<i>Tallriksharvar</i>
2 »	2.000	Tallriksharv
3 »	3.000	buren 24-48 tallrikar 51 cm .. 2.500- 5.500
4 »	4.000	bogserad 40-52 » 51 » .. 6.000- 8.000
hydr. stenutlös. 2 »	3.700	<i>Tallriksredskap</i>
3 »	5.200	bogserat, med hydr. cylinder
4 »	6.500	18 tallrikar 58,5 cm 9.500
Traktorplog, buren m. hydr. manövr		24 » 58,5 » 13.500
stöd hjul		32 » 58,5 » 15.500
mekan. stenutlös. 4 skär	8.000	38 » 58,5 » 30.000
5 »	10.000	42 » 58,5 » 30.500
hydr. stenutlös. 4 »	9.200	extra tillbehör
5 »	11.700	belastningslådor, per par. 20
6 »	14.400	transportanordning 400- 1.000
7 »	17.500	
8 »	19.000	<i>Knivharvar</i>
<i>Lätta pinnharvar</i>		Spadrullharv, buren
Sicksackharv 40-160 pinnar	500-1.500	4 axlar 44 knivar 1.600
<i>Långfingerharv, buren</i>		52 » 1.800
med stödhjul 60 pinnar 1 sekt.	1.000	60 » 2.000
80 » 3 »	1.500	6 axlar 82 » 3.000
90 » 6 »	2.000	94 » 3.300
120 » 8 »	3.500	<i>Rotorkultivator</i>
utan stödhjul 60 pinnar 1 sekt.	800-1.000	buren, arb. bredd 1,0 m 5.000
80 » 3 »	1.200-1.500	1,5 » 5.200
<i>Nätharv</i>		1,8 » 5.500- 7.500
buren 4,2-6,2 m arb. bred 1.500-2.000		2,0 » 8.000
bogserad 3,0-6,0 » » 600-1.500		2,5 » 9.000
<i>Tunga pinnharvar</i>		<i>Sladdar och vältar</i>
Sladdfjäderharv		Planerladd, arb. bredd 2,2-5,0 m 2.500- 6.000
buren 18- 63 pinnar 1.500-4.000		Standardvält
bogserad med		57-175 ringar 2.500- 8.000
hel dragbom 43- 97 » 5.000-10.000		Tung vält
fällbara sidosekt. 37- 55 » 3.000- 5.500		69-155 ringar 7.500-17.000
43- 73 » 4.000- 7.500		Knastervält
65-101 » 11.500-14.500		10-70 ringar 1.700-12.000
Styvpinnharv, buren		Ribbvält, arb. bredd 1,7-2,6 m .. 2.000- 4.000
9-19 pinnar	1.500- 3.500	
11-21 » automat. stenutlös. 3.500-9.000		
31 » » »	24.000	
med stödhjul		

	Kronor		Kronor
<i>Hack- och kupredskap</i>		<i>Kupredskap</i>	
Traktorhacka, buren		buret 2-4 rader med stödhjul ...	900- 1.500
hel knivbalk 6-7 rader	3.000- 3.500	2-4 » utan stödhjul ...	800- 1.200
3-delad » 6-9 »	4.500- 5.500		
tillägg för individuell radlyft	700	<i>Extra tillbehör för harvar</i>	
självremsande UNIK-skaft	100	<i>och hackor</i>	
uttunnare per st.	100	belastningslåda	100- 200
Fronthacka 6-7 rader, med bärhjul,		harvlyft	200- 1.500
odelad	4.000	efterharv 10-100 pinnar	100- 1.000
Fronthacka 9 rader, med bärhjul,		dragbom	100- 300
3-delad	8.500	» med gummihjulsutrustning	400- 600
Redskapsbärare med hackaggregat		centrumdrag för hydraulisk lyft ...	300- 500
6-9 rader	10.000-12.000	upphängningsanordning	300
		vinsch för yttersektion	300
		transportutrustning	800- 1.000

Så- och sättningsmaskiner

Radsåmaskin, buren		Frösåmaskin	
21-33 släpbillar	3.200- 8.000	för handkraft, på kärria	200
14-49 ställbara släpbillar	3.000- 9.000	Maskin för enkorssådd, markdriven	
13-43 skivbillar	4.500-13.500	6-12 rader	7.500-14.000
Extra tillbehör:		Radsåmaskin och handelsg. spridare	
bogservagn	3.000- 3.200	antal billar för utsäde 10-12	6.000- 7.000
spårluckrare efter traktorhjulen ..	100- 200	» » » » 22-30	8.000-11.000
arealmätare	200	Potatissättare	
frölåda	500- 1.500	för traktor, buren 2-4 rader	2.000- 5.500
tillsatsharv	300- 800	» 4 » , med	
transportanordning	500	20 hl behållare	9.500-11.000
hydr. lyft	300- 400	Planteringsmaskin, buren	
låda för handelsgödsel	800- 1.800	för plantor 2-7 rader	2.000- 7.000

Maskiner och redskap för gödselspridning

<i>Rotationsgödsel</i>		Rotationspridare	
gödselpridare, arbetsbredd		centrifugalspridning,	
m		rymd 200- 500 l	600- 1.000
buren tallriksutmatning 2,0-2,5	1.000- 1.500	» 400-1.000 l	1.500- 3.500
bogserad tallriksutmatn. 3,8-4,8	5.000- 6.000	» 2.000-3.000 l (bulkvagn)	3.000- 4.000
		Bulkspridare	
		arb.br. 10 m rymd 3.000-4.000 l ..	14.000-20.000

	Kronor		Kronor
<i>För stallgödsel</i>		Gödelspump m. omrörare, exkl. motor	
Stallgödelspridare		kapacitet 1.500-6.000 l/min.	1.500- 5.000
markdriven 20-26 hl rågat mått ..	3.500- 4.000	Gödelsvattentunnor med kran och	
55 » » » ..	11.500	bladspridare	
direktdriven 25-38 » » » ..	5.500- 6.000	600- 800 l	500- 600
lossningselevator	1.000- 1.500	1.000-3.000 l	700- 1.200
Kombinationsvagn (stallgödelspridare		Spridarvagn, för flytgödsel	
och självlossande transportvagn),		markdriven, rymd 3.000-5.000 l ..	2.000- 3.000
lastkapacitet 3-5 ton, direktdriven	4.500- 7.500	kraftuttagsdriven,	
Gödelsvattenpump exkl. motor		rymd 4.000-8.000 l	8.000-15.000
turbinpump, uppföringshöjd			
3,0-6,0 m	200- 300		

Maskiner och redskap för bekämpning av ogräs, växtsjukdomar och skadedjur

Tryckluftsspruta		Traktordriven spruta, monterad på traktorn	
ryggburen, rymd 10-20 l	150- 300	arbetsbredd	
Spruta för kontinuerlig handpump-		6 m, rymd 200 l	1.00
ning, ryggburen, rymd 15-25 l ..	200- 300	8 » » 400 l	2.000- 2.50
tunnspruta med kärra, rymd 65 l	600	10 » » 600 l	3.000- 4.00
		10 » » 1000 l	4.50
Motordriven fläktspruta		Traktordriven spruta, bogserad	
ryggburen, rymd 10-20 l	1.000- 1.500	arbetsbredd	
Motorspruta		10 m, rymd 1.000 l	5.000-12.00
handbogserad, rymd 100-150 l ..	2.500- 4.000	12 » » 1.500 l, med höj-	
självgående, rymd 200 l	5.500	ningshydraulik ..	10.000-13.50
Fläktspruta för traktor		20 » » 2.000 l, med höj-	
rymd 75 l puder utan pump	3.000	ningshydraulik ...	17.00
» 150-900 l vätska med »	1.500- 6.500	Sprututrustning för enkorns såmaskin	
		(6-radig)	1.20

Självgående skördetröskor

Fabrikat och typ	Skärvidd cm	Tankrymd hl	I standardutrustningen ingår bl a följande*	Värde, kronor
Clayson				
85-S	259	18	a e	55.000
1520	305	18	a e	68.000
1550	518	35	a e	142.000
Dronningborg				
D- 900	229	14	a b g	44.500
D-1200	308	22	a e g	69.000
D-1600	367	22	a e g	78.000
D-2500	494	36	c e g	136.000
Fahr				
M 66	255	15	a f	46.000
M 1200	360	30	a e	86.000
M 1600 H	570	50	c e g	148.000
International				
Sampo 35	243	17	a e g	44.000
Sampo 40	275	23	a e g	55.000
531	427	30	a e g	89.000
John Deere				
940	305	21	a e	68.000
970	488	29	a e	107.000
Massey-Ferguson				
MF 186	251	22	a d	48.000
MF 187	297	22	a d	54.000
MF 487 spec.	297	23	a e	67.000
MF 520	360	30	a e	85.000
MF 620	430	30	a e	103.000
Volvo-BM				
S-800	221	14	a d	38.500
S-830	264	16	a e	49.000
Volvo-BM/Claas				
Consul	300	20	a e	65.000
Mercator 70	420	30	a e	92.000
Dominator 100	510	55	c e	162.000

Standardutrustning

iftöverföring

: mekanisk växellåda
: mekanisk växellåda m. fram-backkoppling
: hydrostatisk

styrning

d = mekanisk
e = hydrostatisk
f = servo (hydraul.)
g = halmhack

Bogserade skördetröskor

Fabrikat och typ	Skärvidd cm	Tankrymd hl	Värde, kr
Dronningborg			
D 500	150	13	19.000
D 600	180	13	20.000
JF			
70 sidomonterad	180	6	14.000
90 »	240	12	20.000
105 »	300	15	23.500

Jämte standardutrustningen (event. ingående i denna) förekommer bl a följande utrustning och tillbehör för skördetröskor:

	Kronor
Hydrostatisk framdrivning	9.00
Hydraulisk hjälpstyrning	1.000- 2.50
Hydraulisk lyft för skärbord och haspel, merpris	700- 1.00
Utväxling till kraftuttag	30
Pick-up utrustning	1.000- 6.00
Roterande stråskiljare, merpris	500- 1.00
Kamhaspel, merpris	700- 1.00
Haspelvariator	100
Kompletteringsplåtar på haspel	400- 50
Halmhack, buren	2.000- 5.00
Halmkärare	2.000- 3.00
Halmbuntare, buren	3.00
Halmpress, buren	2.000- 5.50
Halmspridare	1.00
Luftsorserterare	1.00
Utrustning för frötröskning	300- 80
Fällbar tömningsskruv	4
Spannmålstank	2.000- 3.0
Säckningsanordning för tanktröska	200- 2.0
Säckplattform	800- 2.0
Kombination sädestank/säckning	1.000- 1.5
Ställbar ogräsavskiljare	1.000- 2.0
Drivhjul, specialdimension	4.5
Däck, specialdimensioner, merpris	300- 2.0
Slirskydd för däck, per par	?
Vikter för styrhjul	?
Hytt med hydraulutrustning	4.000- 9.0

	Kronor
Transportanordning för skärbord	1.500- 3.500
» » haspel	300
Belysning	250
Timräknare	200

Tröskverk*

Enkelrensande, stationärt	2.000
» transportabelt	2.500
Dubbelrensande, stationärt	3.200- 4.200
» transportabelt	3.200- 5.500
Tribbelrensande, stationärt	4.200
» transportabelt	6.500- 7.500

Extra utrustning och tillbehör för tröskverk:

Bossfläkt, med 10 m rör	1.000
Returfläkt	500- 600
Självmatare	1.500- 2.200
Dammfläkt, med 3 m rör	700- 800
Spännrulle	150
Skruvbroms	400
Säcklyftare	200
Luftgummihjul (i stället för järnhjul)	600- 800
Utrustning för frötröskning	250
Motorhylla	750
Kilremsdrift	300
Presenning	250- 300
Spannmålsfläkt	400- 600
Domkraft	150
Skoställanordning	250

Ateranskaffningsvärden, beräknade med prisindex för lantbruksmaskiner

Övriga maskiner för skörd och rensning

<i>vallfoder- och spannmålsskörd</i>	Kronor	Släpräfsa	
Traktorslättermaskin, buren och direktdriven		för häst	250
Med skärapparat 5-7'	1.500- 2.000	» traktor, buren, 12-23 pinnar ..	500- 800
Med anslutn. till stjälkkross	1.800- 2.200	Hövändare och räfsa:	
Med 2- 4 rotorerna	2.000- 4.000	arbetsorgan arbetsbredd, m	
Med 21-39 slagor	3.000- 6.000	cylinder 2,5-3,0 buren	2.000- 3.000
Med räläggare med stjälkkross		fingerhjul 1,5-2,5 buren	2.000
Bogserad 210-270 cm	15.000-25.000	3,0 bogserad ...	4.000
Älvgående 300-360 »	35.000-50.000	gaffelsidkedja 2,0-2,7 buren	1.500- 2.500
Älvräfsa (hjulräfsa)	700	rotorer 3,3 buren	4.000
		4,9 bogserad ..	5.000

	Kronor		Kronor
Kombinerad höskördemaskin, bogerad (slätter, stjälkrossning, strängläggning) 2,1-2,3 m arbetsbredd	10.000-14.000	Hårdpress, pick-up kapac. per tim. 10-15 ton hö eller halm	10.000-15.000
		20-25 » » » »	20.000
Löspress, pick-up kapac. per tim. 5-20 ton hö el. halm	7.500-10.000	Balsamlingsvagn 7-8 m ³	1.500- 2.300
		Balkastare, traktormonterad	3.000
		Självlastande vagn 22-28 m ³	11.000-14.500

Hackar

Fabrikat och modell	Bogs. eller själv- gående	Skär- vidd cm	Antal		Värde, kr				
			sla- gor	kniv, max.	Summa	Bas- maskin	Skär- aggr.	Pick- up	
Gehl CB 600	B	228		6		22.500	9.000	5.500	
International 350	B	180		9		16.500	6.500	5.500	
550	B	225		9		22.500	8.500	5.500	
JF FH 112	B	110	16			3.200			
FH 132	B	130	20			3.700			
FHT 132	B	130	20	24		5.800			
FC 80	B	130				9.500			
Taarup DM 1100	B	110	15			4.500			
DM 1350	B	135	21			5.400			
NS 1100	B	110	15			5.900			
S 1250	B	125	21			6.900			
S 1500	B	150	21			8.900			
DC 1500	B	150	33	3		12.300			
BS 1500	B	150	45			13.000			
SE 1650	B	165		6			16.300	8.400	6.40
SE 2100	B	210		6			18.300	9.300	6.40

Extra utrustning till hackar	Kronor		Krc
höskärm	400- 600	anordn. för varvtalsändring	200-
halmskärm	200- 400	manövercylinder	300-
halmbro	100- 200	kopplingsanordn. för vagn	500- 1.
strängläggarrör	400	myrsyreaggregat	

	Kronor		Kronor
<i>För spannmålsrensning</i>		rulltank	8.500
Aspiratör med motor 8-40 ton/tim. . .	1.500- 5.000	blastkross	8.000
Sädesrensmaskin med motor		Potatissorterare, exkl. motor	
5-6 ton/tim.	2.500- 3.500	för hand- eller motordrift	500- 1.000
		motordrift	2.000
<i>För potatis- och rotfruktsskörd</i>		Potatissorterare, exkl. motor, med på-	
Potatisupptagare, kashjulsmaskin för		lastningselevator och rullbord	5.000- 7.500
traktor, buren	1.200- 1.500	kompl. m. borstmaskin och motor .	10.000
strängläggare	500		
Sållmatteupptagare, buren och di-		Elevator till potatissorterare	
rektdriven	2.500	bordssorterare, inkl. såll	1.000
med gummihjul och gummiklädd		rullbord	1.500
elevatormatta	3.000	Betlossare för traktor,	
		buren 3-4 radig	1.200
Elektronisk potatisupptagare		Betlyftare för traktor,	
antal sorteringsyta tankvolym		buren 3-4 radig	1.500
orterare m ² hl		Betupptagare med elevator 1-2 radig	5.000- 8.000
2 1,2 —	15.000	Betupptagare med elevator 3 radig,	
4 1,0 15	25.000	direktdriven buren	12.000
5 1,5 20	35.000	bogserad	20.000
5 2,5 30	40.000	hydraul. inställbar avlastn.elevator	2.500
4 3,5 50	70.000	Betskördemaskin bogserad och direkt-	
extra utrustning:		driven, tank för 1,5-2,5 ton	27.000-38.000
sorteringsanordning	1.000	Betlastare, buren och direktdriven ..	2.500- 5.000
hydraulisk sidoreglering	2.000		
plattform	1.500		
tipptank	4.000		

Vagnar, kälkar och kärror

<i>Enaxlig utan broms</i>				lastförmåga	fast	tvåvägs-	trevägs-
tförmåga	fast	bakåt-	trevägs-	ton	flak, kr	tipp, kr	tipp, kr
ton	flak, kr	tipp, kr	tipp, kr				
2	2.000	—	—	5	4.500	6.500	7.000
3	3.000	4.500	—	6	5.000	7.500	8.000
4	3.500	5.000	5.500	8	—	9.500	10.000
5	4.000	5.500	6.000	10	—	—	12.500
6	4.500	6.500	7.000	12	—	—	14.500
8	—	8.500	9.500				
10	—	—	12.000				
12	—	—	14.000				
<i>Åaxlig mekaniserad parkeringsbroms</i>							
förmåga	fast	tvåvägs-	trevägs-	Tillägg för:			
ton	flak, kr	tipp, kr	tipp, kr	mekan. parkeringsbroms			
3	3.500	5.500	—	500			
4	4.000	6.000	6.500	hydraul. broms 2 hjul			
				500- 1.000			
				4 hjul			
				1.000- 2.500			
				tryckluftsbroms 2 hjul			
				1.500			
				4 hjul			
				2.500			
				plåtbelagt flak			
				500- 1.000			
				grusspridarläm			
				500			
				spannmålslämmar			
				1.000- 1.500			
				reservhjul			
				400- 800			

	Kronor		Kronor
Container av plåt 2,2-3,3 m ³	800	spannmålstank 6-8 m ³	1.800- 2.500
med transportvagn	2.000	väsketank 4 »	2.000
Container av plåt,		flytgödselspridare 4 »	4.000
högtippande, 3,5-4,5 m ³	4.500- 5.000	Redskapskärra för traktor	400- 600
Tippvagn m. plåtkorg		Släpkärra till personbil	500- 2.000
tippning bakåt, rymd 4-7 m ³ ..	6.000-10.000	Släpsax	100- 400
» åt sidan » 10 » ..	16.000-18.000	Släpkälke	300- 600
Kombinationsvagn, självlastande,		Övriga kälkar	200- 500
direkt driven		Källkärra	500- 600
3-4 ton	5.000- 6.000	Släp- och hjulreden	200-
grönfoderhäck	800	Lastbankar, per st.	200- 1.000
avlastningselevator	1.200- 1.500	<i>Kärror</i>	
Systemvagn för containerutrustning	7.000- 8.500	Skottkärra, säckkärra o. l.	100- 200
flak	2.500- 3.500	Fodervagn, 2-3-hjulig	
		200-500 l	250- 600
		Transportmoped, 3-hjulig	2.200

Motorer

El-motor, trefas, komplett med 10 m		Förgasarmotor	
kabel, helkapslad, mantelkyld, rem-		2- 2,5 hk	500- 600
skiva, utan startapparat 2 hk	500	3- 5 »	700- 800
3 - 5 »	600- 800	6-10 »	1.500
8 -10 »	1.000- 1.200	Dieselmotor	
15-20 »	1.500- 2.000	9 hk	2.500
25-30 »	2.500- 3.000	18 »	4.000
		27 »	6.000
		36 »	7.000

Lastapparater för traktor

Frontlastare		högrepp	700- 1.200
med automat. återg. redskap		räfsa	600- 800
Medelvärde		betgrepp	700- 2.000
lyftkapac. 600-1.000 kg	2.200(1.800-2.500)	universalgrepp	900- 1.200
» 1.100-1.500 »	2.700(2.500-3.000)	lyftgaffel	200- 400
med separat oljepump och hydrau-		diagonalblad	1.000
liskt manövrerade redskap		schaktblad	600- 1.200
lyftkapac. 1.000-1.500 kg	4.500(3.000-8.000)	Pall-lyftare för traktor	
» 1.600-2.500 »	8.000(7.000-9.000)	1,6-2,1 ton	1.500- 1.800
Urustning:		Kran, monterad till traktorns hydraul	
gödselgrepp	500- 800	lyftkraft 500 kg	300- 1.500
» och insatsskopa	800- 900	Vinsch, frontmonterad,	
grusskopa	500- 800	dragkraft 1.100-2.000 kg	1.000- 1.500
snöskopa	600- 1.000	monterad t. traktorns hydraul	
		dragkraft 1.000 kg	1.500

Inventarier för foderberedning m m

	Kronor		Kronor
Hammarkvarn, utan motor och fläkt		Hackelsemaskin, för handdrift	150- 200
avverkning spannmål		el-drift	800- 1.000
0,2-0,5 ton/tim.	1.200- 1.800	Fodervåg, 10-200 kg	100- 200
1,0-4,0 »	2.500-15.000	Rotfruktsskärare och -rivare	
sten (gröp) kvarn, utan motor		för handkraft	100- 300
avverkning 0,4-2,0 ton/tim.	1.200- 2.500	el-drift med motor	1.400- 1.800
spannmålskross, utan motor		Foderkokare 160-400 l	600- 800
avverkning 0,5-2,5 ton/tim.	2.000- 6.000	Vattenvärmare	
oderblandare, utan motor		el-doppvärmare m. termostatreglage	200
av galvan. plåt, 650-9.500 l	1.000- 3.500		

Inventarier för transport av foder m m

ilofläkt för transp. av hackat foder		5" med motor	1.000- 2.000
med inmatningselevator	7.000	utan »	600- 1.200
» inmatningstråg	5.000	6" med »	1.200- 2.500
fläktrör 300 mm, per m	40	utan »	800- 1.600
fast böj per st	100	påfyllningstratt till 4-6"	200- 300
transportfläkt för torkat foder	4.000	skruvrens	200
mottagningsbord	600	transportställning	200
ördshack (hackning och transport)		Säcklyftare (träkonstruktion)	150
avverkn. 30 ton grönfoder/tim	15.000	Säckhållare	100
ö-, halm- och kärvtransportör, med motor		Gripklo	400
bandtransportör 4-15 m	2.500- 5.500	Hissvåg	400
kedjetransportör		Hissblock (spel)	500
dubbel kedja 4-18 »	2.500- 6.000	Avlastarbord, med motor, 4,0-5,6 m	12.000-15.000
enkel » 4-15 »	2.000- 4.500	Silotömmare för 5-9 m silodiam.	
ör längre transportör, pris per m	200	med el-utrustning	25.000-30.000
ransportörvagn	1.000- 2.000		
uvtransportör längd 3-12 m			
diam. 4" med motor	800- 1.500		
utan »	500- 800		

Inventarier för djurskötsel

silkkylare utan elektr. kylaggregat		Värprede, löst, 6 fack	50
med el-motor	400	Kullhus	300
utan »	100- 200	Vattentråg av stål, hopfällbart	250- 300
apparat	150- 300	Kreatursvåg för svin	500- 700
pparat	200- 300	nötkr.	1.200- 3.000
ilkmätare	500	Foderautomat 30-300 l	200- 600
tvättare	300	Värmelampa	100- 150
vagn	350	Pump för betesmark (självbetjäning)	300
		Tunna, plåt el. trä, 500-3.000 l	300- 1.000
		El-stängselapparat	200

Inventarier för markanläggningar och vägar

	Kronor		Kronor
Jordbormaskin, för hydr. lyft	1.000-2.000	Snöplog, för traktor	
		diagonalplog 200-250 cm	400- 2.100
Täckdikningsplog		spetsplog 220 »	1.400- 2.100
buren	1.600	Snöslunga, buren, arb.bredd 220 cm	1.500- 3.000
bogserad	1.000	Schaktblad, kompl. med ram	
direkt driven	4.000	200-240 cm	1.500- 2.500
Dikningsmaskin,		Vägsladd, snöplog och schaktblad	
kopplad t. traktor, direkt driven	12.000-18.000	för hydraulisk lyft, 200 cm	500
Grävaggregat, för hydr. lyft med		Väghyvelblad, kompl. med kantskår	
diknings- och rensningskoppor	11.000-14.000	200-240 cm	800- 1.200
		Röjningskrok, stenuptagare	600- 1.000

Diverse inventarier för växtodling, brandskydd m m

Trädgårdstraktor, jordfräs		Decimalvåg, med vikter	25
Enaxlig traktor med standardutrustning		Fuktighetsmätare	300- 600
Motorstyrka		Presenning av väv per m ² ..	
hk (SAE) Drivmedel		» » plastfolie » » ..	
3- 5 bensin	1.000- 4.500	Brandsläckningsapparat	
6- 7 bensin, diesel	3.000- 6.500	kolsyresnösläckare	150- 200
8-15 bensin, diesel, fotogen	4.500-11.000	pulverdimsläckare	300- 400
transportvagn, tillägg	500- 2.000	Radioanläggning ("privat radio") för samband inomgårds	
Drivmedeltank, 2.000-5.000 l	800- 1.500	stationär enhet	1.500- 2.000
Kapsåg för hydr. lyft	1.000	mobil »	1.000
		bärbar »	200- 500

Bevattningsanläggningar

El.-motordriven pump, med motor, startapparat och sugledning		Traktordriven pump	
kapac. 40 m ³ /tim.	5.000	kapac. 40 m ³ /tim.	1.000
60 »	6.000	50-100 »	1.500
120 »	7.500	60-150 »	3.000
180 »	10.000	Spridare	
		långsam spridare per st	50-
		spridare för snabb-bevattning	
		per st	500- 2.000

Specialinventarier för maskin- och byggnadsunderhåll

	Kronor			Kronor	
Skruvstycke	100-	200	Kap- och klyvsåg		1.000
Smidesstäd och tänger	100-	200	Hyvelbänk		200
Kolässja med fottrampa	400-	600			
Borrmaskin, lös, el.-driven	100-	700	Domkraft,		
Länkbormaskin	500-	800	hydraulisk	2-30 ton	50- 500
Delarbormaskin	1.500		» "garage-typ"	2-10 »	500- 1.500
Slipsten m. el.-motor		700			
Slipmängelskiva och slipsten m. el.-motor		800			
Länkslipmaskin	400-	700	Kompressor, för traktorns kraftuttag		300
Handslipmaskin		800	med tank, enstegs	600-	1.000
Ängsnitt m. tappar		300			
Ängkloppa	100-	300	Svetsaggregat med utrustning		
Ägdragare	100-	200	el.-svets	500-	1.000
Äglsnyckelsats		200	gas-svets	800-	1.000
Äglsnyckelklar		200	Högtryckstvätt	2.500-	6.500
Äglskretsågsåg	400-	800	aggregat t. lantbruksspruta		500

Torkar och silor*

<i>armluftstorkar</i> sid. 22-23			Ensilagesilo		
<i>alluftstorkar</i> sid. 23			tornsilo av		
			trä	omonterad per m ³ ..	70- 110
			betong	» » » ..	80- 120
<i>containertorkar</i>			gravsilo av		
torkzonens rymd 210-240 hl,			trä	» » » ..	70- 100
exkl. tillsatsvärme	9.500-10.500		betong	» » » ..	60- 80
<i>ambottentorkar</i>			plansilo av		
trägolvsåp virke	kr/m ²	35	trä	» » » ..	70- 100
huvudkanal	kr/m	125- 175	betong	» » » ..	60- 80
plåtgolv perforerad stålplåt	kr/m ²	35- 55	gropsilo av		
			betong	» » » ..	50- 100
<i>or</i>					
annmålssilo (luftningssilo)			<i>Utrustning till torkar och silor</i>		
ornsilo av			Varmluftspanna, oljeeldad		
trä	omonterad, per m ³ ..	60- 175	för varmluftstork		
galv. plåt	» » » ..	175- 250	kapacitet 30-150 tkcal/tim	3.500-11.000	
annmålssilo (lagersilo)			kallluftstork		
ornsilo av			kapacitet 10-40 tkcal/tim.	2.500- 5.000	
trä	omonterad, per m ³ ..	60- 120	Oljeeldat värmeaggregat		
galv. plåt	» » » ..	75- 150	helautomatiskt,		
fodersilo, med skruvutrustning			portabel kapac 35- 70 tkcal/tim.	4.500- 5.500	
lättrinnande foder, 11-14 m ³	3.000- 4.500		stationärt » 30-115 »	4.500- 8.000	
svärrinnande » 11-20 »	5.000- 6.500		halvautomatiskt,		
			portabel kapac. 35- 70 »	4.500- 5.500	

* Dessa tillgångar kan delvis eller helt höra till gårdens byggnader.

	Kronor	Kronor
El.-luftvärmare		
10-30 KW	800- 1.200	
El.-varmluftsaggregat		
15 KW	3.000	
20 KW	4.000	
Varmvattenbatteri med fläkt		
torkens avverkning 1-6 ton/tim. . .	2.500-15.000	
Propellerfläkt		
2.850 v/min., motor 1,5- 7,5 hk ..	600- 1.500	
1.450 » » 5,5-10 » ..	1.500- 2.000	
Spannmålsfläkt m. 7,5 hk el-motor	3.000- 3.500	
fläktrör, raka per m	25	
förgreningsrör per st	200- 300	
cyklon	300	
injektor	200- 300	
Sug- och trycktransportör		
exkl. el-motor 15-40 hk	10.000-16.000	
transportstativ	500- 1.000	
Spannmålskruv, med motor		
4" 3-6 m	800- 1.200	
6" 3-6 »	1.500- 2.000	
Skopelevator		
12 ton 5-20 m	2.000- 5.000	
24 » 5-20 »	3.000- 7.000	
elevatorvakt	50	
Plantransportör med motor		
12 ton 4-30 m	2.000- 6.00	
25 » 4-30 »	2.500- 7.00	
40 » 4-30 »	3.500-10.00	
60 » 4-30 »	5.000-15.00	
Aspiratör kapacitet 5-7 ton/tim.		2.00
med körnare		3.00
» » , bossfläkt och motor .		4.00
Cyklon 8-25 ton/tim.	400- 500	
Elevatorgrop 15-100 hl	2.000- 4.00	
Självtömmande bottenkon 10-25 hl..	1.500- 2.500	
Spannmålsvåg med stativ		
3-12 ton/tim.		700- 2.500
40 »		10.000
Vattenhaltsmätare	500- 1.000	

Varmluftstorkar

Fabrikat	Arbetsätt	Material	Torkzonens rymd, hl	Avverkning per timme		Utrustning (S = standard, ingår i värdet)				Värde (vid gårde omonterad kronor)
				dt	när vattenhalten nedgår	varmvattenpanna	varmlufts-panna	värmeaggregat	fläkt med motor	
Akron	sats	stål	46	15	från 20 %	×	×		×	3.20
			250	75	till 16 %	×	×		×	14.00
	sats	stål	92	30	från 20 %	×	×		×	7.50
			500	150	till 16 %	×	×		×	28.50
Flemstofte	sats	trä	50	20	från 20 %	×	×	×	×	3.00
			155	50	till 16 %	×	×	×	×	8.00
Gårdsjö	sats	stål	45	12	från 20 %		×			10.00
			125	60	till 16 %		×			27.00
			50	15	från 20 %			S	S	12.00
			140	60	till 16 %			S	S	34.00
	Kontin.	stål	150	40	från 20 %		×			20.00
			300	110	till 16 %		×			38.00
Juno	sats	plåt	68	10	från 20 %	×	×	×	×	7.00
			218	60	till 16 %	×	×	×	×	18.50
	Kontin.	plåt	55	22	från 20 %		×		×	15.50
			310	150	till 16 %		×		×	55.00
			55	22	från 20 %	×			×	18.50
			310	150	till 16 %	×		×	72.00	

Varmluftstorkar (forts)

Fabrikat	Arbetsätt	Material	Torkzonens rymd, hl	Avverkning per timme		Ut rustning (S = standard, ingår i värdet)				Värde (vid gården, omonterad), kronor
				dt	när vattenhalten nedgår	varmvattenpanna	varmlufts-panna	värmeaggregat	fläkt med motor	
SERA	sats	plåt	95	20	från 20 %		×		×	6.500
			165	30-35	till 16 %		×		×	11.500
Svegma	sats	plåt	66	16	från 20 %		×			6.600
			168	45	till 16 %		×			12.800
	Kontin.	plåt	140	30	från 20 %		×			21.000
			196	60	till 16 %		×			26.500
SF	Kontin.	stål	60	30	från 18 %	×	S			26.500
			120	60	till 14 %	×	S			41.500
påfylln.del, torkdel	sats	stål	60	12	från 18 %	×	S			17.000
			60	24	till 14 %	×	S			18.500
påfylln.del, torkdel, kyldel			60	12	från 18 %	×	S			23.000
			60	24	till 14 %	×	S			24.000
Vara	sats	trä	92	21	från 20 %	×	×			8.200
			330	88	till 16 %	×	×			22.000
Åkland	sats	plåt	35	10	från 20 %	×	×	×	×	2.000
			250	75	till 16 %	×	×	×	×	11.000

Varmluftstorkar utan eller med tillsatsvärme

Fabrikat	Typ	Material	Luftväg	Torkzonens rymd, hl	Uppvärmning med	Värde, kronor (vid gården, omonterad)		
						utan fläkt	med fläkt (+ motor)	med fläkt o. tillsatsvärme
Assentoft	silotorn	trä	centralrör	94	högtrycksfläkt	2.500		
				283	»	4.000		
				503	»	5.200		
				754	»	7.500		
Erggren-silon	silotorn	plåt	centralrör	250	tillsatsvärme	2.000		
				588	»	5.500		
Lemstofte	silotorn	trä	centralrör 31 cm	118	tillsatsvärme	2000		
				502	»	5000		
Långskilde	silotorn	trä	centralrör 77 cm	63	värmeaggregat	3.300	5.500	7.200
				157	»	6.800	9.500	11.200
				305	»	8.200	11.000	12.700
				82	värmeaggregat	5.000	7.200	10.500
			centralrör 102 cm	199	»	5.800	8.500	15.000
				284	»	8.000	10.500	17.500
				140		3.000		
Vara	silotorn	trä	centralrör	409		7.500		

Vattenspumpar och hydroforer*

	Kronor		Kronor
Vattenspump, för traktorns kraftuttag 25-50 l/min.	600	frostfri pump, merkostnad	200- 30
		djupbrunnspump, »	1.200- 1.50
		Vattenreningsanläggning	
Hydroforanläggning, med motor ..		avhärdningsfilter 75-150 l/min. ..	4.000- 9.00
kolvpump 150 l hydrofor	1.500	slamfilter » » ..	2.000- 3.00
» 500 » »	2.000	avjärning, utrustning m. luftnings-	
» 1.000 » »	3.000	cistern	5.000- 6.00
		avsyrningsfilter	2.000- 2.50

Maskinell utrustning i djurstallar*

Rörmjölkningsanläggning m. plaströr, inkl. motor		Anläggningar i hönsstall	
med 2 st mjölkorgan, för 5-12 kor	5.500- 6.500	kycklingburar, 4 vån., 20 m längd	
» 2 » » » 20 »	10.000-11.000	helautomatisk utfodring och in-	
» 2 » » » 30 »	11.000-13.000	tervallutgödsling	36.0
» 3 » » » 50 »	15.000-17.000	manuell utfodring och utgödsling	33.0
» 6 » » » 100 »	30.000-33.000	unghönsburar, 3 våningar, 30 m	
extra mjölkkningsorgan	800	längd, helautomatisk utfodring	
		och intervallutgödsling	21.5
Spannmjölkningsanläggning, inkl. motor		manuell utfodring och utgödsling .	18.5
1 maskin, för 10 kor	4.000	värphönsburar, 3 våningar, 30 m	
2 maskiner, » 20 »	5.500	längd, helautomatisk utfodring	
3 » , » 50 »	7.500	och intervallutgödsling	19.0
extra maskin, aluminium eller rost-		manuell utfodring och utgödsling .	15.5
fritt stål	1.000- 1.200	utfodringsvagn	8
Pumpaggregat, drivet från traktor ..	500- 1.500	fodersilo med skruv	
Mjölkkylare, aggregat m. kondensor och termostat		5-30 m ³	4.000- 8.5
för 2 flaskor	1.300	Utfodringsvagn för kraftfoder	
» 4 »	2.800	manuell utmatning	1.0
Elektrisk vattenvärmare		el.-driven för 0,5-1 ton belastning,	
slutet system 60-150 l	600- 900	50 m bana i tak	3.0
Utfodringsanläggningar i svinstall (för 600 djur)		Fördelare för grovfoder vandrande	
golvutfodring med torrfoder		bandfördelare,	
(foderskruvar och fördelare)		foderbord 40 m	15.
manuell skötsel	22.000-25.000	transportband med avskrapning,	
full automatik	25.000-30.000	foderbord 20 m	10.
trågutfodring med blötfoder		kilformad botten och skrapor,	
(tank, blandare, rörsystem och för-		foderbord 25 m	8.
delaremunstycke)	15.000	kedjetransportör till foderbana ...	5.
		Löpvagn i takbana	
		("ensilage-krabba")	
		motordriven	5.000- 6
		manuell	4.000- 5

* Dessa tillgångar kan delvis eller helt höra till gårdens byggnader.

	Kronor		Kronor
Fjölfoderblandare med ställbar inmatning ("portionerare") med automatiskåp och mikrobrytare		två spannmålsslag kan blandas med ett tillsatsmedel	5.500- 6.500
ett spannmålsslag kan blandas med ett tillsatsmedel	4.500- 5.500	två spannmålsslag kan blandas med två tillsatsmedel	6.500- 7.500
		två spannmålsslag kan blandas med tre tillsatsmedel	7.000- 8.000

Inventarier för skogsbruket

Motorsåg	Med.	boggieställ	2.000
-4 hk	1.200(900-1.500)	lastflak	600
4-6 »	1.300(1.000-1.500)	fällbara stakar, merpris	600
6- »	1.400(1.200-1.700)		
Öjningssåg, utan motor	800- 900	Enaxlig	
» med »	1.200- 2.000	raka bankar	
Skärningsmaskin,		dubbelmonterade hjul	
bärbar motorsågsdriven ...	1.000	lastförmåga 5 ton	3.500
traktorburen kraftuttagsdriven ...	5.000	extra utrustning:	
mobil »	8.500	frontgrind	800
		hydraulisk tippbanke	1.500
Ögskultivator		Enaxlig	
Traktorburen	1.500- 2.000	raka bankar,	
bogserad, enkel	4.000	dubbelmonterade hjul, LP-däck	
» dubbel	8.500	frontgrind	
Önteringsmaskin,		lastförmåga 10 ton	10.000-12.000
med besprutningsaggregat	3.500	tryckluftsbromsar, tillkommer ..	3.000
Örgödselaggregat,		Enaxlig	
typ 450-2.000 l	9.000-11.000	försänkta bankar (för griplastning)	
Ödfällningsvinsch	400- 700	dubbelmonterade hjul, LP-däck	
Ön- och stubb-brytare	400- 600	frontgrind	
Östuga utan uppvärm.anordning	900-10.000	tryckluftsbromsar	
» med »	1.000-11.000	lastförmåga 12 ton	16.000
Ösvagnar		Boggieband	
Enaxlig,		bandbredd 45-65 cm	4.500- 7.000
Öst- eller traktordragen		Lastkran för traktor eller vagn	
raka bankar,		Traktorkran,	
lastförmåga 2,5 ton	2.000	mekanisk svängning	
» 3 »	2.200	max. lyftförm. 500-600 kp (kg)	500- 1.500
Enaxlig		Traktorkran	
raka bankar		hydraulisk svängning	
enkeltmonterade hjul		max. lyftförm. 600-700 kp (kg)	3.000- 4.000
lastförmåga 3 ton	1.500	Traktor- eller vagnkran,	
» 4 »	2.000	hydraulisk svängning	
extra utrustning:		fjärrmanövrering med el.	
medar	1.000	alternativt radio	
		max lyftförm. 1.000-2.500 kp (kg)	3.000- 8.000

	Kronor		Kronor
<i>Vinsch</i> för traktor		<i>Griplastare</i> för traktor, vagn eller lastbil	
<i>Vinsch</i> med mekanisk drivning		Griplastare för traktor	
dragkraft 900–1.800 kp (kg) ..	1.000– 1.500	lyftförmåga 500–600 kp (kg) ...	10.000–15.00
» 2.500–5.000 » » ..	4.000– 8.000	Griplastare för traktor eller vagn	
<i>Vinsch</i> med hydraulisk drivning		lyftförmåga 500–1.000 kp (kg) .	10.000–20.00
dragkraft 600– 2.000 kp (kg) .	2.500– 3.500	Griplastare för vagn eller lastbil	
» 2.000–10.000 » » .	3.000–13.000	lyftförmåga 1.000–2.000 kp (kg)	20.000–40.00

Skogsmaskiner

Fabrikat och modell		Motor-effekt max. hk	Standardutrustning		Värde, kronor
			kran	vinsch	
BM Volvo					
SM 462	Skotare	47	X	—	135.000
SM 868	Lunnare med kläm-banke	105	X	—	195.000
Ford					
County 754	Skotare	83	X	—	160.000
Blondin 750	»	83	X	—	165.000
Teg 750	»	83	X	—	105.000
750 RD	»	83	X	—	155.000
Hemek					
650	Skotare	80	X	—	170.000
Kockum					
KS 836-46	Skotare	115	X	—	190.000
KS 821	Lunnare	73		X	100.000
KS 861	»	135		X	165.000
Timmerville					
4	Skotare	83	X	X	165.000
Valmet					
870 CK	Skotare	88	X	—	175.000
880 S	Lunnare	110		X	155.000

Inventarier för övrig verksamhet

	Kronor		Krc
<i>Markförbättringsredskap</i>		Stengrep, för frontlastare	2.
<i>Kompressor</i>		» » lastmaskin	3.
hydraulburen	6.000– 7.000	<i>Betongblandare</i>	
<i>Kompressorvagn</i>	7.000–11.000	Stationär, 150 l, utan motor	600– 1.
<i>Bergborrmaskin</i>	1.400– 1.800	Transportabel, 150 l, utan motor med gummihjul	2
<i>Motorborrmaskin, bensindriven</i>	4.000– 5.000	tillägg för el.-motor	
slipmaskin	500– 1.000	» » bensinmotor	

Motorfordon för transporter

Kombivagnar och lastbilar

Märke, modell, typ	Antal hk	Vikt ton	Bränsle	Typ	Värde, kronor
Citroen					
GS 1220 kombi	60 DIN	1,0	bensin	kombi	18.200
Fiat					
128 Combi	55 DIN	0,9	bensin	kombi	15.000
Ford					
1600 L kombi	72 DIN	1,2	bensin	kombi	18.500
2000 L »	99 »	1,4	»	»	22.500
Transit 100	69 »	2,4	»	fast flak	16.500
Peugeot					
204 kombi	55 DIN	1,0	bensin	kombi	17.000
504 »	93 »	1,4	diesel	»	24.000
Renault					
4 kombi	34 DIN	0,8	bensin	kombi	13.200
Vauxhall					
95 V4 kombi	65 DIN	1,0	bensin	kombi	17.600
Mercedes-Benz					
LB 80	190 SMMT	15,0	diesel	fast flak	95.000
Volkswagen					
Kleinbus 221	50 DIN	1,4	bensin	skåp	22.600
231 Kombi	50 »	2,3	»	»	20.800
Volvo					
145 Kombi	82 DIN	1,3	bensin	kombi	21.800
F 82-30	80 SMMT	6,1	diesel	fast flak	40.500
F 84-34	115 »	12,0	»	»	56.000

Truckar

Gasol-truck	36-72 V	0,9-2,3 ton lastförm.	50.000-75.000
Diesel-truck	44-64 hk SAE	2-3 » »	50.000-60.000

Motorcyklar

40 hk SAE, 115-217 cm bandlängd	2.500-10.000
---------------------------------	--------------

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt Nr 6 1973 – Årg. 3

**Fråga om inom byggnadsbranschen tillämpade pris-
tillägg respektive vite skulle inräknas i vederlaget**

**RSV Im
1973:28**

Tryckt den
4 januari 1974

I framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked angående mervärdeskatt anfördes i huvudsak följande:

Undertecknat bolag driver entreprenadverksamhet inom byggnadsbranschen.

Enligt bestämmelserna i 14 § mervärdeskatteförordningen utgör beskattningsvärdet vid byggnads- eller anläggningsentreprenad 60 procent – eller i vissa fall 20 procent – av vederlaget inräknat skatt.

I vissa fall kan tveksamhet uppkomma om vad som utgör vederlaget. I anvisningarna till 14 § klargörs hur vissa pristillägg och prisnedsättningar skall behandlas. Utöver vad som framgår av dessa föreskrifter, torde det vara klart att prisnedsättning på grund av fel eller brist skall beaktas vid bestämning av beskattningsvärdet. Detta torde gälla även om prisnedsättningen ges formen av skadestånd eller vite från säljare/entreprenör till köpare/beställare.

Inom vår bransch förekommer en form av prisreducering respektive pristillägg som har samband med tidpunkten för fullgörandet av den avtalade prestationen. Samma slag av prisjusteringar torde i varierande grad och form förekomma inom även andra branscher men är särskilt vanliga inom byggnadsindustrin.

Prisnedsättningen ges vanligen beteckningen skadestånd eller vite som entreprenören har att utge, därest entreprenaden blir försenad och inte avlämnas inom avtalad tid. Pristillägget benämns vanligen premie och utgår, om så avtalats, i det fall entreprenaden färdigställs och avlämnas före den avtalade kontraktstidens utgång. Denna kan då betraktas som någon form av rikttidpunkt, och avvikelser från denna medför alltså pristillägg eller prisavdrag, vanligen under benämningen premie respektive vite.

Enligt vår mening är det naturligt att beakta ovan berörda prisförändringar vid bestämmande av beskattningsvärdet och detta oavsett vilken benämning de ges. Priset för en produkt är en funktion inte bara av dess kvalitet och kvantitet utan även av tid och plats för dess tillhandahållande. Prisändringar på grund av avvikelser från avtalad tid bör, lika väl som prisändringar på grund av avvikelser från avtalad kvalitet eller kvantitet, beaktas vid beskattningsvärdets bestämmande. Det är vidare enligt vår mening betydelselöst om prisändringen benämnes premie, tillägg för tid, vite, skadestånd, avdrag för tid e d.

Rättstillämpningen är enligt vad vi erfarit inte enhetlig när det gäller frågan huruvida prisförändringar på grund av avvikel-

se från avtalad tid skall beaktas vid beskattningsvärdets bestämmande. För att rätt kunna bedöma den ekonomiska betydelsen av avtal om berörda prisjusteringar, är det av synnerlig vikt för oss att få besked i denna beskattningsfråga. Frågans klarläggande får vidare antas vara av vikt för en enhetlig lagtolkning och rättstillämpning. Vi anhåller därför att rättsnämnden måtte besvara följande frågor.

1. Skall pristillägg, som vi kan komma att uppbära på grund av att entreprenad avlämnas *före* den avtalade kontraktstidens utgång, inräknas i beskattningsvärdet? Påverkas bedömningen av om tillägget benämnes premie?

2. Skall prisnedsättning som vi kan komma att få vidkännas på grund av att entreprenad avlämnas *efter* den avtalade kontraktstidens utgång beaktas vid bestämmande av beskattningsvärdet? Påverkas bedömningen av om prisnedsättningen benämnes vite (skadestånd) från oss till beställaren?

Sökandebolaget hade i ärendet företett Svenska Teknologföreningens formulär nr 18 och 20. Det förra utgjordes av ett formulär för entreprenadkontrakt medan det senare innehöll allmänna bestämmelser för byggnads-, anläggnings- och installationsentreprenader. Kapitel 5 i de allmänna bestämmelserna, vilket hade rubriken ”Ansvar”, innehöll i § 1 följande bestämmelse om vite i samband med försening:

För varje påbörjad vecka, varmed entreprenören överskrider kontraktstiden eller den ändrade tid för färdigställandet som skall gälla enligt kapitel 4 § 2 eller 3, skall han utge vite enligt kontraktet. Därutöver är beställaren icke berättigad till skadestånd för förseningen.

Formuläret för entreprenadkontrakt innehöll i § 6 följande bestämmelse i fråga om ansvar:

Vid försening är beställaren berättigad att av entreprenören erhålla vite med ett belopp av (exempelvis = 0,25 % av kontraktssumman) kronor för varje påbörjad vecka varmed färdigställandet av kontraksarbetena i dess helhet blivit fördröjt,

Den 12 december 1972 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Vad först angår den under punkt 1 i ansökningsfrågan framställda frågan finner nämnden att sådant pristillägg, som sökandebolaget kan komma att uppbära på grund av att entreprenad avlämnas före den avtalade kontraktstidens utgång, får anses utgöra en del av det avtalade priset för entreprenaden. På grund härav förklarar nämnden, jämlikt andra stycket av anvisningarna till 14 § förordningen om mervärdesskatt, att sådant pristillägg skall — oavsett om tillägget benämns premie — inräknas i det beskattningsvärde för vilket mervärdesskatt skall utgå.

Beträffande den under punkt 2 i ansökningsfrågan framställda frågan finner nämnden, såvitt gäller den av sökandebolaget bedrivna entreprenadverksamheten inom byggnadsbranschen, att sådan prisnedsättning, som sökandebolaget kan komma att få vidkännas på grund av att entreprenad avlämnas efter den avtalade kontraktstidens utgång, icke kan i beskattningshänseende likställas med vite eller skadestånd. Kontraktsbestämme-

serna i denna del får i stället anses utgöra en metod för prisangivelse, där det slutliga priset fastställs i förhållande till tidpunkten för den kontrakterade entreprenadens färdigställande. På grund härav förklarar nämnden att ifrågavarande prisnedsättning skall – oavsett om nedsättningen benämns vite (skadestånd) – beaktas vid bestämmande av det beskattningsvärde för vilket mervärdeskatt skall utgå.

RSV Im 1973:28

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-104 30 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt — mervärdeskatt

Beskattningsvärdets bestämmande vid leverans och inmontering i fastighet av komplett basturum

RSV Im
1973:29

Tryckt den
4 januari 1974

I framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked angående mervärdeskatt anfördes följande:

Förhandsbesked önskas huruvida hel eller reducerad mervärdeskatt skall utgå vid försäljning till konsument av komplett basturum, fast monterat i fastighet. Rummet levereras i delar och uppmonteras av säljarens egna montörer eller underentreprenörer på så sätt att det är helt klart att användas av konsumenten.

Komplett basturum består av följande delar enligt nedan:

Basturum komplett	1 500
Bastuaggregat	500
Montering	300
Elinstallation	250
Pris komplett exkl moms	2 550

Den 31 januari 1973 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner att, om sökandebolaget försäljer och i fastighet fast inmonterar i ansökningen avsedda kompletta basturum, bolaget härigenom får anses utföra sådan byggnadsentreprenad, som avses i 14 § andra stycket förordningen om mervärdeskatt. På grund härav förklarar nämnden, att beskattningsvärdet vid ifrågavarande omsättning utgör 60 % av vederlaget inräknat skatt.

Vice ordföranden anmälde skiljaktig mening och anförde med instämmande av biträdande skattedirektören:

Enligt min mening kan sökandebolagets försäljning av i ansökningen angivna basturum med inmontering icke anses utgöra sådan byggnads- eller anläggningsentreprenad eller annan tjänst som avser fastighet, varom förmåles i 14 § andra stycket förordningen om mervärdeskatt. Jag finner i stället att här är fråga om sådan försäljning av vara i förening med varans inmontering som avses i sjätte stycket av anvisningarna till nämnda paragraf. På grund härav anser jag att nämnden bort förklara att beskattningsvärdet vid ifrågavarande omsättning utgörs av hela vederlaget; dock att, om särskild ersättning uttages för inmonteringen, beskattningsvärdet för denna del av omsättningen utgör 60 % av vederlaget inräknat skatt.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Fråga om vite som utgick vid leveransförsening skulle inräknas i vederlaget

**RSV Im
1973:30**

Tryckt den
4 januari 1974

I ansökan om förhandsbesked hemställde ett aktiebolag om besked huruvida mervärdeskatt skulle uttagas på "bötesbelopp" vid leveransförsening.

Sökandebolaget företedde i ärendet inköpsorder från ett annat aktiebolag avseende köp av komplett tillverkning, leverans och montage av travers. Enligt sökandebolagets orderbekräftelse skulle vite utgå vid leveransförsening med 0,5 % av ordersumman för varje påbörjad veckas försening, dock maximalt 7,5 % av ordersumman. Vidare företeddes Allmänna bestämmelser för leverans och montage av maskiner samt annan mekanisk och elektrisk utrustning inom och mellan Danmark, Finland, Norge och Sverige (NLM 71; antagna år 1971). I punkt 38 av dessa bestämmelser fanns liknande regler om viten.

Den 28 februari 1973 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden förklarar att, vid bestämmande av beskattningsvärdet enligt 14 § förordningen om mervärdeskatt, vederlaget skall beräknas utan avdrag för vad sökandebolaget kan ha att erlagga i form av vite vid försenad leverans.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt — mervärdeskatt

Skatteplikt för transport i visst fall

RSV Im
1973:31

Tryckt den
4 januari 1974

I framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked angående mervärdeskatt anfördes i huvudsak följande:

Då oklarhet råder huruvida mervärdeskatt skall påföras vid *transport* av uthyrningspresenning till fartyg i utrikes trafik anhålles om RSVs utlåtande över följande.

Vi bedriver uthyrning av presenningar och är redovisnings-skyldiga för mervärdeskatt. All uthyrning sker *fritt vårt lager*. Förhyraren svarar sålunda för alla frakt- och transportkostnader. Om vi ombesörjer transporten påför vi förhyraren uppkomna transportkostnader + mervärdeskatt.

Problemet uppstår när skeppsmäklare och speditörer för utländska uppdragsgivares räkning förhyr presenning och samtidigt beordrar oss transportera densamma från vårt lager till kajplats där presenning skall användas ombord på utländskt eller svenskt fartyg i utrikes trafik. Förfaringsättet är då följande:

Skeppsmäklaren eller speditören *beställer* presenning hos oss, uppgiver båtens namn samt upplyser om att densamma skall användas ombord å fartyg, svenskt eller utländskt, i utrikes trafik, samtidigt beordras vi transportera presenning till fartygets kajplats. Mäklaren handlar på uppdrag av rederiet eller fartygets befäl. Vi utfärdar då ordersedel (följesedel) och som förhyrare antecknas *mäklaren eller speditören*, vilken gentemot oss är ansvarig och betalningsskyldig för såväl presenningshyra som transportkostnader. Samtidigt antecknas fartygets namn och uppgift om att presenningen skall användas "utrikes". Vi har betraktat transporten som "inrikes transport" och påfört mervärdeskatt å transportkostnaden.

Vår fråga är nu:

1. Skall mervärdeskatt utgå på transportkostnad som uppstår vid uthyrning av presenning till fartyg i utrikes trafik och *leverans sker på kaj* vid fartygets sida.
2. Samma förhållande om presenning *levereras ombord* på fartyget.

Den 17 maj 1973 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner, att de i ansökningen under punkterna 1 och 2 angivna transporterna är att hänföra till sådan tjänst avseende transport av vara, som är skattepliktig enligt 10 § första stycket 6) förordningen om mervärdeskatt. Nämnden finner vidare, att de i 11 § samma förordning stadgade undantagen från skatteplikt icke är tillämp-

RSV Im 1973:31 liga beträffande ifrågavarande transporter. På grund härav besvarar nämnden jakande de under punkterna 1 och 2 framställda frågorna.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Servering?

RSV Im
1973:32

Tryckt den
4 januari 1974

I framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked angående mervärdeskatt anfördes i huvudsak följande:

Undertecknad har övertagit en pressbyråbutik med adress — — —.

För att göra rörelsen mera bärkraftig överväges en omplanering av densamma med utökning av en grillavdelning till en butik av typen amerikansk drugstore.

Butiken kommer dels att inrymma en avdelning för kioskförsäljning av tobak – tidningar – konfektyrer m m. Den blir helt avgränsad med separat kassaregister, men med genomgång in till serveringsavdelningen.

Butiken kommer vidare att innehålla en serveringsavdelning som inrymmer grillbänk för beredning samt serveringsdisk med separat kassaregister för denna försäljning. All beställning sker över disk, alltså ingen självservering, utan beställda rätter utlämnas vid kassan.

Serveringen är inriktad på rätter av mellanmålstyp såsom kaffe med bröd och smörgåsar, kokt och grillad korv med bröd eller mos, hamburgare, biffar, köttbullar, grillspett, pommes frites, glassdrinkar m m.

Förtäringen är planerad kunna äga rum vid 3 rektangulära och 2 runda ståbord för inalles ca 15 gäster.

Eftersom hela principen i denna drugstorebutik är inriktad på snabbätter, vars förtäring beräknas taga ca 10–15 minuter i anspråk, så måste också lokalen vara utformad för en ständig cirkulation på besökarna. – Vid inhandlande av de dagliga förbrukningsvarorna skall kunderna i anslutning härtill kunna erbjudas en snabbätt i form av en genomgångsservering.

Bolaget anhöll om förhandsbesked, huruvida den för servering stadgade 60-procentiga reduceringsregeln kunde tillämpas för ifrågavarande tillhandahållande av snabbätter av mellanmålskaraktär.

Den 4 april 1973 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner att sökandebolagets tillhandahållande av i ansökningen omnämnda varor av mellanmålstyp för förtäring inom ifrågavarande lokal får betraktas som sådan servering som avses i fjärde stycket av anvisningarna till 10 § förordningen om mervärdeskatt. På grund härav förklarar nämnden, jämlikt 14 § första stycket 1) nämnda förordning, att beskattningsvärdet vid sådan omsättning utgör 60 % av vederlaget inräknat skatt.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-104 30 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt — mervärdeskatt

Fråga om viss prestation skulle anses som leverans av vara eller som tjänst avseende yttre vatten- och avloppsledning

RSV Im
1973:33

Tryckt den
4 januari 1974

Aktiebolaget X anhöll om förhandsbesked angående mervärdeskatt. Av handlingarna i ärendet inhämtades i huvudsak följande:

Sökandebolaget tillverkade bl a vatten- och avloppsrör av betong. Om bolaget sålde rör och köparen med egna eller hyrda maskiner lade ner rören utgick full mervärdeskatt på bolagets försäljning. Om bolaget emellertid uppträdde som entreprenör och sålunda på eget ansvar lade ner rören utgick endast reducerad mervärdeskatt. I samband med leverans av rör till en kommun hade fråga uppkommit för bolaget att uppträda som entreprenör. Bolaget hade därvid för avsikt att anlita underentreprenör vilken skulle verkställa grävnings-, nedläggnings-, igenfyllningsarbeten o d. Som underentreprenör hade bolaget därvid tänkt sig anlita antingen privata företag eller den kommun till vilken rören skulle levereras. Efter som kommunen hade egen arbetskraft kunde bolaget hyra maskiner och förare av kommunen. För detta ändamål och även vid anlitage av privata företag såsom underentreprenör hade sökandebolaget upprättat normavtal. Det ena avtalet reglerade förhållandet mellan kommunen såsom beställare och sökandebolaget som entreprenör. Det andra avtalet reglerade förhållandet mellan sökandebolaget och av bolaget anlita underentreprenör som antingen kunde vara ett privat företag eller den kommun som stod som beställare i det förstnämnda avtalet. Avtalen hade i nedan intagna delar följande lydelse:

Avtal 1

Undertecknade, kommunen, här nedan kallad beställaren, och aktiebolaget X, här nedan kallat entreprenören, träffa härigenom följande avtal:

1. Entreprenören förbinder sig att anlägga i vid detta avtal fogade beskrivning angivna ledning på sätt framgår av beskrivningen. Arbetet skall vara slutfört senast den /arbetet skall vara slutfört inom veckor från den dag beställaren meddelat, att arbetena kan påbörjas. Slutbesiktning av anläggningen skall ske inom 10 dagar från det entreprenören meddelat beställaren att anläggningen färdigställts.

2. Beställaren förbinder sig att som ersättning för entreprenörens arbete och material enligt beskrivningen samt den arbetskraft och de tekniska hjälpmedel, som erfordras för anläggningens utförande sammanlagt till entreprenören erlagga kronor/entreprenadsumman. Entreprenören äger

uppbära . . . % av entreprenadsumman, då arbetena påbörjats, . . . % av entreprenadsumman, då halva ledningen lagts och resterande % av entreprenadsumman, då slutbesiktning skett. Skulle arbetena vid besiktning inte godkännas i sin helhet, äger beställaren hålla inne så mycket som kan anses belöpa på botandet av bristerna enligt parternas överenskommelse, eller därest de ej kunna enas besiktningsmannens bestämmande. .

Skulle arbetet icke vara slutfört på ovan utfäst dag, skall entreprenören utgiva vite till beställaren med . . . kronor för varje full vecka varmed entreprenören överstiger kontraktstiden. Därutöver är beställaren icke berättigad till skadestånd för förseningen.

3. Den tekniska beskrivning som ligger till grund för detta avtal, har helt utförts av beställaren och entreprenören har på grund av beställarens goda kännedom om anläggningsområdet därför icke skaffat sig närmare kännedom om anläggningsområdet och därmed sammanhängande problem. I den mån entreprenören åsamkas extrakostnader och fördyringar för sitt arbete eller tvingas ersätta skada, som kan åsamkas tredje man, på grund av brister i den tekniska beskrivningen skall beställaren till fullo ersätta entreprenören härför. Som brister i den tekniska beskrivningen anses även bl a att ledningar, som berör anläggningsområdet, icke angetts, risk för skador å angränsande fastigheter icke påpekats. Entreprenörens egna fördyringar i hans arbete ersätts enligt tilläggsprislistan och hans extrakostnader och skadestånd till underentreprenörer och tredje man ersätts med de belopp dessa skäligen kan fordra.

4. Äganderätten till anläggningen med däri enligt den tekniska beskrivningen ingående material övergår på beställaren så fort slutbesiktning skett av parterna.

5. Entreprenören äger utföra arbeten genom underentreprenör och anskaffa material av underleverantör men svarar det oaktat för att arbetena och materialet överensstämmer med vad som angetts i den tekniska beskrivningen.

Avtal 2

Undertecknade, aktiebolaget X, här nedan kallat beställaren, och A, här nedan kallad entreprenören (dvs antingen ett privat företag eller den kommun som står som beställare enligt avtal 1), träffa härigenom följande avtal:

1. Beställaren har genom avtal med kommunen den förbundit sig att anlägga en -ledning. I åtagandena ingår även bl a att verkställa grävnings-, schaktnings- och igenläggningsarbetena för ledningen. Entreprenören har tagit del av ifrågasvarande avtal. Entreprenören åtager sig härigenom att företaga i avtalet mellan beställaren och kommunen angivna grävnings-, schaktnings-, iordningställnings- och igenläggningsarbeten samt montera rören i gropan, på sätt framgår av nyss nämnda avtal, på egen bekostnad anskaffa och hålla för arbetenas utförande nödiga maskiner och arbetskraft. Arbetena skall utföras under beställarens överinseende och entreprenören är skyldig följa beställarens direktiv även då dessa medför avvikelser från nyss nämnda arbetsbeskrivning. Arbetet skall vara slutfört senast den / inom veckor från det beställaren meddelat, att arbetena kan påbörjas.

2. Slutbesiktning av anläggningen skall ske mellan avtalsparterna samtidigt som slutbesiktning sker mellan beställaren och kommunen av den totala anläggningen – oavsett att i den totala anläggningen ingår andra åtaganden, som icke berör detta avtal.

3. Beställaren förbinder sig, att som ersättning för entreprenörens åtaganden enligt ovan sammanlagt till entreprenören erlägga . . . kronor/entreprenadsumman.

Entreprenören äger uppbära . . . % av entreprenadsumman, då arbetena påbörjats, . . . % av entreprenadsumman, då . . . del av ledningen lagts, samt resterande . . . % av entreprenadsumman då slutbesiktning skett. Skulle vid slutbesiktningen mellan parterna arbetena icke godkännas i sin helhet, äger beställaren hålla inne så mycket av resterande belopp, som kan anses belöpa på botandet av bristerna enligt parternas överenskommelse eller därest de ej kunna enas besiktningsmännens bestämmande.

Skulle arbetet icke vara slutfört på ovan utfäst dag, skall entreprenören utgiva vite till beställaren med . . . kronor för varje full påbörjad vecka varmed entreprenören överskrider kontraktstiden. Entreprenören skall tillika ersätta beställaren de viten, han på grund av entreprenörens försummelse, själv kan bli skyldig utge till av beställaren begagnad sidoentreprenör, underleverantör respektive kommunen. Beror förseningen helt eller delvis på beställaren, kommunen, eller sidoleverantör skall vite dock jämkas med hänsyn till härav betingad försummelse.

5. Entreprenören svarar för skador han själv vållar beställaren, kommunen och tredje man.

Sökandebolaget hemställde om förhandsbesked, huruvida bolaget vid avtal med kommunen skulle debitera reducerad mervärdeskatt enligt bestämmelserna i 14 § andra stycket förordningen om mervärdeskatt (MF). Frågan önskades besvarad mot bakgrund av att antingen kommunen eller också privata företag anlitas som underentreprenör.

Den 18 april 1973 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner först att, om sökandebolaget enligt ovan intagna avtal med anlitage av privata företag som underentreprenör för kommuns räkning utför ifrågavarande arbeten, fråga får anses vara om sådan tjänst avseende yttre vatten- och avloppsledning som anges i 14 § andra stycket MF.

Nämnden finner härefter med hänsyn till innehållet i ovan angivna avtal att, om sökandebolaget vid utförande av ifrågavarande arbeten i stället anlitar kommunen som underentreprenör, fråga är om leverans av skattepliktig vara.

På grund av det anförda förklarar nämnden att, om sökandebolaget enligt ifrågavarande avtal anlitar privata företag som underentreprenör, beskattningsvärdet för hela entreprenaden utgör 20 % av vederlaget inräknat skatt. Nämnden förklarar vidare att, om sökandebolaget enligt ovan angivna avtal anlitar kommunen vid utförande av ifrågavarande arbeten, beskattningsvärdet för den del av erhållet vederlag som hänförs till av bolaget tillhandahållet rörledningsmaterial utgör vederlaget inräknat skatt.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Byli

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 2 1974 – Årg.

Angående vissa för allmänheten avsedda deklarationsblanketter m m för 1974 års taxering

RSV Dt
1974:1

Tryckt den
21 januari 1974

RSV har fastställt följande formulär till blanketter för inkomst-, förmögenhets- och fastighetstaxering m m. Asterisk vid utgåvenumret innebär att tidigare utgåva får användas.

Benämning och användning	Beteckning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Allmän självdeklaration för fysisk person och för sådan juridisk person, som är skattskyldig för förmögenhet.	1	3001	3	—
Allmän självdeklaration för fysisk person och för sådan juridisk person, som är skattskyldig för förmögenhet; avsedd för ADB (förtryckt).	—	3002	3	—
Allmän självdeklaration för sådan juridisk person, som inte är skattskyldig för förmögenhet.	2	3003	3	—
Uppgift enl 33 § taxeringsförordningen av stiftelse eller förening, som helt eller delvis är frikallad från skattskyldighet för inkomst eller förmögenhet.	3	3004	1	Omtryckt
Uppgift angående renskötsel.	4	3005	3	—
Särskild självdeklaration.	5	3006	3	—
Särskild självdeklaration för en- eller tvåfamiljsfastighet.	6	3007	2*	—
Särskild självdeklaration för en- eller tvåfamiljsfastighet; avsedd för ADB (förtryckt).	6	3008	1	Omtryckt
Deklaration för taxering till utskiftningskatt.	7	3009	1	Omtryckt
Fördelning av inkomst.	8	3010	2*	—
Inkomst av jordbruksfastighet enl kontantprincipen.	J1	3015	4	—

Benämning och användning	Beteckning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Inkomst av jordbruksfastighet enl bokföringsmässiga grunder utan räkenskapsavslutning med vinst- och förlustkonto.	J2	3016	4	—
Inkomst av jordbruksfastighet enl bokföringsmässiga grunder med räkenskapsavslutning med vinst- och förlustkonto.	J3	3017	3	—
Avskrivningsplan för täckdiktansläggningar och skogsvägar.	J4	3018	2*	—
Specifikation av djur.	J5	3019	3	—
Minskning av ingående virkesförråd m m.	J6	3020	3	—
Utredning om insättning på skogskonto.	J7	3021	3*	—
Avskrivningsplan för markanläggningar.	J20	3022	1	Nytt formulär
Avskrivningsplan för jordbruksbyggnader.	J21	3023	1	Nytt formulär
Inkomst av annan fastighet än jordbruksfastighet. En- eller tvåfamiljsfastighet.	F1	3025	2*	—
Inkomst av annan fastighet än jordbruksfastighet. Flerfamiljsfastighet m m.	F2	3026	2	Omtryckt
Inkomst av annan fastighet än jordbruksfastighet. Annan fastighet tillhörig bostadsförening, bostadsaktiebolag eller allmännyttigt bostadsföretag.	F3	3027	1	Omtryckt
Värdeminskning av byggnad och i byggnad ingående maskinell utrustning.	F4	3028	2	Omtryckt
Inkomst av rörelse (utom försäkringsrörelse), för vilken räkenskapsavslutning med vinst- och förlustkonto ej ägt rum.	R1	3039	3	—
Avskrivningsplan för inventarier m m i rörelse, för vilken räkenskapsavslutning med vinst- och förlustkonto ej ägt rum.	R2	3040	3*	—
Inkomst av rörelse (utom försäkringsrörelse) med ordnad bokföring, som avslutas med vinst- och förlustkonto.	R5	3041	3	—
Avskrivningsplan för inventarier m m i rörelse med				

Benämning och användning	Beteckning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
ordnad bokföring, som avslutas med vinst- och förlustkonto.	R6	3042	3*	—
Avskrivningsplan för markanläggningar på fastighet, som används i rörelse.	R20	3043	3*	—
Avskrivningsplan för rörelsebyggnader.	R21	3044	3*	—
Inkomst av försäkringsrörelse i skadeförsäkringsanstalt (ej utländsk försäkringsanstalt).	R30	3045	2*	Omtryckt
Inkomst av försäkringsrörelse i livförsäkringsanstalt.	R31	3046	1	Omtryckt
Representationskostnader.	R32	3047	3*	—
Inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet.	T1	3060	3	—
Avyttring av fastighet. Utredning angående realisationsvinst.	T2	3061	4	—
Garantiförbindelse enl förordningen (1968:276) om uppskov i vissa fall med beskattning av realisationsvinst med intyg att bifogas uppskovsansökan.	T3	3062	2*	Omtryckt
Inkomst av kapital samt uppgifter om förmögenhet.	K1	3070	3*	—
Specifikation över bankfordringar och värdepapper.	K2	3071	2*	Omtryckt
Inkomst av lägenhet som hyrs ut av medlem i bostadsförening eller delägare i bostadsaktiebolag.	K3	3072	3*	—
Utredning angående förmögenhet som huvudsakligen är att hänföra till företag.	K4	3073	1	Omtryckt
Uppgift om investeringsfonder för byggnader, inventarier och varulager samt för arbeten i gruva enl förordningen 1947:174.	—	3080	3*	—
Uppgift om särskilda investeringsfonder för förlorade inventarier och lagertillgångar enl förordningen 1959:168.	—	3081	2	—
Utredning angående särskilt investeringsavdrag för maskiner m m.	—	3082	2	Omtryckt
Uppgift om särskild investeringsfond för avyttrade fartyg enl förordningen				

RSV Dt 1974:1

Benämning och användning	Beteckning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
(1954:40) om särskild investeringsfond för avyttrat fartyg.	—	3083	2*	—
Garantiförbindelse enl förordningen 1954:40 med intyg att fogas vid allmän självdeklaration.	—	3084	1	Omtryckt
Uppgift om investeringsfond för konjunkturutjämning enl förordningen 1955:256.	—	3085	2*	—
Uppgift om särskild nyan-skaffningsfond enl förordningen 1967:96.	—	3086	3*	—
Uppgift om fond för återanskaffning av fastighet enl förordningen (1967:752) om avdrag vid inkomsttaxeringen för avsättning till fond för återanskaffning av fastighet.	—	3087	3*	—
Garantiförbindelse enl förordningen 1967:752 med intyg att fogas vid självdeklaration.	—	3088	2*	Omtryckt
Utredning angående särskilt investeringsavdrag för ny-, till- eller ombyggnad på fastighet.	—	3089	1	Nytt formulär
Utredning angående särskilt forskningsavdrag.	—	3090	1	Nytt formulär
Uppgift enl 43 § 1 mom taxeringsförordningen om ränta på obligationer, förlagsbevis etc.	17	3100	2*	Omtryckt
Uppgift om utdelning på svenska aktier utan avdrag för kupongskatt.	18a	3730	1	Omtryckt
Uppgift om utdelning på svenska aktier med avdrag för kupongskatt.	18b	3732	2*	—
Uppgift om utdelning på svenska aktier med avdrag för kupongskatt (avfattad på engelska språket).	18b	3734	1	Omtryckt
Uppgift enl 43 § 1 mom taxeringsförordningen om utdelning på andelar i svensk ekonomisk förening eller på aktier eller andra andelar i utländsk juridisk person.	18c	3110	1	Omtryckt
Ansökan om avräkning av utländsk skatt när avdrag ej erhållits för sådan skatt				

Benämning och användning	Beteckning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
såsom för omkostnad.	—	3120	1	Omtryckt
Ansökan om avräkning av utländsk skatt när avdrag erhållits för sådan skatt såsom för omkostnad.	—	3121	1	Omtryckt
Avräkningsnota på skatteavdrag för amerikansk källskatt.	—	3122	1	Nytryck har ej skett
Ansökan om kompensation för bensinskatt vid yrkesmässig användning av motorsåg.	—	3143	2	
Uppgift om inkomster och utgifter i handelsresande och liknande verksamhet.	—	3145	1	Omtryckt
Kontrolluppgift från arbetsgivare m fl enl 37 § 1 mom taxeringsförordningen (stamsats).	—	3150	3	—
Kontrolluppgift från arbetsgivare m fl enl 37 § 1 mom taxeringsförordningen (kedjebblankett).	—	3151	3	—
Sammandrag över kontrolluppgifter enl 37 § 1 mom taxeringsförordningen.	—	3152	2*	Omtryckt
Uppgift från bostadsförening eller bostadsaktiebolag enl 42 § taxeringsförordningen.	—	3153	3*	—
Kontrolluppgift från försäkringsanstalt enl 37 § 1 mom punkterna 3 och 3a taxeringsförordningen på grund av sakförsäkring.	—	3155	1	Omtryckt
Kontrolluppgift enl 37 § 1 mom taxeringsförordningen för statsanställda m fl (stamsats).	—	3170	3	—
Kontrolluppgift enl 37 § 1 mom taxeringsförordningen för statsanställda m fl (kedjebblankett).	—	3171	3	—
Särskild fastighetsdeklaration för jordbruksfastighet.	J	3180	2	Utgåva 2 tryckt 6. 1972 får ej användas.
Särskild fastighetsdeklaration för obebyggd annan fastighet.	AO	3181	2	Omtryckt
Särskild fastighetsdeklaration för villafastighet m fl.	A1	3182	2	Omtryckt
Särskild fastighetsdeklaration för hyres- och affärs-				

Benämning och användning	Beteckning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
fastigheter m fl.	A2	3183	2	Omtryckt
Särskild fastighetsdeklaration för industrifastighet m fl.	A3	3184	2	Omtryckt
Uppgifter angående yrkesmässig trädgårdsodling.	b	3190	1	Omtryckt
Uppgifter angående vattenfall m m.	c	3191	2*	Omtryckt
Uppgifter angående byggnader på industrifastighet.	d	3192	2*	Omtryckt
Uppgifter angående hyror m m.	e	3193	1	Omtryckt
Uppgifter angående fasta maskiner.	f	3194	1	Omtryckt
Riksskatteverkets deklara-tionsupplysningar.	—	3200	3	—
Särskilda upplysningar för fast anställd militär och civilmilitär personal samt värnpliktiga till ledning vid avgivande av självdeklaration.	—	3202	3	—
Upplysningar angående fastighetsägares skyldighet att utan anmaning lämna kontrolluppgift till ledning för annan persons taxering.	—	3203	2	Nytryck har ej skett
Upplysningar angående skyldighet för arbetsgivare m fl att utan anmaning lämna kontrolluppgift till ledning för annan persons taxering (37 § taxeringsförordningen).	—	3204	3	—
Anvisningar angående beskattning av vissa naturaförmåner.	—	3205	3	—
Anvisningar angående avdrag för kostnad för resor med bil mellan bostad och arbetsplats.	—	3206	3	—
Anvisningar angående beskattningen av bostadsföreningar och bostadsaktiebolag samt av delägare i sådant företag.	—	3207	1	Nytryck har ej skett
Anvisningar till ledning för värdering av förmån av fri bil vid inkomst av tjänst.	—	3208	3	—
Anvisningar angående avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa i enskild tjänst samt beslut om normalbe-lopp.	—	3209	3	—

Benämning och användning	Beteckning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Anvisningar angående avdrag för kostnad för representation och liknande ändamål.	—	3210	3	—
Anvisningar angående skattskyldighet för ersättningar och tävlingspriser till utövare av amatöridrotter.	—	3211	2	—
Anvisningar angående avdrag för värdeminskning av viss maskinell utrustning i hyresfastigheter.	—	3212	1	Omtryckt
Anvisningar angående avdrag för värdeminskning beträffande rörelsebyggnader.	—	3213	1	Omtryckt
Upplysningar om förutsättningar för ny taxering av fastighet m m.	—	3214	2	—
Anvisningar angående avdrag för värdeminskning beträffande jordbruksbyggnader.	—	3215	1	Nytt formulär

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt — taxering

Avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa i enskild tjänst samt normalbelopp för kalenderåret 1974¹

den 28 december 1973

RSV Dt
1974:2

Tryckt den
18 januari 1974

Enligt punkt 3 av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen äger i enskild tjänst anställd skattskyldig, som i sin tjänst verkställt resa utom den vanliga verksamhetsorten, rätt att åtnjuta avdrag ej blott för kostnaden för själva resan utan även för den *ökning* i levnadskostnaden, som den skattskyldige kan ha fått vidkännas på grund av att han vistats utom sin vanliga verksamhetsort, såsom för hotellrum och ökad kostnad för mat och dryck samt för av resan föranledda småutgifter såsom för telefonsamtal, tidningar osv. Avdrag för ökade levnadskostnader är däremot icke medgivet enbart på den grund att den skattskyldige har sitt arbete på annan ort än den, där han har sin bostad.

Med resa, som berättigar till avdrag för ökade levnadskostnader (tjänsteresa), bör förstås sådan resa, som är föranledd av förrättning utom den vanliga verksamhetsorten och som är beordrad av arbetsgivaren.

Begreppet den vanliga verksamhetsorten har en i viss mån obestämd innebörd. Vad som bör omfattas av *den vanliga verksamhetsorten* framgår inte heller av lagtexten eller av uttalanden under förarbetena. Följande allmänna riktlinjer torde emellertid få tjäna till ledning för bedömningen.

I första hand bör avgöras huruvida den skattskyldige kan anses ha ett *särskilt tjänsteställe* eller inte. Finns särskilt tjänsteställe, bör den vanliga verksamhetsorten bestämmas med utgångspunkt från tjänstestället. I allmänhet torde av omständigheterna framgå var detta är beläget. För anställda på kontor och verkstäder, i butiker o d är sålunda tjänstestället den byggnad, där vederbörande i regel har sin arbetsplats. Vissa anställda såsom serviceingenjörer, inspektörer, chaufförer m fl, vilkas tjänstgöring är mera rörlig, har inte alltid fast arbetslokal. För dessa bör som tjänsteställe betraktas den lokal, där vederbörande hämtar och inlämnar arbetsmaterial, mottager arbetsorder och redovisar för deras utförande etc. — För en del anställda saknas dock särskilt tjänsteställe. Så torde exempelvis vara fallet för flertalet anställda inom byggnads- och anläggningsbranscherna. I dylika fall bör den vanliga verksamhetsorten bestämmas med utgångspunkt från den anställdes bostad.

Därest skattskyldig i enlighet med vad nyss sagts kan anses ha särskilt

¹ Jfr RSV Dt 1973:2

tjänsteställe, bör den vanliga verksamhetsorten anses omfatta ett område, vars yttre gräns är belägen på ett *vägavstånd* av 10 kilometer från tjänstestället. Är tjänstestället beläget inom en tätort, bör dock den vanliga verksamhetsorten i förekommande fall anses omfatta även den del av tätorten, som är belägen utanför nyssnämnda område. Med tätort förstås därvid varje samlad bebyggelse – stad, köping eller annat samhälle – oavsett om tätorten omfattar en kommun eller del därav eller flera kommuner eller delar därav. I flertalet länsanvisningar anges vilka samhällen som i enlighet härmed är att anse som tätorter. Är den skattskyldiges tjänsteställe och bostad belägna på olika orter och ligger bostaden inom en tätort, bör som vanlig verksamhetsort även räknas denna tätort.

Saknar skattskyldig särskilt tjänsteställe, bör som vanlig verksamhetsort räknas ett område, vars yttre gräns är belägen på ett *vägavstånd* av 10 kilometer från bostaden. Är bostaden belägen inom en tätort, bör dock den vanliga verksamhetsorten i förekommande fall anses omfatta även den del av tätorten, som är belägen utanför nyssnämnda område.

För skattskyldig i enskild tjänst – dvs *annan* tjänst än statlig och kommunal tjänst, tjänst hos skogsvårdsstyrelse samt tjänst hos sådan offentlig institution, som enligt särskilt beslut av RSV (tidigare riksskattenämnden) skall i förevarande hänseenden anses jämställd med kommun och skogsvårdsstyrelse – gäller i första hand den schablonregeln, att av tjänsteresa föranledd ökning i levnadskostnaden skall anses uppgå till ett belopp, motsvarande den ersättning som arbetsgivaren utgivit för kostnadens täckande (*traktamente*), dock högst till det belopp för största normala ökning i levnadskostnaden (*normalbelopp*) som RSV för varje kalenderår fastställer. Härvid bör emellertid observeras, att ett oefftergivligt villkor för att avdrag skall få åtnjutas enligt schablonregeln är, att fråga verkligen är om ”traktamente” dvs ersättning som arbetsgivaren – vid sidan av lön eller arvode – utgivit för täckande av den anställdes ökade kostnader under tjänsteresa. Den omständigheten, att vad som i realiteten är lön eller arvode av skatteskal betecknas som traktamente, medför sålunda icke rätt till avdrag enligt schablonregeln.

Som nyss angivits gäller i första hand, att den anställda vid tjänsteresa äger åtnjuta avdrag enligt schablonregeln. Emellertid gäller vidare att, om den anställda på ett godtagbart sätt kan *visa*, att ökningen i levnadskostnaden varit större än som motsvarar avdragsrätten enligt schablonregeln, han äger rätt till avdrag med belopp motsvarande verkliga merkostnaden.

Normalbeloppet avser i första hand s k *korttidsförrättningar*, dvs förrättningar som medfört övernattning på främmande ort och där vistelsen på en och samma främmande ort icke överstigit 15 dygn i följd. Då resan varit förenad med övernattning, skall den anses ha varat det antal dygn, som motsvarar antalet övernattningar. Detta innebär sålunda att, om en tjänsteresa varat två dagar och en mellanliggande natt, resan anses ha varat allenast ett dygn. Har tjänsteresan å andra sidan, förutom övernattningen tagit blott några få timmar i anspråk, får avdrag enligt schablonregeln likväl åtnjutas med helt normalbelopp (förutsatt givetvis att traktamentet uppgår till nämnda belopp).

Vid *långtidsförrättningar*, dvs förrättningar, där vistelsen på en och samma främmande ort varat mer än 15 dygn i följd, gäller att såsom största normala ökning i levnadskostnaden skall fr o m det sextonde dygnet räknas 6/10 av normalbeloppet.

Vad åter angår *endagsförrättningar*, dvs förrättningar på främmande ort, som icke är förenade med övernattningar utom hemmet, skall såsom största normala ökning i levnadskostnaden räknas, om förrättningen varat mer än 4 timmar men ej mer än 10 timmar i följd, 2/10 av normalbeloppet samt, om förrättningen varat mer än 10 timmar i följd, 4/10 av normalbeloppet. Har förrättningen ej varat mer än 4 timmar i följd, medges intet avdrag.

För att avdrag skall få åtnjutas med normalbelopp respektive ovan angivna kvotdelar därav förutsättes, att den skattskyldige — och sålunda icke arbetsgivaren — under tjänsteresorna bestritt utgifterna för mat och bostad m m. Har arbetsgivaren direkt betalat vissa kostnader, föreligger icke avdragsrätt för större belopp än som motsvarar den del av normalbeloppet som — enligt vad nedan sägs — är avsedd att täcka de återstående, av den skattskyldige bestridda utgifterna. Har t ex genom arbetsgivarens försorg eller på hans bekostnad bostad erhållits utan kostnad för den anställde gäller följaktligen såsom normalbelopp det med bostadsfaktorn minskade normalbeloppet. Såsom tillhandahållande av fri bostad bör även anses tillhandahållande av sovvagnsbiljett. Har den anställde förutom traktamente uppburit ersättning för exempelvis måltider i samband med representation, bör reducering av normalbeloppet (kostfaktorn) inte ske annat än då sådana måltider varit ofta förekommande (genomsnittligt minst en gång i veckan).

Har en anställd under tjänstgöring utom den vanliga verksamhetsorten rest hem för att besöka familjen och har han uppburit traktamente jämväl under vistelsen i hemmet, bör vid bestämmande av avdraget för hemresor nämnda förhållande beaktas och föranleda reducering av reseavdraget.

Inom exempelvis byggnads- och anläggningsbranscherna är det ofta svårt att avgöra om en resa skall anses som tjänsteresa eller som resa till och från arbetsplatsen. Utgår traktamentsersättning enligt gällande kollektivavtal bör i allmänhet antas att fråga är om tjänsteresa. I dylika fall bör — såvida i kollektivavtalet angivna ersättningsgrunder följts — avdrag medges med belopp motsvarande den uppburna ersättningen, dock högst normalbeloppet eller vederbörlig kvotdel därav. Som förutsättning härför bör emellertid gälla, att resan företagits utom den vanliga verksamhetsorten.

Avdrag *såsom för tjänsteresa* utom den vanliga verksamhetsorten bör i regel inte medges skattskyldig, som haft fortlöpande anställning på en och samma ort under längre tid än två år.

Normalbelopp för kalenderåret 1974

RSV har beslutat att för *kalenderåret* 1974 såsom normalbelopp för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa i enskild tjänst fastställa ett belopp av 99 kr, därav 48 kr avser bostad, 46 kr avser kost och

återstående 5 kr avser telefon, tidningar och dylika smågifter.

I enlighet härmed — och efter en av praktiska skäl betingad avrundning av kvotdelstalen till hela krontal — skall för tjänsteresor under kalenderåret 1974, då traktamentena uppgår till eller överskrider de angivna beloppen, gälla följande avdragsbelopp.

Då traktamentena utgått med *lägre* belopp än i nedanstående tabell angivna avdragsbelopp, föreligger enligt schablonregeln avdragsrätt allenast för belopp motsvarande de uppburna traktamentena.

Förrättningens art	Avdrag medges med	Avdragets fördelning		
		bostad	kost	diverse smågifter
Korttidförrättning samt första 15 dyggen av varje långtidförrättning	99	48	46	5
Långtidförrättning fr o m 16 dygnet	60	28	29	3
Endagsförrättning som varat mer än 4 men ej mer än 10 timmar i följd	20	—	20	—
Endagsförrättning som varat mer än 10 timmar i följd	40	—	40	—

Såsom inledningsvis nämnts gäller emellertid vidare att — om den skattskyldige på ett godtagbart sätt kan visa, att ökningen i levnadskostnaden varit större än som motsvarar avdragsrätten enligt tabellen respektive regeln i föregående stycke — den skattskyldige äger rätt till avdrag med belopp motsvarande verkliga merkostnaden. Om den skattskyldige vill visa, att kostnadsökningen i en och samma tjänst varit större än de schablonmässigt beräknade avdragen, skall utredningen avse den skattskyldiges *samtliga* förrättningar i nämnda tjänst under beskattningsåret. Att några enstaka förrättningar dragit kostnader, som överstigit det schablonmässigt beräknade avdraget för samma förrättningar, föranleder sålunda icke till att schablonregeln för beräkningen av avdragen frångås. Dock gäller här den undantagsbestämmelsen att, i fråga om långtidförrättningar fr o m sextonde dygnet i följd på en och samma ort samt i fråga om tjänsteresor till utrikes ort, levnadskostnadsökningen må beräknas för varje förrättning för sig.

Såsom i föregående stycke angivits skall *tjänsteresor till utlandet* behandlas för sig vid prövning av avdrag på grundval av faktiskt havda merkostnader. Då avdrag för tjänsteresa till utlandet yrkas med belopp överstigande normalbeloppet bör — där ej särskilda skäl till annat föranleder — avdrag medges enligt de traktamentsregler, som gäller för högsta traktamentsklassen enligt det statliga utlandsresereglementet.

I arbetsgivares kontrolluppgifter skall lämnas sådana uppgifter angående utgivna traktamenten, som erfordras för kontroll av att avdrag icke sker med för höga belopp. Detta innebär i korthet, att traktamentsersättningar avseende förrättningar inom och utom riket skall redovisas var för

sig. Beträffande förrättningar inom riket skall endagsförrättningar, korttidsförrättningar och långtidsförrättningar redovisas var för sig.

För *endagsförrättningar* skall uppges det hopsummerade antalet förrättningsdagar och beloppet av utgiven traktamentsersättning. Vid hopsummeringen av antalet dagar räknas förrättning, som varat mer än 10 timmar, som hel dag och förrättning, som varat mer än 4 men högst 10 timmar, som halv dag, medan förrättning, som varat 4 timmar eller mindre, icke medräknas. I uppgiften om det *utgivna* traktamentsbeloppet skall dock, i förekommande fall, traktamenten för förrättning som varar högst 4 timmar inräknas.

För *korttidsförrättningar och långtidsförrättningar* skall uppges utgiven traktamentsersättning och antalet nätter övernattning skett. För varje långtidsförrättning räknas de första 15 dagarna som korttidsförrättning.

Arbetsgivaren skall i kontrolluppgiften särskilt anmärka om han, utöver traktamentsersättningen, haft utgifter för den anställdes bostad eller uppehälle under resorna. Detta innebär bl a, att uppgift i förekommande fall skall lämnas om att sovvagnsbiljetter tillhandahållits åt den anställda eller att ersättning utgått för dylika biljetter eller för kost under förrättning.

Därest den under beskattningsåret till viss skattskyldig utgivna traktamentsersättningen vid vistelse i tjänsten utom tjänstgöringsorten sammanlagt icke överstiger 500 kr, föreligger icke uppgiftsskyldighet. Förutsättningen för tillgodonjutande av denna befrielse är dock, att arbetsgivaren i kontrolluppgiften anmärker *att* traktamentsersättning utgått. Detsamma gäller beträffande traktamentsersättning, som visserligen överstiger 500 kr men som icke avser mer än 24 dagar *för helt år räknat* (12 dagar vid anställning, som varat ett halvt år, osv). Vid denna beräkning av antalet dagar, för vilka traktamente utgått, gäller icke de ovan angivna reglerna för hopsummering av förrättningsdagar. I stället skall varje dag eller del av dag, för vilken traktamente utgått, räknas som en dag. Detta betyder alltså att, om en anställd uppburit (reducerade) traktamenten för 25 dagar eller mera, därvid varje dags förrättning varat mindre än 4 timmar, kontrolluppgift skall lämnas därest det sammanlagda beloppet överstigit 500 kr. Vid *ifyllandet* av kontrolluppgiften skall däremot rutan för antalet endagsförrättningar ifyllas med noll, eftersom summeringsregeln då träder i funktion; därjämte skall den för ifrågavarande förrättningar sammanlagt utgivna traktamentsersättningen uppgivas.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Procentsatser för värdeminskingsavdrag beträffande jordbruksbyggnader

den 15 november 1973

RSV Dt
1974:3

Tryckt den
28 januari 1974

Enligt punkt 3 första stycket av anvisningarna till 22 § kommunalskatte-lagen (KL) i dess lydelse enligt lagen 1972:741 får kostnad för anskaffan-de av driftbyggnad på jordbruksfastighet dras av genom årliga värde-minskingsavdrag. Enligt sjätte stycket av samma anvisningspunkt be-räknas avdraget enligt avskrivningsplan till viss procent av byggnadens anskaffningskostnad. Procentsatsen bestäms, enligt åttonde stycket av anvisningspunkten, med hänsyn till den tid varunder byggnaden anses kunna utnyttjas. Därvid skall beaktas även sådana omständigheter som att byggnadens användningstid kan antas komma att röna inflytande av framtida rationaliseringar, teknikens utveckling, omläggning av verksam-het och liknande förhållanden. Har byggnaden uppförts av nyttjände-rättshavare och är jordägaren inte enligt nyttjanderättsavtalet skyldig att vid nyttjanderättstidens utgång eller avtalets upphörande lösa byggnaden, skall särskild hänsyn tas till detta förhållande.

RSV har den 15 november 1973 beslutat att såsom *anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalanden avsedda att tillämpas fr o m 1974 års taxering beträffande procentsatser för värde-minskingsavdrag i fråga om driftbyggnad på jordbruksfastighet för vilken inkomsten redovisats enligt bokföringsmässiga grunder.^{1, 2}

I Individuell avskrivning

För kostnad för sådan ny-, till- eller ombyggnad som utförts efter övergången till de nya bestämmelserna angående byggnadsavskrivning bör – när faktisk kostnad tas upp som avskrivningsunderlag – avdrag för årlig värdeminskning normalt medges med den procentsats av kostnaden (anskaffningsvärdet) som för olika slag av byggnader nedan anges.

De angivna procentsatserna utgör normalprocentsatser. Om en bygg-nad *visas* vara underkastad större värdeminskning än normalt bör högre avdrag sålunda medges.

¹ Dessa anvisningar gäller inte värdeminskingsavdrag, som arrendator eller annan nyttjanderättshavare äger åtnjuta för kostnad avseende ny-, till- eller ombyggnad på jordbruksfastighet, som innehas med nyttjanderätt och till vilken ny-, till- eller ombyggnad jordägaren omedelbart blir ägare. (Se punkt 6 andra stycket av anvisningarna till 22 § KL.)

² Vid kontantmässig redovisning gäller fortfarande äldre bestämmelser. Som en följd härav bör i dessa fall värdeminskingsavdraget i regel beräknas till 1,5 % av avskrivningsunderlaget.

Slag av byggnad	Procent-sats
<i>A. Mangårdsbyggnad</i>	
Bostadshus för ägaren eller brukaren	
a) byggnad av sten, tegel, betong eller annat jämförligt material	1,5
b) byggnad av trä	1,75
<i>B. Egentliga driftbyggnader</i> (ekonomibyggnader och personalbostäder)	
Exemplifieringen avser såväl värmeisolerade som inte värmeisolerade byggnader.	
1. Djurstallar	4,0
2. Lagerbyggnader	4,0
3. Verkstad, fristående verkstadsbyggnad	4,0
4. Traktorgarage	4,0
5. Växthus	5,0
6. Kylhus	4,0
7. Kontor, fristående kontorsbyggnad	2,0
8. Bostadshus för personal	
a) byggnad av sten, tegel, betong eller annat jämförligt material	1,5
b) byggnad av trä	1,75

II Kollektiv avskrivning

Då förvärv av bebyggd jordbruksfastighet skett genom köp, byte eller därmed jämförligt fång efter utgången av år 1972 (jämför III B:4 nedan) och då avskrivningsunderlaget för byggnadsbeståndet vid förvärvet således beräknas enligt den s k tjugofemprocentsregeln (punkt 3 sjunde stycket av anvisningarna till 22 § KL) medges avdrag för värdeminskning av detta byggnadsbestånd i normalfallet med 3 % (kollektiv avskrivning).

Som framgår av anvisningstexten under I medges avdrag för värdeminskning avseende kostnader för ny-, till- eller ombyggnad, som utförts efter övergången till de nya bestämmelserna angående byggnadsavskrivning, med procentsats som därunder anges. Detta gäller även då avdrag för värdeminskning i övrigt sker med 3 % (kollektiv avskrivning) enligt denna punkt (II).

III Avskrivningsprocent för jordbruksbyggnad tillhörande skattskyldig som -- oberoende av om bokföringsmässig eller kontantmässig redovisning av jordbruksdriften för övrigt förekommit före övergången -- går över till att tillämpa de nya bestämmelserna angående byggnadsavskrivning

(9 § Ikraftträdandelagen, Svensk författningssamling 1972 nr 742).

A Avskrivning enligt plan har skett redan före övergången

Skattskyldig, som vid övergången redan beräknar avdrag för värdeminskning av byggnad på grundval av faktisk eller beräknad anskaffningskostnad enligt upprättad avskrivningsplan, skall även efter över-

gången beräkna avdrag enligt denna plan. Detta innebär, att det avskrivningsunderlag, som redan förts upp på planen, skall gälla även efter övergången. I regel bör också den procentsats, som tidigare tillämpats, följas även efter övergången.

I de fall, där avskrivningsunderlaget i sin helhet utgörs av faktisk anskaffningskostnad bör emellertid i allmänhet de procentsatser som anges under I tillämpas. Så får också ske beträffande faktisk anskaffningskostnad avseende byggnad, som uppförts efter det att planenlig avskrivning av byggnad börjat tillämpas. I sistnämnda fall skall dock för den del av avskrivningsunderlaget, för vilket faktisk anskaffningskostnad ej ligger till grund, tillämpas samma procentsats som tidigare använts (i regel 1,5 %).

Beträffande ny-, till- eller ombyggnadskostnad, för vilken den skattskyldige yrkar värdeminskning avdrag för första gången vid taxering, avseende övergångsåret eller senare beskattningsår, medges avdrag för värdeminskning med procentsats som anges under I.

B Avskrivning enligt plan har inte skett före övergången

Föreligger inte avskrivningsplan för byggnader vid övergången bör följande procentsatser tillämpas:

- 1 I de fall, där avskrivningsunderlaget (ingångsvärdet) för byggnad utgörs av faktiska anskaffningskostnader medges avdrag för värdeminskning med procentsats som anges under I.
- 2 I de fall, där avskrivningsunderlaget (ingångsvärdet) för byggnad beräknas enligt schablon, dvs på grundval av 9 § andra stycket andra meningen ikraftträdandelagen men punkten 3 nedan inte tillämpats, medges avdrag för värdeminskning normalt med 1,5 %.
- 3 I de fall, där avskrivningsunderlaget (ingångsvärdet) för byggnad beräknas enligt sk kombinerad metod, dvs schablonvärde enligt punkt 2 här ovan med tillägg för sådan kostnad för ny-, till- eller ombyggnad på fastigheten som skett efter utgången av år 1969, medges avdrag för värdeminskning av det schablonmässigt beräknade avskrivningsunderlaget normalt med 1,5 % och för underlaget avseende ny-, till- eller ombyggnad med de procentsatser, som anges under I.
- 4 I de fall, där avskrivningsunderlaget (ingångsvärdet) för byggnad beräknas enligt den sk tjugofemprocentsregeln (9 § andra stycket sista punkterna ikraftträdandelagen) för fastighet som förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång efter utgången av år 1969 medges avdrag för värdeminskning av byggnadsbeståndet med procentsats som anges under II, dvs med 3 %, och för underlaget avseende ny-, till- eller ombyggnad som skett efter förvärvet med de procentsatser, som anges under I.

Som framgår av anvisningstexten under I medges avdrag för värdeminskning avseende ny-, till- eller ombyggnad, som utförts *efter övergången* till de nya bestämmelserna angående byggnadsavskrivning, med procentsats som därunder anges. Detta gäller även då avdrag för värde-

RSV Dt 1974:3

minskning för övrig byggnation sker i enlighet med vad som anges under punkterna III B:1–4 här ovan.

I fråga om jordbruksbyggnader med blandad användning bör följande regler tillämpas. Om byggnad till minst 75 % används för ett av de ovan angivna ändamålen under det att byggnaden i övrigt används för annat ändamål, bör vid beräkning av värdeminskingsavdraget den procentsats tillämpas, som gäller för byggnader använda för förstnämnda ändamål. I andra fall av blandad användning bör värdeminskingsavdraget bestämmas på grundval av en sammanvägning av de för respektive användningsområden gällande procentsatserna.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

**Beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av aktie i
Almqvist & Wiksell Aktiebolag till Esselte Aktiebolag
(apportemission)**

**RSV Dt
1974:4**

Tryckt den
28 januari 1974

den 15 november 1973

I februari månad 1973 erbjöd styrelsen för Esselte aktieägarna i Almqvist & Wiksell att överlåta sina aktier i sistnämnda bolag på följande villkor:

För en aktie i Almqvist & Wiksell erhöles en nytecknad stamaktie av serie B i Esselte jämte kontant 20 kr. De nya aktierna i Esselte medförde rätt till utdelning fr o m för räkenskapsåret 1973/74.

Erbjudandet offentliggjordes den 30 januari 1973. Den 13 april 1973 utgick den tid inom vilken aktieägarna i Almqvist & Wiksell hade att begagna sig av erbjudandet.

För affärens genomförande uppställdes såsom villkor, *dels* att erbjudandet accepterades i sådan utsträckning att Esselte blev ägare till mer än 90 % av samtliga aktier i Almqvist & Wiksell – dock att Esselte ägde rätt att fullfölja förvärvet även vid mindre anslutning,

dels ock att bolagsstämman i Esselte godkände *såväl* styrelsens erbjudande till aktieägarna i Almqvist & Wiksell *som* för affärens genomförande erforderlig kapitalökning i Esselte.

Vid anmälningstidens utgång den 13 april 1973 hade erbjudandet accepterats av aktieägare representerande mer än 90 % av samtliga aktier i Almqvist & Wiksell.

Den 9 maj 1973 sammanträdde styrelsen för Esselte och beslöt – under förutsättning av bolagsstämmans godkännande jämlikt 63 § aktiebolagslagen – att aktiekapitalet i Esselte skulle ökas genom nyteckning av högst 150 000 stamaktier av serie B (15 milj kr) mot tillskott av aktier i Almqvist & Wiksell, på bl a följande villkor.

Rätt att teckna de nya B-aktierna, vilka samtliga var bundna och envar lydande på nominellt 100 kr, tillkom endast ägare av aktier i Almqvist & Wiksell. Den ägare av aktier i detta bolag som begagnade sig av teckningsrätten hade rätt och skyldighet att för varje tecknad ny B-aktie i Esselte tillskjuta en aktie i Almqvist & Wiksell med rätt att från Esselte erhålla 20 kr för varje sålunda tillskjuten aktie. De tillskjutna aktierna i Almqvist & Wiksell medförde rätt till vinstutdelning fr o m för det räkenskapsår som började den 1 juli 1972. Teckningen av de nya B-aktierna skulle ske senast den 19 juni 1973 eller, om två

veckor då ej förflutit från dagen för ökningsbeslutets kungörande i tidningarna, senast en vecka efter utgången av sistnämnda tidrymd. De nya aktierna medförde rätt till vinstutdelning i Esselte fr o m för räkenskapsåret den 1 april 1973—31 mars 1974.

Den 30 maj 1973 sammanträdde aktieägarna i Esselte till extra bolagsstämma och beslöt att godkänna styrelsens beslut den 9 maj 1973 om ökning av aktiekapitalet i Esselte mot apport av aktier i Almqvist & Wiksell.

Den 5 juni 1973 framlades en av Kungl Patent- och Registreringsverket den 17 maj 1973 godkänd teckningslista, avseende den beslutade nyteckningen i Esselte, och den 19 juni samma år tecknade Skandinaviska Enskilda Banken 146 450 aktier i Esselte såsom ombud för aktieägare, representerande 97,63 % av samtliga aktier i Almqvist & Wiksell.

Kungl Maj:t hade genom beslut den 2 mars 1973 medgivit befrielse från realisationsvinstbeskattning vid överlåtelse av aktier i Almqvist & Wiksell som innehafts under minst fem år.

I framställning till riksskatteverket (RSV) har Skandinaviska Enskilda Banken hemställt, att RSV till främjande av en riktig och enhetlig taxering ville meddela taxeringsmyndigheterna anvisningar om tillämpningen av reglerna om realisationsvinstbeskattning beträffande följande tre frågor.

- 1 Vilken dag skall de aktier i Almqvist & Wiksell, vilka Esselte förvärvat såsom apportegendom, anses ha blivit överlåtna resp vilken dag skall de nytecknade aktierna i Esselte anses ha blivit förvärvade av aktietecknarna?
- 2 Till vilket pris skall de under punkt 1 angivna aktierna i Almqvist & Wiksell anses ha blivit överlåtna?
- 3 Vad skall aktietecknarnas anskaffningskostnad för de nytecknade Esselte-aktierna, serie B, anses utgöra?

RSV — som i ärendet inhämtat yttranden från allmänna ombudet för mellankommunala mål samt skattecheferna i Stockholms resp Uppsala län — har beslutat att *såsom anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande.

Det antecknas, *dels* att vinstutdelning på "gamla" B-aktier i Esselte för räkenskapsåret den 1 april 1972—den 31 mars 1973 beslutats med 11 kr för varje aktie, *dels ock* att utdelningen var tillgänglig för lyftning fr o m den 11 september 1973. Det antecknades vidare, att aktierna i Almqvist & Wiksell avfördes från notering på Svenska Fondhandlarenföreningens kurslista fr o m den 14 maj 1973.

1 Avyttrings- och förvärvsdag

Aktieteckningen har skett under förutsättning att bolagsstämma i Esselte enligt 63 § aktiebolagslagen godkände för affärens genomförande erforderlig kapitalökning av aktiekapitalet. Något för Esselte bindande ställningstagande till frågan om aktieteckningen har sålunda inte skett förrän i och med att sådant godkännande lämnats på extra bolagsstämma den 30

maj 1973. På grund härav bör de aktier i Almqvist & Wiksell, vilka Esselte i enlighet med erbjudandet förvärvat såsom apportegendom, anses avyttrade av aktietecknarna den 30 maj 1973.

De nytecknade B-aktierna i Esselte bör anses ha av aktietecknarna förvärvats samma dag.

2 Avyttringspris för en aktie i Almqvist & Wiksell

Avyttringen bör ifråga om varje aktie i Almqvist & Wiksell anses ha skett till ett pris, som motsvarar värdet den 30 maj 1973 av en nytecknad B-aktie i Esselte med tillägg för det aktietecknarna tillkommande kontantbeloppet, 20 kr.

De nytecknade B-aktierna i Esselte noterades emellertid inte den 30 maj 1973. På grund härav bör den lägsta betalkursen, eller, om sådan inte finns noterad, köpkursen på en "gammal" B-aktie i Esselte – med avdrag för beslutad utdelning 11 kr – läggas till grund för beräkningen av avyttringspriset för en aktie i Almqvist & Wiksell.

Den 30 maj 1973 utgjorde köpkursen på Stockholms Fondbörs för en "gammal" B-aktie i Esselte 195 kr. Betalkurs noterades inte nämnda dag.

Vid angivna förhållanden bör avyttringen av varje aktie i Almqvist & Wiksell anses ha skett till ett pris, som motsvarar 195 kr, med avdrag för beslutad utdelning 11 kr och med tillägg för det aktietecknarna tillkommande kontantbeloppet 20 kr.

I enlighet med det anförda bör aktierna i Almqvist & Wiksell anses avyttrade för ett pris av 204 kr för aktie.

3 Anskaffningskostnad för en nytecknad B-aktie i Esselte

Aktietecknarnas anskaffningskostnad för de nytecknade B-aktierna i Esselte bör för varje aktie anses motsvara värdet av det för aktierna lämnade vederlaget, en aktie i Almqvist & Wiksell, 204 kr, med avdrag för kontantbeloppet, 20 kr, dvs 184 kr.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Uppgifter om effektiv förräntning på aktier i börsnoterade aktiebolag m fl till ledning för aktievärdering vid 1974 års taxering¹

RSV Dt
1974:5

Tryckt den
28 januari 1974

den 13 december 1973

RSV har den 13 december 1973 beslutat att till skattecheferna överlämna en genom verkets försorg utarbetad förteckning, utvisande den effektiva förräntningen på aktier i vissa börsnoterade bolag och bolag noterade på fondhandlarlistan. Förteckningen är avsedd att tjäna till ledning för värdering av icke börsnoterade aktier av ifrågavarande slag vid 1974 års taxering. Förräntningen är – i enlighet med den princip som tillämpats vid utarbetande av motsvarande förteckningar för tidigare år – i regel beräknad med hänsyn till den år 1973 beslutade utdelningen på stamaktier. I förteckningen angivna procenttal utgör ett justerat medeltal av den effektiva förräntningen i förhållande till köpkurserna per den 3 september och 1 oktober 1973.

I förteckningen har angivits följande genomsnittliga förräntning på aktier avseende nedan angivna branscher:

Järn- och stålmanufaktur, mekaniska verkstäder	4,0 %
Byggnadsentreprenörbolag	5,0 %
Skogsindustri	
Trä- och cellulosaindustri	5,5 %
Pappersbruk	6,0 %
Grafisk industri	7,0 %
Textilindustri	8,0 %
Kemisk-teknisk industri	
Läkemedelsindustri	2,5 %
Färgindustri	7,0 %
Övrig kemisk-teknisk industri	4,5 %
Varuhandel	7,0 %
Rederier	6,0 %
Fastighetsbolag	3,5 %
Investmentbolag	5,0 %

¹ Jfr Meddelanden från Riksskatteverket, Serie I, nr 8/1972 p 8.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Angående den kapitaliseringsprocent, som vid 1974 års taxering bör tillämpas vid värdering av icke börsnoterade aktier vid beräkning av skattepliktig förmögenhet¹

den 13 december 1973

**RSV Dt
1974:6**

Tryckt den
28 januari 1974

RSV har den 8 november 1972 (Meddelanden från Riksskatteverket, Serie I, nr 8/1972 p. 7) beslutat meddela anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna angående den kapitaliseringsprocent, som vid 1973 års taxering borde tillämpas vid värdering av icke börsnoterade aktier vid beräkning av skattepliktig förmögenhet.

Vid sammanträde den 13 december 1973 har RSV beslutat uttala att vad som i sagda anvisningar förordats med avseende på 1973 års taxering bör tillämpas även vid 1974 års taxering.

Detta innebär att kapitaliseringsprocenten regelmässigt inte bör överstiga den genomsnittliga procentsatsen för den effektiva förräntningen av aktier inom den bransch varom fråga är med mer än högst 1 1/2 %.

¹ Jfr Meddelanden från Riksskatteverket, Serie I, nr 8/1972 p 7.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Normalavdrag vid beskattning av ersättning för vård i enskilt hem vid omhändertagande enligt barnvårdslagen¹

RSV Dt
1974:7

den 13 december 1973

Tryckt den
25 januari 1974

RSV har den 13 december 1973 beslutat meddela följande anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna angående avdrag för kostnader i de fall kommun eller annan myndighet utbetalt särskild ersättning för vård i enskilt hem vid omhändertaganden enligt barnvårdslagen. Anvisningarna är avsedda att tillämpas vid 1974 års taxering.

Svenska kommunförbundet har i rekommendationer anvisat vissa normer efter vilka ersättning bör utgå för vård i enskilt hem av barn som omhändertagits enligt barnvårdslagen. Vid bestämmandet av ersättningens storlek bör enligt rekommendationerna särskilt beaktas exempelvis om fysiska eller psykiska handikapp ställer särskilt höga anspråk på fosterföräldrarnas insatser eller om vården får anses vara av mer tillfällig natur.

Vidare bör enligt rekommendationerna särskild ersättning utgå för följande kostnader:

- 1 kostnad för läkarvård, tandläkarvård och resor i samband därmed
- 2 skäliga fickpengar
- 3 kostnad för särskild utrustning t ex säng, cykel, moped m m.

I vissa fall har den kontanta ersättningen bestämts så att däri även ingår ersättning för dessa kostnader.

Som skattepliktig intäkt bör tas upp under året uppbyren ersättning med undantag av särskild kostnadsersättning. Den skattepliktiga ersättningen redovisas efter fosterföräldrarnas eget val antingen av en av dem eller fördelad mellan dem. Beloppet tas upp under inkomst av tjänst vid punkt 2 i deklARATIONEN om anställningsförhållande inte anses föreligga och vid punkt 1 i annat fall.

I syfte att uppnå likformighet vid bedömningen av skäligt kostnadsavdrag har RSV fastställt nedan angivna normalavdrag. Understiger den skattepliktiga ersättningen dessa normalavdrag bör avdrag i regel medges med belopp motsvarande ersättningen. Avdrag medges inte för sådana kostnader som det utgått särskild ersättning för.

Normalavdragen har fastställts med utgångspunkt från att ersättning har utgått enligt de normer kommunförbundet rekommenderat. I normalavdragen har inräknats kostnader för mat, bostad, samt inköp av

¹ Jfr RSV Dt 1973:4.

RSV Dt 1974:7

kläder, skor eller annan utrustning. Vidare har inräknats andel i kostnader som är gemensamma för familjen, såsom för resor, tvätt, toalettartiklar, telefon, tidningar och dylikt. Dessutom har beaktats vissa merkostnader för slitage på möbler och annan utrustning i hemmet.

Föreligger särskilda omständigheter kan avdrag medges med högre belopp än normalavdragen. Sådana särskilda omständigheter kan anses föreligga i de fall den kontanta ersättningen avser att täcka kostnader som enligt kommunförbundets rekommendation bör ersättas särskilt. Vidare bör högre avdrag medges vid vård av barn som genom fysiska, psykiska eller sociala handikapp har medfört ökade kostnader för exempelvis resor, telefon, slitage på inventarier och utrustning i hemmet. För att avdrag skall medges med högre belopp än normalavdragen bör krävas, att de för bedömningen avgörande omständigheterna särskilt anges.

Om kontantstöd utgått till fosterföräldrarna i form av bidragsförskott enligt lagen (1964:143) om bidragsförskott eller som vårdbidrag enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, bör avdragen reduceras med hänsyn härtill. Däremot bör någon reduktion av avdragen inte ske av den anledning, att barnbidrag enligt lagen (1947:529) om allmänna barnbidrag utgått till fosterföräldrarna.

Normalavdragen utgör för barn under 10 år 480 kr per månad och för äldre barn 640 kr per månad. Det högre beloppet bör medges från och med det kalenderår då barnet fyllt 10 år.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Uttalande angående beräkning av värdet av förmån av fri lunch avseende kalenderåret 1974

RSV Dt
1974:8

den 13 december 1973

Tryckt den
28 januari 1974

RSV har vid sammanträde den 15 november 1973 beslutat meddela anvisningar angående beräkning av värdet av förmån av subventionerad lunch. I anslutning till dessa anvisningar har RSV vid sammanträde den 13 december 1973 beslutat göra följande uttalande beträffande värderingen av förmånen av fri lunch. Uttalandet skall äga tillämpning fr o m inkomståret 1974, dvs fr o m 1975 års taxering.

Fri lunch tillhör en grupp av naturaförmåner som alltid bör anses som skattepliktiga oavsett det värde förmånerna kan uppskattas till (jfr RSVs anvisningar angående beskattning av vissa naturaförmåner, RSV 3205).

Värdet av fri lunch kan i regel beräknas med utgångspunkt från det i källskattetablerna angivna värdet för fri kost, ett mål om dagen vid korttidsanställning. Detta värde anges i 1974 års tabeller till 6:10 kr.

Värdet av fri lunch för helt år räknat fastställs i länsanvisningarna och beräknas i normalfallet med ledning av antalet kostdagar och det för kalenderåret gällande värdet av fri lunch ett mål om dagen vid korttidsanställning.

Detta beräkningssätt avser luncher av normal beskaffenhet men däremot inte luncher av dyrbarare slag som mer påtagligt har karaktären av löneförmån. Beräkningssättet kan endast tillämpas under förutsättning att det pris (brutto, dvs inklusive serveringsavgift och mervärdeskatt) arbetsgivaren betalat för lunchen inte överstigit 10 kr.

Har arbetsgivaren bekostat lunch som överstiger 10 kr beräknas värdet av förmånen enligt följande:

- Det pris arbetsgivaren erlagt (brutto)
- Avgår Normallunchpriset (10 kr)
- Tillkommer Värdet av fri lunch enligt källskattetabellen (6:10)

Förmånens värde per dag

För att närmare belysa hur förmånen skall beräknas i de fall lunchkostnaden överstigit 10 kr lämnas följande exempel:

Arbetsgivaren har betalat	12 kr
Avgår normallunchpriset	<u>10 kr</u>
	2 kr

RSV Dt 1974:8

Tillkommer värdet av fri lunch	<u>6:10 kr</u>
Summa värde per dag	8:10 kr

Om antalet kostdagar uppgår till 220 blir värdet av förmånen för helt år räknat 1 782 kr (220 x 8:10).

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer m m¹

den 13 december 1973

RSV Dt
1974:9

Tryckt den
28 januari 1974

RSV har den 13 december 1973 beslutat meddela följande *anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* angående extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer m m. Anvisningarna är avsedda att tillämpas vid 1974 års taxering.

Enligt 50 § 2 mom fjärde stycket kommunalskattelagen (KL) skall – om särskilda omständigheter inte föranleder till annat – skattskyldig, vars inkomst till inte obetydlig del utgjorts av folkpension, anses ha haft nedsatt skatteförmåga som berättigar till extra avdrag.

Enligt punkt 2 av anvisningarna till samma paragraf skall, om skattskyldig åtnjutit jämväl annan inkomst än folkpension, det extra avdraget jämkas med hänsyn till omständigheterna och i enlighet med de grunder som anges nedan. Den omständigheten att folkpension under ett beskattningsår utgått med ett ringa belopp, t ex till följd av att folkpensionen inte åtnjutits under hela året, utgör inte hinder mot att medge den skattskyldige avdrag. Avgörande för bedömningen i detta fall är huruvida folkpensionen, om den utgått i full utsträckning, utgjort en inte obetydlig del av inkomsten. Som folkpension behandlas även tilläggs pension i den mån den enligt lagen om pensionstillskott föranlett avräkning av pensionstillskott.

Enligt 9 § 2 mom andra stycket förordningen om statlig inkomstskatt gäller samma regler vid taxeringen till statlig inkomstskatt.

Det är av vikt att största möjliga likformighet uppnås vid bedömandet av folkpensionärernas extra avdrag. Nedanstående tabeller är avsedda att tjäna till ledning för att bestämma det extra avdrag, som vid viss *statligt taxerad inkomst* bör tillerkännas folkpensionär.

Vid fastställandet av det extra avdraget bör hänsyn tas till de särskilda förhållanden, som kan föreligga i det enskilda fallet. Sådana förhållanden som jämlikt 50 § 2 mom andra och tredje styckena KL kan föranleda minskning av den taxerade inkomsten, bör medföra att det extra avdraget bestämmes till högre belopp än som anges i tabellerna. Har folkpensionär under beskattningsåret exempelvis haft inte obetydliga kostnader till följd av sjukdom (200–300 kr) bör tabellavdraget ökas med ett belopp svarande mot de sannolika kostnaderna för sjukdomen. Såsom folk-

¹ Jfr RSV Dt 1973:7

pensionärs *sjukdomskostnad* bör därvid anses endast hans nettokostnad, dvs de utgifter som han inte fått ersättning för från försäkringskassa eller annan.

Förmögenhet, som vid årets utgång inte överstiger 50 000 kr. bör inte påverka det extra avdragets storlek. Förmögenhet överstigande 50 000 kr bör däremot i regel medföra minskning av avdraget. Uppgår förmögenhet som nu avses till belopp överstigande 50 000 men inte 80 000 kr, bör avdraget minskas på sätt som framgår av nedanstående tabell. Överstiger förmögenheten 80 000 kr bör i regel avdrag för nedsatt skatteförmåga inte medges.

Förmögenhet, kr	Avdraget bör minskas med %
50 100–54 000	10
54 100–58 000	20
58 100–62 000	30
62 100–65 000	40
65 100–68 000	50
68 100–71 000	60
71 100–74 000	70
74 100–77 000	80
77 100–80 000	90

Det enligt reduceringstabellen framräknade extra avdraget bör avrundas till närmast liggande 100-tal kr. Om avdraget uppgår till belopp, som ligger mitt emellan två 100-tal, bör avrundning ske till närmast högre 100-tal kr.

Värdet av *egnahemsfastighet eller mindre jordbruksfastighet* som ingår i förmögenheten bör vid bedömningen av frågan om reduktion av det extra avdraget beräknas på följande sätt. Som tillgång tas upp 1/10 av skillnaden mellan fastighetens taxeringsvärde och lånat, i fastigheten nedlagt kapital i den mån skillnaden inte överstiger 100 000 kr. Är skillnaden större än 100 000 kr beräknas fastighetens värde till 10 000 kr jämte den del av skillnaden mellan taxeringsvärde och skuld som överstiger 100 000 kr.

Detta beräknings sätt för förmögenhet nedlagd i fastighet bör tillämpas endast på sådan fastighet som utgör den skattskyldiges *stadigvarande* bostad. Med mindre jordbruksfastighet avses i detta sammanhang sådan jordbruksfastighet som i huvudsak utnyttjas för bostadsändamål.

Exempel: En folkpensionär äger bankmedel till ett belopp av 44 000 kr samt en egnahemsfastighet taxerad till 120 000 kr och belånad till 10 000 kr. Förmögenheten beräknas till

$$44\ 000 + 1/10 \times 100\ 000 + (110\ 000 - 100\ 000) = 64\ 000.$$

Enligt reduceringstabellen ovan skall det avdrag, som skulle ha medgivits om förmögenhet inte funnits, minskas med 40 %.

Två tabeller har upprättats för det extra avdragets beräkning, en för ensamstående folkpensionär och en för gifta folkpensionärer. Avgörande för det extra avdragets storlek är enligt dessa tabeller den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten.

Tabellerna har konstruerats så, att av desamma framgår det extra avdrag som bör medges vid viss till statlig inkomstskatt taxerad inkomst. I tabell 1 har det extra avdraget beräknats med utgångspunkt från att grundavdraget utgör 4 500 kr. I tabell 2 har frånräknats dubbelgt grundavdrag dvs 9 000 kr. Avdrag bör i regel medges med samma belopp vid den statliga och den kommunala taxeringen. Har den statliga taxeringen blivit lägre än den kommunala, på grund av att garantibelopp för fastighet beräknats, bör dock i vissa fall ett högre avdrag medges vid sistnämnda taxering. Så bör ske om enligt tabellen den kommunala taxeringen ger ett högre avdrag än den statliga. Skulle med tillämpning av vederbörlig tabell de beskattningsbara inkomsterna bli mycket låga såväl vid den statliga som den kommunala taxeringen (något hundratal kr) bör avdraget höjas så att den beskattningsbara inkomsten blir noll.

Tabell 1 är avsedd att tillämpas för skattskyldig, som taxeras som *ensamstående*, medan *tabell 2* är avsedd för skattskyldig som under beskattningsåret varit *gift och levt tillsammans med andra maken*. Beloppen i kolumnen längst till vänster i tabell 2 avser makarnas sammanlagda till statlig inkomstskatt taxerade inkomster och de angivna beloppen för extra avdrag avser det avdrag som bör medges makarna tillsammans. Tabell 2 tillämpas även i fråga om dem som, utan att vara gifta lever tillsammans om de tidigare varit förenade i äktenskap eller gemensamt har eller har haft barn samt för ensamstående som under beskattningsåret haft hemmavarande barn under 18 år. För skattskyldig, som inte fyllt 16 år och som uppbär folkpension i form av barnpension, gäller inte dessa anvisningar. Frågan om extra avdrag skall medges bedöms i sådant fall enligt bestämmelserna i 50 § 2 mom andra stycket KL.

Utgångspunkten vid bestämmandet av beloppen i tabell 1 och tabell 2 har varit att en *sidoinkomst* på 1 500 kr resp 2 000 kr utöver vanlig folkpension inkl pensionstillskott under år 1973 [7 971 kr (ensamstående folkpensionär) resp 6 432 kr (gift folkpensionär där även maken uppbär folkpension)] ej skall medföra beskattningsbar inkomst. Detta innebär att vid en statligt taxerad inkomst av 9 400 kr blir det extra avdraget 4 900 kr i tabell 1 och i tabell 2 är motsvarande belopp 14 700 kr resp 5 700 kr. Dessa avdrag reduceras när taxerad inkomst överstiger ovan angivna belopp med en tredjedel av överskjutande belopp.

Extra avdrag bör medges med helt 100-tal kr.

De till statlig inkomstskatt taxerade inkomsterna har i tabellerna angivits med 300 kr intervall fr o m en taxerad inkomst av 9 400 kr resp 14 700 kr. Om den taxerade inkomsten faller inom ett intervall bör avdraget bestämmas med ledning av det avdrag som tabellen anger för närmast liggande taxerad inkomst.

Avdrag bör i första hand tillgodoföras den make som har folkpension. Om båda makarna har folkpension men endast den ena av dem har annan inkomst, skall avdraget i första hand tillgodoföras den make som saknar annan inkomst. I övriga fall skall avdraget fördelas i förhållande till makarnas till statlig inkomstskatt taxerade inkomster.

Bestämmelserna om avdrag för nedsatt skatteförmåga skall iaktas utan att särskilt yrkande därom framställs i självdeklarationen.

Vad i ovanstående anvisningar sägs angående reduktion av extra avdrag vid innehav av förmögenhet bör tillämpas inte bara i fråga om folkpensionärer utan även beträffande andra skattskyldiga, som medges extra avdrag.

Tabell I

Statligt taxerad inkomst kr	Extra avdrag kr	Beskatt- ningsbar inkomst kr	Statligt taxerad inkomst kr	Extra avdrag kr	Beskatt- ningsbar inkomst kr
4 500	0	0	9 100	4 600	0
4 600	100	0	9 200	4 700	0
4 700	200	0	9 300	4 800	0
4 800	300	0	9 400	4 900	0
4 900	400	0	9 700	4 800	400
5 000	500	0	10 000	4 700	800
5 100	600	0	10 300	4 600	1 200
5 200	700	0	10 600	4 500	1 600
5 300	800	0	10 900	4 400	2 000
5 400	900	0	11 200	4 300	2 400
5 500	1 000	0	11 500	4 200	2 800
5 600	1 100	0	11 800	4 100	3 200
5 700	1 200	0	12 100	4 000	3 600
5 800	1 300	0	12 400	3 900	4 000
5 900	1 400	0	12 700	3 800	4 400
6 000	1 500	0	13 000	3 700	4 800
6 100	1 600	0	13 300	3 600	5 200
6 200	1 700	0	13 600	3 500	5 600
6 300	1 800	0	13 900	3 400	6 000
6 400	1 900	0	14 200	3 300	6 400
6 500	2 000	0	14 500	3 200	6 800
6 600	2 100	0	14 800	3 100	7 200
6 700	2 200	0	15 100	3 000	7 600
6 800	2 300	0	15 400	2 900	8 000
6 900	2 400	0	15 700	2 800	8 400
7 000	2 500	0	16 000	2 700	8 800
7 100	2 600	0	16 300	2 600	9 200
7 200	2 700	0	16 600	2 500	9 600
7 300	2 800	0	16 900	2 400	10 000
7 400	2 900	0	17 200	2 300	10 400
7 500	3 000	0	17 500	2 200	10 800
7 600	3 100	0	17 800	2 100	11 200
7 700	3 200	0	18 100	2 000	11 600
7 800	3 300	0	18 400	1 900	12 000
7 900	3 400	0	18 700	1 800	12 400
8 000	3 500	0	19 000	1 700	12 800
8 100	3 600	0	19 300	1 600	13 200
8 200	3 700	0	19 600	1 500	13 600
8 300	3 800	0	19 900	1 400	14 000
8 400	3 900	0	20 200	1 300	14 400
8 500	4 000	0	20 500	1 200	14 800
8 600	4 100	0	20 800	1 100	15 200
8 700	4 200	0	21 100	1 000	15 600
8 800	4 300	0	21 400	900	16 000
8 900	4 400	0	21 700	800	16 400
9 000	4 500	0	22 000	700	16 800

Statligt taxerad inkomst kr	Extra avdrag kr	Beskatt- ningsbar inkomst kr
22 300	600	17 200
22 600	500	17 600
22 900	400	18 000
23 200	300	18 400
23 500	200	18 800
23 800	100	19 200
24 100	0	19 600

Tabell 2

Statligt taxerad inkomst kr	Extra avdrag kr	Beskatt- ningsbar inkomst ¹ kr	Statligt taxerad inkomst kr	Extra avdrag kr	Beskatt- ningsbar inkomst ¹ kr
9 000	0	0	12 900	3 900	0
9 100	100	0	13 000	4 000	0
9 200	200	0	13 100	4 100	0
9 300	300	0	13 200	4 200	0
9 400	400	0	13 300	4 300	0
9 500	500	0	13 400	4 400	0
9 600	600	0	13 500	4 500	0
9 700	700	0	13 600	4 600	0
9 800	800	0	13 700	4 700	0
9 900	900	0	13 800	4 800	0
10 000	1 000	0	13 900	4 900	0
10 100	1 100	0	14 000	5 000	0
10 200	1 200	0	14 100	5 100	0
10 300	1 300	0	14 200	5 200	0
10 400	1 400	0	14 300	5 300	0
10 500	1 500	0	14 400	5 400	0
10 600	1 600	0	14 500	5 500	0
10 700	1 700	0	14 600	5 600	0
10 800	1 800	0	14 700	5 700	0
10 900	1 900	0	15 000	5 600	400
11 000	2 000	0	15 300	5 500	800
11 100	2 100	0	15 600	5 400	1 200
11 200	2 200	0	15 900	5 300	1 600
11 300	2 300	0	16 200	5 200	2 000
11 400	2 400	0	16 500	5 100	2 400
11 500	2 500	0	16 800	5 000	2 800
11 600	2 600	0	17 100	4 900	3 200
11 700	2 700	0	17 400	4 800	3 600
11 800	2 800	0	17 700	4 700	4 000
11 900	2 900	0	18 000	4 600	4 400
12 000	3 000	0	18 300	4 500	4 800
12 100	3 100	0	18 600	4 400	5 200
12 200	3 200	0	18 900	4 300	5 600
12 300	3 300	0	19 200	4 200	6 000
12 400	3 400	0	19 500	4 100	6 400
12 500	3 500	0	19 800	4 000	6 800
12 600	3 600	0	20 100	3 900	7 200
12 700	3 700	0	20 400	3 800	7 600
12 800	3 800	0	20 700	3 700	8 000

¹ I kolumnen angiven inkomst avser den sammanlagda beskattningsbara inkomsten, i det fall två sambeskattade skattskyldiga var och en taxerats för inkomst överstigande 4 500 kr.

RSV Dt 1974:9

Statligt taxerad inkomst kr	Extra avdrag kr	Beskatt- ningsbar inkomst ¹ kr	Statligt taxerad inkomst kr	Extra avdrag kr	Beskatt- ningsbar inkomst ¹ kr
21 000	3 600	8 400	26 700	1 700	16 000
21 300	3 500	8 800	27 000	1 600	16 400
21 600	3 400	9 200	27 300	1 500	16 800
21 900	3 300	9 600	27 600	1 400	17 200
22 200	3 200	10 000	27 900	1 300	17 600
22 500	3 100	10 400	28 200	1 200	18 000
22 800	3 000	10 800	28 500	1 100	18 400
23 100	2 900	11 200	28 800	1 000	18 800
23 400	2 800	11 600	29 100	900	19 200
23 700	2 700	12 000	29 400	800	19 600
24 000	2 600	12 400	29 700	700	20 000
24 300	2 500	12 800	30 000	600	20 400
24 600	2 400	13 200	30 300	500	20 800
24 900	2 300	13 600	30 600	400	21 200
25 200	2 200	14 000	30 900	300	21 600
25 500	2 100	14 400	31 200	200	22 000
25 800	2 000	14 800	31 500	100	22 400
26 100	1 900	15 200	31 800	0	22 800
26 400	1 800	15 600			

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa i enskild tjänst, såvitt avser tjänsteresor till utlandet¹

den 17 januari 1974

RSV Dt
1974:11

Tryckt den
4 februari 1974

Den 14 december 1972 beslöt RSV att anvisningarna angående avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa i enskild tjänst skulle beträffande tjänsteresor till utlandet, företagna efter utgången av 1972, erhålla ändrad lydelse såtillvida att traktamentsbeloppen skulle anknyta till bilagan till utlandsresereglementet i dess lydelse enligt kungörelsen (1972:664).

RSV har den 17 januari 1974 beslutat att detta avsnitt av anvisningarna skall – *beträffande tjänsteresor till utlandet, företagna efter utgången av år 1973* – erhålla följande ändrade lydelse.

Såsom i föregående stycke angivits skall *tjänsteresor till utlandet* behandlas för sig vid prövning av avdrag på grundval av faktiskt havda merkostnader. Då avdrag för tjänsteresa till utlandet yrkas med belopp överstigande normalbeloppet bör – där ej särskilda skäl till annat föranleder – avdrag medges enligt de traktamentsregler, som gäller enligt det statliga utlandsresereglementet. Detta innebär att avdrag i regel medges för styrkta utgifter för hotellrum och därjämte med ett traktamente, som varierar olika länder emellan och som för närvarande utgör högst 120 kr och lägst 40 kr för dag, varav mer än 8 timmar i följd tagits i anspråk. Enligt bilagan till utlandsresereglementet (1953:666) i dess lydelse enligt kungörelsen (1973:1192) utgår för nedan angivna länder statligt utlandstraktamente med följande belopp.

Afrika

Afar och Issa	120	Elfenbenskusten	95
Algeriet	85	Etiopien	55
Angola	55	Folkrepubliken Kongo	80
Azorerna	45	Gabon	95
Botswana	55	Ghana	65
Burundi	55	Guinea	60
Centralafrikanska Republiken	90	Kamerun	80
Dahomey	100	Kanarieöarna	65
Egypten	45 ²	Kap Verdeöarna	40

¹ Jfr RSV Dt 1973:3

² Det statliga utlandstraktamentet är beträffande Egypten 45 kr och Polen 50 kr. I särskild ordning har emellertid Kungl Maj:t föreskrivit att istället för nämnda belopp skall tillämpas ett belopp av 55 kr respektive 75 kr för sådan tjänsteman som inte kan medges inköp av lokal valuta till s k turistkurs. Motsvarande regler skall gälla beträffande i enskild tjänst anställd person

RSV Dt 1974:11

Kenya	55	Cambodja	80
Lesotho	55	Cypern	70
Liberia	85	Demokratiska Folkrepubliken	
Libyen	85	Yemen	70
Madagaskar	55	Demokratiska Republiken	
Malawi	70	Vietnam ("Nordvietnam")	45
Mali	75	Filippinerna	55
Marocko	80	Förenade Arabemiraten	
Mauretanien	75	(f d Trucialstaterna)	80
Mocambique	65	Hongkong	105
Niger	105	Indonesien	75
Nigeria	90	Irak	65
Senegal	70	Iran	100
Sierra Leone	80	Israel	90
Sudan	70	Japan	110
Swaziland	55	Jordanien	70
Sydafrika	80	Kina	45
Tanzania	60	Kuwait	80
Tchad	80	Libanon	65
Tunisien	90	Malaysia	80
Uganda	55	Mongoliet	75
Zaire	100	Oman	80
Zambia	95	Pakistan	45
Övre Volta	105	Qatar	75
		Republiken Korea ("Sydkorea")	70
Amerika		Republiken Vietnam	
Amerikas Förenta Stater	90	("Sydvietnam")	60
Argentina	95	Saudiarabien	65
Bahamas	90	Singapore	65
Barbados	95	Sovjetunionen	80
Bermuda	120	Sri Lanka (f d Ceylon)	40
Bolivia	70	Thailand	65
Brasilien	90	Turkiet	70
Canada	90		
Chile	75	Australien	
Colombia	90	Australien	105
Cuba	105	Fijiöarna	85
Dominikanska Republiken	110	Nya Zeeland	75
Ecuador	65		
Guadeloupe	110	Europa	
Guatemala	90	Belgien	105
Guyana	100	Bulgarien	60
Haiti	100	Danmark	100
Honduras	60	Finland	80
Jamaica	75	Frankrike	110
Martinique	95	Förbundsrepubliken Tyskland	
Mexico	100	("Västtyskland")	95
Nederländska Antillerna	120	Grekland	80
Nicaragua	80	Irland	70
Panama	75	Island	80
Paraguay	75	Italien	85
Peru	80	Jugoslavien	95
Puerto Rico	95	Luxemburg	105
Salvador	65	Malta	55
Surinam	100	Nederländerna	90
Trinidad och Tobago	95	Norge	95
Uruguay	70	Portugal	85
Venezuela	120	Rumänien	105
Virgin Islands	65	Schweiz	95
		Sovjetunionen	80
Asien		Spanien	90
Afghanistan	80	Storbritannien	80
Bahrain	80	Tjeckoslovakien	85
Bangladesh	55	Turkiet	80

Tyska Demokratiska Republiken ("Östtyskland")	75
Ungern	75
Österrike	75
Länder eller områden som ej angivits särskilt inom de olika världsdelarna	50 ¹

RSV Dt 1974:11

¹ Se fotnot 2 på s 1

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Normalavdrag för vårdgivare i s k kontrollerad familjevård

den 17 januari 1974

RSV Dt
1974:12

Tryckt den
4 februari 1974

RSV har den 17 januari 1974 beslutat meddela följande anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheten angående schablonavdrag för vårdgivare i kontrollerad familjevård. Anvisningarna tillämpas fr o m 1974 års taxering.

I syfte att uppnå likformighet vid bedömningen av skäligt kostnadsavdrag har RSV fastställt nedan angivna normalavdrag. Understiger ersättningen dessa normalavdrag bör avdrag i regel medges med belopp motsvarande ersättningen.

Normalavdragen har fastställts med utgångspunkt från att däri skall ingå kostnader för mat, bostad och s k flitpengar. Vidare har inräknats andel i kostnader som är gemensamma för hushullet, såsom för resor, tvätt, toalettartiklar, telefon, tidningar och dylikt. Dessutom har beaktats vissa merkostnader för inköp av sängkläder och porslin samt för slitage på möbler och annan utrustning i hemmet.

Föreligger särskilda omständigheter kan avdrag medges med högre belopp än normalavdragen. Sådana särskilda omständigheter kan anses föreligga om vården av patienter med fysiska, psykiska eller sociala handikapp medfört onormalt stora kostnader såsom för inköp av och slitage på inventarier och utrustning i hemmet. För att avdrag skall medges med högre belopp än normalavdragen bör krävas att de för bedömningen avgörande omständigheterna särskilt anges.

Har vårdnadsgivaren en eller högst två patienter i sitt hushåll utgör normalavdraget 22 kr per patient och dygn. Vårdas samtidigt tre till fem patienter utgör normalavdraget 20 kr per patient och dygn. Uppgår antalet patienter till fler än fem bör i regel verksamheten betraktas som rörelse och deklarerar på basis av räkenskaper på blankett R1 eller R5.

Utöver normalavdragen medges avdrag för styrkt kostnad för vårdnadsvikarie.

Vid vård i jordbrukarhem bör vårdnadsersättningen i regel inte redovisas såsom inkomst i förvärvskällan jordbruksfastighet utan som inkomst av tjänst eller rörelse. Däremot skall som förmånsvärde i jordbruksbilagan upptas värdet av rum som disponerats av patienten samt värdet av de produkter från egendomen som förbrukats vid tillhandahållande av kost åt patienten. Avdrag för sådan kost får inte ske såsom för kost åt anställd personal. Vad nu anförts äger inte tillämpning i sådana fall där jordbrukaren yrkar avdrag för lön och kost till patienten, därför att denne utfört

RSV Dt 1974:12

arbete åt jordbrukaren i en omfattning, som åtminstone i huvudsak motsvarar arbetsprestationer från i annan ordning anställd arbetskraft. I dylika fall skall vårdnadsersättningen redovisas som inkomst av jordbruksfastigheten, medan lön och kost åt patienten i beskattningshänseende behandlas på samma sätt som lön och kost till andra i jordbruket anställda.

Kostnadsavdraget -- normalavdraget -- görs i samma förvärvskälla som vårdnadsersättning redovisas i.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Normalavdrag vid beskattning av ersättning för vård i enskilt hem av psykiskt utvecklingsstörda, rörelsehindrade och hörselskadade¹

den 17 januari 1974

RSV Dt
1974:13

Tryckt den
28 januari 1974

RSV har den 17 januari 1974 beslutat meddela följande anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna vid 1974 års taxering angående avdrag för kostnader för vård av psykiskt utvecklingsstörda, rörelsehindrade och hörselskadade som vistas i annat enskilt hem än det egna och för vilken vård landsting betalar ersättning.

Som skattepliktig intäkt bör tas upp under året uppuren ersättning med undantag av särskild kostnadsersättning som landstinget kan ha utbetalt för t ex läkarvård, tandläkarvård och resor i samband därmed, skäliga fickpengar eller för särskild utrustning. Intäkten skall tas upp under inkomst av tjänst vid punkt 1 om anställningsförhållande kan anses föreligga och vid punkt 2 i annat fall. Beträffande makar kan intäkten redovisas antingen hos en av dem eller fördelad mellan dem.

I syfte att uppnå likformighet vid bedömningen av skäligt kostnadsavdrag har RSV fastställt ett normalavdrag om 22 kr per dygn och person som erhåller vård. Understiger ersättningen normalavdraget bör avdrag i regel medges med belopp motsvarande ersättningen.

Föreligger särskilda omständigheter kan avdrag medges med *högre* belopp än normalavdraget. Sådana särskilda omständigheter kan anses föreligga om vården medfört onormalt stora kostnader såsom för inköp av och slitage på inventarier och utrustning i hemmet. För att avdrag skall medges med *högre* belopp än normalavdragen bör krävas att de för bedömningen avgörande omständigheterna särskilt anges.

¹ Jfr RSV Dt 1973:14

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-104 30 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Avdrag för framtida garantiutgifter

den 17 januari 1974

RSV Dt
1974:14

Tryckt den
4 februari 1974

Till ledning för taxeringsmyndigheterna har riksskattenämnden tidigare meddelat anvisningar angående avdrag för framtida garantiutgifter avseende

dels byggnadsföretagen (Meddelanden från Riksskattenämnden, Serie I, 1966 nr 1 punkt 2)

dels företag vilka utför värme- och sanitetsinstallationsarbeten (rörledningsentreprenörer) och plåtslageri-, elinstallations- samt golvlägnings- och plattsättningsföretag (Meddelanden från Riksskattenämnden, Serie I, 1970 nr 6 punkt 3).

Genom lag den 21 december 1973 (SFS 1973:1057) har i anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen införts en bestämmelse (punkt 1a), som innebär att samtliga näringsidkare oavsett branschtillhörighet under vissa förutsättningar har rätt till avdrag för framtida garantiutgifter.

De nya bestämmelserna skall tillämpas första gången vid 1974 års taxering.

Bestämmelserna innebär vidare att RSV får meddela anvisningar för beräkning av avdrag för sådana utgifter om särskilda förhållanden i viss bransch föranleder det.

RSV har vid sammanträde den 17 januari 1974 beslutat att de av riksskattenämnden tidigare meddelade anvisningarna skall gälla även vid 1974 års taxering, för den som så begär.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av aktier i Utvecklingsaktiebolaget Tulwe till Beijerinvest Aktiebolag (apportemission)

den 13 december 1973

RSV Dt
1974:15

Tryckt den
28 januari 1974

I september månad år 1972 erbjöd styrelsen för Beijerinvest Aktiebolag aktieägarna i Utvecklingsaktiebolaget Tulwe att överlåta sina aktier i Tulwe till Beijerinvest. För överlåtelsen gällde bl a följande:

För varje tvåtal aktier i Tulwe skulle erhållas en nytecknad aktie av serie B i Beijerinvest jämte *antingen* kontant 75 kr *eller* en av Beijerinvest utfärdad revers på 75 kr, som förföll till betalning efter fem år samt löpande med 10 % halvårsvis till betalning förfallande ränta med början den 15 juni 1973.

I framställning till riksskatteverket (RSV) har advokaten Rolf Jörgensen i egenskap av ombudsman i Beijerinvest anhållit om besked till vilket värde aktieägarna i Tulwe skall anses ha försålt sina aktier.

Med anledning av framställningen har fråga uppkommit om meddelande av anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna rörande beskattningskonsekvenserna i samband med överlåtelsen.

Enligt gällande rätt beskattas överlåtelse genom apportemission av aktier normalt enligt bestämmelserna i 35–37 §§ kommunalskattelagen (KL), (realisationsvinstbeskattning). Ibland kan emellertid villkoren för överlåtelsen (aktieteckningen) vara sådana, att aktieägare i bolaget därigenom bereds förmåner, som bör beskattas hos aktieägarna enligt reglerna i 38–40 §§ KL (s k förtäckt utdelning) och inte enligt bestämmelserna för realisationsvinstbeskattning (jämför t ex Regeringsrättens årsbok 1940 referat 7:II).

Av ett i ärendet företett prospekt, innehållande bl a Beijerinvests erbjudande till aktieägarna i Tulwe, framgår bl a följande:

Beijerinvest har träffat avtal om förvärv av ca 70 000 aktier i Tulwe varav 43 000 stycken för 50 kr per aktie. Bakgrunden till förvärvet av dessa 43 000 aktier är följande. I samband med att Tulwes köp av Säljinstitutet AB slutreglerades med säljarna erbjöd sig dessa att för nominellt belopp överlåta de 43 000 nyemitterade Tulwe-aktierna, vilka de erhållit som dellikvid, till en grupp Tulwe-aktieägare. Gruppen förvärvade aktierna såsom ”negotiorum gestor” i alla aktieägares intresse. I stället för att utskiftas till övriga aktieägare har dessa 43 000 aktier använts i uppgörelsen med Beijerinvest varigenom samma syfte

har uppnåtts. De återstående ca 27 000 aktierna har förvärvats på samma villkor som erbjuds övriga aktieägare enligt detta prospekt.

Med hänsyn till vad som uttalades i detta prospekt och då det ej kunde uteslutas att överlåtelsen av de 43 000 aktierna från konsortiet till Beijerinvest innebar förtäckt utdelning för aktieägarna i Tulwe beslöt RSVs styrelse efter föredragning av handlingarna i ärendet vid sammanträde den 1 februari 1973 att ärendet skulle bördläggas för ytterligare utredning beträffande konsortiets, "negotiorum gestor", relationer till aktieägarna och till Tulwe.

Sedan sökanden vid skilda tillfällen beretts möjlighet att komplettera ärendet och sedan förnyade yttranden inhämtats från allmänna ombudet för mellankommunala mål och skattecheferna hos länsstyrelsen i Stockholms respektive Västernorrlands län upptogs ärendet på nytt till behandling vid RSVs styrelsesammanträden den 23 augusti 1973 och den 13 december 1973.

Av skattechefens i Västernorrlands län förnyade yttrande framgår bl a följande:

Anses konsortiet skatterättsligt ha handlat som bulvan för Tulwe är det i realiteten Tulwe självt som 1970-12-10 återköper 43 000 nyemitterade egna aktier till parikursen 50 kr per aktie. Det är inte ovanligt att aktiebolag mot vederlag förvärvar egen aktie trots förbud och straffpåföljd enligt aktiebolagslagen. Sedan av bolaget förväntad kursuppgång inträtt skulle aktierna erbjudas förutvarande aktieägare i Tulwe till nominella beloppet och i proportion till vars och ens tidigare aktieinnehav i bolaget. Aktierna har stigit i värde under den tid Tulwe innehaft dem. Om Tulwe i ett sådant läge överlätit aktierna till sina aktieägare till nominella beloppet hade skillnadsbeloppet mellan nominella värdet och värdet på allmänna marknaden beskattats hos aktieägarna som förtäckt utdelning. Tulwe har emellertid 1972-12-11 överlätit aktierna till Beijerinvest för 50 kr per aktie. Enligt länsstyrelsens yttrande 1973-01-09 anses återstående 145 000 Tulwe-aktier överlätna till Beijerinvest för 147:50 kr per aktie. Förvärv av 43 000 Tulwe-aktier till underpris har helt naturligt medfört ett motsvarande överpris på de resterande 145 000 Tulwe-aktierna.

I det beräknade marknadspriset på en Tulwe-aktie, 147:50 kr, ligger även andelen av övervärdet på de till parikurs överlätna 43 000 Tulwe-aktierna. Anses de sistnämnda aktierna överlätna till dagsvärdet innebär det att samtliga 188 000 Tulwe-aktier överlätits till ett antagligt värde av 125:20 kr per styck:

$$\frac{145\,000 \times 147:50 + 43\,000 \times 50:00}{188\,000} = 125:20 \text{ kr}$$

undgå beskattning såsom för förtäckt utdelning om de 43 000 aktierna överlåtits till dem till underkurs. Överlåter Tulwe i stället aktierna till Beijerinvest till underkurs som kompenseras i form av motsvarande högre pris på återstående Tulwe-aktier synes övertäcket, beräknat till 22:30 kr per aktie (147:50 – 125:20), utgöra skattepliktig inkomst i form av förtäckt utdelning för aktieägarna i Tulwe. Utdelningen har varit tillgänglig för lyftning 1972-12-14.

Överlåtelse av tillgångar som i normalfallet föranleder beskattning enligt bestämmelserna om realisationsvinst men som under föreliggande speciella omständigheter kan medföra beskattning såsom för förtäckt utdelning synes inte utlösa realisationsvinstbeskattning hos det utdelande bolaget.

Till grund för aktietecknarnas ingångsvärde för de nytecknade aktierna i Beijerinvest vid en eventuell framtida avyttring bör ligga det allmänna marknadsvärdet vid förvärvstillfället, således det värde som lagts till grund för eventuell beskattning såsom för förtäckt utdelning hos aktieägarna i Tulwe, 147:50 kr.

Tidigare har framhållits att aktiebolags försäljning av aktier till sina aktieägare till underpris kan medföra taxering av aktieägarna såsom för förtäckt utdelning. Utdelningsbeskattningen kan normalt ifrågakomma endast i de fall aktieägarna bereds möjlighet att på förmånliga villkor teckna aktier i andra bolag än det utdelande och motiveras med att för det utdelande bolaget uppkommer en reell förlust motsvarande skillnaden mellan underkursen på aktien och dess pris på öppna marknaden.

I det tänkta bulvanfallet har Tulwe avstått sin vinst på egna aktier till sina aktieägare. Vinsten motsvarande den förtäckta utdelningen, utgör $43\,000 \times (125:20 - 50:00) = 3\,233\,600$ kr eller samma belopp som kommit aktieägarna tillgodo genom överpriset på de sålda 145 000 aktierna, $145\,000 \times (147:50 - 125:20) = 3\,233\,500$.

Enligt RSVs uppfattning ger utredningen i ärendet ej en säker och entydig grund för att lämna anvisningar rörande beskattningskonsekvenserna i samband med överlåtelsen av aktier i Tulwe till Beijerinvest. RSV anser det inte möjligt att införskaffa sådan utredning att ärendet inom rimlig tid kommer i det skick att en tillförlitlig bedömning i sak kan ske.

RSV finner med hänsyn härtill att anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna i förevarande fråga inte bör meddelas.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Nr 1 1974 – Årg. 4

Undantag från skatteplikt för läkemedel m m

den 13 september 1973

RSV Im
1974:2

Tryckt den
4 februari 1974

Som svar på en förfrågan om vilka sjukvårdsanläggningar enligt socialstyrelsens "Förteckning över sjukvårdsanläggningar m m 1972" som är att betrakta som sjukhus vid tillämpning av 8 § 3) förordningen (1968:430) om mervärdeskatt (MF) har RSV anfört i huvudsak följande.

I anvisningar (RSN II 1969:59) från dåvarande riksskattenämnden om undantag från skatteplikt för läkemedel har uttalats bl a.

Med sjukhus bör vid tillämpning av 8 § 3) MF förstås sådana sjukhus, sjukvårdsanstalter m m som anges i socialstyrelsens sjukhusförteckning med kompletteringar.

Socialstyrelsens "Förteckning över sjukvårdsanläggningar m m 1972" utgör i förhållande till sjukhusförteckningen en utökning genom att även anläggningar som inte är av sjukhuskaraktär medtagits. I "Förteckning över sjukvårdsanläggningar m m 1972" skall därför som sjukhus enligt MF anses endast sådan sjukvårdsanläggning som åsatts femsiffrig kodbe-teckning (inom parentes under anläggningens namn).

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarätsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

• Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt — mervärdeskatt

Beskattningsvärdets bestämmande vid leverans av brandalarmanläggning

den 28 oktober 1973

RSV Im
1974:3

Tryckt den
4 februari 1974

I skrivelse till RSV har ett företag anhållit om besked om den 60-procentiga reduceringsregeln får tillämpas vid omsättning av brandalarmanläggning, som främst är avsedd för bostäder och som kan bekostas av fastighetsägare eller hyresgäst. Av företagets beskrivning av anläggningen framgår att själva larmapparaturen skall anbringas på en i vägg fastskruvad hållare och att apparaturen inte skall anslutas till fast ledningsnät.

Som svar har RSV anfört bl a att sådan brandalarmanläggning med hänsyn till konstruktionen och sättet för installation i fastighet inte bör anses utgöra fastighetstillbehör i annat fall än om fastighetsägare anskaffar anläggningen för stadigvarande bruk i byggnad. Anskaffas anläggningen av hyresgäst bör den även efter inmontering anses utgöra vara. På grund härav och då leverans i förening med inmontering av anläggningen i fastighet (även om det sker åt fastighetsägare) inte kan betraktas som sådan byggnadsentreprenad som den angivna reduceringsregeln är tillämplig på skall beskattningsvärdet beräknas på hela vederlaget. Detta innebär att påslaget för mervärdeskatt skall vara 17,65 % på priset före skatt.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 3 1974 – Årg. 4

Anstånd med att lämna självdeklaration

den 17 januari 1974

RSV Dt
1974:16

Tryckt den
11 februari 1974

RSV har den 17 januari 1974 beslutat göra följande uttalande angående tillämpningen av bestämmelserna i 34 § 2 mom första stycket taxeringsförordningen (TF) om anstånd med att lämna självdeklaration.

Fr o m den 1 januari 1974 beslutar lokal skattemyndighet i anståndsfrågor enligt 34 § 2 mom första stycket TF såvitt gäller fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser. I första hand skall beslut om anstånd fattas av lokala skattemyndigheten i det fögderi där sökanden är skattskyldig till statlig inkomstskatt eller statlig förmögenhetsskatt eller, om sådan skattskyldighet ej föreligger, i det fögderi, där beskattningsorten är belägen. Har ansökan gjorts hos annan lokal skattemyndighet skall denna pröva ansökan om tiden inte medger att ansökan lämnas över till rätt myndighet. Har beslut fattats av annan lokal skattemyndighet än den som rätteligen bort ha gjort detta skall kopia av beslutet översändas till rätt myndighet för insortering i deklARATIONEN.

Ansökningar om anstånd med att lämna självdeklaration från andra skattskyldiga än fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser prövas i princip av skattechefen. Ansökan prövas i det län, där sökanden är skattskyldig till statlig inkomstskatt eller statlig förmögenhetsskatt, eller, om sådan skattskyldighet ej föreligger, i det län, där beskattningsorten är belägen. Skattechefen har emellertid befogenhet att delegera prövningen till lokal skattemyndighet om en sådan ordning bättre passar förhållandena i länet.

För att undvika att anmaning riktas till den som fått anstånd med att lämna självdeklaration måste taxeringsnämnden snarast underättas om beslutet om anstånd.

För att anstånd skall medges krävs att den deklARATIONSSKYLDIGE visat att det föreligger hinder att lämna deklARATION i rätt tid. En första förutsättning för att anstånd skall kunna medges är därför att den skattskyldige uppgett något skäl för anstånd. Om ansökan saknar uppgift om hinder lämnas sökanden på lämpligt sätt tillfälle att komplettera ansökan. Detta gäller även för det fall där tex uppgift saknas om räkenskapsårets längd.

Om hinder på grund av särskilda omständigheter föreligger eller inte måste bedömas från fall till fall. Som exempel på godtagbara skäl för anstånd må nämnas att den deklARATIONSSKYLDIGE befinner sig på resa eller på grund av arbetsförhållanden är förhindrad besöka hemorten under den

tid deklarationen skall upprättas (sjömän, fiskare, resemontörer, skogsarbetare, personal i FN-tjänst utomlands m fl). Har däremot som skäl angetts kortvarig semesterresa (inom eller utom riket) bör anstånd som regel ej medges.

En annan omständighet som bör godtas i fråga om anstånd är att den deklARATIONSSKYLDIGE inte i tid kunnat erhålla väsentligt underlag för deklarationen eller sakkunnig hjälp med att upprätta deklaration. I detta fall bör i regel krävas att den skattskyldiges inkomstförhållanden är så komplicerade eller förvärvskällans omfattning så betydande att sakkunnig hjälp får anses erforderlig.

Har fåmansbolag anstånd enligt 34 § 1 mom TF eller har sådant bolag efter ansökan medgetts anstånd, bör delägare i bolaget efter ansökan medges motsvarande anstånd.

Har gift skattskyldig anstånd enligt 34 § 1 mom TF eller har sådan skattskyldig efter ansökan medgetts anstånd, bör motsvarande anstånd ges make och hemmavarande barn under 20 år, om ansökan görs därom.

I de fall deklARATIONSSKYLDIG eller bokföringsbyrå begär anstånd för flera i särskild förteckning angivna skattskyldigas räkning, bör ansökan ha kommit in i god tid före den dag då självdeklARATIONERNA rätteligen skulle ha lämnats. För att anstånd skall lämnas i detta fall bör dessutom krävas att förteckningen innehåller skattskyldigs fullständiga namn, adress, person-/registreringsnummer samt uppgift om räkenskapsårets omfattning (jfr blankett RSV 3561)

att anförda skäl är godtagbara och begärda tidsfrister skäligen.

För sent avlämnade deklARATIONER medför allvarliga olägenheter för taxeringsarbetet. Med hänsyn härtill bör endast i undantagsfall anstånd medges längre än till den 29 mars för den som är skyldig lämna deklaration den 15 februari respektive till den 2 maj för den som har att avge deklaration den 31 mars. I de fall ansökningen är gemensam för flera deklARATIONSSKYLDIGA och grundad på omständigheten att möjlighet inte funnits att få sakkunnig hjälp med att upprätta deklarationen, bör sökanden och lokala skattemyndigheten/skattechefen komma överens om att deklARATIONERNA lämnas successivt, även om anstånd medgetts för alla de i ansökningen upptagna deklARATIONSSKYLDIGA till ett visst datum.

Lokal skattemyndighet/skattechef bör se till att den dag då deklARATIONERNA enligt anståndsbeslut senast skall lämnas är en vardag.

Skattskyldig, som ansöker om anstånd med hänsyn till att han är förhindrad att fullgöra sin deklARATIONSSKYLDIGHET i rätt tid på grund av sjukdom, bör underrättas om att sådant hinder utgör laga förfall och att deklaration bör lämnas så snart det med hänsyn till sjukdomen kan ske. Därvid bör den skattskyldige erinras om att han i deklarationen lämnar upplysningar om orsaken till förseningen och att han bör vara beredd att visa intyg om sjukdomen eller på annat sätt styrka den.

Har i ansökan som inkommit för sent anförts sådant hinder, som skulle ha medfört att anstånd kunnat medges om ansökan kommit in i rätt tid, bör i meddelandet om avslag anges, att förseningsavgift inte kommer att påföras, förutsatt att deklarationen lämnas senast viss dag. Denna dag bestäms efter samma prövning som gäller för medgivande av anstånd.

Kopia av meddelandet används för bevakning vid prövning av frågan om förseningsavgift.

RSV Dt 1974:16

Ansökan om förnyat anstånd, som kommit in efter anståndstidens utgång, bör avslås.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Tidpunkten för beskattning av à-contouttag m m från aktiebolag

RSV Dt
1974:17

Tryckt den
11 februari 1974

Svenska Revisorsamfundet (SRS) har i skrivelse som inkom till RSV den 6 december 1973 erinrat om den nyligen genomförda lagstiftningen genom vilken aktiebolag förbjöds att lämna penninglån till bl a aktieägare, styrelseledamot eller verkställande direktör i bolaget (SFS 1973:303). SRS påpekar att dessa bestämmelser aktualiserar vissa beskattningsfrågor som enligt samfundets mening kräver ett ingripande från RSVs sida. Samfundet har hemställt att RSV skulle besvara frågan huruvida à-contoredovisade belopp skall tas upp till beskattning i mottagarens deklaration under det år då beloppen lyfts eller om beskattning i enlighet med tidigare praxis får ske först i samband med aktiebolagets bokslut. För att belysa frågeställningen har samfundet tagit följande exempel.

Aktierna i aktiebolaget X ägs av en person A. Bolaget har räkenskapsår 1/7–30/6. A tar under tiden 1/7–31/12 1973 ut följande belopp från sitt bolag:

- a. en lön av 3 000 kr per månad. Lönen bokförs på lönekontot
- b. under två månader ett par större belopp på sammanlagt 25 000 kr. Beloppen bokförs på avräkningskonto
- c. bolaget betalar diverse räkningar åt A på sammanlagt 5 000 kr. Beloppen bokförs på avräkningskontot.

Det kan tilläggas att A betraktar beloppen enligt b. och c. som löneförskott som den 30 juni 1974 skall belasta bolagets lönekonto.

Frågan gäller nu vilka belopp A skall ta upp i 1974 års deklaration.

RSV får med anledning härav göra följande uttalande:

Av förarbetena till den nu införda bestämmelsen i aktiebolagslagen (prop 1973:93 s 133), som trädde i kraft den 6 juni 1973, framgår att förskott på lön inte utgör lån och alltså inte omfattas av låneförbudet. Om exempelvis huvudaktieägaren i ett bolag gör à-contouttag för egen räkning och dessa bokförs på privatkonto eller propiekonto, torde uttaget i allmänhet anses utgöra förskott på lön eller direkt löneutbetalning. Eftersom à-contouttag – åtminstone numera – civilrättsligt får bedömas som lön och förbudet att ta lån av bolaget för huvudaktieägare m fl inte försetts med något undantag bör a-contouttagen även skatterättsligt betraktas som lön. Detta innebär att vad som tagits ut à-conto skall tas till beskattning för det kalenderår då inkomsten uppburits av huvudaktieägaren eller på annat sätt kommit honom till godo. Vid 1974 års taxering skall alltså à-contouttag under tiden fr o m den nya lagstiftningens ikraftträdande, dvs den 6 juni 1973, t o m årets slut tas till

RSV Dt 1974:17 beskattning.

Skulle huvudaktieägaren efter utgången av kalenderåret 1973 finna att de av honom gjorda à-contouttagen blivit för höga med hänsyn till bolagets resultat och anser sig huvudaktieägaren på grund härav skyldig att betala tillbaka visst belopp bör vissa möjligheter finnas att med verkan vid beskattningen rätta till förhållandet beträffande à-contouttag under kalenderåret 1973 med hänsyn till de särskilda omständigheter som förelegat under nyssnämnda år. RSV avser därför att förorda följande för 1974 och 1975 års taxeringar.

Har à-contouttag betalats tillbaka före det datum då huvudaktieägaren senast skulle ha lämnat självdeklaration för 1973 års inkomster bör det återbetalade beloppet beaktas redan vid 1974 års taxering genom avdrag från det skattepliktiga à-contobeloppet. Har à-contouttag betalats tillbaka efter det datum då huvudaktieägaren senast skulle ha lämnat självdeklaration för 1973 års inkomster bör det återbetalade beloppet beaktas på samma sätt först vid 1975 års taxering.

RSV vill understryka att vad nu sagts om konsekvenserna av återbetalning av för mycket gjorda à-contouttag t.v. endast gäller för 1973 års uttag. RSV avser att senare under 1974 utfärda generella anvisningar rörande den skattemässiga behandlingen av à-contouttag m m.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Byli

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt, Nr 2 1974 – Årg.

Mervärdeskatteförfattningar

den 1 januari 1974

RSV Im

1974:1

Tryckt den

26 februari 1974

Riksskatteverket återger här Kungl Maj:ts förordning (1968:430) om mervärdeskatt i dess nu gällande lydelse (tidigare gällande lydelse återges med mindre stil efter varje ändrad paragraf), Kungl Maj:ts mervärdeskattekungörelse (1968:431) samt vissa anslutningsförfattningar.

Innehåll	sid
Paragrafförteckning till förordningen om mervärdeskatt	2
Förordningen om mervärdeskatt	3–42
Förteckning över ändringar i förordningen om mervärdeskatt . . .	43–46
Paragrafförteckning till mervärdeskattekungörelsen	47
Mervärdeskattekungörelsen	48–52
Förteckning över ändringar i mervärdeskattekungörelsen	53
Förteckning över återgivna anslutningsförfattningar	54
Anslutningsförfattningar	55–63

1	§	Allmänna bestämmelser
2 – 6	§§	Skattskyldighet m m
7 – 12	§§	Skatteplikt
13 – 16	§§	Skattesats, beskattningsvärde m m
17 – 18	§§	Avdragsrätt
19 – 21	§§	Registrering
22 – 24	§§	Deklarationsskyldighet m m
25 – 29	§§	Skattekontroll
30 – 37	§§	Fastställelse av skatt
38 – 41	§§	Efterbeskattning
42 – 44	§§	Inbetalning av skatt
45 – 46	§§	Anstånd med betalning av skatt
47 – 48a	§§	Indrivning av skatt m m
49	§	Återbetalning av skatt
50	§	Allmänt ombud
51 – 57	§§	Besvär
58 – 60	§§	Införsel
61 – 64	§§	Riksskatteverket
64a – 64h	§§	Särskilda avgifter
65 – 69	§§	Straff och viten
70 – 78	§§	Särskilda bestämmelser Ikraftträdandebestämmelser

Kungl. Maj:ts förordning om mervärdeskattSFS 1968:430
6 juni 1968
Prop 1968:100
BeU 45

Kungl Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut, funnit gott förordna som följer.

1 §

Mervärdeskatt erlägges enligt bestämmelserna i denna förordning till staten vid omsättning inom landet och vid införsel samt, när Konungen förordnar därom, vid utförsel.

Anvisningar till 1 §

Vad som enligt denna förordning förstås med omsättning anges i punkt 2 av anvisningarna till 2 §.

Mervärdeskatt utgår icke vid export om Konungen ej särskilt förordnat att skatt skall erläggas. Se vidare punkt 4 av anvisningarna till 2 §.

Skattskyldighet m m**2 §**

Skattskyldig är den som inom landet i yrkesmässig verksamhet omsätter

1) skattepliktig vara, byggnad eller tjänst,

2) vara som anges i 8 § 1–5, tjänst som anges i 10 § första stycket och avser vara som nu nämnts eller tjänst som anges i 11 § 1, 3, 4 eller 5 i vad sistnämnda punkt avser annonsering eller annan reklam för utländsk uppdragsgivares räkning.

Fr o m 22 nov 1972
SFS 1972:558

Skattskyldig är vidare den som i yrkesmässig verksamhet omsätter sådan vara eller tjänst som anges i första stycket genom utförsel (export).

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Konungen kan efter ansökan förordna om skattskyldighet tills vidare för omsättning av annan tjänst än sådan som anges i 10 § första stycket eller 11 §.

Fr o m 22 nov 1972
SFS 1972:558

När särskilda skäl föreligger, kan länsstyrelsen besluta att den som påbörjat verksamhet tills vidare skall vara skattskyldig redan innan skattskyldighet enligt första eller andra stycket föreligger.

Om skatt vid införsel föreskrives i 58 och 59 §§.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:985

Intill den 1 jan 1974 hade 2 § femte stycket följande lydelse:

Om skatt vid införsel föreskrives i 58–60 §§.

Intill den 22 nov 1972 hade 2 § första stycket punkt 2) och tredje stycket följande lydelse:

2) vara som anges i 8 § 1–5, tjänst som anges i 10 § och avser vara som nu nämnts eller tjänst som anges i 11 § 1, 3, 4 eller 5 i vad sistnämnda punkt avser annonsering eller annan reklam för utländsk uppdragsgivares räkning.

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Konungen kan efter ansökan förordna om skattskyldighet tills vidare för omsättning av annan tjänst än sådan som anges i 10 och 11 §§.

Intill den 1 juli 1970 hade 2 § första stycket punkt 2) och andra stycket följande lydelse:

RSV Im 1974:1

2) vara som anges i 8 § 1–5, tjänst som avser vara som nu nämnts eller tjänst som anges i 11 § 1, 3, 4 eller 5 i vad sistnämnda punkt avser annonsering eller annan reklam för skattepliktig vara eller tjänst för utländsk uppdragsgivares räkning.

Skattskyldig är vidare den som i yrkesmässig verksamhet omsätter vara eller tjänst genom utförelse.

Anvisningar till 2 §

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

1. Verksamhet anses som yrkesmässig när inkomsten därav utgör skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet, av annan fastighet eller av rörelse enligt kommunalskattelagen (1928:370). Som yrkesmässig verksamhet räknas även realisation av levande och döda inventarier i jordbruksfastighet, även om intäkten därav icke är skattepliktig enligt kommunalskattelagen. Som yrkesmässig räknas även annan verksamhet i vilken varor eller tjänster omsättes under rörelseliknande former.

Nytt stadgande
Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928.

Försäljning av inventarier, material, avfallsprodukter eller liknande varor i verksamhet som icke medför skattskyldighet anses som yrkesmässig endast om den sker under butiksmässiga former. Utan hinder härav anses alltid som yrkesmässig försäkringsföretags omsättning av vara som övertagits i samband med skadereglering, finansieringsföretags omsättning av vara som enligt köpeavtal återtagits av företaget samt omsättning av fartyg eller luftfartyg som utgör anläggningstillgång och varit undantaget från skatteplikt vid förvärvet eller införelsen.

Utgivning av program eller katalog för verksamhet som ej medför skattskyldighet anses icke som yrkesmässig.

Utländsk företagare anses bedriva yrkesmässig verksamhet här i landet även när han omsätter varor som han lagt i lager eller förvärvat inom eller infört till landet för leverans efter montering, installation eller annan tjänst eller inom landet tillhandahåller byggnadsentreprenad eller annan tjänst.

Föreligger skattskyldighet för utländsk företagare, som icke är bosatt eller icke stadigvarande vistas här i landet eller, om fråga är om juridisk person, icke har fast driftsställe här i landet, skall företagaren företrädas av en av länsstyrelsen godkänd representant. Sådan representant skall enligt fullmakt av den utländske företagaren som ombud för företagaren svara för redovisningen av skatt för den verksamhet som skattskyldigheten omfattar och i övrigt företräda den utländske företagaren i frågor som gäller skatt enligt denna förordning. Länsstyrelsen kan kräva, att säkerhet skall ställas för skattens betalning. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgängligt hos representanten.

Verksamhet som staten eller kommun bedriver för att uteslutande tillgodose eget behov räknas som yrkesmässig endast när den drives i bolagsform eller liknande. Detta gäller även vid ekonomiskt samgående mellan staten och kommun eller mellan kommuner för verksamhet som avser visst gemensamt ändamål. Med kommun förstås även landstingskommun.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Bedriver staten, kommun eller kommuner var för sig eller gemensamt verksamhet som icke uteslutande tillgodoser egna behov, räknas verksamheten, när den ej drives i bolagsform eller liknande, som yrkesmässig till den del den avser annat än egna behov. Som yrkesmässig verksamhet

anses alltid statens järnvägars befordran av varor, postverkets befordran av varor i diligensrörelsen samt postverkets befordran av postpaket och gruppkursband. Som yrkesmässig verksamhet anses vidare alltid kommundoms omsättning av vara som avses i 8 § 4, transport i samband med renhållning eller omhändertagande och förstöring av vara.

RSV Im 1974:

Om särskilda skäl föreligger kan Konungen förordna att statlig verksamhet, som avser eget behov och som ej enligt andra eller tredje stycket¹ är att anse som yrkesmässig, tills vidare skall anses utgöra yrkesmässig verksamhet.

Nytt stadgande
fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

2. Med omsättning av vara, byggnad eller tjänst förstås enligt denna förordning att vara eller byggnad säljes och att tjänst utföres eller förmedlas (tillhandahålles) mot vederlag. Med försäljning likställs byte.

Fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

Med omsättning förstås vidare uttag av vara ur verksamhet för annat ändamål än för försäljning, när rätt till avdrag för ingående skatt föreligger enligt 17 §. Som omsättning anses i enlighet härmed uttag av vara för den skattskyldiges eller hans anställdas personliga bruk. Utför den som bedriver byggnadsrörelse reparations-, underhålls- eller förbättringsarbete på egen fastighet, som icke användes i rörelsen och ej heller utgör lagertillgång i denna, anses uttag av byggnadsmaterial och annat material för arbetet som omsättning. Omsättning föreligger även när den som bedriver handel med begagnade personbilar eller begagnade motorcyklar i förening med verkstadsrörelse uttager vara ur verkstadsrörelsen för att tillföras begagnad personbil eller begagnad motorcykel som utgör omsättningsvara i handeln med begagnade sådana fordon.

Uttag av byggnad anses som omsättning när uttaget sker ur byggnadsrörelse. Andra stycket äger därvid motsvarande tillämpning. Byggnad anses som uttagen även om den behålles av den som driver byggnadsrörelsen utan att användas för stadigvarande bruk i denna.

Fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

Som omsättning anses icke uttag av maskin eller annan skattepliktig vara med undantag av skattepliktig personbil eller motorcykel från lager av omsättningsvaror för användning som anläggningstillgång eller material i den skattskyldiges skattepliktiga verksamhet.

Som omsättning anses icke heller skadevällandes avhjälpande av skada. Ersättning som erhålles för annat omhändertagande än sådant som avses i 11 § 3 anses icke som omsättning för mottagaren.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Med personbil förstås enligt denna förordning även med skåp-, stationsvagns- eller personbilskarosseri utrustad lastbil med tjänstevikt ej över 1 800 kilogram.

3. Den som i egenskap av ombud i eget namn förmedlar vara eller tjänst som anges i 2 § första stycket är skattskyldig om han uppbär likviden för varan eller tjänsten, exempelvis såsom kommissionär vid försäljning i kommission.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Vid försäljning på auktion av vara som utgör omsättningstillgång eller annan anläggningstillgång än byggnad i yrkesmässig verksamhet är den

¹ Bör läsas "sjätte eller sjunde stycket".

RSV Im 1974:1

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928
Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928 och
SFS 1973:985

skattskyldig, för vars räkning försäljningen sker. Sker auktionsförsäljning av företag, som bildats av producenter för avsättning av deras produktion eller som tillkommit för sådant syfte, är auktionsföretaget att anse som skattskyldig återförsäljare. Detta gäller exempelvis auktionsföretag, som förmedlar avsättning av grönsaker, blommor m m för odlares räkning och av fiskares fångst. I sådant fall föreligger skattskyldighet både för auktionsföretaget och för den, vars varor säljes på auktionen. I andra fall av försäljning på auktion för annans räkning föreligger icke skattskyldighet för auktionsförrättare.

Vid försäljning på exekutiv auktion föreligger icke skattskyldighet för den som ombesörjer försäljningen.

4. Som export räknas bl a omsättning av vara eller tjänst på fartyg och luftfartyg i utrikestrafik samt omsättning som innebär försäljning eller uttag av vara eller tillhandahållande av tjänst till eller för bruk på sådant fartyg eller luftfartyg. Motsvarande gäller i fråga om leverans av vara för försäljning i exportbutik och leverans av vara i frihamn, om varan ej är avsedd att användas i frihamnen. Som export räknas även varuförsäljning inom landet, när direkt utförsel av varan för köparens räkning skall ombesörjas av speditör eller fraktförare som anlitas av säljaren eller köparen. Motsvarande gäller i fråga om varuförsäljning inom landet till utländsk företagare som hämtar varan här i landet för direkt utförsel med eget transportmedel, om varan är avsedd för verksamhet som företagaren bedriver i utlandet. Vidare räknas exempelvis arkitektarbete som avser anläggning utom landet till export. Även reparation och leverans av vara anses som export när tillhandahållandet sker åt utländsk företagare, som ej är skattskyldig, inom ramen för garantiåtagande som gjorts av denne. Förmedling av vara anses som export när tjänsten tillhandahålles utländsk uppdragsgivare som ej är skattskyldig.

Intill den 1 jan 1974 hade punkt 1. första och sjunde (tidigare tredje) styckena, punkt 2. sista stycket (utgått fr o m 1 jan 1974), punkt 3. första stycket och punkt 4. i anvisningarna till 2 § följande lydelse:

1. Verksamhet anses som yrkesmässig när inkomsten därav utgör skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet eller av rörelse enligt kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370). Som yrkesmässig verksamhet räknas även realisation av levande och döda inventarier i jordbruksfastighet, även om intäkten därav icke är skattepliktig enligt kommunalskattelagen. Som yrkesmässig räknas vidare verksamhet som innefattar icke enbart enstaka försäljning eller uttag av vara eller tillhandahållande av tjänst, även om verksamheten icke medför skattskyldighet enligt kommunalskattelagen.

Bedriver staten, kommun eller kommuner var för sig eller gemensamt verksamhet som icke uteslutande tillgodoser egna behov, räknas verksamheten, när den ej drives i bolagsform eller liknande, som yrkesmässig till den del den avser annat än egna behov. Som yrkesmässig verksamhet anses alltid statens järnvägars befordran av varor, postverkets befordran av varor i diligensrörelsen samt postverkets befordran av postpaket och grupporsband.

Med motorcykel förstås icke moped.

3. Den som i egenskap av ombud förmedlar vara eller tjänst som anges i 2 § första stycket är skattskyldig om han uppbar likviden för varan eller tjänsten, exempelvis såsom kommissionär vid försäljning i kommission.

4. Som export räknas bl a omsättning av vara eller tjänst på fartyg och luftfartyg i utrikestrafik samt omsättning som innebär försäljning eller uttag av vara eller tillhandahållande av tjänst till eller för bruk på sådant fartyg eller luftfartyg. Som

Nytt stadgande
fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

Er o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

5

export räknas även varuförsäljning inom landet, när direkt utförsel av varan för köparens räkning skall ombesörjas av speditör eller fraktförare som anlitas av säljaren eller köparen. Motsvarande gäller i fråga om varuförsäljning inom landet till utländsk företagare som hämtar varan här i landet för direkt utförsel med eget transportmedel, om varan är avsedd för verksamhet som företagaren bedriver i utlandet. Vidare räknas exempelvis arkitektarbete som avser anläggning utom landet till export.

Intill den 1 juli 1970 hade punkt 3. första stycket och punkt 4. i anvisningarna till 2 § följande lydelse:

3. Den som i egenskap av ombud förmedlar skattepliktig vara eller tjänst är skattskyldig om han uppbär likviden för varan eller tjänsten, exempelvis såsom kommissionär vid försäljning i kommission.

4. Som export räknas bl a omsättning av vara eller tjänst på fartyg och luftfartyg i utrikestrafik samt omsättning som innebär försäljning eller uttag av vara eller tillhandahållande av tjänst till eller för bruk på sådant fartyg eller luftfartyg. Vidare räknas exempelvis arkitektarbete som avser anläggning utom landet till export.

Intill den 1 maj 1969 hade punkt 2. andra och fjärde styckena i anvisningarna till 2 § följande lydelse:

Med omsättning förstås uttag av vara ur verksamhet för annat ändamål än för försäljning, när rätt till avdrag för ingående skatt föreligger enligt 17 §. Som omsättning anses i enlighet härmed uttag av vara för den skattskyldiges eller hans anställdas personliga bruk. Utför den som bedriver byggnadsrörelse reparations-, underhålls- eller förbättringsarbete på egen fastighet, som icke användes i rörelsen och ej heller utgör lagertillgång i denna, anses uttag av byggnadsmaterial och annat material för arbetet som omsättning. Omsättning föreligger även när den som bedriver handel med begagnade personbilar i förening med verkstadsrörelse uttager vara ur verkstadsrörelsen för att tillföras begagnad personbil som utgör omsättningsvara i handeln med begagnade personbilar.

Som omsättning anses icke uttag av maskin eller annan skattepliktig vara med undantag av skattepliktig personbil från lager av omsättningsvaror för användning som anläggningstillgång eller material i den skattskyldiges skattepliktiga verksamhet.

3 §

Delägare i enkelt bolag, s k gruvbolag eller partrederi är skattskyldig i förhållande till sin andel i bolaget eller rederiet. Efter ansökan av samtliga delägare kan länsstyrelsen besluta att den av delägarna som dessa föreslår tills vidare skall anses som skattskyldig för bolagets eller rederiets hela skattepliktiga verksamhet.

I fråga om kommanditbolag och annat handelsbolag är bolaget skattskyldigt. Har skattskyldig avlidit är dödsboet skattskyldigt. Har skattskyldig försatts i konkurs är konkursboet skattskyldigt.

Den som övertager skattskyldigs verksamhet eller del av sådan verksamhet är skattskyldig för affärshändelser som inträffar efter övertagandet, i den mån skattskyldighet ej inträtt för den tidigare ägaren.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

4 §

Skattskyldighet inträder när vederlag inflyter kontant eller i form av varor eller på annat sätt kommer den skattskyldige till godo och när uttag sker.

Länsstyrelsen kan efter ansökan besluta att skattskyldig vid redovisning för mervärdeskatt skall inräkna uppkomna fordringar i omsättningen.

RSV Im 1974:1

5 §

Redovisning för mervärdeskatt sker löpande för bestämda tidsperioder (redovisningsperioder). Redovisning skall ske för varje verksamhet för sig. Driver någon flera verksamheter kan länsstyrelsen besluta att samtliga verksamheter tills vidare skall anses som en verksamhet i redovisningshänseende.

Med utgående skatt förstås sådan skatt som belöper på skattepliktig omsättning i skattskyldigs verksamhet. Med ingående skatt förstås sådan skatt som belöper på förvärv eller införsel för verksamhet.

Anvisningar till 5 §

Med verksamhet förstås förvärvskälla enligt kommunalskattelagen.

6 §

F r o m 1 jan 1974
IFS 1973:928

Redovisningsskyldighet föreligger icke för kalenderår under vilket den skattepliktiga omsättningen ej överstigit 10 000 kronor eller, i fråga om kalenderår under vilket skattepliktig verksamhet påbörjats eller upphört, ett häremot svarande belopp för den tid verksamheten bedrivits. För verksamhet som upphört under samma kalenderår som den påbörjats eller nästföljande kalenderår föreligger icke redovisningsskyldighet om den skattepliktiga omsättningen ej överstiger 10 000 kronor under den tid verksamheten bedrivits.

När särskilda skäl föreligger kan länsstyrelsen medge att skattskyldig tills vidare skall vara redovisningsskyldig, trots att den skattepliktiga omsättningen är av den mindre omfattning som sägs i första stycket. Sådant medgivande gäller tills vidare, dock minst till utgången av kalenderåret närmast efter det då redovisningsskyldighet inträtt.

Intill den 1 jan 1974 hade 6 § följande lydelse:

F r o m 1 juli 1970
IFS 1970:183

Redovisningsskyldighet föreligger icke för kalenderår under vilket den skattepliktiga omsättningen ej överstigit 10 000 kronor eller, i fråga om kalenderår under vilket skattepliktig verksamhet påbörjats eller upphört, ett häremot svarande belopp för den tid verksamheten bedrivits. För verksamhet som upphört under samma kalenderår som den påbörjats eller nästföljande kalenderår föreligger icke redovisningsskyldighet om den skattepliktiga omsättningen ej överstigit 10 000 kronor under den tid verksamheten bedrivits. Redovisningsskyldighet föreligger dock alltid vid omsättning som avses i 2 § första stycket 2 eller andra stycket.

När särskilda skäl föreligger kan länsstyrelsen medge att skattskyldig tills vidare skall vara redovisningsskyldig, trots att hans verksamhet är av den mindre omfattning som sägs i första stycket.

Intill den 1 juli 1970 hade 6 § första stycket följande lydelse:

Redovisningsskyldighet föreligger icke, så länge det kan antagas att den skattepliktiga omsättningen under närmast följande tolv månadersperiod ej kommer att överstiga 10 000 kronor. Redovisningsskyldighet föreligger dock alltid vid omsättning som avses i 2 § första stycket 2 eller andra stycket.

Anvisningar till 6 §

RSV Im 1974:1

Redovisningsskyldighet för delägare i enkelt bolag, s k gruvbolag eller partrederi bestäms av bolagets eller rederiets hela skattepliktiga omsättning. Motsvarande gäller vid samäganderätt.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Avvecklas verksamhet, för vilken redovisningsskyldighet föreligger, skall redovisning av skatt fullgöras till och med den redovisningsperiod under vilken avvecklingen slutförts.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Intill den 1 jan 1974 hade första stycket i anvisningarna till 6 § följande lydelse:

Redovisningsskyldighet för delägare i enkelt bolag, s k gruvbolag eller partrederi bestäms av bolagets eller rederiets hela skattepliktiga omsättning.

Skatteplikt

7 §

Vara är skattepliktig om ej annat följer av 8 §.

Med vara förstås enligt denna förordning materiellt ting som icke utgör mark eller byggnad. Gas, värme och elektrisk kraft anses som vara.

Växande skog, odling och annan växtlighet anses som vara vid omsättning utan samband med avyttring av marken.

Med vara likställs vidare rätt till jordbruksarrende, avverkningsrätt och annan jämförlig rättighet, rätt att taga jord, sten eller annan naturprodukt, rätt till jakt, fiske eller bete och reproduktionsrätt eller annan rätt till fotografisk bild. Även visningsrätt eller annan rätt till kinematografisk film som avser reklam eller information likställs med vara.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Intill den 1 jan 1974 hade 7 § fjärde stycket följande lydelse:

Som vara anses vidare avverkningsrätt och annan jämförlig rättighet, rätt att taga jord, sten eller annan naturprodukt, rätt till jakt, fiske eller bete, rätt till fotografisk bild eller till sådan kinematografisk film som avser reklam, information eller undervisning.

Anvisningar till 7 §

Fastighet enligt 4 § kommunalskattelagen utgör icke vara. Vara som inmonterats i fastighet räknas som tillbehör till fastigheten. Inmonteringen anses som arbetsprestation avseende fastighet. Detta gäller oavsett om arbetet utförs åt fastighetens ägare eller annan, exempelvis hyresgäst.

Fast maskin och annat inventarium som hör till byggnad och som enligt punkt 5 av anvisningarna till 10 § kommunalskattelagen åsättes särskilt maskinvärde (s k fast maskin) anses alltid som vara enligt denna förordning. Å andra sidan räknas alltid ledning för överföring av elektrisk kraft, värme, gas, vatten eller annan produkt, för teleförbindelse eller för jämförligt ändamål som fastighet när ledningen icke ingår i fast maskin, som är att anse som vara, eller i annat inventarium. Som fastighet anses även exempelvis linbana för person- eller godsbefordran.

5

1*

RSV Im 1974:1

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Aktie, obligation, biljett, lottsedel, presentkort och annan jämförlig handling anses som vara endast när handlingen omsättes eller införes som trycksak. Sedel och mynt anses som vara när fråga uppenbarligen är om samlarobjekt.

Intill den 1 jan 1974 hade tredje stycket i anvisningarna till 7 § följande lydelse:

Aktie, obligation, biljett, lottsedel, presentkort och annan jämförlig handling anses som vara endast när handlingen omsättes eller införes som trycksak. Frimärke, sedel och mynt anses som vara när fråga uppenbarligen är om samlarobjekt.

8 §

Från skatteplikt undantages

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

1) fartyg för yrkesmässigt fiske, bogserbåt, livräddningskryssare, annat fartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran med nettodräktighet av minst 20 registerton, luftfartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran samt del, tillbehör och utrustning till sådant fartyg eller luftfartyg, när varan säljes eller uthyres till den som äger fartyget eller luftfartyget eller den som varaktigt nyttjar detta enligt avtal med ägaren eller när varan införes till landet för ägarens eller nyttjanderättshavarens räkning,

2) krigsmateriel som är underkastad utförselbud och del till sådan krigsmateriel, när varan säljes till staten för militärt bruk eller för detta ändamål införes till landet för statens räkning,

3) läkemedel som utlämnas enligt recept eller säljes till sjukhus eller införes till landet i anslutning till sådan utlämning eller försäljning,

Fr o m 1 juli 1971
SFS 1971:254

4) elektrisk kraft, värme samt gas och annat bränsle för uppvärmning eller energialstring, dock icke ved, torv, T-sprit eller annan fotogen än flygfotogen och fotogen för drift av snabbgående dieselmotor,

5) allmän nyhetstidning,

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

6) periodiskt medlemsblad eller periodisk personaltidning, när varan tillhandahålles utan vederlag eller till utgivaren, medlem eller anställd eller införes till landet under motsvarande förutsättningar, annan periodisk publikation som väsentligen framstår som organ för sammanslutning med huvudsakligt syfte att verka för religiöst, nykterhetsfrämjande, politiskt, idrottsligt eller försvarsfrämjande ändamål eller att företräda vanföra eller arbetshindrade medlemmar samt utländsk periodisk publikation av annat slag när prenumeration på sådan publikation förmedlas mellan prenumerant och utländsk utgivare eller när sådan publikation inkommer direkt till prenumerant,

8) konstverk, som är hänförligt till tulltaxenummer 99.01–99.03 och som äges av upphovsmannen eller dennes dödsbo,

9) vatten från vattenverk,

10) varulager, inventarium och annan tillgång som tillhör verksamhet, när överlåtelse sker i samband med överlåtelse av verksamheten eller del därav, fusion eller liknande förfarande,

RSV Im 1974:1

- 11) begagnad personbil och begagnad motorcykel, när sådant fordon omsättes inom landet, Fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70
- 12) tullfri trycksak och framkallad eller enbart exponerad mikrofilm, när varan införes till landet som gåva eller annars utan vederlag, samt rusdryck, tobaksvara, cigarrettpapper och cigarretthylsa vid införsel till landet i den ordning som avses i 12 § 4 mom h) rusdrycksförsäljningsförordningen (1954:521) eller 1 § andra stycket förordningen (1961:394) om tobaksskatt, Fr o m 1 juli 1971
SFS 1971:254
- 13) frimärke, dock icke vid omsättning eller införsel i särskild för butiksförsäljning avsedd förpackning, Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928
- 14) dentalteknisk produkt, när den tillhandahålles tandläkare, dentaltekniker eller den för vilken produkten är avsedd.
- Intill den 1 jan 1974 hade 8 § punkterna 1), 6), 7)(utgått fr o m 1 jan 1974) och 8) följande lydelse:*

1) fartyg för yrkesmässigt fiske, bogserbåt, livräddningskryssare, annat fartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran med nettodräktighet av minst 20 register-ton, luftfartyg för yrkesmässig person- eller godsbefordran samt del, tillbehör och utrustning till sådant fartyg eller luftfartyg, när varan säljes till fartygets eller luftfartygets ägare eller införes till landet för dennes räkning,

6) medlemsblad, periodisk publikation som väsentligen framstår som organ för sammanslutning med huvudsakligt syfte att verka för religiöst, nykterhetsfrämjande, politiskt, idrottsligt eller försvarsfrämjande ändamål eller att företräda vanföra eller arbetshindrade medlemmar samt utländsk periodisk publikation av annat slag, när prenumeration på sådan publikation förmedlas mellan prenumerant och utländsk utgivare eller när sådan publikation inkommer direkt till prenumerant,

7) personaltidning, program och katalog, när varan tillhandahålles utgivare som icke är skattskyldig och när varan säljes eller utlämnas av sådan utgivare eller införes till landet för sådan utgivares räkning, Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

8) konstverk, som är hänförligt till tulltaxenummer 99.01–99.03, när konstverket säljes av upphovsmannen på annat sätt än butiksmässigt eller i samband med utställning och när det uttages eller införes till landet av honom eller för hans räkning,

Intill den 1 juli 1971 hade 8 § 4) och 12) följande lydelse:

4) elektrisk kraft, värme samt gas, flygfotogen och annat bränsle för uppvärmning eller energialstring dock icke ved, torv, T-sprit eller annan fotogen än flygfotogen,

12) tullfri trycksak och framkallad eller enbart exponerad mikrofilm, när varan införes till landet som gåva eller annars utan vederlag, samt spritdryck, vin, tobaksvara, cigarrettpapper och cigarretthylsa vid införsel till landet i den ordning som avses i 12 § 4 mom h) rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 521) eller 1 § andra stycket förordningen den 16 juni 1961 (nr 394) om tobaksskatt.

Intill den 1 juli 1970 hade 8 § 7) följande lydelse:

7) personaltidning, program och katalog, när varan säljes eller utlämnas av utgivare som icke är skattskyldig för annan verksamhet eller införes till landet för sådan utgivares räkning,

Intill den 1 maj 1969 hade 8 § 11) följande lydelse:

11) begagnad personbil, när sådan bil omsättes inom landet,

RSV Im 1974:1

Anvisningar till 8 §

Undantaget för fartyg gäller icke sådan farkost, för vilken förflyttningen är av underordnad betydelse i förhållande till huvuduppgiften. Flodspruta, pontonkran, flytdocka och annan till tulltaxenummer 89.03 hänförlig farkost utgör skattepliktig vara.

Undantaget för fartyg för yrkesmässigt fiske gäller alla fartyg, som säljes eller införes för att användas vid sådant fiske, oavsett om fartyget är särskilt anordnat för detta ändamål.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Undantaget för livräddningskryssare gäller endast sådant fartyg, som ställes till förfogande för Svenska sällskapet för räddning af skeppsbrutne. Som yrkesmässig godsbefordran anses även transport med fartyg av eget gods.

Undantaget för gas och annat bränsle gäller icke vara, som med hänsyn till försäljningsform, kvantitet eller förpackning har karaktär av butiksva-
vara.

Undantaget för allmän nyhetstidning gäller sådan publikation av dagspresskaraktär som normalt utkommer med minst ett nummer varje vecka.

Undantaget för periodisk publikation under 6 gäller svenskt och utländskt alster av angivet slag, som enligt utgivningsplan utkommer med normalt minst fyra nummer om året. Till sammanslutning med huvudsakligt syfte att verka för idrottsligt ändamål hänföres endast sammanslutning som är ansluten till Sveriges riksidrottsförbund eller Svenska korporationsidrottsförbundet eller är representerad inom Sveriges olympiska kommitté. Som försvarsfrämjande sammanslutning räknas endast sammanslutning som anges i 1 § punkt 1 kungörelsen den 11 december 1953 (nr 737) angående frivillig försvarsverksamhet eller som har till uppgift att stödja hemvärnets verksamhet.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Fordon under 11 anses som begagnat endast om det tidigare för annat ändamål än yrkesmässig återförsäljning sålts eller uttagits inom landet eller införts till landet. Har ny personbil eller ny motorcykel anskaffats för yrkesmässig uthyrning anses fordonet icke som begagnat när det säljes eller uttages av uthyraren.

Intill den 1 jan 1974 hade tredje, sjunde (utgått fr o m 1 jan 1974) och åttonde (numera sjunde) styckena i anvisningarna till 8 § följande lydelse:

Undantaget för livräddningskryssare gäller endast sådant fartyg, som ställes till förfogande för Svenska sällskapet för räddning af skeppsbrutne.

Butiksmässig försäljning enligt 8 föreligger, när upphovsmannen säljer egna konstverk i lokal som stadigvarande användes för försäljning och som är skild från hans bostad eller ateljé. Försäljning i samband med utställning enligt 8 är icke skattepliktig, när upphovsmannen själv anordnar utställningen och själv uppbär betalningen av köpare.

Fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

Med personbil under 11 avses även med skåp-, stationsvagns- eller personbilskaroseri utrustad lastbil med tjänstevikt ej över 1 800 kilogram. Med motorcykel avses icke moped. Fordonet anses som begagnat endast om det tidigare för annat ändamål än yrkesmässig återförsäljning sålts eller uttagits inom landet eller införts till landet. Har ny personbil eller ny motorcykel anskaffats för yrkesmässig uthyrning anses fordonet icke som begagnat när det säljes eller uttages av uthyraren.

Intill den 1 maj 1969 hade åttonde stycket (numera sjunde) i anvisningarna till 8 § följande lydelse:

Med begagnad personbil under 11 förstås sådan personbil och sådan med skåp-, stationsvagns- eller personbilskarosseri utrustad lastbil med tjänstevikt ej över 1 800 kilogram, som tidigare för annat ändamål än yrkesmässig återförsäljning sålts eller uttagits inom landet eller införts till landet.

9 §

Byggnad är skattepliktig, när den utgör lagertillgång i byggnadsrörelse.

Anvisningar till 9 §

Omsättning av mark är skattefri. Omsättes mark som utgör lagertillgång i byggnadsrörelse och som i sådan rörelse tillförts värde genom skattepliktig tjänst, skall dock värde som därigenom tillförts marken anses som omsättning av skattepliktig tjänst.

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Intill den 1 juli 1970 hade anvisningarna till 9 § följande lydelse:

Omsättning av mark är skattefri.

10 §

Tjänst är skattepliktig, om ej annat följer av 11 §, när tjänsten avser

1) skattepliktig vara och innefattar tillverkning på beställning, uthyrning, servering, formgivning, förmedling, lagring, montering, reparation, kontroll, analys, underhåll, ändring, rengöring eller omhändertagande och förstöring,

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

2) mark och innefattar undersökning, planering, jordbearbetning, jordförbättring, schaktning, sprängning, borrhning, dränering, utfyllning eller ytbeläggning,

3) växande skog, odling eller annan växtlighet och innefattar röjning, sådd, plantering, uppskattning, märkning, gödsling, beskärning, gallring, skörd, avverkning eller växtskydd,

4) byggnad, annan anläggning som utgör fastighet enligt denna förordning, stängsel eller dylikt och innefattar uppförande, anläggande, rivning, reparation, ändring eller underhåll,

5) projektering, ritning, konstruktion eller därmed jämförlig tjänst beträffande mark, byggnad eller annan anläggning som utgör fastighet enligt denna förordning,

6) transport som ej utgör personbefordran eller förmedling av sådan transport,

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

7) rumsuthyrning i hotellrörelse eller liknande verksamhet,

8) automatisk databehandling,

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

9) reklam eller annonsering,

10) upplåtelse av rättighet som avses i 7 § fjärde stycket.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Skatteplikt föreligger också, i den mån Konungen förordnar därom för tjänst som omfattas av förordnande enligt 2 § tredje stycket.

Nytt stadgande
fr o m 22 nov 1972
SFS 1972:558

RSV Im 1974:1

Intill den 1 jan 1974 hade 10 § punkterna 1), 6) och 8) följande lydelse:

- 1) skattepliktig vara och innefattar tillverkning på beställning, uthyrning, servering, formgivning, montering, reparation, kontroll, analys, underhåll, ändring eller rengöring,
- 6) transport av vara eller förmedling av sådan tjänst,
- 8) automatisk databehandling eller skrivbyråverksamhet,

Anvisningar till 10 §

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Tjänst under 1 är icke skattepliktig om den avser annan sådan vara som är undantagen från skatteplikt enligt 8 § än begagnad personbil eller begagnad motorcykel. Skatteplikt föreligger ej heller för lagring av vara åt annan än skattskyldig eller för tvätt av utrustning till icke skattepliktigt fartyg eller luftfartyg. Tjänst som avser sådan krigsmateriel, som anges i 8 § under 2 och som äges av staten, är skattefri.

Nytt stadgande
fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Med tillverkning på beställning avses förfärdigande av vara av material som huvudsakligen tillhandahålles av beställaren.

Som skattepliktig uthyrning anses icke tillhandahållande av mätare, apparat eller dylikt vid abonnemang på gas, vatten, värme, elektrisk kraft, teletjänst eller liknande.

Med servering förstås tillhandahållandet av mat, dryck eller annan serveringsvara för förtäring på stället inom därför iordningställd lokal eller plats.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Förmedling under 1 är skattepliktig endast när det sker av den som är handelsagent enligt lagen (1914:45) om kommission, handelsagentur och handelsresande.

Som skattepliktig anses icke rengöring av möbler och annan lös egendom i samband med rengöring av bostäder och andra lokaler.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Med omhändertagande och förstöring avses även omhändertagande av sopor och avfall.

Till skattepliktig tjänst under 5 hänföres även tjänst som avser inredning av byggnad eller anläggning.

Tjänst som innebär bärgning räknas som transporttjänst.

Med annonsering avses ackquisition och utformning av annons samt införande av annons, dvs upplåtelse av annonsutrymme i tidning eller annan publikation eller i skljustidning.

Fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

Intill den 1 jan 1974 hade första stycket i anvisningarna till 10 § följande lydelse:

Tjänst under 1 är icke skattepliktig om den avser annan sådan vara som är undantagen från skatteplikt enligt 8 § än begagnad personbil eller begagnad motorcykel. Skatteplikt föreligger ej heller för tvätt av utrustning till icke skattepliktigt fartyg eller luftfartyg. Tjänst som avser sådan krigsmateriel, som anges i 8 § under 2 och som äges av staten, är skattefri.

Intill den 1 maj 1969 hade första stycket i anvisningarna till 10 § följande lydelse:

Tjänst under 1 är icke skattepliktig om den avser annan sådan vara som är undantagen från skatteplikt enligt 8 § än begagnad personbil. Skatteplikt föreligger ej heller för tvätt av utrustning till icke skattepliktigt fartyg eller luftfartyg. Tjänst som avser sådan krigsmateriel, som anges i 8 § under 2 och som äges av staten, är skattefri.

11 §

Från skatteplikt undantages

1) tjänst enligt 10 § 1 som avser vara, vilken införes till landet endast för tjänsteprestationen i fråga för att därefter utföras ur landet av den som ombesörjt prestationen,

2) postbefordran av annat än postpaket och gruppkursband samt resgodsbefordran,

3) transport av vara till eller från utlandet, transport i samband med renhållning samt transport eller annan skattepliktig tjänst inom landet som avser importvara eller exportvara och som speditör eller fraktförare tillhandahåller utländsk uppdragsgivare i samband med införseln eller utförseln; omhändertagande och förstöring av vara; kontroll, analys eller lagring av vara för utländsk uppdragsgivares räkning,

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

4) bärgning av fartyg eller luftfartyg som är undantaget från skatteplikt enligt 8 § 1 och transport i anslutning till sådan bärgning,

5) införing eller ackvisition av annons i tryckalster av sådant slag som anges i 8 § 6 samt annonsering eller annan reklam för utländsk uppdragsgivares räkning med avseende på vara eller tjänst som anges i 2 § första stycket,

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

6) visning av kinematografisk film,

7) obligatorisk kontrollbesiktning av fordon och obligatorisk besiktning av kilometerräknarapparat hos Aktiebolaget Svensk bilprovning,

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

8) tjänst som tillhandahålles av veterinär,

9) kontroll eller analys av prov som tagits som ett led i läkarundersökning eller sjukvård.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Intill den 1 jan 1974 hade 11 § punkterna 3), 5) och 7) följande lydelse:

3) transport av vara till eller från utlandet, transport i samband med renhållning samt transport eller annan skattepliktig tjänst inom landet som avser importvara eller exportvara och som speditör eller fraktförare tillhandahåller utländsk uppdragsgivare i samband med införseln eller utförseln,

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

5) införing av annons i tryckalster som är undantaget från skatteplikt enligt 8 § 6 eller 7 samt annonsering eller annan reklam för utländsk uppdragsgivares räkning med avseende på vara eller tjänst som anges i 2 § första stycket,

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

7) obligatorisk kontrollbesiktning hos Aktiebolaget Svensk bilprovning.

Intill den 1 juli 1970 hade 11 § 3) och 5) följande lydelse:

3) transport av vara till eller från utlandet eller transport i samband med renhållning,

5) införing av annons i tryckalster som är undantaget från skatteplikt enligt 8 § 6 eller 7 samt annonsering eller annan reklam för skattepliktig vara eller tjänst för utländsk uppdragsgivares räkning,

Anvisningar till 11 §

Med resgodsbefordran avses även transport av personbil eller motorcykel med fartyg i inrikes trafik, när transporten utföres i samband med befordran av fordonets förare med samma transportmedel.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Undantaget under 3 för transporter till eller från utlandet gäller direkta sådana transporter. Sker särskild transport av export- eller importgods helt inom landet, föreligger skattepliktig transporttjänst.

Med transport i samband med renhållning förstås även bortforsling av sopor, avfall eller liknande från fastighet enligt avtal som icke endast

RSV Im 1974:1

Nytt stadgande
fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

gäller tillfälligt transportuppdrag.

Undantaget under 3 för tjänst för utländsk uppdragsgivares räkning gäller endast när tjänsten har avseende på verksamhet som uppdragsgivaren bedriver och som skulle ha medfört skattskyldighet till mervärdesskatt, om den bedrivits här i landet.

12 §

Konungen kan förordna om ytterligare undantag från skatteplikt.

Skattesats, beskattningsvärde m m**13 §**

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:166

Skatten utgår med 15 procent av beskattningsvärdet.

Intill den 1 jan 1971 hade 13 § följande lydelse:

Skatten utgår med 10 procent av beskattningsvärdet.

14 §

Beskattningsvärdet utgör

1) vid omsättning av byggnad eller monteringsfärdigt hus samt vid servering eller rumsuthyrning 60 procent av vederlaget inräknat skatt och, vid uttag, 60 procent av saluvärdet inräknat skatt,

2) vid annan omsättning vederlaget inräknat skatt och, vid uttag, saluvärdet inräknat skatt.

Bestämmelserna i första stycket 1 gäller även beträffande byggnads- eller anläggningsentreprenad och annan tjänst som avser fastighet. För tjänst som avser yttre vatten- eller avloppsledning, väg, gata, bro, spåranläggning, flygfält, hamn, kanal eller annan farled och för tjänst enligt 10 § 5 är dock procenttalet endast 20.

Anvisningar till 14 §

I beskattningsvärdet ingår i förekommande fall även annan statlig skatt eller avgift än mervärdesskatt.

Med vederlag avses vid omsättning mot kontant betalning den erhållna likviden minskad med rabatt som direkt avgår från likviden och vid annan omsättning det pris som överenskommits vid avtalets ingående enligt då utfärdad faktura eller annan handling. I vederlaget skall inräknas avbetalningstillägg, finansieringstillägg, ränta och annat pristillägg som skall erläggas av köparen enligt avtalet. Utställes i samband med avtalet växel eller annat skuldebrev för betalningen, utgöres det avtalade priset av belopp enligt sådan handling med tillägg av kontant likvid som därutöver erlagts. Detta gäller även om lägre pris anges i faktura eller liknande handling.

Vid beräkning av beskattningsvärde eller skattepliktig omsättning får avdrag icke göras för sk villkorlig rabatt som utgår vid betalning inom viss tid. Ej heller får avdrag göras för diskonto vid diskontering av kundväxel.

Vid omsättning som innebär att ny eller renoverad bilmotor lämnas till bestämt pris mot att en renoveringsbar bilmotor av samma slag tages i byte utan särskild värdering, skall i beskattningsvärdet icke inräknas något värde för den inbytt motor. Vad nu sagts gäller även vid annan jämförlig omsättning.

Varas saluvärde bestämmes enligt ortens pris enligt samma grunder som föreskrives i kommunalskattelagen.

Vid sådan försäljning av vara i förening med varans inmontering i fastighet som ej utgör byggnads- eller anläggningsentreprenad och ej ingår såsom ett led i sådan entreprenad, exempelvis försäljning i förening med inmontering av enbart spis eller kylskåp, utgöres beskattningsvärdet av hela vederlaget. Uttages särskild ersättning för inmonteringen, bestämmes beskattningsvärdet för denna del av vederlaget enligt vad som gäller för tjänst som avser fastighet.

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Vid skattepliktig omsättning av inventarium eller annan tillgång som tillhör verksamhet utgöres beskattningsvärdet alltid av vederlaget eller saluvärdet eller, i fråga om monteringsfärdigt hus, 60 procent av vederlaget eller saluvärdet.

Nytt stadgande
fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Utgår gemensamt vederlag för såväl skattepliktig som icke skattepliktig omsättning bestämmes beskattningsvärdet genom uppdelning av vederlaget efter skälig grund.

Vid omsättning av byggnad anses särskild ersättning för tjänst som avses i 10 § 5 som vederlag för sådan tjänst.

Nytt stadgande
fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Vid försäljning av byggnad och mark bestämmes det på byggnaden belöpande vederlaget till skillnaden mellan hela vederlaget minskat med särskild ersättning för tjänst som avses i 10 § 5 och saluvärdet av marken vid försäljningstillfället. Ingår i saluvärdet av marken värde som enligt anvisningarna till 9 § skall anses som omsättning av skattepliktig tjänst, bestämmes beskattningsvärdet härför enligt 14 § andra stycket. Motsvarande gäller vid annan omsättning av byggnad eller mark som utgör lagertillgång i byggnadsrörelse. Uttages del av byggnad bestämmes beskattningsvärdet till skälig del av beräknat saluvärde för hela byggnaden. Vad nu sagts gäller även i fråga om sådant värde som avses i anvisningarna till 9 §, när mark uttages för att delvis användas för annat ändamål än för stadigvarande bruk i byggnadsrörelsen.

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Med monteringsfärdigt hus förstås hus avsett för stadigvarande bruk, som för uppförande på fast grund levereras antingen i form av färdigställda byggnadselement, innefattande fullständig sats av bjälklags-, vägg- och takkonstruktioner med tillhörande beklädnads- och isoleringsmateriel samt byggnadssnickrier, eller på motsvarande sätt färdigmonterat.

Intill den 1 juli 1970 hade sjätte och tionde (företvarande åttonde) styckena i anvisningarna till 14 § följande lydelse:

Försäljning av vara i förening med varans inmontering i fastighet anses i sin helhet som varuförsäljning, när vederlaget till minst 80 procent utgör ersättning för varan. Vid sådan försäljning utgöres beskattningsvärdet således av vederlaget för både vara och inmontering.

Vid försäljning av byggnad och mark bestämmes det på byggnaden belöpande vederlaget, varav beskattningsvärdet utgör 60 procent, till skillnaden mellan hela vederlaget och saluvärdet av marken vid försäljningstillfället. Uttages del av byggnad bestämmes beskattningsvärdet till skälig del av beräknat saluvärde för hela byggnaden.

Vederlag hänföres till den redovisningsperiod då vederlaget erhållits. Har beslut enligt 4 § andra stycket meddelats, hänföres till redovisningsperiod kontant vederlag som erhålles under perioden och fordran som uppkommer under perioden.

Värde av uttag hänföres till den redovisningsperiod då uttaget sker. Uttag av byggnad eller del av byggnad hänföres till den period då den i huvudsak togs i bruk.

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:166

Uppkommer förlust på fordran, för vilken den skattskyldige redovisat utgående skatt, får ett mot denna skatt svarande belopp avdragas i redovisningen för den period då förlusten uppkommer. Inflyter därefter betalning för sådan fordran skall beloppet åter upptagas i redovisningen.

Lämnas återbäring, bonus eller annan rabatt, som icke utgör sk villkorlig rabatt, i efterhand och avser förmånen skattepliktig omsättning, för vilken utgående skatt redovisats, får belopp motsvarande den del av den tidigare redovisade skatten som belöpt på den utgivna förmånen avdragas i den ordning som gäller för den skattskyldiges redovisning av utgående skatt. Utges förmånen till skattskyldig skall avdraget grundas på kreditnota eller motsvarande handling. Av handlingen skall framgå minskningen av både vederlag och skatt.

Nytt stadgande
fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:166

Handling som avses i fjärde stycket skall ligga till grund även för avdrag för annan kundkreditering som avser skattepliktig omsättning.

Intill den 1 juli 1970 hade 15 § tredje och fjärde styckena följande lydelse:

Förlust på fordran, som inräknats i skattepliktig omsättning, får avdragas i redovisningen för den period då förlusten uppkommer. Inflyter därefter betalning för sådan fordran skall beloppet åter upptagas i redovisningen.

Rabatt, återbäring eller bonus som utges i efterhand och avser tidigare redovisad skattepliktig omsättning får avdragas i den ordning som gäller för den skattskyldiges redovisning av utgående skatt. Utges förmånen till skattskyldig skall avdraget grundas på kreditnota eller motsvarande handling. Av handlingen skall framgå minskningen av både vederlag och skatt.

Anvisningar till 15 §

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:166

Kreditnota som avses i fjärde och femte styckena och som medför rätt till minskning av utgående skatt för säljaren, medför motsvarande minskning av ingående skatt för köparen.

Intill den 1 juli 1970 hade anvisningarna till 15 § följande lydelse:

Kreditnota som avses i fjärde stycket och som medför rätt till minskning av säljarens skattepliktiga omsättning, medför motsvarande minskning av ingående skatt för köparen.

16 §

Skattskyldig skall, om ej annat följer av andra stycket, utfärda faktura eller därmed jämförlig handling för varje omsättning för vilken skatt utgår. Av handlingen skall framgå vederlaget, skattens belopp och övrigt som har betydelse för skattskyldighet och avdragsrätt enligt 17 §. Bestämmelserna i detta stycke gäller även den som enligt 6 § första stycket är undantagen från redovisningsskyldighet.

Första stycket gäller icke för detaljhandel eller därmed jämförlig verksamhet och ej heller omsättning, för vilken avräkning mellan köpare och säljare sker enligt avräkningsnota som upprättas av köparen.

På frankeringsmärke eller liknande kvitto behöver skattens belopp icke anges.

Anvisningar till 16 §

Faktura eller motsvarande handling skall utöver beskattningsvärde och skattebelopp innehålla uppgift om utställarens och mottagarens namn och adress eller annan för identifieringen godtagbar angivelse, transaktionens art samt platsen för varas mottagande.

Fr o m 1 juli 1970
SFS 1970:183

Intill den 1 juli 1970 hade anvisningarna till 16 § följande lydelse:

Faktura eller motsvarande handling skall utöver beskattningsvärde och skattebelopp innehålla uppgift om kundens namn och adress eller annan för kundens identifiering godtagbar angivelse, transaktionens art samt platsen för varas mottagande.

Avdragsrätt

17 §

Skattskyldig får med de begränsningar som anges i 18 § vid redovisning av skatt avdraga ingående skatt som hänför sig till förvärv eller införsel för verksamhet som medför skattskyldighet. Avdrag får göras även för ingående skatt som hänför sig till framställning för utgivares räkning av tryckt upplaga av sådan publikation som är undantagen från skatteplikt enligt 8 § 6. Rätt till avdrag föreligger för den redovisningsperiod då betalning erlagts. Har medgivande enligt 4 § andra stycket lämnats föreligger avdragsrätt för period då betalning erlagts eller skuld dessförinnan uppkommit.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Bedrives verksamhet, som medför skattskyldighet, i fastighet som helt eller delvis äges direkt av den skattskyldige eller av ett av honom helägt fastighetsförvaltande företag eller av den som direkt eller indirekt helt äger det företag som bedriver verksamheten, får den skattskyldige avdraga ingående skatt som belöper på förvärv för fastigheten som han själv eller det fastighetsförvaltande företaget gör med så stor del av skatten som faller på fastighetens användning för den verksamhet som medför skattskyldighet. Motsvarande gäller delägare i samfällighet för vattenreglering, väghållning eller liknande ändamål.

Skattskyldig som bedriver handel med bilar eller motorcyklar får avdraga ingående skatt på förvärv och införsel för verksamheten med undantag dock för ingående skatt på vara till eller tjänst på sådan begagnad personbil eller begagnad motorcykel som utgör omsättningsvara i verksamheten.

Fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

Överstiger den ingående skatten för viss redovisningsperiod den utgående skatten för samma period, får det överskjutande beloppet avdragas i redovisningen för närmast följande redovisningsperiod eller perioder. Redovisar skattskyldig olika verksamheter var för sig får överskjutande ingående skatt i en verksamhet kvittas mot utgående skatt i annan verksamhet.

RSV Im 1974:1 , Om återbetalning av överskjutande ingående skatt som ej kunnat avdragas eller kvittas föreskrives i 49 §.

Intill den 1 jan 1974 hade 17 § första och andra styckena följande lydelse:

Skattskyldig får med de begränsningar som anges i 18 § vid redovisning av skatt avdraga ingående skatt som hänför sig till förvärv eller införsel för verksamhet som medför skattskyldighet. Avdrag får göras även för ingående skatt som hänför sig till framställning för utgivares räkning av tryckt upplaga av sådan publikation som är undantagen från skatteplikt enligt 8 § 6 eller 7. Rätt till avdrag föreligger för den redovisningsperiod då betalning erlagts. Har medgivande enligt 4 § andra stycket lämnats föreligger avdragsrätt för period då betalning erlagts eller skuld dessförinnan uppkommit.

Bedriver skattskyldig verksamhet i fastighet, som han själv äger direkt eller genom ett helägt, enbart fastighetsförvaltande företag, får den skattskyldige avdraga ingående skatt som belöper på förvärv för fastigheten som han själv eller det fastighetsförvaltande företaget gör med så stor del av skatten som faller på fastighetens användning för den verksamhet som medför skattskyldighet. Motsvarande gäller om den verksamhet som medför skattskyldighet helt äges av annan än den skattskyldige och denne även är ensam ägare till den fastighet i vilken verksamheten bedrivs.

Intill den 1 maj 1969 hade 17 § tredje stycket följande lydelse:

Skattskyldig som bedriver handel med bilar får avdraga ingående skatt på förvärv och införsel för verksamheten med undantag dock för ingående skatt på vara till eller tjänst på begagnad personbil som utgör omsättningsvara i verksamheten.

Anvisningar till 17 §

Avdrag för ingående skatt skall styrkas av skattedebitering på inköpsfaktura, avräkningsnota eller motsvarande handling om icke säljaren enligt 16 § tredje stycket är undantagen från skyldighet att på sådan handling ange skattens belopp.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Bestämmelserna i 17 § andra stycket gäller oberoende av till vilken förvärvskälla enligt kommunalskattelagen (1928:370) den fastighetsförvaltande verksamheten är att hänföra.

Fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

Avdragsrätten för ingående skatt på driftkostnader för personbil eller motorcykel som utgör inventarium i skattskyldigs verksamhet omfattar alla sådana kostnader oavsett om fordonet helt eller endast delvis användes i verksamheten. Avser ingående skatt i annat fall endast delvis sådant förvärv som omfattas av avdragsrätten eller endast delvis verksamhet som omfattas av skyldighet att erlagga mervärdeskatt, skall beloppet av den avdragsgilla ingående skatten bestämmas genom uppdelning efter skälig grund när annat ej följer av 18 § tredje stycket.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Kan det styrkas att vid leverans av vara till skattskyldig här i landet skatt erlagts för utländsk ej skattskyldig leverantörs räkning vid varans införsel, föreligger avdragsrätt för köparen med belopp motsvarande den av tullmyndigheten uttagna skatten, om avdragsrätt förelegat om köparen själv erlagt skatten.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Avdragsrätten för ingående skatt på jordbruksarrende omfattar hela skatten, även om i arrendet ingår värdet av bostad.

Finansieringsföretag äger rätt till avdrag för ingående skatt som hänför sig till värdet av vara som enligt köpeavtal återtagits av företaget.

Skattskyldigs avdragsrätt omfattar även ingående skatt som hänför sig till avhjälpande av skada som han vållat i sin verksamhet.

Förvärv eller införsel för verksamhet föreligger även när skattskyldigs kostnad härför bestrides av skadevällande eller försäkringsgivare.

Intill den 1 jan 1974 hade fjärde (tidigare tredje) stycket i anvisningarna till 17 § följande lydelse:

Kan det styrkas att vid leverans av vara till skattskyldig här i landet skatt erlagts för utländsk leverantörs räkning vid varans införsel, föreligger avdragsrätt för köparen med belopp motsvarande den av tullmyndigheten uttagna skatten, om avdragsrätt förelegat om köparen själv erlagt skatten.

Intill den 1 maj 1969 hade andra stycket i anvisningarna till 17 § följande lydelse:

Avdragsrätten för ingående skatt på driftkostnader för personbil som utgör inventarium i skattskyldigs verksamhet omfattar alla sådana kostnader oavsett om fordonet helt eller endast delvis användes i verksamheten. Avser ingående skatt i annat fall endast delvis sådant förvärv som omfattas av avdragsrätten eller endast delvis verksamhet som omfattas av skyldighet att erlägga mervärdeskatt, skall beloppet av den avdragsgilla ingående skatten bestämmas genom uppdelning efter skälig grund när annat ej följer av 18 § tredje stycket.

18 §

Skattskyldig som är undantagen från redovisningsskyldighet enligt 6 § första stycket har icke rätt att avdraga ingående skatt. | Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Avdragsrätt föreligger icke för ingående skatt som belöper på

1) stadigvarande bostad, | Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

2) byggnad som förvärfvas för annat ändamål än för stadigvarande bruk i skattepliktig verksamhet,

3) anskaffning av personbil eller motorcykel från säljare som innehaft fordonet för yrkesmässig uthyrning och annan anskaffning av sådant fordon för ändamål som ej avser yrkesmässig återförsäljning eller uthyrning. | Fr o m 1 maj 1969
SFS 1969:70

Medför verksamhet skattskyldighet i endast ringa omfattning, har den skattskyldige rätt att avdraga dels ingående skatt som hänför sig till förvärv eller införsel som helt avser den del av verksamheten som medför skattskyldighet, dels skälig andel av ingående skatt som belöper på mera kostnadskrävande anskaffningar som huvudsakligen avser den verksamhet som medför skattskyldighet. I fråga om verksamhet som i endast ringa omfattning icke medför skattskyldighet får avdrag göras för ingående skatt utan uppdelning av denna efter skälig grund. | Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Konungen kan förordna om undantag från avdragsrätt för ingående skatt som belöper på utförsel för vilken skatt skall erläggas enligt förordnande som avses i 1 §.

Intill den 1 jan 1974 hade 18 § första stycket, andra stycket 1) och tredje stycket följande lydelse:

Skattskyldig som är undantagen från redovisningsskyldighet enligt 6 § första stycket har icke rätt att avdraga ingående skatt. Upphovsman till konstverk, som är hänförligt till tulltaxenummer 99.01–99.03, har icke rätt att avdraga skatt som belöper på den konstnärliga verksamheten.

1) stadigvarande bostad för den skattskyldige eller för anställd.

Föreligger skattskyldighet för endast mindre del av verksamhet, har den skattskyldige rätt att avdraga endast sådan ingående skatt som hänför sig till förvärv eller införsel som helt avser den del av verksamheten som medför skattskyldighet.

RSV Im 1974:1

Intill den 1 maj 1969 hade 18 § andra stycket 3) följande lydelse:

3) anskaffning av personbil för annat ändamål än återförsäljning eller uthyrning i yrkesmässig verksamhet.

Registrering

19 §

Skattskyldig som icke är undantagen från redovisningsskyldighet enligt 6 § första stycket skall anmäla sig för registrering hos länsstyrelsen i det län, där den verksamhet drives som anmälan avser.

Anmälan för registrering göres på blankett enligt fastställt formulär. Driver någon flera verksamheter lämnas anmälan för varje särskild verksamhet.

Anmälan göres senast två veckor innan verksamhet som medför skattskyldighet börjar eller övertages. Vid ändring i förhållande som upptagits i anmälningshandling skall länsstyrelsen underrättas inom två veckor.

Om verkställd registrering utfärdar länsstyrelsen särskilt bevis som sändes till den skattskyldige.

För att avgöra om skattskyldighet föreligger kan länsstyrelsen infordra uppgift från näringsidkare som icke anmält sig för registrering.

Anvisningar till 19 §

Skattskyldig anses driva verksamhet i det län, där verksamhetens styrelse har sitt säte eller, om säte för verksamheten ej bestämts eller styrelse ej finnes, där verksamheten drives från fast driftställe eller, om sådant driftställe ej finnes, där den skattskyldige är bosatt.

Utländsk företagare, som enligt punkt 1 femte stycket av anvisningarna till 2 § skall företrädas av representant, anses driva verksamhet i det län, där representantens verksamhet anses bedriven enligt första stycket.

20 §

Underlåter någon att i behörig ordning göra anmälan eller lämna underrättelse eller uppgift enligt 19 § kan länsstyrelsen förelägga honom att vid vite fullgöra sin skyldighet.

21 §

Hos länsstyrelsen föres register över den som registrerats enligt 19 § inom länet.

Deklarationsskyldighet m m

22 §

Skattskyldig som icke är undantagen från redovisningsskyldighet enligt 6 § första stycket skall utan anmaning lämna uppgift (deklaration) för mervärdeskatt för varje verksamhet för vilken särskild registrering skall

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

22

ske enligt 19 §. Deklaration lämnas för varje redovisningsperiod under vilken verksamheten bedrivs. Redovisningsperiod omfattar två kalendermånader. Redovisningsperioder är januari och februari, mars och april, maj och juni, juli och augusti, september och oktober samt november och december.

Kan det antagas att ingående skatt för viss skattskyldig regelmässigt kommer att överstiga utgående skatt med minst 1 000 kronor varje månad kan länsstyrelsen besluta att redovisningsperiod tills vidare skall vara en kalendermånad. När särskilda skäl föreligger kan länsstyrelsen för viss skattskyldig besluta att redovisningsperioderna tills vidare skall vara perioderna januari–april, maj–augusti och september–december eller att redovisningsperiod tills vidare skall utgöra halvt eller helt kalenderår.

Deklaration skall lämnas till länsstyrelsen i det län, där den skattskyldige registrerats, senast den 5 i andra månaden efter utgången av den redovisningsperiod som deklarationen avser. Sker inbetalning av skatt enligt 42 § andra stycket i behörig ordning, anses deklarationen ha lämnats till länsstyrelsen den dag inbetalningskort eller försändelse som innehåller gireringshandling kommit in till postanstalt. Om synnerliga skäl föreligger kan Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer medge att skattskyldig eller grupp av skattskyldiga får lämna deklaration senare än som nu nämnts.

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400

Deklaration skall avges på heder och samvete samt avfattas på blankett enligt fastställt formulär.

Efter anmaning skall deklaration lämnas även av den som icke enligt första stycket är deklarationsskyldig.

Bestämmelserna i 47 § taxeringsförordningen den 23 november 1956 (nr 623) gäller i tillämpliga delar i fråga om deklaration för mervärdeskatt.

Intill den 1 jan 1972 hade 22 § första och tredje styckena följande lydelse:

Skattskyldig som icke är undantagen från redovisningsskyldighet enligt 6 § första stycket skall utan anmaning lämna uppgift (deklaration) för mervärdeskatt för varje verksamhet för vilken han blivit särskilt registrerad. Deklaration lämnas för varje redovisningsperiod under vilken verksamheten bedrivs. Redovisningsperiod omfattar två kalendermånader. Redovisningsperioder är januari och februari, mars och april, maj och juni, juli och augusti, september och oktober samt november och december.

Deklaration skall lämnas till länsstyrelsen i det län, där den skattskyldige registrerats, senast den 5 i andra månaden efter utgången av den redovisningsperiod som deklarationen avser. Om synnerliga skäl föreligger kan Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer medge att skattskyldig eller grupp av skattskyldiga får lämna deklaration senare än som nu nämnts.

23 §

Underlåter den som är deklarationsskyldig enligt 22 § första stycket att lämna deklaration eller är deklaration ofullständig, kan länsstyrelsen anmana den deklarationsskyldige att fullgöra vad som brister.

I anmaning enligt första stycket eller enligt 22 § femte stycket kan vite föreläggas.

24 §

Deklarationsskyldig skall i skälig omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt sörja för att underlag finns för fullgörande av deklarationsskyldigheten, för kontroll av deklaration och för fastställelse av skatt.

Underlaget skall bevaras under sex år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser.

Om skyldighet i vissa fall att föra räkenskaper gäller särskilda bestämmelser.

Skattekontroll

25 §

Den som granskar deklaration eller annan handling som avser mervärdeskatt får taga del även av självdeklaration eller annan handling, som upprättats till ledning för inkomsttaxeringen.

Bestämmelserna i 50 § taxeringsförordningen äger motsvarande tillämpning i fråga om rätt att taga del av deklaration eller annan handling som avser mervärdeskatt samt i fråga om förvaring och förstöring av sådan deklaration eller handling.

26 §

Efter anmaning skall deklarationsskyldig lämna de upplysningar som behövs för kontroll av deklaration eller för att fastställa mervärdeskatt.

Deklarationsskyldig skall efter anmaning förete handling som behövs för fastställelse av mervärdeskatt, såsom kontrakt, kontoutdrag, räkning eller kvitto.

27 §

Efter anmaning skall näringsidkare lämna uppgift om skattepliktig vara, byggnad eller tjänst som han förvärvat av, sålt till eller tillhandahållit annan näringsidkare. Bestämmelserna i 39 § 4 mom taxeringsförordningen om befrielse från uppgiftsskyldighet gäller i tillämpliga delar.

Bestämmelserna i 46 § taxeringsförordningen gäller i tillämpliga delar i fråga om kontroll av mervärdeskatt.

28 §

För kontroll av att deklarations- eller uppgiftsskyldigheten fullgjorts riktigt och fullständigt eller för att på annat sätt få upplysning till ledning för fastställelse av skatt, får skatterevision ske hos deklarations- eller uppgiftsskyldig.

Beslut om skatterevision meddelas av länsstyrelsen eller riksskatteverket.

I övrigt gäller i fråga om skatterevision i tillämpliga delar bestämmelserna om taxeringsrevision i 56 och 58 §§ taxeringsförordningen.

Intill den 1 jan 1971 hade 28 § andra stycket följande lydelse:

Beslut om skatterevision meddelas av länsstyrelsen.

29 §

Anmaning enligt 26 eller 27 § göres av länsstyrelsen eller riksskatteverket. | Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:917

Intill den 1 jan 1971 hade 29 § följande lydelse:

Anmaning enligt 26 eller 27 § göres av länsstyrelsen.

Fastställelse av skatt

30 §

Skatt fastställs för varje redovisningsperiod.

Fastställelse sker med ledning av deklaration och övriga tillgängliga handlingar.

Kan skatten icke beräknas tillförlitligt med ledning av handling som avses i andra stycket fastställs skatten efter skälig grund.

31 §

Beslut om fastställelse av skatt är preliminärt intill dess slutligt beslut om fastställelse meddelats eller sådant beslut anses föreligga enligt 36 § tredje stycket.

32 §

Har den skattskyldige lämnat deklaration anses skatten fastställd i enlighet med deklarationen genom preliminärt beslut.

33 §

Nytt preliminärt beslut om fastställelse av skatt meddelas när framkomna omständigheter föranleder ändring av tidigare preliminärt beslut.

34 §

I annat fall än som avses i 32 § skall preliminärt beslut tillställas den skattskyldige. Beslutet skall innehålla uppgift om den skatt som skall betalas, avräknas eller återbetalas och skälen för beslutet. Av beslutet skall vidare framgå att skattskyldig kan erhålla slutligt beslut om fastställelse av skatt. | Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400

Intill den 1 jan 1972 hade 34 § följande lydelse:

I annat fall än som avses i 32 § skall preliminärt beslut delges den skattskyldige. Beslutet skall innehålla uppgift om den skatt som skall betalas eller återbetalas och skälen för beslutet. Av beslutet skall vidare framgå att skattskyldig kan erhålla slutligt beslut om fastställelse av skatt.

RSV Im 1974:1

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

35 §

Fråga om preliminärt beslut får icke väckas efter den 30 november tredje året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända.

Preliminärt beslut får icke meddelas senare än tre år efter utgången av kalenderår som anges i första stycket.

Intill den 1 jan 1974 hade 35 § följande lydelse:

Fråga om preliminärt beslut får icke väckas efter den 30 november andra året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända.

Preliminärt beslut får icke meddelas senare än två år efter utgången av kalenderår som anges i första stycket.

36 §

Slutligt beslut om fastställelse av skatt skall meddelas, om den skattskyldige begär sådant beslut inom en månad från den dag då han fått del av preliminärt beslut.

Slutligt beslut skall innehålla uppgift om den skatt som skall betalas, avräknas eller återbetalas.

Har slutligt beslut enligt första stycket icke meddelats och har tre år förflutit efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända, anses skatten fastställd genom slutligt beslut i enlighet med senaste meddelade preliminära beslut eller, om preliminärt beslut icke meddelats, i enlighet med deklaration. Motsvarande gäller när varken deklaration lämnats eller preliminärt beslut meddelats, varvid skatten anses fastställd till noll kronor.

Intill den 1 jan 1974 hade 36 § tredje stycket följande lydelse:

Har slutligt beslut enligt första stycket icke meddelats och har två år förflutit efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända, anses skatten fastställd genom slutligt beslut i enlighet med senast meddelade preliminära beslut eller, om preliminärt beslut icke meddelats, i enlighet med deklaration.

Intill den 1 jan 1972 hade 36 § andra stycket följande lydelse:

Slutligt beslut skall delges den skattskyldige samt innehålla uppgift om den skatt som skall betalas eller återbetalas, skälen för beslutet och besvärshänvisning.

37 §

Beslut om fastställelse av skatt meddelas av länsstyrelsen i det län, där den skattskyldige är registrerad eller, om han icke är registrerad, där han bort vara registrerad.

Efterbeskattning

38 §

Har skattskyldig i deklaration eller på annat sätt lämnat oriktig uppgift till ledning för fastställelse av skatt eller underlåtit att lämna deklaration eller infordrad uppgift samt har detta föranlett att skatt icke fastställts eller fastställts till för lågt belopp eller medfört att skatt återbetalas med

för högt belopp, sker efterbeskattning.

Efterbeskattning får icke ske om det belopp som den skattskyldige skulle ha att erlägga är att anse som ringa eller det med hänsyn till omständigheterna framstår som uppenbart oskäligt att efterbeskattning sker.

Kan uppgift som den skattskyldige lämnat icke läggas till grund för en tillförlitlig beräkning får efterbeskattning ske efter skälig grund.

39 §

Beslut om efterbeskattning skall innehålla uppgift om den skatt som skall betalas.

Utan hinder av bestämmelserna i 55–57 §§ äger länsstyrelsen från skatt som skall betalas enligt första stycket för viss redovisningsperiod avräkna skatt som den skattskyldige kan återfå för annan redovisningsperiod under samma kalenderår. Som förutsättning härför gäller att det belopp som den skattskyldige kan återfå understiger det belopp som han skall betala och att allmänna ombudet tillstyrkt att avräkning får ske.

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Intill den 1 jan 1972 hade 39 § följande lydelse:

Beslut om efterbeskattning skall delges den skattskyldige samt innehålla, förutom uppgift om den skatt som skall betalas, skälen för beslutet och besvärshänvisning.

40 §

Efterbeskattning får ske först sedan slutligt beslut om fastställelse meddelats eller sådant beslut föreligger enligt 36 § tredje stycket och endast om fråga om efterbeskattning prövats senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända.

Har den skattskyldige avlidit, påföres efterbeskattning hans dödsbo. Sådant efterbeskattning får ske endast om fråga därom prövats senast under andra året efter utgången av det kalenderår under vilket boupp-teckning efter den skattskyldige lämnats in för registrering.

Har skattskyldig åtalats för skattebrott som avser mervärdeskatt för honom får, även efter utgången av den i första eller andra stycket angivna tiden, efterbeskattning ske för det år som åtalet avser. Efterbeskattning får dock ske endast om fråga därom prövats före utgången av kalender-året efter det under vilket åtalet skett. Har den skattskyldige avlidit, skall fråga om efterbeskattning av dödsboet prövas inom sex månader från dödsfallet. Bifalles åtalet ej till någon del, skall den med stöd av detta stycke åsatta efterbeskattningen undanröjas av länsstyrelsen.

Tredje stycket äger motsvarande tillämpning i fall då den som har företrätt juridisk person åtalats för skattebrott som avser mervärdeskatt för den juridiske personen.

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

Intill den 1 jan 1972 hade 40 § följande lydelse:

Efterbeskattning får ej ske senare än under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända och ej innan slutligt beslut om fastställelse meddelats eller sådant beslut föreligger enligt 36 § tredje stycket.

RSV Im 1974:1

Efterbeskattning av dödsbo får ej ske senare än under andra året efter utgången av det kalenderår under vilket bouppteckning efter den skattskyldige lämnats in för registrering.

41 §

Beslut om efterbeskattning meddelas av länsstyrelsen i det län där den skattskyldige är registrerad eller, om han icke är registrerad, där han bort vara registrerad.

Inbetalning av skatt

42 §

Skatt för viss redovisningsperiod förfaller till betalning den dag då deklarationen senast skall lämnas enligt 22 § tredje stycket.

Skatten betalas genom insättning på särskilt postgirokonto.

43 §

Skatt som fastställts på annat sätt än enligt 32 § betalas inom tid som länsstyrelsen bestämmer.

Om synnerliga skäl föreligger kan länsstyrelsen besluta att betalningen av skatten uppdelas på högst tre inbetalningstillfällen.

44 §

Inbetalning av skatt sker utan kostnad för den skattskyldige och anses ha skett den dag inbetalningskort eller försändelse som innehåller gireringskort inkommit till postanstalt.

Anstånd med betalning av skatt

45 §

Är skattskyldigs skattebetalningsförmåga nedsatt på grund av sjukdom eller annan oförvållad omständighet och föreligger synnerligen ömmande omständigheter, kan den skattskyldige få anstånd med betalning av den skatt som förfaller till betalning närmast efter det ansökan om anstånd gjorts. Anståndet får avse hela skatten eller del därav. Anståndstiden får bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad under vilken skatten förfaller till betalning.

Beslut om anstånd meddelas av länsstyrelsen.

Har den skattskyldiges ekonomiska förhållanden undergått väsentlig förbättring sedan anstånd beviljats, skall frågan om anstånd omprövas.

46 §

RSV Im 1973:1

Har besvär anförts över slutligt beslut om fastställelse av skatt eller beslut om efterbeskattning eller beslut av länskattevärd eller kammarrätt, kan den skattskyldige av länsstyrelsen få anstånd med betalning av skatt. Bestämmelserna i 49 § 1 mom uppbördsförordningen (1953:272) om anstånd vid besvär över beslut rörande taxering äger motsvarande tillämpning.

Fr o m 1 juli 1971
SFS 1971:400

Har avräkning enligt 39 § andra stycket icke skett enbart på den grunden att belopp som den skattskyldige kan återfå överstiger vad han har att betala, får länsstyrelsen, om besvär anförts enligt 55 §, medge anstånd med betalningen.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:928

Intill den 1 juli 1971 hade 46 § följande lydelse:

Har besvär anförts över slutligt beslut om fastställelse av skatt eller beslut om efterbeskattning eller beslut av prövningsnämnd eller utslag av skattedomstol, kan den skattskyldige av länsstyrelsen få anstånd med betalning av skatt. Bestämmelserna i 49 § 1 mom uppbördsförordningen den 5 juni 1953 (nr 272) om anstånd vid besvär över beslut rörande taxering äger motsvarande tillämpning.

Indrivning av skatt m m

47 §

Betalas icke skatt i behörig ordning inom den tid då deklaration för den redovisningsperiod skatten avser skall lämnas enligt 22 § tredje stycket, utgår restavgift på sålunda icke betalat belopp. Har anstånd med betalning av skatt beslutats enligt 45 §, utgår dock restavgift endast på skattebelopp som betalas sedan anståndstiden gått till ända.

Fr o m 19 april 1972
SFS 1972:82

Restavgift är fyra öre för varje hel krona av den skatt som icke betalats, dock minst tio kronor. Öretal som uppkommer vid denna beräkning jämnas till närmast högre hela kronor.

Bestämmelserna i 58 § 2 mom uppbördsförordningen om befrielse från restavgift gäller i tillämpliga delar beträffande restavgift för mervärdeskatt.

Intill den 19 april 1972 hade 47 § första stycket följande lydelse:

Betalas icke skatt i sin helhet i behörig ordning senast den dag då betalning skall ske enligt 42, 43 eller 45 § utgår restavgift på icke betalat belopp.

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

Intill den 1 jan 1972 hade 47 § första stycket följande lydelse:

Betalas icke skatt i sin helhet i behörig ordning senast den dag då betalning skall ske enligt 42 § eller i enlighet med beslut om anstånd enligt 45 § utgår restavgift på icke betalat belopp.

48 §

Betalas icke skatt i behörig tid och ordning indrivs skatt och restavgift.

Bestämmelserna i uppbördsförordningen om indrivning, avkortning och avskrivning samt efterkrav och preskription gäller i tillämpliga delar i fråga om mervärdeskatt. Införsel enligt införsellagen den 6 december 1968 (nr 621) får äga rum vid indrivning av mervärdeskatt och restavgift på skatten.

Fr o m 1 juli 1969
SFS 1969:237

RSV Im 1974:1

Intill den 1 juli 1969 hade 48 § andra stycket följande lydelse:

Bestämmelserna i uppbördsförordningen om indrivning, avkortning och avskrivning samt efterkrav och preskription gäller i tillämpliga delar i fråga om mervärdeskatt.

48a §

Nytt stadgande
från 1 jan 1974
SFS 1973:928

Har den som företräder skattskyldig, som är juridisk person, uppsåtligen eller av grov oaktsamhet underlåtit att inbetala skatt i rätt tid och ordning, är han jämte den skattskyldige betalningsskyldig för skattebeloppet och restavgift enligt 47 §. Betalningsskyldigheten får jämkas eller eftergivnas när särskilda skäl föreligger.

Talan om åläggande av betalningsskyldighet föres vid allmän domstol. Talan får ej väckas och åtgärd för indrivning får ej vidtagas sedan den skattskyldiges ansvarighet för skattebeloppet bortfallit på grund av preskription. Utan hinder härav får dom, varigenom betalningsskyldighet ålagts, verkställas inom en tid av två år från utgången av det kalenderår, under vilket domen vunnit laga kraft. Hos den som blivit ålagd betalningsskyldighet får indrivning ske i samma ordning som gäller för skatt.

Den som erlagt skattebelopp eller restavgift på grund av betalningsskyldighet enligt första stycket äger söka beloppet åter av den skattskyldige.

Återbetalning av skatt

49 §

Överstiger ingående avdragsgill skatt enligt deklaration den utgående skatten med minst 1 000 kronor, återbetalar länsstyrelsen det överskjutande beloppet.

Från 1 juli 1970
SFS 1970:183

Understiger skillnaden mellan ingående skatt och utgående skatt 1 000 kronor, återbetalar länsstyrelsen skillnadsbeloppet när det icke kan avdragas eller kvittas enligt 17 § fjärde stycket. Föreligger särskilda skäl, kan länsstyrelsen även i annat fall besluta om återbetalning av belopp under 1 000 kronor.

Skattskyldig som är undantagen från redovisningsskyldighet enligt 6 § första stycket har icke rätt till återbetalning av ingående skatt.

Överstiger skatt som skattskyldig betalat för viss redovisningsperiod skatten enligt beslut om fastställelse, återbetalar länsstyrelsen det överskjutande beloppet.

Den som i annat fall får nedsättning i eller befrielse från skatt som avkrävt honom, återfår av länsstyrelsen vad han betalat för mycket.

Vid återbetalning av överskjutande ingående skatt som den skattskyldige är berättigad att återfå enligt första eller andra stycket får endast restförd mervärdeskatt och därpå belöpande restavgift avräknas.

Fordran på överskjutande ingående skatt får ej särskilt överlåtas eller utmätas.

I övrigt gäller uppbördsförordningens bestämmelser om restitution av skatt i tillämpliga delar beträffande återbetalning av mervärdeskatt.

Intill den 1 juli 1970 hade 49 § andra stycket följande lydelse:

Understiger skillnaden mellan ingående skatt och utgående skatt 1 000 kronor, återbetalar länsstyrelsen beloppet endast när skillnaden icke kan avdragas eller kvittas enligt 17 § tredje stycket.

50 §

I varje län skall finnas allmänt ombud som för det allmännas talan i mål och ärenden på vilka denna förordning äger tillämpning. | Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400

Konungen eller myndighet, som Konungen bestämmer, förordnar allmänt ombud och ersättare för denne.

Intill den 1 jan 1972 hade 50 § första stycket följande lydelse:

I varje län skall finnas allmänt ombud som för det allmännas talan i mål och ärenden på vilka denna förordning äger tillämpning. Allmänt ombud får föra talan enligt 51 och 54 §§ även till skattskyldigs förmån.

Besvär

51 §

Talan mot slutligt beslut enligt 36 § första stycket eller mot beslut om efterbeskattning föres hos länskatterätten genom besvär. | Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400

Om besvär rörande vite gäller bestämmelserna i 69 §.

Intill den 1 jan 1972 hade 51 § första stycket följande lydelse:

Talan mot slutligt beslut enligt 36 § första stycket eller mot beslut om efterbeskattning får av den skattskyldige föras genom besvär hos prövningsnämnden i länet.

52 §

Besvär enligt 51 § första stycket skall ha inkommit till länskatterätten inom två månader från det klaganden fått del av det överklagade beslutet. | Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400

Intill den 1 jan 1972 hade 52 § följande lydelse:

Besvär enligt 51 § första stycket skall ha inkommit till länsstyrelsen inom två månader från det klaganden fått del av det överklagade beslutet.

53 §

(Denna paragraf har upphört att gälla)

| Fr o m 1 juli 1971
SFS 1971:400

Intill den 1 juli 1971 hade 53 § följande lydelse:

Om prövningsnämnds sammansättning i mål eller ärenden som rör mervärdeskatt förordnar Konungen.

I fråga om prövningsnämnds verksamhet vid tillämpning av denna förordning gäller i tillämpliga delar 77–92 §§ taxeringsförordningen.

54 §

Bestämmelserna i 96 och 98 §§ taxeringsförordningen om besvär över länskatterätts och kammarrätts beslut gäller i tillämpliga delar i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt. | Fr o m 1 juli 1971
SFS 1971:400

Intill den 1 juli 1971 hade 54 § följande lydelse:

Bestämmelserna i 95–97 §§ och 98 § 1 mom taxeringsförordningen om besvär över prövningsnämnds beslut och kammarrättens utslag gäller i tillämpliga delar i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt.

RSV Im 1974:1**55 §**

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400

Skattskyldig får anföra besvär i särskild ordning om

1) skatt fastställts i strid med bestämmelserna om vem som är skattskyldig eller om vad som är skattepliktigt,

2) skatt fastställts mer än en gång för samma omsättning,

3) beskattningen blivit oriktig på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,

4) någon till följd av underlåtenhet att lämna deklARATION eller infordrad uppgift, felaktighet i deklARATION eller annan uppgift som han lämnat eller i uppgift eller handling som legat till grund för sådan deklARATION eller uppgift fått skatten för viss redovisningsperiod fastställd till belopp som väsentligt avviker från vad som rätteligen bort fastställas för perioden,

5) någon i annat fall kan åberopa omständighet eller bevis som bort föranleda att skatten fastställts till belopp som väsentligt avviker från vad som fastställts.

Besvär enligt första stycket 4 och 5 får upptagas till prövning endast om besvären kan grundas på omständighet eller bevis, varom kännedom saknats när skatten fastställts, och det framstår som ursäktligt att den som söker rättelse icke i annan ordning åberopat omständigheterna eller beviset för att få rättelse.

Besvär som avses i första stycket får anföras senast under sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket redovisningsperioden gått till ända.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400

Allmänt ombud får enligt första och tredje styckena anföra besvär till den skattskyldiges förmån och i fall som avses i första stycket 3 även till den skattskyldiges nackdel.

Intill den 1 jan 1972 hade 55 § första stycket första raden följande lydelse:

Skattskyldig och allmänt ombud får anföra besvär i särskild ordning om

56 §

Fr o m 1 juli 1971
SFS 1971:400

Bestämmelserna i 103 och 104 §§ taxeringsförordningen om besvär i särskild ordning samt i 105 § 1 mom första stycket, 106–108 och 113 §§ samma förordning om besvär gäller i tillämpliga delar i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt.

Intill den 1 juli 1971 hade 56 § följande lydelse:

Bestämmelserna i 103 och 104 §§ taxeringsförordningen om besvär i särskild ordning samt i 105 § 1 mom första stycket, 107, 108, 112 och 113 §§ samma förordning om besvär gäller i tillämpliga delar i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt.

57 §

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:400

Vad som föreskrives om taxeringsintendent i de bestämmelser i taxeringsförordningen som rör besvär över länsskatterätts och kammarrätts beslut gäller i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt allmänt ombud.

Intill den 1 jan 1972 hade 57 § följande lydelse:

Vad som föreskrives om taxeringsintendent i de bestämmelser i taxeringsförordningen som rör prövningsnämnds verksamhet samt besvär över prövningsnämnds beslut och kammarrättens utslag gäller i fråga om mål eller ärenden rörande mervärdeskatt allmänt ombud.

Införsel

58 §

Införes skattepliktig vara till landet skall skatt erläggas till tullmyndighet. Tullagen (1973:670) gäller i fråga om skatten, om Konungen icke förordnar annat.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:985

Bestämmelserna i 7 § första och andra styckena samt 8 § gäller i tillämpliga delar i fråga om införsel.

Intill den 1 jan 1974 hade 58 § första stycket följande lydelse:

Skattskyldighet uppkommer vid införsel till landet av skattepliktig vara. Skattskyldig är den som i tullhänseende är att anse som varuhavare.

Anvisningar till 58 §

Skattskyldighet vid införsel föreligger oberoende av om den införda varan inköpts i utlandet eller förts in av annan anledning, exempelvis som gåva eller lån. Skattskyldighet föreligger dock icke vid införsel under omständigheter som medför frihet från skatt enligt bestämmelserna i förordningen (1973:981) om frihet från införselavgift eller i förordningen (1966:394) om rätt för resande m fl att införa varor tull- och skattefritt.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:985

Intill den 1 jan 1974 hade anvisningarna till 58 § följande lydelse:

Skattskyldighet vid införsel föreligger oberoende av om den införda varan inköpts i utlandet eller förts in av annan anledning, exempelvis som gåva eller lån. Skattskyldighet föreligger dock icke vid införsel under omständigheter som medför frihet från skatt enligt bestämmelserna i 1 § förordningen den 13 maj 1960 (nr 396) om frihet från införselavgift i vissa fall eller i förordningen den 29 juni 1966 (nr 394) om rätt för resande m fl att införa varor tull- och skattefritt.

59 §

Mervärdeskatt utgår med 15 procent av beskattningsvärdet. För monteringsfärdigt hus utgår dock skatten med 9 procent av beskattningsvärdet.

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:166

Beskattningsvärdet är lika med varans värde, beräknat enligt 6 § tullförordningen (1973:979), med tillägg av tull samt annan statlig avgift eller skatt, mervärdeskatten inbegripen.

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:985

Vid bestämmande av beskattningsvärdet i fall som avses i 13 § tullförordningen iakttages att, om varan

reparerats i utlandet, beskattningsvärdet är lika med det belopp som betingats för reparationen med tillägg som i andra stycket sägs,

bearbetats på annat sätt eller tillverkats av svenskt eller i Sverige förtullat material, avdrag får medges för vad som i annan ordning belagts med mervärdeskatt,

tillverkats med utnyttjande av svenskt konstruktionsarbete eller annan

RSV Im 1974:1

liknande svensk prestation, avdrag får medges för värdet av sådant arbete eller sådan prestation.

Intill den 1 jan 1974 hade 59 § andra och tredje styckena följande lydelse:

Beskattningsvärdet är lika med varans värde, beräknat enligt 3 § tulltaxeringsförordningen den 13 maj 1960 (nr 391), med tillägg av tull samt annan statlig avgift eller skatt, mervärdeskatt inbegripen.

Vid bestämmande av beskattningsvärdet iakttages att

i fall som avses i 6 § 2 mom tulltaxeringsförordningen beskattningsvärdet är lika med det belopp som betingats för reparation med tillägg som i andra stycket sägs,

i fall som avses i 6 § 3 och 4 mom tulltaxeringsförordningen avdrag får medges för vad som i annan ordning belagts med mervärdeskatt,

i fall som avses i 6 § 5 mom tulltaxeringsförordningen avdrag får medges för värdet av svenskt konstruktionsarbete eller annan liknande prestation.

Intill den 1 jan 1971 hade 59 § första stycket följande lydelse:

Mervärdeskatt utgår med 10 procent av beskattningsvärdet. För monteringsfärdigt hus utgår dock skatten med 6 procent av beskattningsvärdet.

Anvisningar till 59 §

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:166

Vid införsel av bil utgör skattesatsen alltid 15 procent av beskattningsvärdet.

Skattesatsen 15 procent motsvaras av 17,65 procent av beskattningsvärdet exklusive skatt och skattesatsen 9 procent av 9,89 procent av samma värde exklusive skatt.

Intill den 1 jan 1971 hade anvisningarna till 59 § följande lydelse:

Vid införsel av bil utgör skattesatsen alltid 10 procent av beskattningsvärdet.

Skattesatsen 10 procent motsvaras av 11,11 procent av beskattningsvärdet exklusive skatt och skattesatsen 6 procent av 6,38 procent av samma värde exklusive skatt.

60 §

Fr o m 1 jan 1974
SFS 1973:985

(Denna paragraf har upphört att gälla)

Intill den 1 jan 1974 hade 60 § följande lydelse:

Mervärdeskatt vid införsel fastställs och uppbäres i den ordning som gäller för tull. Bestämmelser om påförande och erläggande av tull samt om besvär över tullmyndighets beslut i fråga om tull gäller i tillämpliga delar beträffande mervärdeskatt i den mån Konungen icke förordnar annat.

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:917

Riksskatteverket

Intill den 1 jan 1971 *Riksskattenämnden*

61 §

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:917

Riksskatteverket skall genom råd och anvisningar främja en riktig och enhetlig tillämpning av denna förordning.

Intill den 1 jan 1971 hade 61 § följande lydelse:

Riksskattenämnden skall främja en riktig och enhetlig tillämpning av denna förordning genom rådgivande och vägledande verksamhet.

62 §

RSV Im 1974:1

Riksskatteverket kan för att tillgodose det syfte som anges i 61 § meddela bindande förklaring huruvida vara, varugrupp, byggnad eller tjänst är skattepliktig enligt denna förordning. Även i annan fråga kan verket meddela bindande förklaring som rör tillämpningen av denna förordning.

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:917

Talan får ej föras mot beslut om bindande förklaring.

Intill den 1 jan 1971 hade 62 § första stycket följande lydelse:

Riksskattenämnden kan för att tillgodose det syfte som anges i 61 § meddela bindande förklaring huruvida vara, varugrupp, byggnad eller tjänst är skattepliktig enligt denna förordning. Även i annan fråga kan nämnden meddela bindande förklaring som rör tillämpningen av denna förordning, när särskilda skäl föreligger.

63 §

Riksskatteverket kan på ansökan av den som bedriver eller ämnar bedriva verksamhet som medför skyldighet att erlagga mervärdeskatt meddela förhandsbesked i fråga som avser sökandens skattskyldighet. Förhandsbesked får meddelas om det finns vara av vikt med hänsyn till sökandens intresse eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:917

Förhandsbesked sökes skriftligt hos riksskatteverket före ingången av den första redovisningsperiod som beröres av den fråga förhandsbeskedet gäller.

I övrigt gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 2 § andra stycket, 3–8 samt 11 och 12 §§ förordningen den 1 juni 1951 (nr 442) om förhandsbesked i taxeringsfrågor.

Intill den 1 jan 1971 hade 63 § följande lydelse:

Riksskattenämnden kan på ansökan av den som bedriver eller ämnar bedriva verksamhet som medför skyldighet att erlagga mervärdeskatt meddela förhandsbesked i fråga som avser sökandens skattskyldighet. Förhandsbesked får meddelas om det finns vara av vikt med hänsyn till sökandens intresse eller för en enhetlig lagtolkning eller rättstillämpning.

Förhandsbesked sökes skriftligt hos riksskattenämnden före ingången av den första redovisningsperiod som beröres av den fråga förhandsbeskedet gäller.

I övrigt gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 2 § andra stycket, 3–8 samt 11 och 12 §§ förordningen den 1 juni 1951 (nr 442) om rätt att av riksskattenämnden erhålla förhandsbesked i taxeringsfrågor.

64 §

Ärenden enligt 62 och 63 §§ skall avgöras inom riksskatteverket av den särskilda nämnd, som avses i 19 § taxeringsförordningen.

Fr o m 1 jan 1971
SFS 1970:917

Intill den 1 jan 1971 hade 64 § följande lydelse:

Om nämndens sammansättning vid handläggning av ärenden rörande mervärdeskatt förordnar Konungen.

RSV Im 1974:1

Ny rubrik
fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

36

Särskilda avgifter

64a §

Har skattskyldig i deklaration eller annat skriftligt meddelande, avgivet till ledning vid fastställelse av hans mervärdeskatt, lämnat oriktig uppgift påföres honom särskild avgift (*skattetillägg*) med tjugo procent av det skattebelopp, som till följd av avvikelse från den oriktiga uppgiften utgår eller ej skall tillgodoräknas honom.

Skattetillägg utgår även då mervärdeskatten uppskattats med stöd av 30 § tredje stycket eller 38 § tredje stycket. Tillägg beräknas härvid på den skatt som på grund av uppskattningen utgår utöver skatt enligt vad den skattskyldige uppgivit i deklaration eller i skriftligt meddelande till ledning vid länsstyrelsens beslut i fråga om skatten.

Skattetillägg enligt andra stycket, som länsstyrelse påfört med anledning av att den skattskyldige ej avlämnat deklaration, skall undanröjas av länsstyrelsen, om deklaration avlämnas senast inom en månad från den dag då han fått del av beslutet om skattetillägget.

Vid tillämpning av första–tredje styckena skall meddelande, som lämnats för skattskyldig som är juridisk person, anses avlämnat av den skattskyldige, om det icke var uppenbart att uppgiftslämnaren saknat behörighet att företräda den skattskyldige.

64b §

Har skattskyldig, som har att avge deklaration för mervärdeskatt utan anmaning, underlåtit att inom föreskriven tid fullgöra denna skyldighet, påföres honom särskild avgift (*förseningsavgift*) med 100 kronor.

Har i fall som avses i första stycket den skattskyldige antingen anmanats att lämna deklaration men icke fullgjort denna skyldighet inom föreskriven tid eller underlåtit att avge deklaration inom föreskriven tid även för någon av de tre närmast föregående redovisningsperioderna, bestämmes förseningsavgiften till 200 kronor.

Skattskyldig, som varit skyldig avlämna deklaration endast efter anmaning, påföres förseningsavgift, om han underlåtit att lämna deklaration inom tid som föreskrivits i anmaning. Avgiften utgår med 200 kronor.

64c §

Har skattskyldig frivilligt rättat oriktig uppgift, utgår icke skattetillägg. Sådant tillägg utgår ej heller i den mån avvikelse från vad den skattskyldige uppgivit innebär rättelse av uppenbar felräkning eller misskrivning.

Skattetillägg får helt eftergivvas,
om felaktigheten eller underlåtenheten med hänsyn till den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller den oriktiga uppgiftens särskilda beskaffenhet eller därmed jämförlig omständighet är att anse som ursäktligt, eller

om det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är att anse som ringa. **RSV Im 1974:1**

Andra stycket gäller i tillämpliga delar beträffande förseningsavgift. Sådan avgift får även nedsättas.

64d §

Avgift som avses i 64a eller 64b § utgår icke vid mervärdeskatt som fastställs och uppbäres vid införsel. **Nytt stadgande fr o m 1 jan 1972 SFS 1971:71**

64e §

Fråga om avgift som avses i 64a eller 64b § prövas av länsstyrelsen. Har skattskyldig hemställt om befrielse från beslutad avgift, meddelas nytt beslut i avgiftsfrågan även om hemställan icke bifallits. **Nytt stadgande fr o m 1 jan 1972 SFS 1971:71**

64f §

Finnes vid prövning av besvär i mål om mervärdeskatt att skatt skall nedsättas eller återbetalas, skall därav föranledd ändring av skattetillägg beslutas. **Nytt stadgande fr o m 1 jan 1972 SFS 1971:71**

64g §

Avgift som avses i 64a eller 64b § anges i helt kronotal så att öretal bortfaller. Avgift eller för en och samma redovisningsperiod utgående avgifter, som ej uppgår till 50 kronor, påföres ej. **Nytt stadgande fr o m 1 jan 1972 SFS 1971:71**

64h §

I fråga om avgift som avses i 64a eller 64b § gäller i tillämpliga delar, om ej annat följer av 64c–64g §§, bestämmelserna i denna förordning om skatt. **Nytt stadgande fr o m 1 jan 1972 SFS 1971:71**

Närmare föreskrifter om påföring och befrielse från avgift meddelas av Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer.

Straff och viten

65 §

Innehållet i deklARATION eller annan handling enligt 22–24 och 26 §§ får icke yppas för annan än den som själv får taga del av handlingen i fråga. Den som med stöd av bestämmelserna i denna förordning gjort skatte-revision eller granskat handling som avses i 27 § får ej obehörigen yppa, vad som därvid framkommit. **Fr o m 1 jan 1972 SFS 1971:71**

Den som bryter mot första stycket dömes till böter eller fängelse i högst sex månader, om ej gärningen är belagd med straff i brottsbalken.

Allmänt åtal för brott enligt denna paragraf får väckas endast om målsägande anger brottet till åtal.

RSV Im 1974:1

Intill den 1 jan 1972 hade 65 § följande lydelse:

Innehållet i deklaration eller annan handling enligt 22–24 och 26 §§ får icke yppas för annan än den som själv får taga del av handlingen i fråga. Den som med stöd av bestämmelserna i denna förordning gjort skatterevision eller granskat handling som avses i 27 § får ej obehörigen yppa, vad som därvid framkommit. Den som bryter häremot dömes, om gärningen ej är belagd med straff i brottsbalken, till böter eller fängelse i högst sex månader.

66 §

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

(Denna paragraf har upphört att gälla)

Intill den 1 jan 1972 hade 66 § följande lydelse:

I fråga om den som lämnat oriktig uppgift i deklaration eller annan handling som avses i 22 och 23 §§ äger skattestrafflagen den 11 juni 1943 (nr 313) motsvarande tillämpning.

67 §

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

(Denna paragraf har upphört att gälla)

Se även ikraftträdandebestämmelserna

Intill den 1 jan 1972 hade 67 § följande lydelse:

Den som underlåter att fullgöra sin skyldighet att utan anmaning lämna deklaration inom föreskriven tid eller som lämnar deklaration med så bristfälligt innehåll att den uppenbarligen icke kan läggas till grund för fastställelse av skatt, dömes till böter, högst femhundra kronor. Är försummelsen ursäktlig eller eljest ringa får frias från straff.

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet åsidosätter skyldighet enligt 24 § att sörja för och bevara underlag och därigenom omöjliggör eller allvarligt försvårar fullgörande av deklarationsskyldighet eller kontroll dömes till böter. Föreligger vid uppsåtligt brott synnerligen försvärande omständigheter, dömes till fängelse i högst sex månader.

68 §

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

(Denna paragraf har upphört att gälla)

Intill den 1 jan 1972 hade 68 § följande lydelse:

Brott som avses i 65 § får åtalas av åklagare endast efter angivelse av målsägande.

Åtal för brott som avses i 67 § får väckas endast efter anmälan av länsstyrelsen.

69 §

I fråga om vite enligt denna förordning gäller 123–125 §§ taxeringsförordningen i tillämpliga delar.

Särskilda bestämmelser

70 §

Belopp som avser omsättning eller skatt enligt denna förordning anges i helt kronotal så, att öretal bortfaller.

Skattebelopp under 10 kronor behöver icke betalas in till staten och återbetalas ej heller.

71 §

För mervärdeskatt, som påförts avliden eller oskiftat dödsbo efter den som avlidit under den redovisningsperiod skatten avser, svarar dödsboet icke med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftat svarar bodelägare icke för mera än som av skatten belöper på hans lott och icke i något fall med mera än hans lott i boet utgör.

72 §

Vid beräkning av statlig skatt eller avgift, som enligt särskild bestämmelse skall utgå efter försäljningspris eller annat liknande värde, skall mervärdeskattens belopp icke inräknas i sådant värde.

73 §

Utgående mervärdeskatt räknas icke som intäkt och ingående sådan skatt icke som kostnad vid inkomsttaxeringen.

Har mervärdeskatt likväl medräknats vid inkomstredovisningen anses skatten i den mån den betalats till staten som sådan speciell skatt, för vilken avdrag får åtnjutas vid inkomsttaxeringen enligt kommunalskattelagen. Till följd härav utgör återbetalad, avkortad eller avskriven mervärdeskatt, för vilken avdrag medgivits vid inkomsttaxeringen, skattepliktig intäkt vid inkomsttaxeringen. För skattskyldig som icke är redovisningsskyldig utgör dock utgående mervärdeskatt intäkt och ingående sådan skatt kostnad vid inkomstredovisningen enligt kommunalskattelagen.

74 §

I fråga om delgivning av beslut eller utslag enligt denna förordning äger 54 och 55 §§ taxeringsförordningen motsvarande tillämpning.

75 §

Beteckning i denna förordning som förekommer i kommunalskattelagen, förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt, taxeringsförordningen eller uppborðsförordningen har samma innebörd som i dessa författningar, om annat icke anges.

76 §

Föreligger synnerliga skäl kan Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer medge nedsättning av eller befrielse från mervärdeskatt.

Medges befrielse från eller nedsättning av mervärdeskatt får medgivandet avse även avgift som avses i 64a eller 64b §.

Nytt stadgande
fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:71

Konungen eller myndighet som Konungen bestämmer kan medge återbetalning av mervärdeskatt som hänför sig till vara, byggnad eller tjänst som förvärfvas av utländsk beskickning eller av diplomatisk personal vid sådan beskickning eller av lönat konsulat eller lönad konsul eller av internationell organisation eller personer knutna därtill.

77 §

Vid granskning inom riksrevisionsverket av statens räkenskaper får anmärkning icke framställas i fråga om fastställelse av mervärdeskatt.

78 §

Närmare bestämmelser för tillämpningen av denna förordning meddelas av Konungen.

Ikraftträdandebestämmelser

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1969. Förordningens bestämmelser gäller redan före ikraftträdandet i fråga om åtgärd som behövs för eller avser förordningens tillämpning därefter. Vid tillämpning av 61–63 §§ före den 1 januari 1969 gäller 74 § förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt i tillämpliga delar.

I samband med ikraftträdandet iakttages i övrigt följande.

2. Förordningen gäller med de begränsningar som anges i andra–femte styckena omsättning för vilken skattskyldighet enligt 4 § inträder den 1 januari 1969 eller senare.

Skattskyldighet enligt förordningen om mervärdeskatt inträder icke för omsättning för vilken skattskyldighet fullgjorts enligt förordningen om allmän varuskatt.

Förordningen gäller icke likvid som sker efter utgången av år 1968 och som avser tillhandahållande dessförinnan, om skattskyldighet för likviden icke skulle ha inträtt enligt förordningen om allmän varuskatt.

Har det före den 1 november 1968 slutits skriftligt avtal om upplåtelse av sådan rätt som enligt 7 § fjärde stycket utgör skattepliktig vara, gäller förordningen i fråga om upplåtelsen från och med den dag, dock tidigast den 1 januari 1969, då avtalet skulle upphöra att gälla om det med iakttagande av uppsägningsvillkoren uppsagts den 1 november 1968. Är avtalet icke skriftligt gäller förordningen i fråga om upplåtelsen till den del som hänför sig till tid efter utgången av år 1968.

Fjärde stycket äger motsvarande tillämpning på uthyrning och annan skattepliktig tjänst med utsträckning i tiden, om skattskyldighet icke skulle ha inträtt enligt förordningen om allmän varuskatt.

Vad i tredje–femte styckena sägs medför icke någon begränsning i skattskyldigs rätt till avdrag för ingående skatt enligt 17 §.

Har leverans av vara för skattepliktig verksamhet skett före den 1 januari 1969 och har skattskyldighet enligt förordningen om allmän

varuskatt inträtt för säljaren vid leveransen på grundval av då uppkommen fordran, får den del av den allmänna varuskatten som hänför sig till sådan likvid för varan som köparen erlägger under tiden den 1 januari–den 30 april 1969 avdragas vid köparens redovisning för mervärdeskatt enligt 22 §. Sådant avdrag anses som avdrag för ingående skatt enligt 17 §. Rätt till avdrag föreligger dock icke om förvärvet medför rätt till avdrag enligt förordningen den 15 mars 1968 (nr 87) om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt eller enligt kungörelsen den 29 augusti 1968 (nr 474) om rätt i vissa fall att avdraga allmän varuskatt.

Har rätt till ändring i efterhand av skatt, som redovisats enligt förordningen om allmän varuskatt, icke kunnat utnyttjas vid sista redovisningen för sådan skatt, får motsvarande ändring göras vid redovisning för mervärdeskatt enligt 22 §. Sådan ändring anses som ändring av utgående mervärdeskatt, men påverkar icke annan skattskyldigs redovisning för mervärdeskatt.

3. Byggnadsentreprenör och annan företagare som utför arbete på fastighet får vid redovisning för mervärdeskatt avdraga allmän varuskatt som belastar ineliggande lager av byggnadsmaterial den 31 december 1968. Närmare bestämmelser härom meddelas av Konungen.

4. Genom denna förordning upphäves förordningen om allmän varuskatt. Sistnämnda förordning gäller dock alltjämt i fråga om förhållanden som hänför sig till tid före den 1 januari 1969. Härvid iakttages följande.

a) Sista perioden för redovisning av preliminär allmän varuskatt utlöper för alla skattskyldiga den 31 december 1968. Redovisningen för denna period skall lämnas senast den 18 januari 1969 eller den senare dag som kan ha medgivits skattskyldig för redovisning av preliminär allmän varuskatt.

Den sista tilläggsdeklarationen för preliminär allmän varuskatt skall avse tid från ingången av senast tilländalupna beskattningsår till och med den 31 december 1968. Tilläggsdeklarationen fogas vid den allmänna självdeklaration, som den skattskyldige skall lämna år 1969. Föreligger icke skyldighet att lämna självdeklaration; skall tilläggsdeklarationen lämnas senast den 31 mars 1969 till länsstyrelsen i det län där den skattskyldiges hemortskommun är belägen. Vad nu sagts om tilläggsdeklaration gäller även justeringsuppgift.

b) Taxering till allmän varuskatt av skattskyldig som har att redovisa preliminär sådan skatt skall ske sista gången år 1969. Taxeringen skall avse den skattepliktiga omsättningen under tid från ingången av senast tilländalupna beskattningsår till och med den 31 december 1968. Kostnadsersättning enligt 49 § förordningen om allmän varuskatt bestämmes enligt den skattepliktiga omsättningen, i förekommande fall den reducerade skattepliktiga omsättningen, som redovisats i deklarerationer för preliminär allmän varuskatt för samma tid.

c) Taxering till allmän varuskatt för jordbruksprodukter skall sista gången ske år 1969 eller det senare år, för vilket taxering till inkomstskatt sker för beskattningsår som omfattar tid under år 1968. Taxeringen till allmän varuskatt skall avse tid från ingången av senast tilländalupna beskattningsår till och med den 31 december 1968.

RSV Im 1974:1

Nytt stadgande
fr o m 1 juli 1969
SFS 1969:237

Erforderlig uppgift för den sista taxeringen till allmän varuskatt för jordbruksprodukter skall lämnas i den skattskyldiges självdeklaration till ledning för den taxering som avses i första stycket.

d) Vid eftertaxering skall tid, för vilken sista taxering till allmän varuskatt skett, anses som beskattningsår.

e) Införsel enligt införsellagen får äga rum vid indrivning av restförd allmän varuskatt samt restavgift och ränta på skatten.

5. Bestämmelser om återföring av särskilt investeringsavdrag enligt förordningen den 15 mars 1968 (nr 87) om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt meddelas av Konungen.

6. Ytterligare föreskrift som behövs för denna förordnings ikraftträdande och för avvecklingen av den allmänna varuskatten meddelas av Konungen.

**Förteckning över ändringar i förordningen om mervärdeskatt
(SFS 1968:430)**

Kungl Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut, förordnat

den 29 november 1968

SFS 1968:580
Prop 1968:137
BeU 62

att 2, 8, 10, 11, 14, 17, 18, 47–51, 68 och 69 §§, punkterna 1 och 2 av anvisningarna till 2 §, anvisningarna till 8, 10, 11 och 14 §§ samt punkt 2 av övergångsbestämmelserna skall erhålla ändrad lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1969.

den 18 april 1969

SFS 1969:70
Prop 1969:18
BeU 25

att 8, 17 och 18 §§, punkterna 1 och 2 av anvisningarna till 2 § samt anvisningarna till 8, 10 och 17 §§ skall erhålla ändrad lydelse.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. 18 § och anvisningarna till 8 § i sin nya lydelse tillämpas dock såvitt avser personbil för tid från och med den 20 februari 1969.

Utkom från trycket den 30 april 1969

den 23 maj 1969

SFS 1969:237
Prop 1969:51
BeU 39

att 48 § och punkt 4 av övergångsbestämmelserna skall erhålla ändrad lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1969.

den 27 maj 1970

SFS 1970:166
Prop 1970:70
BeU 40

att 13, 15 och 59 §§ samt anvisningarna till 15 och 59 §§ skall erhålla ändrad lydelse.

Denna förordning träder i kraft, såvitt avser 15 § och anvisningarna till 15 §, den 1 juli 1970 och i övrigt den 1 januari 1971, då förordningen (1970:4) om höjd mervärdeskatt på vissa varor upphäves.

den 27 maj 1970

SFS 1970:183
Prop 1970:123
BeU 39

att 2, 6, 8, 11 och 49 §§, punkterna 3 och 4 av anvisningarna till 2 § samt anvisningarna till 9–11, 14, och 16 §§ skall erhålla ändrad lydelse.

RSV Im 1974:1	Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1970.
SFS 1970:917 Prop 1970:191 BeU 67	<p><i>den 17 december 1970</i></p> <p>att 28, 29 och 61–64 §§ samt rubriken närmast före 61 § skall erhålla ändrad lydelse.</p> <p>-----</p> <p>Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1971.</p>
SFS 1971:71 Prop 1971:10 SkU 16	<p><i>den 2 april 1971</i></p> <p>att dels att 66–68 §§ skall upphöra att gälla dels att 22, 40, 47, 65 och 76 §§ skall erhålla ändrad lydelse, dels att i förordningen skall införas åtta nya paragrafer, 64a–64h §§, samt närmast före 64a § ny rubrik ”Särskilda avgifter”.</p> <p>-----</p> <p>Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1972.</p> <p>Bestämmelserna i 64a–64h §§ gäller ej i den mån det är fråga om förfarande eller underlåtenhet som ägt rum före ikraftträdandet.</p> <p>Bestämmelsen i 67 § gäller fortfarande i fråga om förfarande eller underlåtenhet som ägt rum före ikraftträdandet.</p>
SFS 1971:254 Prop 1971:73 SkU 34	<p><i>den 4 juni 1971</i></p> <p>att 8 § skall erhålla ändrad lydelse.</p> <p>-----</p> <p>Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1971.</p>
SFS 1971:400 Prop 1971:60 SkU 35	<p><i>den 4 juni 1971</i></p> <p>att dels att 53 § skall upphöra att gälla, dels att i 52 § ordet ”länsstyrelsen” skall bytas ut mot ”länskatte- rätten”, dels att 22, 34, 36, 39, 46, 50, 51 och 54–57 §§ skall erhålla ändrad lydelse.</p> <p>-----</p> <p>Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1971 såvitt avser 46, 53, 54 och 56 §§ och i övrigt den 1 januari 1972. I samband därmed skall följande iakttagas.</p> <p>1. Hänvisningarna i 54 och 56 §§ i deras äldre lydelse till 95, 97 och 112 §§ taxeringsförordningen (1956:623) skall gälla till och med den 31 december 1971 och avse bestämmelserna i nämnda paragrafer i taxeringsförordningen i deras ursprungliga lydelse. Hänvisningen i 56 § i sin nya lydelse till 106 § taxeringsförordningen tillämpas från och med den 1 januari 1972.</p> <p>2. Från och med den 1 juli 1971 skall bestämmelserna i 51 och 57 §§ om prövningsnämnd i stället avse länsskatterätt.</p> <p>3. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om talan mot beslut som meddelats före den 1 januari 1972.</p>

den 24 mars 1972

att 47 § skall erhålla ändrad lydelse.

SFS 1972:82
Prop 1972:15
SkU 12

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Utkom från trycket den 18 april 1972

den 10 november 1972

att dels att 2 och 10 §§ skall erhålla ändrad lydelse,
dels att i förordningen skall införas en ny paragraf, 76a §.

SFS 1972:558
Prop 1972:119
SkU 60

Denna förordning träder i kraft dagen efter den då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. I fråga om förordnande som Konungen redan meddelat med stöd av 2 § tredje stycket äger dock 2 och 10 §§ i den nya lydelsen tillämpning från början av den tid för vilken förordnandet gäller, i den mån detta avser tillhandahållande av tjänst åt skattskyldig som ägt rätt att göra avdrag för skatt som debiterats för tjänsten.

Utkom från trycket den 21 nov 1972

den 7 december 1973

dels att 3, 6–8, 10, 11, 17, 18, 35, 36, 39 och 46 §§ samt anvisningarna till 2, 6–8, 10, 11, 17 och 19 §§ skall erhålla ändrad lydelse,
dels att i förordningen skall införas en ny paragraf, 48a §.

SFS 1973:928
Prop 1973:163
SkU 62

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1974.

I samband med ikraftträdandet iakttages följande.

1. Äldre bestämmelser gäller fortfarande, om annat ej följer av 2, i fråga om tillhandahållande som skett före ikraftträdandet.

2. I fråga om tillhandahållande av tjänst med utsträckning i tiden gäller de nya bestämmelserna för likvider som togs emot efter ikraftträdandet.

3. Om den som upplåtit jordbruksarrende enligt avtal som träffats före utgången av år 1973 önskar det, tillämpas de nya bestämmelserna från ingången av år 1974 under förutsättning att upplåtaren senast den 30 juni 1974 anmält sitt önskemål till länsstyrelsen i det län där upplåtaren skall registreras enligt 19 §.

Den som enligt de nya bestämmelserna är redovisningsskyldig för upplåtelse av jordbruksarrende äger rätt till avdrag för ingående mervärdeskatt från förordningens ikraftträdande.

4. Den som är redovisningsskyldig enligt äldre bestämmelser för omsättning som avses i 2 § första stycket 2 eller andra stycket anses som redovisningsskyldig även enligt de nya bestämmelserna. Efter anmälan av

RSV Im 1974:1

den redovisningsskyldige till länsstyrelsen skall i stället de nya bestämmelserna tillämpas för honom.

5. 48a § gäller icke i fråga om skatt som avser tid före den 1 januari 1974.

SFS 1973:985
Prop 1973:187
SkU 69

den 14 december 1973

dels att 60 § skall upphöra att gälla,

Dels att 2, 58 och 59 §§ samt punkt 4 av anvisningarna till 2 § och anvisningen till 58 § skall erhålla ändrad lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1974.

Paragrafförteckning till mervärdesskattekungörelsen

- 1–6 §§ Allmänna bestämmelser
 - 7–10 §§ Registrering
 - 11–16 §§ Redovisning av skatt m m
 - 17–18 §§ Fastställelse av skatt m m
 - 19–20 §§ Föreläggande om inbetalning av skatt
 - 21–22 §§ Indrivning av skatt m m
 - 23 § Återbetalning av skatt
 - 24 § Närmare föreskrifter
 - 25 § Införsel
- Ikraftträdandebestämmelser

SFS 1968:431
6 juni 1968

Kungl Maj:ts mervärdeskattkungörelse

Kungl Maj:t har, med stöd av 78 § förordningen den 6 juni 1968 (nr 430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

Allmänna bestämmelser

1 §

Beteckning i denna kungörelse som förekommer i förordningen om mervärdeskatt, taxeringskungörelsen den 27 juni 1957 (nr 513) och uppbördskungörelsen den 17 november 1967 (nr 626) har samma innebörd som i dessa författningar.

Med skatt avses i denna kungörelse mervärdeskatt.

2 §

I fråga om införsel gäller 25 §.

3 §

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:995

Riksskatteverket fastställer formulär till blankett och annan handling som behövs för registrering, redovisning för skatt samt inbetalning, återbetalning och fastställelse av skatt samt skattekontroll.

Intill den 1 jan 1972 hade 3 § följande lydelse:

Riksskattenämnden fastställer formulär till blankett och annan handling som behövs för registrering, redovisning för skatt samt inbetalning, återbetalning och fastställelse av skatt samt skattekontroll.

4 §

Statskontoret tillhandahåller blankett och annan handling som avses i 3 §

5 §

Länsstyrelsen tillhandahåller skattskyldig blankett för registrering, deklaration och inbetalning av skatt.

6 §

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:995

Riksskatteverket får anordna möte för överläggning med tjänstemän vid länsstyrelserna om tillämpningen av förordningen om mervärdeskatt. Länsstyrelsen beslutar om tjänstemans deltagande i sådant möte.

Intill den 1 jan 1972 hade 6 § följande lydelse:

Riksskattenämnden får anordna möte för överläggning med tjänstemän vid länsstyrelserna om tillämpningen av förordningen om mervärdeskatt. Länsstyrelsen beslutar om tjänstemans deltagande i sådant möte.

Registrering

7 §

Skattskyldig tilldelas särskilt registreringsnummer för varje verksamhet som omfattas av redovisningskyldighet. Anses flera verksamheter som en enda i redovisningshänseende tilldelas den skattskyldige dock endast ett registreringsnummer.

8 §

I registreringsbevis anges

1. registreringsnummer,
2. den skattskyldiges namn och postadress,
3. firma eller annan beteckning för verksamheten,
4. varje verksamhet när registreringen avser mer än en verksamhet,
5. län där verksamheten bedrivs,
6. hur skatt skall redovisas.

I registreringsbevis anges vidare om delägare i enkelt bolag, sk gruvbolag eller partrederi anses som ensam skattskyldig för bolaget eller rederiet.

9 §

Vid sådan underrättelse om ändring i tidigare uppgivet förhållande som avses i 19 § tredje stycket förordningen om mervärdeskatt skall utfärdat registreringsbevis bifogas.

10 §

Innebär underrättelse som avses i 19 § tredje stycket förordningen om mervärdeskatt ändring i förhållande som är angivet i registreringsbevis utfärdas nytt bevis, om skattskyldighet fortfarande föreligger.

Innebär ändringen att den skattskyldige skall registreras i annat län översändes underrättelsen för ny registrering till länsstyrelsen i det andra länet tillsammans med alla handlingar som berör den skattskyldige. Samtidigt avföres den skattskyldige ur registret över skattskyldiga i det län där han tidigare varit registrerad.

Den vars skattskyldighet upphört avföres ur registret över skattskyldiga när han icke längre behöver stå kvar i detta för skattekontroll.

Redovisning av skatt m m

11 §

Kungörelsen den 27 juni 1957 (nr 515) med föreskrifter angående fullgörande av staten, landstingskommun, kommun och annan dylik menighet åliggande deklarationsskyldighet m m gäller i tillämpliga delar i fråga om mervärdeskatt.

12 §

För deklaration enligt 22 § förordningen om mervärdeskatt och för inbetalning av skatt enligt 42 § samma förordning användes gemensam blankett (deklarationsblankett).

13 §

Skattskyldig tillställs lämpligt antal deklarationsblanketter genom länsstyrelsens försorg.

Ändras skattskyldigs registreringsnummer tillställs nya deklarationsblanketter honom med anmodan att makulera de deklarationsblanketter som han tidigare fått.

14 §

Vid kontant inbetalning av skatt enligt 42 § förordningen om mervärdeskatt lämnas deklarationsblanketten till postanstalt. Vid inbetalning av skatt enligt nämnda paragraf genom girering från eget postgirokonto sändes deklarationsblanketten till postgirokontoret. Visar deklaration att skatt icke skall inbetalas, lämnas deklarationsblanketten direkt till länsstyrelsen.

15 §

Postgirokonto som avses i 42 § förordningen om mervärdeskatt är gemensamt för hela landet. Medel som influtit på detta konto insättes genom postverkets försorg på statsverkets checkräkning i riksbanken. Efter utgången av varje redovisningsperiod överföres dessa medel till länsstyrelserna genom anlitanande av statsräkenskapernas konto för likvider med särskilda ämbetsverk och myndigheter.

16 §

Postgirokontoret skall snarast möjligt lämna länsstyrelse uppgift om skatt, som skattskyldiga inom länet inbetalat på postgirokonto som avses i 15 §. Vid uppgiften skall fogas de deklamationer och andra handlingar som inbetalningarna grundas på. Sådan handling skall vara försedd med stämpel som visar när handlingen inkom till postgirokontoret.

17 §

Den som granskar deklaration kontrollerar att de i deklarationen lämnade uppgifterna är rätt uppställda och, i den mån det kan bedömas, riktiga.

En mera ingående granskning av redovisning för skatt göres i den utsträckning som är möjlig. Vid sådan granskning bör genom förfrågning hos eller anmaning till skattskyldig eller annan som är uppgiftsskyldig, genom skatterevision eller på annat lämpligt sätt undersökas om redovisningen är riktig.

18 §

Bestämmelserna i 15 § förvaltningslagen (1971:290) äger motsvarande tillämpning på preliminärt beslut enligt 33 § förordningen (1968:430) om mervärdeskatt.

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:995

Har skattskyldig begärt slutligt beslut om fastställelse av skatt meddelas sådant beslut inom två månader efter det den skattskyldiges begäran inkom till länsstyrelsen.

Intill den 1 jan 1972 hade 18 § första stycket följande lydelse:

Innan preliminärt beslut enligt 33 § förordningen om mervärdeskatt meddelas skall den skattskyldige, om hinder ej möter, beredas tillfälle att yttra sig, såvida icke fråga är om felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende eller yttrande av annan anledning uppenbarligen icke behövs.

Föreläggande om inbetalning av skatt

19 §

Har skatt icke enligt 42 § förordningen om mervärdeskatt inbetalats i rätt tid eller har skatten inbetalats med för lågt belopp förelägges den skattskyldige att inbetala felande belopp inom tid som anges i föreläggandet.

20 §

Den som anser att skatt genom felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende i föreläggandet angivits med oriktigt belopp kan söka rättelse i föreläggandet hos länsstyrelsen. Ansökan om sådan rättelse skall göras före utgången av den tid inom vilken skatt skall inbetalas enligt föreläggandet.

Har skatt inbetalats innan rättelse hunnit vidtagas, skall länsstyrelsen skyndsamt återbetala vad som inbetalats för mycket eller förelägga den skattskyldige att inbetala felande belopp inom tid som anges i föreläggandet.

RSV Im 1974:1 Indrivning av skatt m m

21 §

Underlåter skattskyldig att inom föreskriven tid fullgöra sin betalningsskyldighet överlämnas ärendet till kronofogdemyndigheten för indrivning.

Länsstyrelsen upprättar indrivningshandling.

22 §

Bestämmelserna i 52–68 §§ uppbördskungörelsen gäller i tillämpliga delar.

Återbetalning av skatt

23 §

Återbetalning av skatt enligt 49 § förordningen om mervärdeskatt skall ske skyndsamt.

Närmare föreskrifter

24 §

Fr o m 1 jan 1972
SFS 1971:995

Närmare föreskrifter om registreringsnummer, register som avses i 21 § förordningen om mervärdeskatt, postgirokontorets redovisning enligt 16 § denna kungörelse och återbetalning av skatt meddelas av riksskatteverket. Närmare föreskrifter om insättning på statsverkets checkräkning i riksbanken av medel som avses i 15 § meddelas av riksrevisionsverket.

Intill den 1 jan 1972 hade 24 § följande lydelse:

Närmare föreskrifter om registreringsnummer, register som avses i 21 § förordningen om mervärdeskatt, postgirokontorets redovisning enligt 16 § denna kungörelse och återbetalning av skatt meddelas av riksskattenämnden. Närmare föreskrifter om insättning på statsverkets checkräkning i riksbanken av medel som avses i 15 § meddelas av riksrevisionsverket.

Införsel

25 §

Skattskyldig enligt 58 § förordningen om mervärdeskatt är på anmodan av tullmyndighet skyldig att lämna skriftlig försäkran om det ändamål för vilket vara införs.

Närmare föreskrifter för tillämpningen av förordningen om mervärdeskatt, såvitt gäller införsel, meddelas av generaltullstyrelsen.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1969, då varuskattekungörelsen den 1 december 1959 (nr 508) skall upphöra att gälla. Varuskattekungörelsen gäller dock alltjämt i fråga om redovisning av preliminär allmän varuskatt, taxering till allmän varuskatt och eftertaxering till sådan skatt som skall ske efter utgången av år 1968.

**Förteckning över ändringar i mervärdeskattkungörelsen
(SFS 1968:431)**

Kungl Maj:t har förordnat

den 10 december 1971

SFS 1971:995

dels att i 3, 6 och 24 §§ ordet ”riksskattenämnden” skall bytas ut mot
”riksskatteverket”,

dels att 18 § skall ha ändrad lydelse.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1972.

RSV Im 1974:1**Förteckning över anslutningsförfattningar**

SFS 1968:474	Kk om rätt i vissa fall att avdraga allmän varuskatt
SFS 1968:591	Kk om erläggande av mervärdeskatt i vissa fall vid utförelse
SFS 1968:616	Kk om skattskyldighet till mervärdeskatt för viss hamnverksamhet
SFS 1968:720	Kk om allmänt ombud och ersättare för denne i mål och ärenden rörande mervärdeskatt
SFS 1969:584	Kk om återföring till beskattning av vissa avdrag för allmän varuskatt
SFS 1970:4	Kf om höjd mervärdeskatt på vissa varor (MF 14)
SFS 1970:150	Kk om anstånd med att lämna deklaration för mervärdeskatt
SFS 1970:563	Kk om undantag från skatteplikt enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt
SFS 1970:569	Kf om ändring i förordningen (1970:4) om höjd mervärdeskatt på vissa varor (MF 15)
SFS 1972:40	Kk om befrielse från eller nedsättning av viss indirekt skatt
SFS 1972:559	Kk om ändring i kungörelsen (1968:616) om skattskyldighet till mervärdeskatt för viss hamnverksamhet
SFS 1972:833	Kk om återbetalning av mervärdeskatt i vissa fall

Anslutningsförfattningar

Kungl Maj:ts kungörelse

om rätt i vissa fall att avdraga allmän varuskatt;

given Stockholms slott den 29 augusti 1968.

SFS 1968:474

Utkom från trycket
den 25 sept 1968

Kungl Maj:t har, med stöd av punkt 3 av övergångsbestämmelserna till förordningen den 6 juni 1968 (nr 430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

1 §

Den som är skattskyldig enligt 2 § förordningen om mervärdeskatt på grund av byggnadsverksamhet eller annan verksamhet som innefattar arbete på byggnad eller annan anläggning får vid redovisning för mervärdeskatt åtnjuta avdrag enligt denna kungörelse för skatt som enligt förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt utgått vid försäljning till den som driver eller drivit verksamheten eller vid dennes uttag av varor för verksamheten.

2 §

Avdrag enligt 1 § åtnjutes för allmän varuskatt på byggnadsmaterial och andra varor, avsedda att ingå i byggnad eller annan anläggning, om varorna vid utgången av år 1968 utgör inneliggande lager eller ingår i byggnad eller annan anläggning som är under uppförande och om skatt enligt förordningen om mervärdeskatt skall utgå vid omsättning efter utgången av år 1968.

3 §

Avdraget utgör 10 procent av anskaffningskostnaden inräknat allmän varuskatt enligt inventering per den 31 december 1968. För varor som då ingår i byggnad eller annan anläggning under uppförande får dock anskaffningskostnaden beräknas till 60 procent av summan av samtliga kostnader inräknat allmän varuskatt som vid utgången av år 1968 belöper på byggnads- eller anläggningsarbetet eller till 20 procent i fråga om varor som ingår i yttre vatten- eller avloppsledning, väg, gata, bro, spåranläggning, flygfält, hamn, kanal eller annan farled.

4 §

Avdrag enligt denna kungörelse får göras i deklaration som enligt 22 § förordningen om mervärdeskatt skall lämnas av den skattskyldige, dock icke senare än i deklaration för redovisningsperiod som utlöper den 31 december 1969.

RSV Im 1974:1

5 §

Avdrag enligt denna kungörelse anses som avdrag för ingående mervärdeskatt enligt 17 § förordningen om mervärdeskatt.

6 §

Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna kungörelse meddelas av riksskattenämnden.

Denna kungörelse träder i kraft dagen efter den, då kungörelsen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

SFS 1968:591

**Kungl Maj:ts kungörelse
om erläggande av mervärdeskatt i vissa fall vid utförelse;**
given Stockholms slott den 20 november 1968.

Kungl Maj:t har, med stöd av 1 och 18 §§ förordningen den 6 juni 1968 (nr 430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

Mervärdeskatt skall erläggas för varor som utföres för försäljning från kiosk eller liknande försäljningsställe ombord på fartyg på linje mellan Sverige och Danmark, Finland eller Norge. Skatt skall dock ej utgå för rusdrycker, öl, tobaksvaror, cigarettpapper, cigaretthylsor samt choklad- och konfektyrvaror. Ingående skatt som belöper på skattepliktig utförelse medför ej avdragsrätt enligt 17 § förordningen.

Innebär utförelse enligt första stycket skattepliktigt uttag enligt förordningen om mervärdeskatt, skall beskattningsvärdet utgöra varans inköpsvärde inräknat skatt.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1969.

SFS 1968:616

**Kungl Maj:ts kungörelse
om skattskyldighet till mervärdeskatt för viss hamnverksamhet;**
given Stockholms slott den 29 november 1968.

Kungl Maj:t har, med stöd av 2 § tredje stycket förordningen den 6 juni 1968 (nr 430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

1 §

Se ändring i
SFS 1972:559

Den som driver handelshamn är, om ej annat följer av 2 §, skattskyldig enligt förordningen om mervärdeskatt icke endast för omsättning som medför skattskyldighet enligt 2 § första eller andra stycket förordningen utan även för omsättning som avser upplåtelse åt fartyg av hamnen med tillhörande anordningar eller annan tjänst i samband med fartygs be-

56

gagnande av hamnen med tillhörande anordningar eller varuhantering inom hamnanläggningen.

RSV Im 1974:1

2 §

Skattskyldighet föreligger icke för omsättning som avser uthyrning av byggnad, lokal eller annat utrymme inom hamnanläggningen, sådan förvaring av varor som icke kan anses hänförlig till varuhantering i hamnverksamheten eller tillhandahållande av teleföbindelse till fartyg.

3 §

Omsättning som innefattar tjänst med avseende på fartyg i utrikes trafik skall anses utgöra sådan omsättning genom utförelse, för vilken skattskyldighet föreligger enligt 2 § andra stycket förordningen om mervärdeskatt. Lastning, lossning eller annan tjänst i hamnverksamheten med avseende på vara från eller till utrikes ort utgör sådan omsättning som är undantagen från skatteplikt enligt 11 § 3 förordningen.

4 §

I övrigt gäller förordningen om mervärdeskatt i tillämpliga delar i fråga om hamnverksamhet som avses i denna kungörelse. Vid tillämpning av 17 § förordningen gäller dock, att avdragsrätt föreligger för all ingående skatt med avseende på sådan byggnad eller annan fast anläggning för den skattskyldiges hamnverksamhet, som icke helt men i skälig omfattning användes för den verksamhet som omfattas av skattskyldigheten.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1969. Vid kungörelsens ikraftträdande skall punkterna 1 och 2 av övergångsbestämmelserna till förordningen om mervärdeskatt äga motsvarande tillämpning.

Kungl Maj:ts kungörelse om allmänt ombud och ersättare för denne i mål och ärenden rörande mervärdeskatt;

SFS 1968:720

given Stockholms slott den 6 december 1968.

Kungl Maj:t har, med stöd av 50 § andra stycket förordningen den 6 juni 1968 (nr 430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

Länsstyrelsen förordnar sådant allmänt ombud och sådan ersättare för denne som avses i 50 § förordningen om mervärdeskatt. Ombudet och ersättaren förordnas för högst fyra år.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1969.

RSV Im 1974:1

SFS 1969:584
Utkom från trycket
den 28 nov 1969

**Kungl Maj:ts kungörelse
om återföring till beskattning av vissa avdrag för allmän varuskatt;**
given Stockholms slott den 14 november 1969.

Kungl Maj:t har, med stöd av punkt 3 av övergångsbestämmelserna till förordningen (1968:430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

1 §

Återföring till beskattning vid taxering till statlig och kommunal inkomstskatt av allmän varuskatt på byggnadsmaterial m m, för vilken avdrag vid redovisning för mervärdeskatt medgivits enligt kungörelsen (1968:474) om rätt i vissa fall att avdraga allmän varuskatt, sker vid taxering för det beskattningsår, under vilket avdraget sålunda medgivits.

Har avdrag medgivits för allmän varuskatt på varor, som vid utgången av år 1968 ingått i byggnad eller annan anläggning som vid samma tidpunkt varit under uppförande, och skall beträffande verksamhet som avser sådan byggnad eller anläggning vinstberäkning till ledning för inkomsttaxering verkställas under senare beskattningsår än det, då avdraget medgivits, får återföringen till beskattning dock ske vid taxering för det beskattningsår, under vilket sådan vinstberäkning verkställts för verksamheten.

2 §

Skattskyldig skall i självdeklaration som avges till ledning för taxering till inkomstskatt lämna uppgift om avdrag för allmän varuskatt som skall återföras till beskattning enligt 1 §.

3 §

Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna kungörelse meddelas av riksskattenämnden.

Denna kungörelse träder i kraft dagen efter den, då kungörelsen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

SFS 1970:4
Prop 1970:7
BeU 1

Se ändring i
SFS 1970:569

58

**Kungl Maj:ts förordning
om höjd mervärdeskatt på vissa varor;**
given Stockholms slott den 6 februari 1970.

Kungl Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut, funnit gott förordna, att skatt enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt skall utgå med 14 procent av beskattningsvärdet vid skattepliktig omsättning eller införsel av följande varor, nämligen

1. personbil och med skåp-, stationsvagns- eller personbilskarosseri utrustad lästbil med tjänstevikt ej över 1 800 kilogram med undantag av fordon som är avsett att användas i yrkesmässig trafik,
2. motorcykel, snöskoter samt campingvagn eller sk husvagn,
3. fartyg och fartygsmotor med undantag av fartyg eller motor till fartyg som är avsett att användas i yrkesmässig trafik,
4. televisionmottagare, även i kombination med radiomottagare, skivspelare eller liknande, med undantag av sk monitor och annan mottagare för bild- och ljudöverföring per tråd.

RSV Im 1974:1

Denna förordning har upphört att gälla se SFS 1970:166

Denna förordning träder i kraft den 9 februari 1970.

**Kungl Maj:ts kungörelse
om anstånd med att lämna deklaration för mervärdeskatt;**
given Stockholms slott den 27 maj 1970.

SFS 1970:150

Kungl Maj:t har, med stöd av 22 § tredje stycket förordningen (1968:430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

Är skattskyldig på grund av sjukdom eller annan oförvållad omständighet förhindrad att lämna deklaration enligt 22 § förordningen (1968:430) om mervärdeskatt för viss redovisningsperiod inom tid som anges i tredje stycket samma paragraf, kan den skattskyldige få anstånd med att lämna deklarationen.

Fråga om anstånd prövas av länsstyrelsen i det län där den skattskyldige är registrerad enligt 19 § förordningen (1968:430) om mervärdeskatt efter ansökan som skall ha gjorts hos länsstyrelsen senast den dag då deklarationen för redovisningsperioden senast skulle ha lämnats. Anståndstiden får bestämmas till längst ett år från nämnda dag.

Har förutsättningarna för medgivet anstånd ändrats innan anståndstiden gått till ända, skall frågan om anstånd omprövas.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1970.

**Kungl. Maj:ts kungörelse
om undantag från skatteplikt enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt;**
given Stockholms slott den 16 oktober 1970.

SFS 1970:563

Bestämmelserna har intagits i förordningen om mervärdeskatt fr o m 1 jan 1974, SFS 1973:928

Kungl Maj:t har, med stöd av 12 § förordningen (1968:430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

Från skatteplikt enligt förordningen (1968:430) undantages

1. transport av personbil eller motorcykel med fartyg i inrikes trafik, när transporten utföres i samband med befordran av fordonets förare med samma transportmedel,

2. kontroll eller analys av skattepliktig import- eller exportvara, när tjänsten i samband med varans införsel till eller utförsel från landet tillhandahålles utländsk uppdragsgivare som avses i 11 § 3 förordningen.

Transport enligt 1 anses som sådan tjänst som anges i 11 § 2

59

RSV Im 1974:1 förordningen och kontroll eller analys enligt 2 som sådan tjänst med avseende på importvara eller exportvara som anges i 11 § 3 förordningen.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 november 1970.

SFS 1970:569
Prop 1970:156
BeU 55

**Kungl Maj:ts förordning
om ändring i förordningen (1970:4) om höjd mervärdeskatt på vissa varor;**

given Stockholms slott den 30 oktober 1970.

Denna förordning har upphört att gälla, se SFS 1970:166

Kungl Maj:t har, i överensstämmelse med riksdagens beslut, funnit gott förordna, att förordningen (1970:4) om höjd mervärdeskatt på vissa skall ha nedan angivna lydelse.

Skatt enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt skall utgå med 15 procent av beskattningsvärdet vid skattepliktig omsättning eller införsel av följande varor, nämligen

1. personbil och med skåp-, stationsvagns- eller personbilskarosseri utrustad lastbil med tjänstevikt ej över 1 800 kilogram med undantag av fordon som är avsett att användas i yrkesmässig trafik,
2. motorcykel, snöskoter samt campingvagn eller s k husvagn,
3. fartyg och fartygsmotor med undantag av fartyg eller motor till fartyg som är avsett att användas i yrkesmässig trafik,
4. televisionsmottagare, även i kombination med radiomottagare, skivspelare eller liknande, med undantag av s k monitor och annan mottagare för bild- och ljudöverföring per tråd,
5. diskmaskin, frysskåp och frysbox, kylskåp och svalskåp, elektrisk tvättmaskin och torkcentrifug samt elektrisk spis av golvmmodell och annan elektrisk spis med ugn,
6. rusdryck, med undantag av starköl, vid annan omsättning än i samband med förtäring (utskänkning).

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1970.

SFS 1972:40

**Kungl Maj:ts kungörelse
om befrielse från eller nedsättning av viss indirekt skatt;**

given Stockholms slott den 18 februari 1972.

Kungl Maj:t har funnit gott förordna som följer.

1 §

Riksskatteverket prövar, i den mån annat ej följer av 2 eller 3 §, fråga om befrielse från eller nedsättning av skatt enligt 46 § förordningen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning eller 76 § förordningen (1968:430) om mervärdeskatt.

2 §

RSV Im 1974:1

Fråga om befrielse från eller nedsättning av skatt enligt förordningen (1960:258) om utjämningskatt å vissa varor, förordningen (1971:170) om annonskatt eller förordningen (1972:266) om skatt på annonser och reklam prövas av Kungl Maj:t.

Fr o m 2 aug 1972
SFS 1972:469

3 §

Är fråga som avses i 1 § av principiell betydelse, skall riksskatteverket överlämna ärendet med eget yttrande till Kungl Maj:t för avgörande.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 april 1972.

**Kungl Maj:ts kungörelse
om ändring i kungörelsen (1968:616) om skattskyldighet till mervärde-
skatt för viss hamnverksamhet;**

SFS 1972:559
Utkom från trycket
den 21 nov 1972

given Stockholms slott den 10 november 1972.

Kungl Maj:t har, med stöd av 2 § tredje stycket och 10 § andra stycket förordningen (1968:430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna att 1 § kungörelsen (1968:616) om skattskyldighet till mervärdeskatt för viss hamnverksamhet skall ha nedan angivna lydelse.

1 §

Den som driver handelshamn är, om ej annat följer av 2 §, skattskyldig enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt icke endast för omsättning som medför skattskyldighet enligt 2 § första eller andra stycket förordningen utan även för omsättning som avser upplåtelse åt fartyg av hamnen med tillhörande anordningar eller annan tjänst i samband med fartygs begagnande av hamnen med tillhörande anordningar eller varuhantering inom hamnanläggningen. Därvid skall tjänst som nu nämnts anses som skattepliktig, om ej annat följer av 3 §.

Denna kungörelse träder i kraft dagen efter den, då kungörelsen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. De nya bestämmelserna äger dock tillämpning för tid från och med den 1 januari 1969 i vad avser tillhandahållande av tjänst åt skattskyldig som vid redovisning av mervärdeskatt ägt rätt att göra avdrag för skatt som debiterats för tjänsten.

**Kungl Maj:ts kungörelse
om återbetalning av mervärdeskatt i vissa fall;**
given Stockholms slott den 8 december 1972.

SFS 1972:833
Utkom från trycket
den 16 jan 1973

Kungl Maj:t har, med stöd av 76a § förordningen (1968:430) om mervärdeskatt, funnit gott förordna som följer.

1 §

Återbetalning medges enligt denna kungörelse av skatt enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt, som hänför sig till förvärv som göres av

1. utländsk beskickning eller lönat konsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1966:664) med vissa bestämmelser om immunitet och privilegier,

2. diplomatisk personal vid utländsk beskickning i Sverige och lönad konsul vid utländskt konsulat i Sverige.

Återbetalning enligt första stycket äger ej rum av mervärdeskatt på förvärv som göres av person som är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt här i landet.

Återbetalning medges även medlemsstats ombud vid internationell organisation med säte i Sverige och personal hos sådan organisation, i den mån sådan förmån kan grundas på särskild överenskommelse.

2 §

Mervärdeskatt återbetalas när den uttagits eller påförts vid

1. försäljning av byggnad som är avsedd för beskickning, konsulat eller organisation som avses i 1 § första stycket 1,

2. förvärv av vara som är avsedd för inredning eller utrustning av sådan byggnad som anges vid 1,

3. förvärv av inventarier eller trycksaker för den verksamhet som utövas av beskickning, konsulat eller organisation som avses i 1 § första stycket 1,

4. förvärv av tillbehör eller utrustning till motorfordon, som äges av beskickning, konsulat eller organisation som avses i 1 § första stycket 1,

5. tillhandahållande av tjänst på fastighet som är avsedd för beskickning, konsulat eller organisation som avses i 1 § första stycket 1 eller av tjänst med avseende på vara eller motorfordon som anges vid 2–4.

3 §

Mervärdeskatt återbetalas när den uttagits hos eller påförts person som avses i 1 § första stycket 2 eller tredje stycket vid försäljning eller tillhandahållande av

1. radiomottagare, televisionsapparat, skivspelare, bandspelare, förstärkare, högtalare,

2. kamera, objektiv till kamera, projektor och annan utrustning för film- eller bildåtergivning,

3. hushållsmaskiner och liknande varor, såsom diskmaskin, kylskåp, tvättmaskin, mangel, dammsugare,

4. skrivmaskin, räknemaskin,

5. möbler, belysningsarmatur, inredningstextilier, mattor, piano, flygel,

6. tillbehör eller utrustning till vara som anges i 1–5 eller till motorfordon,

7. tjänst med avseende på vara som anges i 1–6 eller på motorfordon

eller på fastighet i samband med inmontering av vara som anges i 3 eller på sådan i fastigheten inmonterad vara.

4 §

Återbetalning av mervärdeskatt enligt 3 § får ske endast när fråga är om förvärv för personligt bruk och det sammanlagda vederlaget enligt faktura eller motsvarande handling uppgår till minst 500 kronor inräknat mervärdeskatt.

5 §

Återbetalning sker med belopp som svarar mot den mervärdeskatt, som enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt skall erläggas av den som tillhandahåller vara, byggnad eller tjänst.

6 §

Riksskatteverket prövar fråga om återbetalning av mervärdeskatt.

7 §

Ansökan om återbetalning göres skriftligen av chef för beskickning eller den som i Sverige äger företräda sådan internationell organisation som avses i 1 § första stycket 1.

Ansökan ges in till utrikesdepartementet. Den skall vara åtföljd av faktura eller jämförlig handling i original eller kopia. Sådan handling skall innehålla uppgift om utställarens och mottagarens namn och adress, varje transaktion för vilken återbetalning sökes, transaktionens art, vederlaget och på vederlaget belöpande mervärdeskatt.

Utrikesdepartementet överlämnar ansökningen till riksskatteverket med uppgift huruvida rätt till återbetalning föreligger enligt 1 §.

8 §

Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna kungörelse meddelas av riksskatteverket.

Denna kungörelse träder i kraft dagen efter den, då kungörelsen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling och gäller förvärv för vilket faktura eller jämförlig handling utfärdats efter utgången av år 1972.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 4 1974 – Årg. 4

Angående vissa för taxeringsarbetet avsedda blanketter m m för 1974 års taxering

RSV Dt
1974:18

Tryckt den
12 mars 1974

RSV har fastställt följande formulär till blanketter för inkomst-, förmögenhets- och fastighetstaxering m m. Asterisk vid utgåvenumret innebär att tidigare utgåva får användas.

Benämning och användning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Riksskatteverkets anvisningar angående extra avdrag för nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer m m	3220	3	–
Hjälptabell vid beräkning av avdrag för kostnad för resor med bil mellan bostad och arbetsplats	3221	4	–
Hjälptabell för beräkning av reducerat grundavdrag (48 § 2 mom första, andra och sista stycket kommunal-skattelagen)	3222	1	Nytryck har ej skett
Anvisningar för taxeringsnämnd. 1974 års taxering. Redovisning av taxeringsnämndens beslut m m; A-längdens skattskyldiga	3223	3	–
Anvisningar för taxeringsnämnd. 1974 års taxering. Redovisning av taxeringsnämndens beslut m m; B- och C-längdernas skattskyldiga	3227	3	–
Taxeringsavi	3248	3	–
Fastighetstaxeringsavi J	3249	2	Omtryckt
Fastighetstaxeringsavi A	3250	2	Omtryckt
Fastighetsförteckning	3257	2	Omtryckt
Deklarationsnummerförteckning A	3258	1	Omtryckt
Deklarationsnummerförteckning B	3259	1	Omtryckt
Rekvisation av taxeringsavi	3264	1	Omtryckt
Förteckning över anmälda avregistreringar	3265	1	Omtryckt
Förteckning över adressändringar	3266	1	Omtryckt
Hänvisningsblad	3267	1	Omtryckt
Hjälptabell för beräkning av byggnadsvärde på industrifastighet	3269	3	–
Protokoll fört vid sammanträden med den särskilda fastighetstaxeringsnämnden (SFTN)	3290	2	Omtryckt

Benämning och användning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Protokoll fört vid taxeringsnämndens sammanträden (TN)	3291	2	Omtryckt
Närvarolista	3292	1	Omtryckt
Redogörelse av den särskilda fastighetstaxeringsnämndens ordförande enligt 186 § taxeringsförordningen	3293	1	Omtryckt
Förteckning över fall då ordföranden eller ledamöter avträtt på grund av att jäv förelegat	3294	1	Omtryckt
Föredragningspromemoria vid särskild fastighetstaxering	3297	2*	Nytryck har ej skett
Förfrågan – inkomst av tjänst	3350	1	Nytt formulär
Förfrågan – resor med bil mellan bostad och arbetsplats	3351	1	Nytt formulär
Förfrågan – bilkostnader etc	3352	1	Nytt formulär
Förfrågan – skulder och skuldräntor	3353	1	Nytt formulär
Förfrågan – värde av bostadsförmån	3354	1	Nytt formulär
Förfrågan – lokalkostnader i rörelse	3355	1	Nytt formulär
Förfrågan – försäld rörelse	3356	1	Nytt formulär
Förfrågan – underhållsbidrag	3357	1	Nytt formulär
Förfrågan – periodiskt understöd till person bosatt i utlandet	3358	1	Nytt formulär
Förfrågan – avdrag för nedsatt skatteförmåga	3359	1	Nytt formulär
Påminnelse	3360	1	Nytt formulär
Anmaning att avge särskild fastighetsdeklaration/Preliminär under rättelse	3500/ 3526	2	Omtryckt
Anmaning att avge självdeklaration (för taxeringsnämndsordförande) /Erinran om deklarations skyldighet	3501/ 3525	2*	Omtryckt
Anmaning att avge självdeklaration (för taxeringsnämndsordförande och taxeringsintendent)	3502	3*	Omtryckt
Anmaning att fullständiga självdeklaration (för taxeringsnämndsordförande och taxeringsintendent)	3503	2*	Omtryckt
Anmaning att fullständiga självdeklaration (för taxeringskonsulent)	3505	1	Nytryck har ej skett
Anhållan om räkenskapshandlingar (för taxeringsintendent, taxeringsnämndsordförande, taxeringsassistent och taxeringskonsulent)	3506	2*	Omtryckt
Anmaning att avlämna räkenskapshandlingar (för taxeringsintendent och taxeringsnämndsordförande)	3507	2*	Omtryckt
Anmaning att förete kontrakt m fl handlingar (för taxeringsintendent, taxeringsnämndsordförande och taxeringskonsulent)	3508	2	Omtryckt

Benämning och användning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Anhållan om vissa uppgifter (för taxeringsintendent, taxeringsnämndsordförande, taxeringsassistent och taxeringskonsulent)	3509	2*	Omtryckt
Anmaning att avlämna kontrolluppgifter (för taxeringsnämndsordförande och taxeringsintendent)	3510	2	–
Anmaning att lämna vissa uppgifter (för taxeringsnämndsordförande och taxeringsintendent)	3512	2*	–
Anmaning att lämna vissa uppgifter (för taxeringskonsulent)	3514	1	Nytryck har ej skett
Bevis om mottagande av deklaration	3515	2*	Omtryckt
Underrättelse om ifrågasatt och slutlig avvikelse från självdeklaration	3516	3*	–
Blankett för skriftväxling	3517	1	Nytt formulär
Underrättelse om påförd taxering	3518	2*	–
Bevis om ingivande av deklaration	3519	1	Omtryckt
Underrättelse till stiftelse (69 § 2 mom taxeringsförordningen)	3520	1	Omtryckt
Underrättelse till annan taxeringsnämnd om inte utnyttjade avdrag m m	3521/ 3527	2*/3	Stamsats
Underrättelse till annan taxeringsnämnd om verkställt avdrag	3522	2*	Omtryckt
Underrättelse till annan taxeringsnämnd om verkställd taxering	3523	3*	–
Erinran om deklarationsskyldighet	3524	1	Nytryck har ej skett
Erinran om deklarationsskyldighet/ Anmaning att avge självdeklaration	3525/ 3501	2*	–
Preliminär underrättelse/Anmaning att avge särskild fastighetsdeklaration	3526/ 3500	2	Omtryckt
Meddelande om ifrågasatt rättelse enligt kontrolluppgift	3528	2*	Omtryckt
Uppgifter för sambeskattning	3529	2*	–
Förfrågan om debiterad kommunal-skatt m m	3530	1	Omtryckt
Kallelse till sammanträde	3531	1	Omtryckt
Skönstaxering av inkomst och förmögenhet	3532	2*	Jfr RSV 3562
Beslut om anstånd med avlämnande av självdeklaration	3533		Upphört formulär
Anstånd med avlämnande av självdeklaration – Beslut	3534	2	–
Anmälan till åklagare	3535	1	Omtryckt
Omslag för handlingar av betydelse för kommande års taxering	3536	1	Omtryckt
Meddelande om s k kontantberäkning	3537	3*	–

SV Dt 1974:18

Benämning och användning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Uppgifter för beräkning av gemensam beskattningsbar förmögenhet	3538	1	Omtryckt
Uppgift om avyttring av fastighet	3539	1	Omtryckt
Uppgift om förvärv av fastighet	3540	1	Omtryckt
Uppgift om taxeringsvärde	3541	2	–
Förfrågan – gemensamt barn/ Svar – gemensamt barn	3542	1	Nytt formulär
Förnyad anmaning – Särskild fastighetstaxering	3543	1	Nytryck har ej skett
Underrättelse om taxeringsnämndens resp den särskilda fastighetstaxeringsnämndens beslut i anledning av begäran om fördelning av taxeringsvärde enligt 8 § sista stycket kommunalskattelagen	3545	1	Omtryckt
Skogsbyggare enligt 57 § 1 mom taxeringskungörelsen	3548	1	Omtryckt
Förteckning över skattskyldiga som skall sambeskattas med make (el med make likställd person) i annat taxeringsdistrikt, men beträffande vilka fullständiga uppgifter inte föreläggat för tillämpning av bestämmelserna angående sambeskattning	3549	1	Omtryckt
Förteckning enligt förordningen (1954:40) om särskild investeringsfond för avyttrat fartyg	3550	2*	–
Aktiebolagskort (utskiftningsskatt)	3552	1	Omtryckt
Namnlista för aktiebolag vars aktier värderats hos länsstyrelsen	3553	1	Omtryckt
Uppgift för aktievärdering	3554	2	Omtryckt
Uppskovsbyggare enligt 57 § 1 mom taxeringskungörelsen	3556	1	Nytryck har ej skett
Förfrågan om preliminär A-skatt	3557	1	Omtryckt
Underrättelse om avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga	3558	2	Omtryckt
Underrättelse om påföring av förseningsavgift/skattetillägg	3559a–d	3	–
Jordregisterutdrag för särskild fastighetstaxering	3560	1	Nytryck har ej skett
Ansökan om anstånd med avlämnande av självdeklaration. Ansökan och beslut	3561	3	Stamsats
Skönstaxering av inkomst och förmögenhet (ADB)	3562	2	Omtryckt Jfr RSV 3532
Förfrågan hos kronofogdemyndigheten	3563	1	–
Uppgift om fordonsinnehav	3564	1	Nytt formulär
Blankettförteckning 1974	3699	3	–

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av aktie i Sponsor Aktiebolag till Beijerinvest Aktiebolag (apportemission)

**RSV Dt
1974:20**

Tryckt den
25 mars 1974

I oktober 1973 erbjöd styrelsen för Beijerinvest. – i enlighet med styrelsebeslut den 23 augusti 1973 – aktieägarna i Sponsor att överlåta sina aktier i Sponsor till Beijerinvest på följande villkor:

För varje A-aktie eller B-aktie i Sponsor erhöles en nytecknad aktie av Serie B i Beijerinvest. De nya B-aktierna i Beijerinvest medförde rätt till utdelning fr o m för verksamhetsåret 1973.

Erbjudandet offentliggjordes den 24 augusti 1973. Den 12 november 1973 utgick den tid inom vilken aktieägarna i Sponsor hade att begagna sig av erbjudandet.

För affärens genomförande uppställdes såsom villkor

dels att bolagsstämman i Beijerinvest godkände för affärens genomförande erforderlig kapitalökning i Beijerinvest

dels ock att erbjudandet accepterades i sådan utsträckning att Beijerinvest blev ägare till mer än 90 % av samtliga aktier i Sponsor – dock att Beijerinvest ägde rätt att fullfölja förvärvet även vid mindre anslutning.

Vid anmälningstidens utgång den 12 november 1973 hade erbjudandet accepterats av aktieägare representerande mer än 90 % av samtliga aktier i Sponsor.

Den 14 november 1973 sammanträdde styrelsen för Beijerinvest och beslöt – under förutsättning av bolagsstämmans godkännande jämlikt 63 § aktiebolagslagen – att aktiekapitalet i Beijerinvest skulle ökas genom nyteckning av högst 193 488 B-aktier (9 674 400 kr) på bl a följande villkor:

De nya B-aktierna, som envar lyder på nominellt 50 kr, skulle ges ut till en emissionskurs av 60 kr per aktie. Rätt att teckna samtliga nya aktier tillkom endast aktieägare i Sponsor på så sätt att för en aktie i detta bolag fick tecknas en ny B-aktie i Beijerinvest. Betalningen för de tecknade aktierna skulle ske med de för teckningen utnyttjade aktierna i Sponsor, vilka aktier överlätna in blanco jämte övriga handlingar skulle överlämnas vid teckningen. Teckningsrätten skulle utnyttjas tidigast två veckor efter den dag då beslut om kapitalökningen kungjorts i tidningarna jämlikt 54 § aktiebolagslagen och senast den 28 december 1973. De nya aktierna i Beijerinvest medförde rätt till andel i bolagets vinst fr o m för räkenskapsåret 1973.

RSV Dt 1974:20

Den 11 december 1973 sammanträdde aktieägarna i Beijerinvest till extra bolagsstämma och beslöt godkänna styrelsens beslut den 14 november 1973 om ökning av aktiekapitalet i Beijerinvest i enlighet med villkoren för erbjudandet.

I framställning till riksskatteverket (RSV) har advokaten R Jörgensen såsom företrädare för Beijerinvest hemställt, att RSV till främjande av en riktig och enhetlig taxering ville meddela taxeringsmyndigheterna anvisningar om tillämpningen av reglerna om realisationsvinstbeskattning beträffande följande tre frågor.

1. Vilken dag skall de aktier i Sponsor, vilka Beijerinvest förvärvat såsom apportegendom, anses ha blivit överlåtna resp vilken dag skall de nytecknade B-aktierna i Beijerinvest anses ha blivit förvärvade av aktietecknarna?

2. Till vilket pris skall de under punkt 1 angivna aktierna i Sponsor anses ha blivit överlåtna?

3. Vad skall aktietecknarnas anskaffningskostnad för de nytecknade B-aktierna i Beijerinvest anses utgöra?

RSV – som i ärendet inhämtat yttranden från allmänna ombudet för mellankommunala mål samt skattecheferna i Stockholms resp Göteborgs och Bohus län – har beslutat att *såsom anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande.

1. Avyttrings- och förvärvsdag

Aktieteckningen har skett under förutsättning att bolagsstämma i Beijerinvest beslutat för affärens genomförande erforderlig ökning av aktiekapitalet. Något för Beijerinvest bindande ställningstagande till frågan om aktieteckningen har sålunda inte skett förrän i och med att sådant godkännande lämnats på extra bolagsstämma den 11 december 1973. På grund härav bör de aktier i Sponsor, vilka Beijerinvest i enlighet med erbjudandet förvärvat såsom apportegendom, anses avyttrade av aktietecknarna den 11 december 1973.

De nytecknade B-aktierna i Beijerinvest bör anses ha av aktietecknarna förvärvats samma dag.

2. Avyttringspris för en aktie i Sponsor

Avyttringen bör i fråga om varje aktie i Sponsor anses ha skett till ett pris, som motsvarar värdet den 11 december 1973 av en aktie i Beijerinvest. Den 11 december 1973 utgjorde den lägsta betalkursen på Svenska Fondhandlareföreningens kurslista för en aktie i Beijerinvest 205 kr. I enlighet härmed bör varje aktie i Sponsor anses ha avyttrats till ett pris av 205 kr.

3. Anskaffningskostnad för en nyemitterad B-aktie i Beijerinvest

Aktietecknarnas anskaffningskostnad för de nytecknade B-aktierna i Beijerinvest bör för varje aktie anses motsvara värdet av det för aktierna

lämnade vederlaget — en aktie i Sponsor. Den 11 december 1973 utgjorde köpkursen på Svenska Fondhandlareföreningens kurslista för en aktie i Sponsor 200 kr. Betalkurs noterades inte denna dag. På grund härav bör varje B-aktie i Beijerinvest anses förvärvad till ett pris av 200 kr.

RSV Dt 1974:20

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt — taxering

Realisationsvinstberäkning. Fråga om gemensam realisationsvinstberäkning skulle ske vid försäljning genom ett köpekontrakt av två särskilt för sig taxerade fastigheter. Tillika fråga om rätt till s k fast tillägg för bostadsbyggnad för det fall att efter försäljningen större delen av egendomen återköptes

**RSV Dt
1974:21**

Tryckt den
27 mars 1974

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes:

Undertecknad avser att till lantbruksnämnden försälja fast egendom och anhåller om förhandsbesked beträffande realisationsvinstbeskattningen.

Jag är ägare till fastigheterna X och Y i — — socken. Fastigheterna är ej samtaxerade, men har sambrukats sedan X förvärvades år 1935. Y är bebyggd med bostadshus och ekonomibyggnader. På X finns en mindre sommarstuga i dåligt skick.

Arealer: X 5 ha äng, 51 ha skog, Y 7 ha åker, 36 ha skog.

Båda fastigheterna skall säljas samtidigt, på samma kontrakt, till lantbruksnämnden för 195 000 kronor. Avsikten är sedan att jag skall återköpa större delen av fastigheten Y från lantbruksnämnden. Som frångår av bifogad på prov ifylld deklarationsblankett är det fasta avdraget för bostadshuset helt avgörande för om det blir realisationsvinst eller ej.

Jag vill ha förhandsbesked om den vinst som uppstår vid försäljningen av X får avräknas mot det fasta avdraget för bostadshuset på Y.

Hur blir det om fastigheterna istället är samtaxerade?

I påminnelser hemställde sökanden om svar även på följande frågor:

1. Hur blir det om återköpet sker vid en senare tidpunkt än försäljningen?
2. Hur blir det om, i stället för mig, min dotter återköper?

Den 9 februari 1972 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner att sökanden, såvitt visats, icke driver tomtrörelse, byggnadsrörelse eller handel med fastigheter. Sökandens tilltänkta försäljning av fastigheterna X och Y i — — kommun skall därför behandlas enligt reglerna för beskattning av realisationsvinst.

1

RSV Dt 1974:21

Beträffande beräkningen av realisationsvinst i anledning av försäljning i ett sammanhang av fastigheterna till lantbruksnämnden i — — — finner nämnden, att vardera fastigheten är särskilt för sig taxerad. På grund härav förklarar nämnden, att realisationsvinstberäkning i anledning av försäljningen skall ske för varje fastighet för sig. Vidare förklarar nämnden — enär avyttringen av fastigheten Y omfattar byggnad, som i huvudsak är avsedd att användas för bostadsändamål — att sökanden vid vinstberäkningen för denna fastighet får tillgodoföra sig skatt tillägg för bostadsbyggnad enligt bestämmelserna i punkt 2 femte stycket anvisningarna till 36 § kommunalskattelagen. Slutligen förklarar nämnden att vad nyss sagts skall gälla, oavsett om större delen av fastigheten Y senare återköps av sökanden eller köps av hans dotter.

I besvär hos regeringsrätten yrkade skattechefen den ändringen i förhandsbeskedet att realisationsvinstberäkning skulle förklaras ske gemensamt för båda fastigheterna. Skattechefen hemställde vidare att förhandsbeskedet skulle ändras så att, om sökanden själv återköpte större delen av Y, realisationsvinstberäkning skulle ske som om sökanden sålt endast X och den mindre delen av Y. För det fall sökandens dotter inträdde som återköpare skulle realisationsvinstberäkningen ske på samma sätt såvitt avsåg de delar som lantbruksnämnden förvärvade samt skulle den större delen av Y anses ha sålts av sökanden till dottern.

I dom den 27 juni 1973 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt. = Direkt skatt — taxering

Innehållsförteckning och sakregister 1973¹

Innehållsförteckning

1. Avdrag för utbyte av traktor vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt kontantprincipen.
2. Normalbelopp för kalenderåret 1973 för ökade levandskostnader vid tjänsteresa i enskild tjänst.
3. Avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa i enskild tjänst, såvitt avser tjänsteresor till utlandet.
4. Normalavdrag vid beskattning av ersättning för vård i enskilt hem vid omhändertagande enligt barnavårdslagen.
5. Normalavdrag för vårdgivare i kontrollerad familjevård.
6. Anstånd med avlämnande av självdeklaration år 1973.
7. Extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer m m.
8. Medlem i bostadsrättsförening skall erlägga grundavgift till föreningen genom att utfärda ett skuldebrev som löper med ränta. Fråga om medlemmen blir berättigad till avdrag för räntan och om räntan skall utgöra skattepliktig intäkt för föreningen.
9. Anvisningar rörande direktnedsättning av kupongskatt med intyg om hemvist i Norge och vissa andra länder.
10. Angående vissa för allmänheten avsedda deklarationsblanketter m m för 1973 års taxering.
11. Extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga för diabetiker.
12. Beskattningsfrågor i samband med utskiftning (avyttring av aktier till Götabanken) i Smålands Bank.
13. Angående vissa för taxeringsarbetet avsedda blanketter m m för 1973 års taxering.
14. Normalavdrag vid beskattning av ersättning för vård i enskilt hem av psykiskt utvecklingsstörda, rörelsehindrade och hörselskadade.
15. Handläggning av vissa uppgifter om sjömansskatt m m för taxeringsnämnd och lokal skattemyndighet.
16. Fråga om avdrag för underhållsbidrag till barn i Danmark vid jämkning enligt 12 § förordningen (1958:295) om sjömansskatt.
17. Handläggning av vissa uppgifter om sjömansskatt m m för taxeringsnämnd och lokal skattemyndighet.
18. Engångsersättning på grund av inskränkning i förfoganderätten till en fastighet. Fråga vid beräkning av realisationsvinst om hänsyn skall tas

¹ Angivna siffror avser den löpande nummerbeteckningen för resp meddelande; siffran 1 avser RSV Dt 1973:1 osv.

- till förbättringskostnader på sådan del av fastigheten, som inte berörs av inskränkningen. Tillika fråga om rätt till sk fast tillägg då inskränkningen inte omfattar bostadsbyggnad.
19. Anvisningar angående skattetillägg och förseningsavgift samt befrielse från och nedsättning av förseningsavgift vid 1973 års taxering.
 20. Genomsnittspris på djur och återanskaffningskostnad för inventarier vid övergång från kontantmässig till bokföringsmässig redovisning av inkomst av jordbruksfastighet m m.
 21. Angående vissa för taxeringsarbetet avsedda blanketter m m för 1973 års taxering.
 22. Omräkningstal vid realisationsvinstbeskattning av fastighet.
 23. Avisering om ändrad preliminärskattkod för sjöman.
 24. Fråga om avdragsrätt för koncernbidrag till aktiebolag vars aktier förvärvats under samma beskattningsår som bidraget utgives.
 25. Ersättning för att avstå att göra gällande äganderättsanspråk avseende fast egendom.
 26. Kostnad för psykoanalys.
 27. Avdrag för kostnad för resor med bil mellan bostad och arbetsplats.
 28. Beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av aktier i Facit Aktiebolag till Aktiebolaget Electrolux (apportemission).
 29. Överenskommelse mellan RSV och Norska Finans- och tulldepartementet om fritagande av viss utdelning från källskatt.
 30. Överenskommelse mellan RSV samt danska Skattedepartementet respektive norska Finans- och tulldepartementet rörande beskattning av underhållsbidrag från utgivare i Sverige till barn i Danmark respektive Norge.
 31. Värdering av förmån av fri bil vid inkomst av tjänst.
 32. Avdrag för representation och liknande ändamål.
 33. Anvisningar för 1974 års särskilda fastighetstaxering.
 34. Anvisningar angående beräkning av värdet av förmån av subventionerad lunch avseende kalenderåret 1974.
 35. Beskattning av vissa naturaförmåner.
 36. Angående skatteplikt för visst bidrag vid arbetslöshet.
 37. Anvisningar om redovisning av kupongskatt.

Sakregister

Aktier:

beskattningsfrågor i samband med utskiftning (avyttring av — till Götabanken) i Smålands bank	12
beskattningsfrågor i samband med överlåtelse av — i Facit Aktiebolag till Aktiebolaget Electrolux (apportemission)	28

Anstånd:

— med avlämnande av självdeklaration år 1973	6
--	---

Arbetslöshet:

angående skatteplikt för visst bidrag vid —	36
---	----

Bil:	
värdering av förmån av fri – vid inkomst av tjänst	31
avdrag för kostnad för resor med – mellan bostad och arbetsplats	27
Blanketter:	
angående vissa för taxeringsarbetet avsedda – m m för 1973 års taxering	13, 21
Danmark:	
överenskommelse mellan RSV samt danska Skattedepartementet respektive norska Finans- och tulldepartementet rörande beskattning av underhållsbidrag från utgivare i Sverige till barn i – respektive Norge	30
fråga om underhållsbidrag till barn i – vid jämkning enligt 12 § förordningen (1958:295) om sjömansskatt	16
Deklarationsblanketter:	
angående vissa för allmänheten avsedda – m m för 1973 års taxering	10
Diabetiker:	
extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga för –	11
Djur:	
genomsnittspris på – och återanskaffningskostnad för inventarier vid övergång från kontantmässig till bokföringsmässig redovisning av inkomst av jordbruksfastighet m m	20
Enskilt hem:	
normalavdrag vid beskattning av ersättning för vård i – vid omhändertagande enligt barnavårdslagen	4
normalavdrag vid beskattning av ersättning för vård i – av psykiskt utvecklingsstörda, rörelsehindrade och hörselskadade . . .	14
Extra avdrag:	
– för väsentligen nedsatt skatteförmåga för diabetiker	11
– för väsentligen nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer m m	7
Fastighet:	
omräkningstal vid realisationsvinstbeskattning av –	22
Fastighetstaxering:	
anvisningar för 1974 års särskilda –	33
Folkpensionär:	
extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga för – m m . .	7
Förmån:	
värdering av – av fri bil vid inkomst av tjänst	31
anvisningar angående beräkning av värdet av – av subventionerad lunch avseende kalenderåret 1974	34

Förseningsavgift:	
anvisningar angående skattetillägg och — samt befrielse från och nedsättning av — vid 1973 års taxering	19
Inventarier:	
genomsnittspris på djur och återanskaffningskostnad för — vid övergång från kontantmässig till bokföringsmässig redovisning av inkomst av jordbruksfastighet m m	20
Jordbruksfastighet:	
avdrag för utbyte av traktor vid beräkning av inkomst av — enligt kontantprincipen	1
genomsnittspris på djur och återanskaffningskostnad för inventarier vid övergång från kontantmässig till bokföringsmässig redovisning av inkomst av — m m	20
Koncernbidrag:	
fråga om avdragsrätt för — till aktiebolag vars aktier förvärvats under samma beskattningsår som bidraget utgives	24
Kontrollerad familjevård:	
normalavdrag för vårdgivare i —	5
Kupongskatt:	
anvisningar om redovisning av —	37
anvisningar rörande direktnedsättning av — med intyg om hemvist i Norge och vissa andra länder	9
Källskatt:	
överenskommelse mellan RSV och norska Finans- och tulldepartementet om fritagande av viss utdelning från —	29
Levnadskostnader:	
avdrag för ökade — vid tjänsteresa i enskild tjänst, såvitt avser tjänsteresor till utlandet	3
normalbelopp för kalenderåret 1973 för ökade — vid tjänsteresa i enskild tjänst	2
Naturaförmåner:	
beskattning av vissa —	35
Norge:	
anvisningar rörande direktnedsättning av kupongskatt med intyg om hemvist i — och vissa andra länder	9
överenskommelse mellan RSV samt danska Skattedepartementet respektive norska Finans- och tulldepartementet rörande beskattning av underhållsbidrag från utgivare i Sverige till barn i Danmark respektive —	30
Normalavdrag:	
— vid beskattning av ersättning för vård i enskilt hem vid omhändertagande enligt barnavårdslagen	4
— för vårdgivare i kontrollerad familjevård	5
— vid beskattning av ersättning för vård i enskilt hem av psykiskt utvecklingsstörda, rörelsehindrade och hörselskadade	14

Normalbelopp:	
– för kalenderåret 1973 för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa i enskild tjänst	2
Omräkningstal:	
– vid realisationsvinstbeskattning av fastighet	22
Psykoanalys:	
kostnad för –	26
Realisationsvinst:	
engångsersättning på grund av inskränkning i förfoganderätten till en fastighet. Fråga vid beräkning av – om hänsyn skall tas till förbättringskostnader på sådan del av fastigheten, som inte berörs av inskränkningen. Tillika fråga om rätt till sk fast tillägg då inskränkningen inte omfattar bostadsbyggnad	18
omräkningstal vid – beskattning av fastighet	22
Representation:	
avdrag för – och liknande ändamål	32
Resor:	
avdrag för kostnad för – med bil mellan bostad och arbetsplats	27
Ränta:	
medlem i bostadsrättsförening skall erlägga grundavgift till föreningen genom att utfärda ett skuldebrev som löper med –. Fråga om medlemmen blir berättigad till avdrag för räntan och om räntan skall utgöra skattepliktig intäkt för föreningen	8
Självdeklaration:	
anstånd med avlämnande av – år 1973	6
Sjöman:	
avisering om ändrad preliminärskattkod för –	23
Sjömansskatt:	
handläggning av vissa uppgifter om – m m för taxeringsnämnd och lokal skattemyndighet	15, 17
fråga om underhållsbidrag till barn i Danmark vid jämkning enligt 12 § förordningen (1958:295) om –	16
Skattetillegg:	
anvisningar angående – och förseningsavgift samt befrielse från och nedsättning av förseningsavgift vid 1973 års taxering	19
Subventionerad lunch:	
anvisningar angående beräkning av värdet av förmån av – avseende kalenderåret 1974	34
Tjänsteresa:	
avdrag för ökade levnadskostnader vid – i enskild tjänst, såvitt avser tjänsteresor till utlandet	3
normalbelopp för kalenderåret 1973 för ökade levnadskostnader vid – i enskild tjänst	2

Traktor:	
avdrag för utbyte av – vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet enligt kontantprincipen	1
Underhållsbidrag:	
fråga om avdrag för – till barn i Danmark vid jämkning enligt 12 § förordningen (1958:295) om sjömansskatt	16
överenskommelse mellan RSV samt danska Skattedepartementet respektive norska Finans- och tulldepartementet rörande beskattning av – från utgivare i Sverige till barn i Danmark respektive Norge	30
Utlandet:	
avdrag för ökade levnadskostnader vid tjänsteresa i enskild tjänst, såvitt avser tjänsteresor till –	3
Vård:	
normalavdrag vid beskattning av ersättning för – i enskilt hem vid omhändertagande enligt barnavårdslagen	4
normalavdrag för – givare i kontrollerad familjevård	5
normalavdrag vid beskattning av ersättning för – i enskilt hem av psykiskt utvecklingsstörda, rörelsehindrade och hörselskadade . . .	14
Äganderättsanspråk:	
ersättning för att avstå att göra gällande – avseende fast egendom	25

I Skattenytts separata utgåva av RSV: meddelanden serie Dt ingår följande Dt nummer i respektive häften serie I

RSV Dt nr 1-7	häfte 1
” ” nr 8-14	” 2
” ” nr 15-17	” 3
” ” nr 18-	” 4
” ” nr 19-20	” 5
” ” nr 21	” 6
” ” nr 22-28	” 7
” ” nr 29-32	” 8
” ” nr 33-37	” 9

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdesskatt Nr 3 1974 – Årg. 4

Skattskyldighet enligt förordningen (1968:430) om mervärdesskatt (MF) för vissa utländska företagare

den 8 januari 1974

RSV Im
1974:4

Tryckt den
14 mars 1974

RSV meddelar följande anvisningar.

Författningstext

Anvisningarna till 2 § fjärde och femte stycket

Utländsk företagare anses bedriva yrkesmässig verksamhet här i landet även när han omsätter varor som han lagt i lager eller förvärvat inom eller infört till landet för leverans efter montering, installation eller annan tjänst eller inom landet tillhandahåller byggnadsentreprenad eller annan tjänst.

Föreligger skattskyldighet för utländsk företagare, som icke är bosatt eller icke stadigvarande vistas här i landet eller, om fråga är om juridisk person, icke har fast driftställe här i landet, skall företagaren företrädas av en av länsstyrelsen godkänd representant. Sådan representant skall enligt fullmakt av den utländske företagaren som ombud för företagaren svara för redovisningen av skatt för den verksamhet som skattskyldigheten omfattar och i övrigt företräda den utländske företagaren i frågor som gäller skatt enligt denna förordning. Länsstyrelsen kan kräva, att säkerhet skall ställas för skattens betalning. Underlag för kontroll av skatteredovisningen skall finnas tillgänglig hos representanten.

RSV

Bestämmelserna har tagits in i MF genom SFS 1973:928. De trädde i kraft den 1 januari 1974. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om tillhandahållanden som skett före årsskiftet 1973/74.

MF innehöll i sin tidigare lydelse inga särskilda bestämmelser om skattskyldighet för utländsk företagare. I åtskilliga fall har utländska företagare arbetat på den svenska marknaden utan att MF:s bestämmelser om yrkesmässig verksamhet ansetts tillämpliga. Skattskyldighet har därför i regel inte ansetts föreligga för sådana företagare. Vissa kumulativa skatteeffekter har inte kunnat undvikas om utländsk företagare som ej varit skattskyldig haft skattskyldiga svenska uppdragsgivare

och anlitat svenska underleverantörer eller -entreprenörer. Genom den vidgade skattskyldigheten för här avsedda utländska företagare undanröjs dessa effekter samtidigt som de mervärden utländsk företagare skapar inom landet beskattas fullt ut på i princip samma villkor som gäller för inhemska företagare.

Registrering

Utländsk företagare som blir skattskyldig genom de nya bestämmelserna har ofta lös anknytning till Sverige. Den här i landet bedrivna verksamheten administreras vanligen från hemlandet där också den räkenskapsmässiga redovisningen sker. På grund härav har särskilda bestämmelser tagits in i MF om att utländsk företagare skall företrädas av befullmäktigad representant som länsstyrelsen kan godkänna.

Registrering av utländsk företagare skall göras i det län där representantens verksamhet anses bedriven, dvs i första hand där styrelsen för dennes verksamhet har sitt säte. Har säte ej bestämts eller om styrelse inte finns skall registreringen ske där representanten har fast driftställe. Saknas fast driftställe skall registrering ske i det län där representanten är bosatt.

Representant för utländsk företagare

Som representant för utländsk företagare bör godtas endast person som är stadigvarande bosatt inom landet eller i fråga om juridisk person den som har styrelse eller fast driftställe i Sverige.

Representanten skall enligt fullmakt från den utländske företagaren som ombud för denne svara för redovisningen av skatt. Representanten skall därför upprätta deklaration för mervärdeskatt för den utländske företagarens räkning. Han skall vidare i sin egenskap av ombud egenhändigt underteckna deklarationen.

På grund av den deklarationsskyldighet som ålagts representanten för utländsk företagare genom bestämmelserna i femte stycket av anvisningarna till 2 § följer att vad som i 24 § MF uttalas om deklarationsskyldig är tillämpligt på representanten. Bestämmelserna har följande lydelse.

24 §

Deklarationsskyldig skall i skäligen omfattning genom räkenskaper, anteckningar eller på annat lämpligt sätt sörja för att underlag finns för fullgörande av deklarationsskyldigheten, för kontroll av deklaration och för fastställelse av skatt.

Underlaget skall bevaras under sex år efter utgången av det kalenderår som underlaget avser.

Om skyldighet i vissa fall att föra räkenskaper gäller särskilda bestämmelser.

Det underlag som avses i 24 §, exempelvis kontrakt, kontoutdrag, räkning, kvitto eller annan verifikation utgör i regel i original erforderlig

räkenskapsdokumentation hos den utländske företagaren. Hos representanten bör därför i allmänhet genomskrifts- eller fotokopior eller bestyrkta avskrifter kunna godtas.

Redovisningsmetod

MF innehåller inga särskilda bestämmelser om tillämplig redovisningsmetod för utländsk företagare. Det kan ifrågasättas om inte praktiska fördelar ofta kan uppnås om utländsk företagare i ansökan väljer faktureringsmetoden.

Detta gäller framförallt vid tillfällig verksamhet i Sverige och om företagaren lämnar långfristiga kundkrediter. Tillämpar företagaren kontantmetoden måste en fortlöpande skatteredovisning ske ända till dess slutbetalning mottagits eller kundfordringen dessförinnan diskonteras eller överlåts. Det bör dock beaktas, att en svensk beställares val av kontantmetoden kan göra det olämpligt för parterna att vid långfristig kreditgivning välja faktureringsmetoden.

Säkerhet för skattens betalning

Enligt MF kan länsstyrelsen kräva att utländsk företagare skall ställa säkerhet för skattens betalning. Som framgår av förarbetena tar bestämmelsen främst sikte på sådana fall där utländsk företagare kan förväntas erhålla återbetalning av ingående skatt med betydande belopp innan skattskyldigheten inträder för utförd leverans. Givetvis är också rätt inbetalning av fakturerad utgående skatt av väsentlig betydelse.

Betalningsskyldighet för skatt som utländsk företagare har att erlagga åvilar företagaren och inte hans representant. Det är därför företagarens solvens och vederhäftighet som skall avgöra om säkerhet skall krävas. Enligt RSVs uppfattning bör krav på säkerhet inte ställas då fråga är om en för länsstyrelsen känd företagare som kan antas vara solvent.

Om utländsk företagare genom referens exempelvis från svensk bank kan styrka sin ekonomiska vederhäftighet bör inte heller ställas krav på särskild säkerhet. Det bör beaktas att ställandet av säkerhet ofta är förenat med inte oväsentliga kostnader.

Om utländsk företagare, som är okänd för länsstyrelsen, inte kan lämna godtagbar referens måste dock säkerhet krävas om fråga inte är om mindre skattebelopp. Säkerhet kan lämnas exempelvis i form av bankgaranti eller borgen från vederhäftig person. Därvid bör beaktas att svensk person inte kan teckna borgen för utländsk person utan riksbankens medgivande.

Förbindelse från svensk uppdragsgivare att för utländsk uppdragstagares räkning till länsstyrelsen inbetala debiterad skatt kan helt eller delvis ersätta säkerhet.

Den begärda säkerhetens storlek behöver inte alltid motsvara den under viss tid förutsedda återbetalningen av överskjutande ingående skatt eller den totala utgående skatten. Säkerheten kan anpassas efter vad som med hänsyn till omständigheterna får anses som skäligt. Avser verksamheten försäljning från eget lager i Sverige, kan den för lagret avlyfta

skatten vara ett riktvärde.

Säkerhet bör kunna nedsättas eller efterges, sedan det utländska företaget gjort sig mera känt för länsstyrelsen.

Vid årsskiftet 1973/74 pågående arbeten och leveranser

Enligt ikraftträdandebestämmelserna inträder skattskyldighet enligt de nya bestämmelserna för tillhandahållanden som görs efter årsskiftet. Detta innebär att utländsk företagare som hade en avtalad leverans under arbete inom landet den 31 december 1973 i förekommande fall blir skattskyldig för allt vad som tillhandahålls efter denna tidpunkt. Detta gäller även om verksamheten inte har ansetts skola medföra skattskyldighet enligt de äldre bestämmelserna. Förhållandet kan föranleda tillämpningssvårigheter och kan ge upphov till dubbelbeskattnings effekter.

Dessa komplikationer bör kunna undvikas genom att utländsk företagare får anses vara skattskyldig för hela den tid under vilken inom landet uppdragets en efter årsskiftet 1973/74 fullgjord leverans, för vilken skattskyldighet inträder. Utländsk företagare som nyregistreras som skattskyldig efter årsskiftet bör kunna tillerkännas avdrag för skatt som utgått vid förvärv eller införsel han gjort före årsskiftet och som är direkt hänförliga till eller ingår i en senare leverans.

Har svensk beställare erlagt mervärdeskatt i samband med införsel av vara, och fullgörs leveransen först efter årsskiftet 1973/74 av en tidigare ej skattskyldig utländsk uppdragstagare fritas inte den utländske uppdragstagaren från skattskyldighet för hela leveransen. För att undanröja den dubbelbeskattnings, som härigenom kan uppkomma för icke skattskyldig svensk beställare, får skatten på införseln anses som ett utlägg för uppdragstagarens räkning och avräknas vid betalning av skatt som denna har att påföra beställaren, om parterna kommer överens därom. Avräkningen skall då styrkas genom vederbörligen vidimerad tullsedel eller speditörsräkning, varav framgår att skatten gäller införsel för leveransen.

Har skatt under motsvarande omständigheter erlagts av en skattskyldig beställare, har denne ägt rätt att tillgodoräkna sig skatten som avdragsgill ingående skatt. Den förnyade beskattning av i leveransen ingående varor, som sker efter fullgjord leverans, medför därför ingen verklig dubbelbeskattnings effekt. Då den erlagda införselskatten emellertid är hänförlig till den utländske uppdragstagarens verksamhet i Sverige, bör, om denne medger det, avräkning få göras i samma ordning som om den svenske beställaren ej varit skattskyldig. Denne skall då i sin redovisning för mervärdeskatt minska den avdragsgilla ingående skatten med det avräknade beloppet.

Exempel

Utländska företaget U har under år 1973 träffat avtal om leverans och montering av en maskinanläggning hos svenska AB S. Kontraktssumma 1 500 000 kr exkl mervärdeskatt.

4

U har inte ansetts skattskyldigt till mervärdeskatt under år 1973.

1973-10-01 förs maskindelar in till Sverige. Delarna antas ha ett ciffvärde av 1 000 000 kr exklusive skatt. Skatt tas ut av tullmyndigheten med 176 500 kr och erläggs av AB S.

AB S tillgodoför sig avdrag för beloppet, 176 500 kr, vid skatteredovisning 1973-12-05.

U upphandlar varor och tjänster från svenska underentreprenörer för 200 000 kr jämte mervärdeskatt 35 300 kr enligt faktura 1973-12-15.

1974-02-01 avlämnas den färdigmonterade maskinen till AB S. U fakturerar leveransen. Fakturan får följande utseende:

Maskin enligt leveranskontrakt	1 500 000 kr
Mervärdeskatt 17,65 %	<u>264 750 kr</u>
	1 764 750 kr

Företaget U:s skatteredovisning 1973-04-05 får om anvisad avräkningsmetod tillämpas följande utseende:

Utgående skatt	264 750 kr
Ingående skatt (176 500 + 35 300)	<u>211 800 kr</u>
	52 950 kr

AB S får med här anvisad teknik vid sin skatteredovisning som ingående skatt dra av skatt som upptagits i leverantörens faktura med minskning för det belopp som tidigare avdragits som införselskatt, dvs (264 750 – 176 500 =) 88 250 kr.

Om parterna inte vill begagna sig av den här anvisade avräkningstekniken, får U:s skatteredovisning 1973-04-05 följande utseende

Utgående skatt	264 750 kr
Ingående skatt	<u>35 300 kr</u>
Skatt att betala	229 450 kr

AB S är då givetvis berättigat att vid sin skatteredovisning som ingående skatt dra av hela den på leverantörsfakturan upptagna skatten utan någon minskning för tidigare avdragen införselskatt.

Före årsskiftet 1973/74 fullgjorda leveranser

Alla varor som avlämnats före årsskiftet på sådana villkor att faran för godset övergått på köparen får anses tillhandahållna före angivna tidpunkt. Skattskyldighet till mervärdeskatt inträder därför inte för den utländske leverantören.

Av utländsk uppdragstagare utförda byggnads- eller anläggningsentreprenader som slutbesiktigats före årsskiftet skall också anses tillhandahållna före nämnda tidpunkt. Detta gäller även om fakturering sker vid senare tillfälle. Motsvarande bör gälla andra tjänstestationer som utländsk företagare utfört för svensk uppdragsgivare.

Försäljning från lager i Sverige

Utländsk företagare har tidigare inte obetingat ansetts skattskyldig för försäljning från eget lager i Sverige. Skatt som utgått vid införsel av varor

till sådant lager har därför inte alltid kunnat lyftas av. Fr o m den 1 januari 1974 föreligger skattskyldighet för utländsk företagare som omsätter varor, som han lagt i lager i Sverige. Avdragsrätt för skatt som utgått vid förvärv eller införsel av vara bör föreligga enligt MFs allmänna grunder om omsättningen av varan medför skattskyldighet.

Har utländsk företagare, som säljer varor från eget lager i Sverige, inte ansetts skattskyldig enligt äldre bestämmelser, bör han i efterhand kunna tillerkännas avdrag för skatt som utgått vid förvärv eller införsel av varor som enligt verkställd inventering fanns i lager den 31 december 1973. Som förutsättning härför bör gälla att avdraget kan styrkas med inköpsfaktura, speditörsräkning eller tullsedel.

Avdrag för skatt som erlagts för utländsk leverantörs räkning vid införsel av vara

Författningstext

Anvisningarna till 17 § fjärde stycket

Kan det styrkas att vid leverans av vara till skattskyldig här i landet skatt erlagts för utländsk ej skattskyldig leverantörs räkning vid varans införsel, föreligger avdragsrätt för köparen med belopp motsvarande den av tullmyndigheten uttagna skatten, om avdragsrätt förelegat om köparen själv erlagt skatten.

Det bör beaktas att rätt till avdrag för skatt som erlagts i samband med införsel för utländsk leverantörs räkning föreligger endast i de fall den utländske leverantören inte är skattskyldig. Bestämmelsen har kommit till i avsikt att i förekommande fall tvinga fram registrering av utländsk företagare som inom landet bedriver verksamhet som medför skattskyldighet. Inhemsk beställare är därför inte berättigad till avdrag för skatt han i samband med införsel efter den 31 december 1973 erlagt för utländsk leverantörs räkning om skattskyldighet föreligger för den utländske leverantören.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrätsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

The liability of certain foreign entrepreneurs pursuant to Ordinance of Value – Added Tax

January 8, 1974

RSV Im
1974:5

Tryckt den
14 mars 1974

The National Tax Board announces the following directives.

Law text

Directives concerning Section 2, paragraphs 4 and 5

A foreign entrepreneur is regarded as carrying on commercial operations in Sweden also when he is marketing goods which he has put into stock or acquired within or shipped into the country for delivery after assembly, installation or any other service, or provides building contracting services or other services within Sweden. If a foreign entrepreneur is liable to pay tax but is not domiciled or resident in Sweden or in the case of an artificial person has no fixed base of operations in Sweden, such entrepreneur is to be represented by a person approved by the County Administration. This representative shall, in accordance with the power of attorney issued to him by the entrepreneur, be responsible for tax statements for the operations involving tax liability and in other respects represent the foreign entrepreneur in questions concerning taxes pursuant to this Ordinance. The County Administration can require that security is furnished for the payment of taxes. The information necessary for checking tax statements is to be held accessible by the representative.

The National Tax Board

The provisions have been written into the Ordinance on Value-Added Tax through the Swedish Statute 1973:928. They entered into force on January 1, 1974. Older provisions still apply to goods and services supplied before January 1, 1974.

The earlier version of the Ordinance contained no special provisions on the tax liability of foreign entrepreneurs. In many cases foreign entrepreneurs have operated on the Swedish market and the provisions of the Ordinance have not been regarded as applicable. Therefore, such entrepreneurs have, as a rule, been considered exempt from the liability to pay

tax. It has been impossible to avoid certain cumulative tax effects in cases where foreign entrepreneurs exempt from tax have had taxable Swedish principals and employed Swedish sub-contractors or sub-suppliers. Now that tax liability is applicable to the above-mentioned entrepreneurs these effects are eliminated, at the same time as the value-added created by foreign entrepreneurs within Sweden is fully taxed on the same terms, in principle, as those applying to domestic entrepreneurs.

Registration

Foreign entrepreneurs who become liable to pay tax through the new provisions often have a loose association with Sweden. Their operations in this country are usually administered from the homeland where their accounts are also kept. On account of this, special provisions have been included in the Ordinance requiring that a foreign entrepreneur shall be represented by an authorized person approved by the County Administration.

The registration of foreign entrepreneurs will be done in the county where the representative is considered to be operating, i. e. primarily in the locality where the board of directors has its headquarters. Should no decision have been made on where the board is to have its headquarters or if there is no board of directors, foreign entrepreneurs are to be registered in the locality where the representative has his operational base.

Should there be no such base of operations, the foreign entrepreneur is to be registered in the county where the representative is domiciled.

Representative of foreign entrepreneurs

Approval as a representative for a foreign entrepreneur should only be given to a person who is permanently resident in Sweden, or in the case of an artificial person, one that has a board of directors or fixed operational base in Sweden.

The representative shall, in accordance with the power of attorney issued to him by the foreign entrepreneur, be responsible for tax statements. Therefore, the representative shall make out value-added tax returns on behalf of the foreign entrepreneur. He is also required in his capacity of agent to sign the tax return himself.

On account of the fact that the representative of a foreign entrepreneur is obliged to make out tax returns pursuant to the provisions of paragraph 5 of the directives relating to Section 2, the provisions in Section 24 of the Ordinance on Value-Added Tax concerning the obligation to make tax returns apply to the representative. The provisions are as follows:

Section 24

Any person obliged to make tax returns shall to a reasonable extent, by means of accounts, entries or in any other appropri-

ate manner, ensure that basic information is available for fulfilling the obligation to make tax returns, for the checking of tax returns and for the assessment of tax.

Such basic information shall be preserved for six years subsequent to the end of the calendar year to which basic information refers.

Special provisions apply in certain cases as regards the obligation to keep accounts.

The originals of documents referred to in Section 24, e. g. contracts, statements of account, invoices, receipts or other types of verification, are as a rule required by the foreign entrepreneur for his own accounts. Generally speaking, therefore, the representative may present carbon copies, photostats or witnessed copies.

Accounting Methods

The Ordinance contains no special provisions concerning appropriate accounting methods in the case of foreign entrepreneurs. It is possible that there are practical advantages if in his application the foreign entrepreneur chooses the invoicing method.

This primarily applies to temporary operations in Sweden and if the foreign entrepreneur grants long-term credits to customers. If the entrepreneur employs the cash method, running accounts must be kept of taxes until such time as final payment has been received or the accounts receivable have prior to that time been discounted or transferred. It should be observed, however, that a Swedish customer's choice of the cash method may make it inappropriate for the parties to choose the invoicing method when long-term credits are granted.

Security for tax payments

Pursuant to the Ordinance on Value-Added Tax, the County Administration may require a foreign entrepreneur to furnish security for tax payments. It was made clear in documents produced when the legislation was in preparation that the provision is mainly concerned with cases where the foreign entrepreneur can be expected to receive considerable refunds of input tax prior to the time when a delivery becomes taxable on its completion. Of course, the correct payment of invoiced output tax is also of considerable importance.

Payments of tax levied on a foreign entrepreneur are the responsibility of the entrepreneur and not of his representative. Consequently, it is the solvency and reliability of the entrepreneur that determine whether security is demanded. In the view of the National Tax Board, no security should be required in the case of an entrepreneur who is known to the County Administration and whose solvency is considered to be satisfactory.

If a foreign entrepreneur can verify his solvency on the grounds of a reference from e. g. a Swedish bank, no special security should be

required. Consideration should be taken of the fact that furnishing security often involves no little costs.

If, however, a foreign entrepreneur, who is unknown to the county administration, is unable to present acceptable references, security must be demanded unless only minor amounts of tax are involved. Security can, for example, take the form of a bank guarantee or surety from a solvent person. It should be observed, however, that a Swedish citizen is not allowed to give surety for an alien without the permission of the Bank of Sweden.

An undertaking on the part of a Swedish principal to pay in debited tax on behalf of a foreign contractor to the County Administration can wholly or partly substitute security.

It is not always necessary that the amount of the required security should correspond to the refund of excess input tax foreseen for a certain period or the total output tax. Security may be fixed at an amount considered reasonable in the circumstances. If operations consist in selling from the entrepreneur's own stocks in Sweden the taxable value of stocks can constitute a norm.

It should be possible to reduce or remit security if the foreign firm has become better known to the County Administration.

Operations and deliveries in progress at turn of year 1973/74

According to enactment provisions tax liability under the new provisions is applicable to goods and services supplied after December 31, 1973. This means that a foreign entrepreneur who had a contracted delivery under way in Sweden on December 31, 1973 is liable to pay tax for all goods and services furnished after this date. This applies even if it has not been considered that operations would involve tax liability pursuant to the older provisions. This may lead to difficulties in applying the law and may give rise to double taxation.

It should be possible to avoid these complications if foreign entrepreneurs can be regarded as liable to pay tax for the entire period during which work has been done in Sweden on a taxable delivery completed after the turn of the year 1973/74. It should be possible to grant foreign entrepreneurs registered as taxable for the first time after December 31, 1973 deductions for tax paid on procurements or imports effected before January 1, 1974 and which are directly related to or included in a later delivery.

If a Swedish customer has paid value-added tax when a product has been imported, and the delivery is not completed until after January 1, 1974 by a foreign contractor not earlier taxable, the foreign contractor is not exempt from tax liability for the entire delivery. In order to eliminate the double taxation that may thus arise for a non-taxable Swedish customer, the tax on the import may be regarded as an outlay on behalf of the contractor and be deducted from tax the latter has to debit the customer, if the parties agree on this procedure. The deduction must then be certified by an appropriately attested bill of clearance or forwarder's invoice, indicating that tax applies to the import of the

delivery.

If tax has been paid by a taxable customer under corresponding circumstances, the latter has had the right to enter the tax as deductible input tax. Therefore, the renewed taxation of goods included in the delivery taking place after the completion of delivery does not in fact have the effect of double taxation. As the paid import tax is applicable to the operations of the foreign entrepreneur in Sweden, however, the deduction should, if the latter consents, be done according to the same procedure as if the Swedish customer was not taxable. The Swedish customer shall then in his statement of value-added tax reduce the deductible input tax by the deducted amount.

Example

In 1973, the foreign firm U has concluded a contract for the delivery and assembly of machinery at the Swedish firm S. Contracted price is Skr. 1 500 000 excluding value-added tax.

U has not been liable to pay value-added tax in 1973.

On October 1, 1973 the machinery components are brought into Sweden. The components are assumed to have c. i. f. value of Skr. 1 000 000 excluding tax. Tax amounting to Skr. 176 500 is levied by the Customs Authority and is paid by firm S.

Firm U credit their books with the amount Skr. 176 500 in their statement of tax December 5, 1973.

U buys goods and services from Swedish sub-contractors for Skr. 200 000 plus value-added tax Skr. 35 300 according to an invoice of 15th December 1973.

On February 1, 1974 the assembled machinery is handed over to the firm S. U invoices the delivery. The invoice is as follows:

Machinery according to delivery contract	Skr. 1 500 000
Value-added tax 17.65 %	264 750
	<hr/>
	Skr. 1 764 750

If the deduction methods above are used, the tax statement of the firm U on April 5 will be as follows:

Output tax	Skr. 264 750
Input tax (176 500 + 35 300)	211 800
	<hr/>
	Skr. 52 950

Using this technique for its tax statement the firm S. is allowed to deduct as input tax the tax entered in the supplier's invoice reduced by the amount previously deducted as import tax, i. e. (264 750–176 500=) 88 250.

Should the parties not wish to use this method of deduction, the firm

U's tax statement on April 5, 1973 will be as follows:

Output tax	Skr.	264 750
Input tax		35 300
Tax payable	Skr.	229 450

Firm S. is then, of course, entitled to deduct as input tax on its tax statement the whole of the tax specified on the supplier's invoice without any reduction for earlier deducted import tax.

Deliveries completed before the turn of the year 1973/74

All goods delivered before the turn of the year on terms according to which the buyer has taken over all risks for the goods are to be regarded as supplied before this date. The foreign supplier is therefore not liable to pay value-added tax.

Building or installation contracts undertaken by a foreign contractor and finally inspected before January 1, 1974 are also to be regarded as supplied before this date. This also applies if invoicing is done later. Corresponding terms also apply to other services carried out by a foreign entrepreneur for a Swedish customer.

Sales from stocks in Sweden

Previously, foreign entrepreneurs have not unconditionally been considered taxable for sales from their own stocks in Sweden. Consequently, it has not always been possible to deduct taxes payable on imports of goods to such stocks. As from January 1, 1974 foreign entrepreneurs selling goods taken from their stocks in Sweden are liable to pay tax. If the sales of the goods involves tax liability, the general principles of the Ordinance on Value-Added Tax imply the right to make deduction for tax paid on procurement or import of the goods.

If a foreign entrepreneur, who sells goods from his own stocks in Sweden, has not been regarded as taxable according to the older provisions, it should be possible subsequently to permit him to deduct for tax paid on procurement or import of goods, which according to an effected inventory were present in his stocks on December 31, 1973.

This deduction can be made provided it can be attested by a procurement invoice, forwarder's invoice or customs bill of clearance.

Deduction for tax paid on behalf of a foreign supplier on the import of goods

Law text

Directives concerning Section 17, paragraph 4

If it can be proved that when delivering a product to a taxable person in Sweden tax has been paid on behalf of a foreign non-taxable person on importation of the product, the buyer

has the right to make a deduction equivalent to the amount of tax levied by the customs authority, if the buyer would have had the right to make a deduction if he had himself paid the tax.

RSV Im 1974:5

It should be observed that the right to make a deduction for tax paid on behalf of a foreign entrepreneur in connection with importation is valid only in cases where the foreign entrepreneur is not taxable. This provision has been included for the purpose of, when necessary, ensuring the registration of foreign entrepreneurs carrying on business within Sweden which involves tax liability. A Swedish customer is, therefore, not entitled to make deductions for tax he has paid on behalf of a foreign supplier in connection with imports after December 31, 1973 if the foreign supplier is liable to pay tax.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdesskatt

Skattskyldighet enligt förordningen (1968:430) om mervärdesskatt (MF) för tjänster som vanligen tillhandahålls i skrivbyråverksamhet

den 15 januari 1974

RSV Im
1974:6

Tryckt den
14 mars 1974

RSV meddelar följande anvisningar.

Författningstext

10 §

Tjänst är skattepliktig om ej annat följer av 11 § när tjänsten avser

8) automatisk databehandling,

Intill den 1 januari 1974 hade punkten 8 av första stycket 10 § följande lydelse:

8) automatisk databehandling och skrivbyråverksamhet,

RSV

Den genom SFS 1973:928 vidtagna ändringen av 10 § MF trädde i kraft den 1 januari 1974. Äldre bestämmelser skall gälla för tillhandahållanden som skett före årsskiftet 1973/74.

Författningsändringen innebär att den tidigare gällande skatteplikten för skrivbyråverksamhet slopats. Åtskilliga av de tjänster, som normalt utförs av skrivbyråer, är dock fortfarande skattepliktiga på grund av andra bestämmelser i MF. Som exempel på sådana tjänster nämner mervärdesskatteutredningen (prop 1973:163, sid 142) stencilering, kopiering, prägling av adressplåtar, arkivfilmning, spridning av reklammeddelanden i vissa fall och falsning m m av t ex stenciler. Skatteplikt förelåg tidigare enligt utredningen på grund av då gällande bestämmelser om skatteplikt för skrivbyråverksamhet för utskrifter av olika slag, enklare översättningsarbeten, fakturering, maskinräkning m m. Bokföringsuppdrag ansågs däremot skattefria.

Mervärdesskatteutredningen föreslog införandet av skatteplikt för skrivtjänst och bokföring. Tillräckliga skäl för införandet av skatteplikt för dessa tjänster har dock inte ansetts föreligga.

Den kvarstående skatteplikten för automatisk databehandling kräver dock gränsdragning mellan vad som skattemässigt skall falla in under detta begrepp och vad som bör betecknas som skattefri skrivtjänst eller

bokföring. RSV har inte funnit skäl ändra den av dåvarande riksskatte-
nämnden meddelade anvisningen "Angående automatisk databehandling
(RSN II 1969:89). I anvisningen uttalas bl a följande:

Som exempel på enligt 10 § 8 MF skattepliktiga tjänster må
nämnas att ett dataföretag på uppdrag av beställaren med hjälp
av datamaskin framställer fakturor och räkenskapshandlingar
m m med användande av program som dataföretaget ställer till
förfogande och med ledning av räkenskapsmaterial som bestäl-
laren överlämnar, antingen i form av databärande hålkort eller
håltremsor eller liknande eller i form av databärande grund-
dokument med uppdrag för dataföretaget att före bearbetning
i datamaskin överföra i grunddokumenten förekommande data
till hålkort eller håltremsor eller liknande.

RSV anser att även om andra företag än dataföretag utför stansning av
hålkort, håltremsor, magnetband och liknande, direkt framställda för
efterföljande automatisk databehandling är de utförda bearbetningarna
att anse som skattepliktig tjänst.

I det följande lämnas exempel på, hur vissa i skrivbyråverksamhet
vanligen förekommande tjänster bör behandlas skattemässigt.

Skattepliktiga tjänster

Framställning av kopior med hjälp av foto- eller andra kopieringsappa-
rater, dupliceringsmaskiner eller andra reproducerande eller tryckande
maskiner.

Framställning på maskinell väg av stenciler eller andra tryckande eller
duplicerande matriser.

Framställning av adressplåtar o d.

Arkivfilmning.

Distribution av trycksaker eller utskrifter.

Skattefria tjänster

Under skattefriheten faller i princip alla uppdrag som kan betecknas som
skrivtjänst eller bokföring. På grund härav föreligger skattefrihet för

utskrifter på skrivmaskin efter manus eller diktamen på papper eller
stencil,

faktureringsmed hjälp av annan maskin än automatisk datamaskin,

bokföring oavsett vilka maskinella hjälpmedel som används,

om skrivbyrå i samband med utskrift, faktureringsmed eller bokföring
framställer genomskriftskopior av utförd utskrift bör av praktiska skäl
sådana kopior kunna tillhandahållas skattefritt.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Tillämpningen av förordningen (1968:430) om mervärdeskatt (MF) vid utgivning inom landet av periodiska medlemsblad och periodiska personaltidningar

**RSV Im
1974:7**

Tryckt den
14 mars 1974

den 8 januari 1974

RSV meddelar följande anvisningar.

Från och med den 1 januari 1974 gäller att periodiska medlemsblad och periodiska personaltidningar är undantagna från skatteplikt enligt 8 § 6 MF under följande förutsättningar

- när publikationen tillhandahålls utan vederlag
- när publikationen tillhandahålls utgivaren,
- när publikationen tillhandahålls medlem eller anställd, även om detta sker mot vederlag.

I samtliga fall gäller att publikationen skall vara periodisk dvs enligt utgivningsplan utkomma med normalt minst fyra nummer om året.

Med periodiskt medlemsblad förstås vid tillämpningen av MF periodisk publikation som utges av sammanslutning eller organisation och som i princip är avsedd för dess medlemmar, medlemmarnas anställda eller till medlemmarna direkt eller indirekt anslutna organisationer. Den omständigheten att sådan publikation utges av serviceorgan för sammanslutningen medför inte att publikation förlorar karaktären av medlemsblad. Det huvudsakliga syftet med publikationen skall vara att lämna information och meddelanden inom de områden sammanslutningen eller organisationen omfattar eller om det ändamål sammanslutningen eller organisationen har till föremål att främja.

Vad som förstås med periodisk personaltidning torde inte närmare behöva förklaras. Oftast framgår det av publikationen att den utgör personaltidning för visst företag.

Utgivare av sådan periodisk publikation, som här avses, har att på lämpligt sätt klarlägga för tryckeri som framställer publikationen att mervärdeskatt inte skall tas ut på leveransen från tryckeriet.

Utgivare av periodiskt medlemsblad eller periodisk personaltidning blir skattskyldig för omsättning av publikation till den del denna mot vederlag tillhandahålls annan än medlem eller anställd. Det är här fråga om försäljning till utomstående. Detta medför bl a att prenumerationsavgift från någon som inte är medlem eller anställd beskattas. Utgivaren måste därför i sitt underlag för skatteredovisningen göra uppdelning mellan skattefri och skattepliktig försäljning.

Redovisningsskyldighet föreligger inte för kalenderår under vilket den

RSV Im 1974:7

totala skattepliktiga omsättningen i verksamheten ej överstigit 10 000 kr eller, i fråga om kalenderår under vilket skattepliktig verksamhet påbörjats eller upphört, ett häremot svarande belopp för den tid verksamheten bedrivits. Föreligger tveksamhet om redovisningsskyldigheten bör efterfrågan ske hos länsstyrelsens enhet för mervärdeskatt.

Mervärdeskatt utgår inte på intäkter som härrör från annonser i periodiska medlemsblad eller periodiska personaltidningar. Detta gäller även för den del av upplagan som säljs till utomstående.

Erlagd prenumerationsavgift för periodiskt medlemsblad eller periodisk personaltidning bör i mervärdeskattelhänseenden likställas med kontant betalning för tillhandahållen vara.

Till följd därav bör skattskyldigheten inträda för skattskyldig, som tillämpar kontantmetoden då sådan avgift kommer den skattskyldige (utgivaren liksom i förekommande fall skattskyldigt ombud) tillhanda eller för skattskyldig, som redovisar mervärdeskatt enligt faktureringsmetoden (tidigare benämnd redovisning enligt bokföringsmässiga grunder), per den dag och redovisningsperiod dessförinnan då faktura eller motsvarande handling utfärdats och fordran bokförts.

Genom de nya bestämmelserna har skattefriheten upphävts för sådana medlemsblad och personaltidningar som inte uppfyller de nya kraven och som inte tillhandahållits före den 1 januari 1974.

Upplyningsvis kan nämnas att sådana periodiska publikationer fortfarande är undantagna från skatteplikt enligt MF om de väsentligen framstår som organ för sammanslutning med huvudsakligt syfte att verka för religiöst, nykterhetsfrämjande, politiskt, idrottsligt eller försvarsfrämjande ändamål eller att företräda vanföra eller arbetshindrade medlemmar.

Vidare kan nämnas att tidigare medgiven skattefrihet för program och kataloger upphört att gälla med utgången av 1973.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Tillämpningen av bestämmelserna i 8 § 13 förordningen om mervärdeskatt (MF) om undantag från skatteplikt för frimärken

den 15 januari 1974

RSV Im
1974:8

Tryckt den
14 mars 1974

Författningstext

8 §

Från skatteplikt undantages

13) frimärke, dock icke vid omsättning eller införsel i särskild för butiksförsäljning avsedd förpackning;

I skrivelse den 21 december 1973 till RSV har Sveriges Frimärkshandlarförbund i huvudsak anfört följande:

Begreppet "frimärke"

Av proposition 1973:163 framgår (sid 84 överst, sid 92 överst, sid 93 andra stycket), att undantaget för frimärken avses omfatta även s k förstadagskuvert och s k helsaker. Inom det senare begreppet faller dels exempelvis kortbrev, brevkort, militärbrev o d med påtryckta frankotecken, dels frankerade kort och kuvert. Härav bör naturligen följa, att även s k postklipp och brevklipp (försändelseurklipp med frimärken), vanligen sålda som s k kilovara, innefattas i begreppet frimärke.

Fråga 1). Till s k helsaker hör även kuvert och liknande som postalt behandlats före tillkomsten av egentliga frimärken och även senare, men på vilka andra märken än egentliga frimärken (poststämplar, påskrifter, sigill, fjädrar) bär vittne om den postala behandlingen. Denna s k förfilateli omsättes på samma sätt som andra helsaker och ofta tillsammans med frimärken. Den förekommer också i frimärkskataloger. Såväl handels- och redovisningstekniska, som filatelistiska skäl synes tala för att sådana postala markeringar jämföras med frimärken. Kan en sådan ordning godtagas?

Begreppet "särskild för butiksförsäljning avsedd förpackning"

Inskränkningen av undantaget för frimärke till att icke omfatta

frimärken i för butiksförsäljning avsedd förpackning är grundat på en avsikt att inte onödigtvis införa redovisnings- och kontrollsvårigheter vid frimärksförsäljning i butiker utanför fackhandeln, såsom varuhus, tobaks- eller pappersaffärer. Detta framgår klart av mervärdeskatteutredningens delbetänkande (Ds Fi 1973:3) sid 92, tredje stycket, t o m sid 93, andra stycket.

I sådan allmän handel som utredningen åsyftar förekommer huvudsakligen på förhand färdigställda förpackningar, som innehåller ett angivet antal olika frimärken från visst geografiskt område eller tillhörande en viss motivkrets. Billigast är naturligt nog märken från "Hela världen", och priset är högre, ju trängre område urvalet avser. Både ostämplade och stämplade märken kan förekomma, i det senare fallet "tvättade", dvs frigjorda från rester av de försändelser på vilka de suttit. Själva förpackningarna har oftast typiskt butiksvaremässigt utstyrelse i färgtryck och/eller genom en tilltalande uppläggning av de översta märkena under ett genomskinligt fönster. De torde normalt inköpas från grossistföretag i frimärksbranschen, huvudsakligen inom landet. Detta slags paket kan benämnas *antalspaket*, ehuru detta inte är någon vedertagen benämning.

Som den allmänna handeln vänder sig främst till mindre avancerade samlare, ungdom mest, förekommer inte antalspaket i högre prislägen. Fackhandeln däremot finner avsättning för antalspaket upp till 5–6 000 kronors värde (10 000 märken från hela världen). Bortsett från storleken är förpackningarna av samma typer.

I rätt obetydlig omfattning förekommer därutöver i allmän handel vad vi till skillnad från de föregående vill kalla *viktpaket*, innehållande 50, 100, 150, någon gång upp till 250 gram s k kilovara (post- och/eller brevklipp från visst geografiskt område). Priserna till konsument för sådana förpackningar ligger på ca 10–30 kronor.

Även i fackhandelsbutiker är försäljningen av viktpaket tämligen obetydlig och inte ens allmänt förekommande handelsvara. Detta är mera en postorderartikel, som främst saluförs av ett fåtal handlare utan öppen butik. Sådana förpackningar är normalt plastpåsar eller pappkartonger utan särskild utstyrelse; även lösviktsförsäljning förekommer. Typiska kvantiteter per förpackning är 1/2 eller 1 kilogram. Även större förpackningar förekommer.

En mer betydande roll spelar garantiförseglade paket av två slag, missionsförseglade och postförseglade (regeringsförseglade, magistratsförseglade).

Garantiförseglingen (ex v plombering) utvisar att innehållet inte har genomgått och sorterats på förhand. Missionsförseglade paket är sådana, som har färdigställts för välgörande ändamål av ideella organisationer eller liknande och som

innehåller brevklipp. Postförseglade paket har färdigställts av ett lands postverk och innehåller postklipp (från inbetalningskort, paketavier, postanvisningar o d), normalt med stort inslag av högvalörer. Särskilt i dessa fall innebär en bruten försegling en mycket stor värdeminskning på förpackningen.

Sådana garantiförseglade paket färdigställs inte för butiksförsäljning. Det svenska postverket utbjuder årligen omkring 7 000 enkilospaket i poster om tre genom skriftlig anbudsauktion, varvid ingen får köpa mer än en post. Priset för en sådan ligger nu mellan 250 och 300 kronor. Efter avdrag för mervärdeskatt och framställningskostnader går intäkterna av denna försäljning av "frimärksmakulatur" till postens personalvård.

Fråga 2). Vad skall förstås med "för butiksförsäljning avsedd förpackning"?

Frimärken i antalsbuntar

Ett inte ovan berört slag av massvara, som förekommer i fackhandeln, men ej utanför den, är frimärken av samma typ och valör i buntar, vanligen om 100 stycken. Den som köper sådana är ute för att bland dem söka märken med avvikande färgnyans, papperssort, vattenstämpling eller liknande eller med särskild avstämplig (tid eller ort). Sådana buntar torde enligt förbundets mening omfattas av undantaget, i den mån de ej förekommer i särskild för butiksförsäljning avsedd förpackning.

Fråga 3). Är denna tolkning riktig?

Årssatser av kurserande frimärken

Slutligen en fråga om en postal specialitet. Postverket tillhandahåller sk årssatser av de under varje kalenderår utgivna frimärkena, anordnade i för butiksförsäljning (på postanstalter och hos postens filateliavdelning) färdigställda förpackningar. Förpackningarna är åsatta enhetspris som motsvarar summan av de däri innehållna, kurserande frimärkenas nominalvärden.

Fråga 4). Är dessa förpackningar skattefria och, om så är fallet, gäller detta även vid senare omförsäljning till eventuellt högre pris?

Som svar på de framställda frågorna anför RSV följande.

Fråga 1

RSV anser att i den framställda frågan som förfilateli betecknade poststämplar, påskrifter och fjädrar som åsatts kuvert och liknande bör jämföras med frimärke, vilket enligt 8 § 13 är undantaget från skatteplikt.

Fråga 2

RSV anser att dessa som antalspaket, viktpaket, missionsförseglade och postförseglade paket betecknade förpackningar är att likställa med i 8 § 13 MF omfördärd särskild för butiksförsäljning avsedd förpackning. Frimärke i sådana förpackningar utgör i mervärdeskattelhänseende enligt RSVs uppfattning skattepliktig vara.

Vid sin bedömning av frågan har RSV särskilt beaktat att förpackningarna i samtliga fall iordningställda för försäljning till samlare. Det förhållandet att paketen i åtskilliga fall försäljs genom postorder kan inte förta dem karaktären av butikshandelsförpackning.

Fråga 3

RSV har inte något att erinra mot den av förbundet gjorda tolkningen att buntar av frimärken av samma typ och valör och med angivet antal inte är att jämställa med särskild för butiksförsäljning avsedd förpackning.

Fråga 4

Dessa förpackningar innehåller kurserande, individuellt klart bestämbara frimärken, som av postverket försäljs i förpackat skick till sitt nominella värde. Vid sådant förhållande anser RSV att förpackningarna inte kan anses utgöra sådan för butiksförsäljning avsedd förpackning, som avses i 8 § 13 MF. Sådana frimärken får därför anses vara undantagna från skatteplikt, när de försäljs i sin postala förpackning. Detta gäller även om förpackningarna vid omförsäljning i yrkesmässig frimärkeshandel försäljs till högre pris än ineliggande frimärkens nominella värde.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Behörighet för allmänna ombudet för mervärdeskatt att föra talan i ärende som rör befrielse från restavgift

den 19 december 1973

**RSV Im
1974:9**

Tryckt den
14 mars 1974

Enligt 47 § sista stycket förordningen (1968:430) om mervärdeskatt (MF) gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 58 § 2 mom uppbördsförordningen (UF) om befrielse från restavgift även beträffande restavgift för mervärdeskatt. Sedan fråga uppkommit vem som skall föra det allmännas talan i sådana ärenden får RSV anföra följande.

Ansökningar om befrielse från restavgift för mervärdeskatt handläggs inom enheten för mervärdeskatt. Det förekommer ofta att skattskyldig samtidigt ansökt om befrielse från förseningsavgift. Beslut med anledning av sådan ansökan meddelas i samma ordning som gäller för mervärdeskatt, alltså som preliminärt och, om den skattskyldige begär det, slutligt fastställelsebeslut. Härav följer också att det allmännas talan i dessa mål skall föras av allmänna ombudet för mervärdeskatt. RSV anser därför att det allmännas talan även i ärenden som rör befrielse från restavgift för mervärdeskatt av praktiska skäl bör föras av allmänna ombudet för mervärdeskatt.

I RSVs föreskrifter den 20 april 1972 i fråga om befrielse från skyldighet att erlægga restavgift m m (RSV Du 1972:8) punkt 5 sista stycket anges att beslut i fråga om befrielse från restavgift enligt 88 § uppbördsföreskriften skall delges allmänna ombudet. När det gäller beslut i fråga om befrielse från restavgift för mervärdeskatt bör motsvarande gälla allmänna ombudet för mervärdeskatt.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-104 30 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Fråga huruvida tjänst (reparation av lastbil åt utländsk företagare) kunde anses omsatt genom export

**RSV Im
1974:10**

Tryckt den
14 mars 1974

Ett aktiebolag anhöll om förhandsbesked huruvida skatteplikt förelåg i följande fall:

1. Om reservdelar inmonteras av oss i lastbil tillhörig ett norskt åkeriföretag och vi får skriftlig försäkran av köparen att lastbilen omedelbart därefter skall föras ur landet och i utlandet användas i verksamhet som bedrivs av köparen, är då sådana reservdelar att anse som mervärdeskattfri export enligt Riksskattenämndens anvisningar nr 9 1969 angående utförelse av vara ur landet av utländskt företag med eget fordon?

2. Enligt 11 § I MF har från skatteplikt undantagits vara när den förs in till landet för reparation, ändring, rengöring eller annan liknande tjänst för att därefter ånyo utföras av den som ombesörjt tjänsten.

Om en lastbil som ägs av ett norskt åkeriföretag införts till vår verkstad i Sverige enbart för reparation varefter vi upp- rättar dels utgående varuanmälan som lämnas till tullmyndigheterna och dels faktura jämte Efta-deklaration, är då dessa åtgärder tillräckliga för att man skall kunna anse att mervärdeskattfri export av tjänst föreligger?

Erfordras för att skattefrihet skall föreligga även att den fysiska uttransporten ombesörjs av oss? Kan vi i så fall anlita speditör eller åkeriföretagets chaufför för denna transport.

Den 12 december 1972 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Vad först angår den under punkt 1 i ansökningen framställda frågan finner nämnden, att sökandebolagets försäljning och inmontering av reservdelar i lastbil tillhörig ett norskt åkeriföretag är att hänföra till tjänst som avser reparation av skattepliktig vara. Mervärdeskatt utgår vid omsättning av sådan tjänst inom landet. På grund härav och då de under punkt 1 angivna omständigheterna icke kan föranleda, att tjänsten skall räknas som omsatt genom export, besvarar nämnden nekande frågan under punkt 1 i ansökningen.

Beträffande de under punkt 2 i ansökningen framställda frågorna förklarar nämnden att, om sökandebolaget eller en av bolaget anlitad speditör under i ansökningen angivna omständigheter ombesörjer transport av lastbilen till Norge, reparationstjänsten är undantagen från skatteplikt jämlikt 11 § 1) förordningen om mervärdeskatt. Om däremot

RSV Im 1974:10

det norska åkeriföretagets chaufför anlitas för transporten, förklarar nämnden, att reparationstjänsten icke är undantagen från skatteplikt, enär i dylikt fall lastbilen får anses ha överlämnats till beställaren inom landet. Slutligen förklarar nämnden att enbart den omständigheten, att sökandebolaget "upprättar dels utgående varuanmälan som lämnas till tullmyndigheterna och dels faktura jämte Efta-deklaration" icke utgör tillräcklig grund för att reparationstjänsten skall anses undantagen från skatteplikt jämlikt 11 § 1) förordningen om mervärdeskatt.

I besvär hos regeringsrätten yrkade bolaget ändring av förhandsbeskedet.

I dom den 22 november 1973 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Skattskyldighet för utprovning av kontaktlinser

RSV Im
1974:11

Tryckt den
14 mars 1974

I ärende angående framställning från ett aktiebolag om förhandsbesked angående mervärdeskatt förekom i huvudsak följande. Sökandebolaget drev verksamhet avseende bl a utprovning av kontaktlinser. Dessutom drev bolaget en affär i vilken försålles kontaktlinser. Bolaget upplyste bl a följande:

Vid utprovning av kontaktlinser krävs ett flertal besök:

- 1:a Konsultation
- 2:a Synundersökning
- 3:dje Utprovning
- 4:e Att lära patienten att sätta i och ta ut linserna
- 5:e Koll av linserna (8 timmars koll)
- 6:e Koll av linser (12 timmars koll)
- 7:e Koll av linser

Konsultation innefattar: skötsel av linserna, vad som skall iakttagas beträffande ögonens status ur fysisk och fysiologisk synpunkt.

ca 1 tim Synundersökning innebär: fastställande av ögonens synskärpa samt mätningar av ögonens olika medier t ex mätning av corneas radie samt palpebra apertur.

1 ½ tim Utprovningen innefattar: val av linser samt inpassning av dessa. Med val av linser menas vilken typ av lins – hårda eller mjuka.

1–2 tim Utlämning: Patienten får lära sig skötsel av linserna.
el 2
besök

- 5:e Koll (om linserna ej passar byte av linser)
- 6:e Koll (om linserna ej passar byte av linser)
- 7:e Koll om patienten har adapterat sig till linserna sker försäljning.

Dessa undersökningar syftar till att fastställa om patienten kan bära kontaktlinser eller ej. Om så ej är fallet sker betalning endast av arvode. Om försäljning sker betalas arvode samt linser.

I arvodet ingår 6 månaders fri kontroll:

Exempel på kostnadsuppdelning:

mjuk lins: arvode 600:— linser 300:—

hård lins: arvode 340:— linser 160:—

Undersökning och utprovning sker i separata mottagningar.
Försäljningen av linser sker ej i undersökningslokalen.

Sökandebolaget hemställde om förhandsbesked huruvida bolagets tjänst avseende inprovning av kontaktlinser och undersökning i samband därmed utgjorde skattepliktig tjänst enligt förordningen om mervärdeskatt.

Den 14 juni 1973 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner att, om sökandebolaget i samband med försäljning utför tjänster avseende inprovning av linserna och för inprovningen erforderlig undersökning, sådana tjänster får anses ingå som ett led i tillhandahållande av skattepliktig vara. Nämnden finner emellertid också att, om sökandebolaget utför ifrågasvarande tjänster utan samband med försäljning, fråga är om tillhandahållande av i mervärdeskatt-hänseende icke skattepliktiga tjänster.

På grund av det anförda förklarar nämnden att, om sökandebolaget utför ifrågasvarande tjänster i samband med försäljning av kontaktlinser, beskattningsvärdet för beräkning av mervärdeskatt utgör hela vederlaget för tillhandahållandet inklusive det vederlag som eventuellt anges särskilt avse undersökning och inprovning. Vidare förklarar nämnden att, om ifrågasvarande tjänster utföres utan samband med försäljning, skattskyldighet härför icke föreligger enligt förordningen om mervärdeskatt.

En ledamot och biträdande skattedirektören anmälde skiljaktig mening och anförde:

Med hänsyn till den tidsåtgång som är förenad med utprovningen och insättningen av kontaktlinser och kundens kostnader härför finner vi att denna verksamhet är att betrakta såsom särskild tjänst. För tillhandahållande av sådan tjänst föreligger inte skatteplikt enligt förordningen om mervärdeskatt. Om sökandebolaget utför undersökning och inprovning av kontaktlinser och särskilt debiterar arvodet för dessa tjänster skall någon mervärdeskatt inte utgå på vederlaget ifråga, oavsett om försäljning av kontaktlinser äger rum eller ej. Utgår gemensamt vederlag för sådan tjänst och skattepliktigt tillhandahållande av kontaktlinser bestämmes beskattningsvärdet genom uppdelning av vederlaget efter skälig grund varvid mervärdeskatt icke skall utgå på den del av vederlaget som hänförs till utprovningen och insättningen av linserna.

Vi anser därför att nämndens förhandsbesked bort utformas i enlighet med vad ovan anförts.

I besvär hos regeringsrätten yrkade bolaget ändring i förhandsbeskedet. I dom den 31 december 1973 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt taxering

Nr 5 1974 Årg. 4

Skattetillägg och förseningsavgift vid 1974 års
taxering

RSV Dt
1974:19

Tryckt den
11 april 1974

RSV har den 14 februari 1974 beslutat meddela följande föreskrifter angående skattetillägg och förseningsavgift samt påföring av förseningsavgift att tillämpas vid 1974 års taxering.

Skattetillägg

1. Grunder för påföring av skattetillägg

Skattetillägg påförs enligt 116 a § taxeringsförordningen (TF)

- då skattskyldig i självdeklaration eller annat skriftligt meddelande till ledning för sin taxering lämnat oriktig uppgift (första stycket),
- då avvikelse skett från självdeklaration med stöd av 21 § TF (andra stycket);
- då inkomst eller förmögenhet uppskattats med stöd av 21 § TF på grund av att skattskyldig trots anmaning ej avlämnat självdeklaration (tredje stycket).

Första stycket

Förutsättningar för påföring av skattetillägg enligt detta stycke är

- att den skattskyldige lämnat deklaration eller annat skriftligt meddelande;

Kommentar: Sanktionsformen är tillämplig endast på meddelande som den skattskyldige lämnat själv eller genom legal ställföreträdare. Tillägget påförs endast den skattskyldige. Meddelandet skall ha lämnats till ledning för den skattskyldiges taxering. Meddelanden som lämnas till myndighet för annat ändamål än taxering omfattas inte av bestämmelsen. Skattetillägg påförs ej heller person, som lämnat oriktig uppgift rörande någon annans ekonomiska förhållanden till beskattningsmyndighet, t ex i kontrolluppgift. Detta beivras i särskild ordning.

- att det skriftliga meddelandet innehåller oriktig uppgift;

Kommentar: Härmed förstås inte enbart att den skattskyldige lämnat en oriktig uppgift utan även att han underlåtit att

lämna en uppgift, som är av betydelse för att åsätta en riktig taxering. Den oriktiga uppgiften kan bestå i att en intäkt inte redovisats eller redovisats med för lågt belopp eller att en kostnad redovisats med för högt belopp.

Enligt 31 § 1 mom TF bör skattskyldig utöver vad deklara-tionsformuläret föranleder meddela de upplysningar till ledning för den egna taxeringen, som kan vara av betydelse för att åsätta en riktig taxering. Särskilt i de fall där redovisningen i deklara-tionsformuläret är summarisk såsom för rörelseidkare är det av vikt att tveksamma frågor som kan ha betydelse för en riktig taxering redovisas öppet. Görs inte detta eller döljs förhållanden i t ex bokföringen finns i princip förutsättningar för skattetillägg.

Skattetillägg skall i princip påföras oberoende av om den oriktiga uppgiften lämnats uppsåtligen eller föranletts av vårdslöshet.

- att avvikelse skett från meddelandet på så sätt att den oriktiga uppgiften inte godtagits;

Kommentar: Ett taxeringsbeslut måste alltid föreligga innan tillägg kan bli aktuellt. Beslutet om skattetillägg grundas på det faktum att avvikelse skett.

- att skatteuttaget skulle ha blivit för lågt om avvikelse inte skett.

Kommentar: Det skall föreligga ett direkt samband mellan den oriktiga uppgiften och skatteuttaget på så sätt att skatten blivit för låg om den oriktiga uppgiften följts. Det bör observeras att skattetillägg kan utgå även när den oriktiga uppgiften inte föranleder beloppsmässig ändring av taxeringen men väl att skatteuttaget, t ex då personer som uppgett sig ej ha sammanlevt skall taxeras enligt för gifta gällande bestämmelser.

Har t ex gift skattskyldig som inkomst av kapital redovisat totalt 150 kr mot rätteligen 750 kr påförs honom ej skatte-tillägg eftersom han skall tillgodoföras extra avdrag med 800 kr. Skulle i nämnda exempel kapitalinkomsten uppgå till 2 000 kr påförs honom skattetillägg. Tillägget beräknas dock på 1 200 kr (2 000 minus 800).

I de fall skattskyldig, som utelämnat en intäktspost, gör gällande att han haft en mot intäkten svarande avdragsgill kostnad bör skattetillägget beräknas på nettobeloppet. Om skattskyldig invänder att han haft andra avdragsgilla kostnader som inte hänför sig till den utelämnade intäktsposten och som av förbiseende inte fråndragits skall detta inte påverka beräkningen av skattetillägget. Det räcker således inte med, att kostnaden hänför sig till samma förvärvskälla utan den skall ha direkt samband med den utelämnade intäktsposten. Om däremot tillägg av en utelämnad intäktspost medför rätt till högre förvärvsavdrag skall till grund för beräkning av skattetillägget

läggas nettobeloppet, dvs skillnaden mellan den utelämnade intäkten och det härpå belöpande förvärvsavdraget.

Andra stycket

Kommentar: Detta stycke behandlar frågor om skattetillägg vid "skönsmässig höjning" i de fall deklaration lämnats. Om en skattskyldigs inkomst av viss förvärvskälla till följd av brister i deklaration eller bristfälligt underlag för sådan inte kan tillförlitligen beräknas, utan måste uppskattas på annan grund, skall skattetillägg påföras. Till "skönsmässig höjning" enligt detta stycke hänförs de fall där samtliga intäkter eller kostnader i förvärvskälla i brist på utredning uppskattas enligt 21 § TF.

Tredje stycket

Kommentar: Detta stycke behandlar frågan om skattetillägg när inkomst och förmögenhet har uppskattats utan ledning av självdeklaration eller annat skriftligt meddelande. Har skattskyldig *trots anmaning* inte lämnat någon deklaration eller annat skriftligt meddelande om sina inkomst- och förmögenhetsförhållanden skall skattetillägg påföras.

Skattetillägg kan enligt detta stycke påföras endast när det av mottagningsbevis eller annan handling framgår, att den skattskyldige fått del av anmaning att avlämna självdeklaration. Har i anmaning utsatts viss tid inom vilken deklarationen skall vara inkommen inräknas inte mottagningsdagen i den fristen. Om tex deklaration skall vara lämnad senast inom "åtta dagar efter mottagandet av anmaningen" beräknas fristens längd med början från och med dagen efter mottagningsdagen.

Anmaning att lämna självdeklaration bör delges skattskyldig om det ej är känt att han inte kan anträffas. Delgivning bör i första hand ske genom ordinär delgivning lämpligen genom rekommenderat brev med mottagningsbevis. Återkommer försändelse såsom obeställbar torde i regel ny anmaning ej behöva utsändas om det av försändelsen framgår att adressaten inte finns på angiven adress eller att hans nya adress är okänd. Framgår det däremot av försändelsen att denna inte kvitterats ut inom föreskriven tid bör nytt försök göras med delgivning genom rekommenderad försändelse med mottagningsbevis. Misslyckas detta kan särskild postdelgivning prövas. Om sådan delgivning inte är möjlig eller misslyckats återstår möjligheten att delge genom stämningsman.

Bestämmelserna i 116 a § fjärde stycket har utformats så att juridisk person inte skall kunna gå fri från skattetillägg för oriktig uppgift som lämnats av formellt obehörig person. Den som lämnar en uppgift för juridisk persons räkning skall också

anses ha haft behörighet att göra detta om det inte av handlingarna uppenbarligen framgår att han saknat behörighet därtill.

2. Grunder för beräkning av skattetillägg

Skattetillägg beräknas enligt 116 a § TF enligt följande.

Första stycket

Skattetillägg utgår med 50 % av den inkomst- eller förmögenhetsskatt som till följd av avvikelse från den oriktiga uppgiften – utöver vad som eljest skulle ha utgått – påförts den skattskyldige, hans make eller vad angår förmögenhetsskatt annan med honom sambeskattad person.

Kommentar: Det skall föreligga ett direkt samband mellan den oriktiga uppgiften och skatteuttaget. Såsom bestämmelsen utformats undgår den skattskyldige tillägg för oriktig uppgift om han, trots att oriktig uppgift konstaterats, åsatts så låg taxering, att beskattningsbar inkomst inte uppkommer. Felaktigheten har då inte påverkat beskattningsresultatet och tillägg skall därför inte utgå. Som framgår här nedan kan dock för makar skattetillägg utgå även i sådant fall.

Har skattskyldig erhållit begränsning av skatt enligt 80–85 %-regeln skall hänsyn tas härtill vid beräkning av skattetillägg.

När det gäller *makar* skall hänsyn tas till bådas skatt för inkomst och förmögenhet. Förhållandet kan vara det att den ene maken redovisar underskott, som den andre maken skall tillgodoräknas. Beräkningen av skattetillägget skall därför grundas på förändringen sammanlagt av makarnas skatt. Motsvarande gäller beräkningen av skattetillägg vid förmögenhetstaxeringen, där även *omyndiga barns* taxering skall beaktas för föräldrarna.

Om den ene maken i sin deklaration inte redovisar inkomster eller redovisar underskott som har betydelse för den andre makens taxering resp debitering utgår skattetillägg även om rättelse av den oriktiga uppgiften inte medför att beskattningsbar inkomst åsatts för uppgiftslämnaren. Den som lämnat den oriktiga uppgiften skall påföras skattetillägg även om han inte debiteras någon skatt. Det kan därför förekomma att skattskyldig som redovisat förlust i deklaration eller inte har beskattningsbar inkomst likväl påförs skattetillägg.

Andra stycket

Skattetillägg enligt detta stycke påförs med 50 % av den skatt som till följd av uppskattning – utöver vad som annars skulle ha utgått – påförts den skattskyldige, hans make eller vad angår förmögenhetsskatt annan

med honom sambeskattad person utöver skatt på inkomsten eller förmögenheten enligt deklARATIONEN.

Kommentar: Till grund för beräkningen av skattetillägg skall läggas endast skönsmässigt påslag. Innefattar taxeringsbeslut även t ex rättelse av uppenbar felräkning eller nedsättning av yrkat avdrag, som inte grundar sig på uppgift i sak, skall skattetillägget inte påverkas härav.

Tredje stycket

Skattetillägg enligt detta stycke påförs med 50 % av den skatt som till följd av uppskattningen – utöver vad som annars skulle ha utgått – påförts den skattskyldige, hans make eller vad angår förmögenhetsskatt annan med honom sambeskattad person.

Kommentar: Har skattskyldig inte lämnat deklARATIONEN men skriftligen uppgett att hans inkomst uppgått till visst belopp och godtar taxeringsnämnden denna uppgift, utgår inte något tillägg. Om däremot inkomsten med frångående av det lämnade skriftliga meddelandet ansetts böra uppskattas till högre belopp, påförs tillägg med 50 % av den skatt som tillkommer på grund av uppskattningen.

Beslut om skattetillägg enligt detta stycke skall undanröjas av skatterätten, om deklARATIONEN inkommit inom två månader efter det den skattskyldige fått del av beslutet, dock senast innan skatterätten avgjort besvär över beslutet eller taxeringen.

Inkommer deklARATIONEN avseende fysisk person före utgången av året efter det då tillägget beslutats, skall skattetillägg av skatterätten bestämmas till 10 % av det tillägg som skulle ha påförts om deklARATIONEN inte lämnats, dock till högst 10 000 kr. Gör den skattskyldige sannolikt att han inte fått kännedom om storleken av skattetillägget inom nyss sagda tid, skall nedsättning ske om deklARATIONEN inkommit inom två månader efter det han fått sådan kännedom.

I fråga om skattetillägg som ingår i tillkommande skatt skall nedsättningen dock beräknas endast på belopp som påförts utöver tidigare beslutat tillägg av förevarande slag.

Taxeringsintendenten anmäler till skatterätten när påfört skattetillägg skall reduceras eller när beslut om skattetillägg skall undanröjas.

Kommentar: Skattetillägg som påförts enligt tredje stycket kan beträffande fysiska personer helt eller delvis reduceras. Taxeringsintendenten anmäler dessa fall till skatterätten oberoende av om skattskyldig yrkat nedsättning eller inte. Följande exempel lämnas till ledning för hur och när reduktion av skattetillägg bör ske.

Exempel: Skattskyldig inkommer med deklARATIONEN först mer än två månader efter det han fått del av beslutet om skattetillägg men före utgången av året efter det då tillägget beslutar

tats. Enligt tredje stycket 116 a § TF kan beslutet om tillägg inte undanröjas utan beslutet kvarstår i princip enligt detta stycke. Om taxeringarna på grund av den inkomna deklARATIONEN sätts ned skall enligt 116 i § TF därav föranledd ändring av avgift beslutas. Skattetillägget skall således omräknas på grundval av den ändrade taxeringen. Härefter får med stöd av jämkningsregeln i 116 a § TF skattetillägget beräknas till 10 % av det omräknade tillägget.

Ändras exemplet på så sätt att taxeringarna blir oförändrade eller bestäms till högre belopp *i enlighet med deklARATIONEN* kan skattetillägget varken höjas eller nedsättas utan endast jämkas till 10 % av det tillägg som ursprungligen bestämdes.

Även skattetillägg som upptagits på debetsedel på tillkommande skatt skall kunna reduceras. Detta blir fallet när t ex påfört tillägg blir höjt genom beslut av skatterätt. I dessa fall bör jämkningen dock beräknas endast på belopp som har tillkommit utöver vad tidigare påförts. Tillägg som påförts tidigare har i regel den skattskyldige nämligen underrättats om genom debetsedeln på slutlig skatt. Om däremot i tillkommande skatt ingår skattetillägg av nu avsett slag, som inte till någon del påförts förut, bör nedsättningen självfallet beräknas på tilläggets hela belopp.

3. Skattetilläggens inbördes förhållande

Skattetillägg kan utgå på olika grunder. De olika slagen av skattetillägg kan utgå jämsides vid en och samma taxering. Vid skönstaxering utgår skattetillägg på det skönsmässigt tillagda beloppet. Detta hindrar emellertid inte att tillägg också utgår för konstaterad oriktig uppgift av särskilt slag i den deklARATIONEN som avser samma taxering. Om t ex skattskyldig trots anmaning inte lämnar deklARATIONEN och skönstaxeras, påförs honom skattetillägg enligt 116 a § tredje stycket TF på grund av skönstaxeringen. Lämnar han deklARATIONEN först efter utgången av året efter det då tillägget beslutats – här bortses från det fall där den skattskyldige inte fått kännedom om storleken av påfört skattetillägg – kan tillägget inte undanröjas men väl nedsättas om taxeringen sänks. Det kan emellertid inträffa att den avlämnade deklARATIONEN inte godtas utan högre taxering fastställs. På grund av detta kan skattetillägg utgå för oriktig uppgift enligt 116 a § första stycket TF eller, om deklARATIONEN inte kan läggas till grund för taxeringen, enligt paragrafens andra stycke eller enligt såväl första som andra stycket i paragrafen. Skattetillägg kan således i princip utgå enligt alla tre styckena på en gång.

Skattetillägg som tillsammans med eventuell förseningsavgift understiger 100 kr påförs ej.

4. Skattetillägg utgår ej (116 b § TF)

- i den mån avvikelser innebär rättelse av uppenbar felräkning eller missskrivning;

Kommentar: Med uttrycket ”uppenbar” förstås sådan felräkning eller misskrivning som direkt framgår av deklarationen eller annat skriftligt meddelande. Felsummeringar och liknande som skett i det material på vilket meddelandet grundas hänförs i princip till oriktig uppgift. Till oriktig uppgift hänförs även felaktiga överföringar från deklarationsunderlag. Avgörande för om felaktigheten skall anses som uppenbar är att den med hänsyn till övrig av skattskyldig lämnad information är så framträdande att den som granskar uppgiften med normal noggrannhet inte kan undgå att upptäcka felaktigheten. Den omständigheten att den korrekta uppgiften framgår av kontrolluppgift, taxeringsavi eller andra handlingar som i och för sig inte ingår i deklarationen men som normalt finns tillgängliga vid granskningen (t ex föregående års deklaration) bör som regel inte medföra befrielse från skattetillägg.

- i den mån avvikelse avser bedömning av yrkande som framställts i skriftligt meddelande, såsom fråga om storleken av yrkat avdrag eller värde av naturaförmån eller tillgång och avvikelsen inte gäller uppgift i sak;

Kommentar: Skattetillägg skall inte utgå vid avvikelse som avser bedömning av yrkande, såvitt avvikelsen inte gäller uppgift i sak. Som oriktiga uppgifter anses inte *yrkanden och värderingar*. Oriktig uppgift föreligger däremot om den skattskyldige lämnar felaktig sakuppgift som skall ligga till grund för bedömningen. Har skattskyldig underlåtit att t ex redovisa naturaförmåner i sin deklaration skall i princip skattetillägg påföras, eftersom han förtigit ett sakförhållande. Har han emellertid redovisat naturaförmånen, men värderat den till för lågt belopp, skall skattetillägg i regel ej påföras. Om en värdering är så felaktig att den på ett missvisande sätt karakteriserar en förmån eller en avdragspost, bör som regel en oriktig uppgift anses föreligga och skattetillägg kunna påföras.

När det gäller att ta ställning till om en oriktig uppgift eller ett oriktigt yrkande föreligger kan de rättsgrundsatser och den rättstillämpning som utbildat sig beträffande eftertaxeringsinstitutet tjäna till vägledning (jfr *Taxeringshandbok* av W Hermansson, G Sandler, S V Svensson och B Wennberg).

Till ledning för bedömning av om oriktig uppgift eller oriktigt yrkande föreligger anges här följande exempel.

Har i fråga om avdrag för bilresor skattskyldig uppgett för högt antal dagar eller för lång körsträcka eller underlåtit att uppge ersättning från medresenär utgår skattetillägg. Detta gäller även när avdrag för bilkostnader yrkas men färd skett med allmänna kommunikationsmedel.

Skattetillägg utgår ej när fråga är om uppgiven avdragspost är avdragsgill eller ej. Förmår den skattskyldige inte styrka yrkat avdrag kan förutsättning för skattetillägg föreligga bl a då det är uteslutet att han haft kostnaden i fråga.

Bedömningen av om yrkande eller oriktig uppgift föreligger bör vid 1974 års taxering vara välvillig.

- om skattskyldig frivilligt rättat oriktig uppgift.

Kommentar: Frivillig rättelse kan förekomma endast när det gäller oriktig uppgift i deklaration eller annat skriftligt meddelande. Någon generell regel kan inte anges för vad som är frivilligt eller inte frivilligt, utan frågan måste avgöras från fall till fall med hänsynstagande till de särskilda omständigheterna. En frivillig rättelse behöver inte göras av den skattskyldige personligen. Den kan även ske genom ombud. Frivillig rättelse bör göras skriftligen men kan också ske muntligen.

Har myndigheten begärt upplysningar av den skattskyldige med anknäytning till den oriktiga uppgiften, torde därefter anmäld rättelse inte kunna anses vara frivilligt gjord. Har skattskyldig blivit tillfrågad i ett avseende (A) och svarar han på detta samtidigt som han lämnar rättelse i ett annat avseende (B) får i regel frivillig rättelse anses föreligga vad avser B om något samband mellan A och B ej föreligger. Rättelse som sker efter det att skattskyldig fått kännedom om att myndighet ämnar vidta t ex bankkontroll eller taxeringsrevision kan som regel inte anses vara frivillig.

5. Befrielsegrunder för skattetillägg

Skattetillägg får helt efterges (116 d § TF) om felaktigheten eller underlåtenheten med hänsyn till den skattskyldiges ålder, sjukdom, bristande erfarenhet eller den oriktiga uppgiftens särskilda beskaffenhet eller därmed jämförlig omständighet är att anse som *ursäktlig*, eller om det belopp som kunde ha undandragits genom felaktigheten eller underlåtenheten är att anse som *ringa*.

RSVs föreskrifter för tillämpningen

6. Ursäktlig förseelse eller underlåtenhet

Ålder

Skattskyldig, som under inkomståret fyllt 67 år eller som fyllt 60 år och uppburit förtidspension, bör — om särskilda omständigheter inte föreligger — utan skriftväxling och särskild prövning befrias från skattetillägg. Som särskild omständighet anses främst att det belopp som enligt bestämmelserna i 116 a § grundar skattetillägg är hänförligt till mera betydande inkomst vid sidan av uppburen pension. I sådant fall bör det ankomma på den skattskyldige att visa att förseelsen eller underlåtenheten har sådant samband med hans ålder att den kan anses vara ursäktlig. Vid 1974 års taxering bör för mera betydande inkomst vid sidan av pension tillämpas en beloppsgräns på 10 000 kr. Detta innebär att skattskyldig, som utöver folkpension och/eller annan pension upp-

burit inkomst, inte bör påföras skattetillägg om inkomsten uppgått till högst 10 000 kr. Överstiger emellertid inkomsten detta belopp föreligger förutsättningar att påföra skattetillägg. Utelämnad folkpension bör inte leda till att skattetillägg påförs.

Bristande erfarenhet

Skattskyldig, som för första gången fullgör sin deklarationsskyldighet, kan i allmänhet antas ha bristande erfarenhet av deklarationsförfarandet. Denna befrielsegrund är tillämplig inte enbart beträffande skattskyldig, som på grund av sin ungdom eller otillräcklig skolunderbyggnad kan antas brista i kunskap och erfarenhet i fråga om deklarationsförfarandet, utan gäller även när skattskyldig för första gången har att avge självdeklaration. Befrielse från skattetillägg på grund av bristande erfarenhet kan således medges den som i mogen ålder efter lång tids bortovaro trätt in i förvärvslivet och haft inkomst som deklarerats. Samma förhållande gäller t ex om en skattskyldig haft inkomst enbart av tjänst men under beskattningsåret erhållit ny förvärvskälla såsom jordbruksfastighet eller rörelse.

Omyndig skattskyldig med inkomst eller förmögenhet för vilken deklarationsskyldigheten skall fullgöras av förmyndare bör däremot om den skattskyldiges ålder eller bristande erfarenhet åberopas som ursäkt inte befrias från skattetillägg om det belopp som enligt bestämmelserna i 116 a § grundar skattetillägg hänför sig till sådan inkomst eller förmögenhet.

Utlänning, som har ingen eller ringa kunskap i svenska språket eller som vistats kort tid i landet kan oftast förutsättas ha bristande erfarenhet av deklarationsförfarandet. Med kort tid avses i detta sammanhang en sammanhängande tidsperiod av två år. Befrielsegrunden bristande erfarenhet bör i detta avseende i regel inte anses föreligga när utlänning skall lämna deklaration för tredje gången. Framgår det emellertid av taxeringsmaterialet att skäl för befrielse föreligger bör skattetillägget efterges utan skriftväxling med den skattskyldige.

Sjukdom

Med sjukdom förstås både fysisk och psykisk sjukdom som kan antas ha menligt påverkat den skattskyldiges förmåga att fullgöra sina skyldigheter. Enbart sjukdom som sådan utgör inte grund för befrielse utan det skall föreligga ett samband mellan sjukdomen och den oriktiga uppgiften resp underlåtenheten. Läkarintyg bör införas endast om det anses erforderligt för bedömningen.

7. Uppgift av särskild beskaffenhet och därmed jämförlig omständighet

Ursäktligheten bör inte bedömas enbart med hänsyn till den skattskyldiges personliga förhållanden. Det måste också beaktas vilken typ av felaktighet eller försummelse det är fråga om. En besvärlig skatterättslig

fråga, t ex om skattskyldighet, bör i detta sammanhang medföra en helt annan bedömning av ursäktligheten än exempelvis ett ej redovisat lönebelopp. Ett självklart krav är emellertid att den skattskyldige skall redovisa inkomster till fulla belopp i deklARATIONEN och att avdrag skall motsvaras av faktiskt havda kostnader av det slag som angetts i deklARATIONEN. Åsidosätter den skattskyldige dessa krav på sanningsplikt bör skattetillägg påföras, om inte omständigheter till grund för befrielsen föreligger. Har skattskyldig i sin deklARATION redovisat inkomst i enlighet med på kontrolluppgift angivet lönebelopp, som felaktigt angetts för lågt, bör skattetillägg ej påföras när fråga är om smärre avvikelser och när det framstår som sannolikt att den skattskyldige varit omedveten om förhållandet.

En ursäktlig obekantskap med eller missuppfattning av en författningsbestämmelse bör inte medföra att tillägg påförs. Så kan t ex vara fallet med vissa à-contouttag under 1973 som enligt RSVs uttalande den 22 januari 1974 till Svenska Revisorsamfundet skall tas upp till beskattning redan vid 1974 års taxering.

Skattetillägg bör ej påföras när t ex make deklarerar andre maken tillkommande inkomster om det inte är uppenbart att det skett i syfte att erhålla skattelindring.

I frågor om beslut, som avser tillämpning av avtal för undvikande av dubbelbeskattning, påförs avgift om oriktig uppgift föreligger beträffande storleken av den inkomst och förmögenhet eller den skatt som regleras i avtalet. Det nu sagda gäller även vid tillämpningen av överenskommelse som Kungl Maj:t träffat med annan stats regering enligt 72 § 2 mom kommunalskattelagen, 20 § 2 mom förordningen om statlig inkomstskatt och 20 § 2 mom förordningen om statlig förmögenhetsskatt. I den mån Kungl Maj:t förordnar att inkomst eller förmögenhet inte skall beskattas här i landet får också skattetillägg eller förseningsavgift efterges.

8. Ringa belopp

Understiger det belopp, som till följd av felaktighet eller underlåtenhet undandragits vid inkomsttaxeringen, 1 000 kr eller vid förmögenhetstaxeringen 20 000 kr – utöver skattefritt belopp – bör som regel skattetillägg ej påföras. Vidare bör skattskyldig med låg inkomst inte påföras skattetillägg även om undandragen inkomst skulle något överstiga nämnda belopp. Med låg inkomst avses i detta sammanhang inkomst som ej uppgår till 15 000 kr. Skattskyldig med låg inkomst bör inte påföras skattetillägg om det undanhållna beloppet understigit 1 500 kr. Ej heller bör tillägg påföras om undandraget belopp utgör endast en obetydlig del av de totala inkomsterna. Som ringa belopp får härvid anses om vad som undanhållits understiger 1 % av den taxerade inkomsten, dock högst 10 000 kr.

9. "Mjuk" tillämpning

Med hänsyn till att skattetillägg och förseningsavgift var en för vårt land helt ny form av påföljd underströks vid bestämmelsernas tillkomst i såväl

propositionen (1971:10) som riksdagen (SkU 16) att bestämmelserna till en början borde få en ”mjuk” tillämpning. Detta innebär att befrielsegrunderna vid 1972–1974 års taxeringar bör tillämpas generöst enligt regeln ”hellre fria än fälla”. Det kan i tveksamma fall vara lämpligt att låta bero med den skriftväxling som kan ha skett i avgiftsfrågan med den skattskyldige. Denne bör under alla förhållanden underrättas om beslutet.

10. Administrativa avgifter – skattebrott

Det administrativa sanktionssystemet är som inledningsvis nämnts avsett att få till följd en bättre deklarationsmoral.

Systemet innebär att den skattskyldige vid mindre allvarliga förseelser undgår polisutredning, åtal och inställelse inför allmän domstol och att de allmänna domstolarna avlastas arbetet med mindre grova fall av överträdelse mot skatteförfattningarna.

Det förhållandet att en skattskyldig påförs skattetillägg eller förseningsavgift utesluter emellertid inte att han kan ställas till ansvar inför allmän domstol för brott mot skattebrottslagen. Skattetillägg kan nämligen utgå vid förseelse som samtidigt kan medföra straff enligt skattebrottslagen. Detta gäller vid allvarligare överträdelse mot skatteförfattningarna.

Förseningsavgift

11. Grunder för påföring och beräkning av förseningsavgift enligt 116 c § TF

Förseningsavgift påförs med *enkel avgift*

- den som underlåtit att lämna självdeklaration, som skall avges utan anmaning eller
- den som lämnat självdeklaration, som skall avges utan anmaning, först efter utgången av den i 34 § 1 mom eller med stöd av 34 § 2 mom TF föreskrivna tiden.

Förseningsavgift påförs med *dubbel avgift*

- den som trots anmaning underlåtit att lämna självdeklaration inom i anmaning föreskriven tid eller
- den som inte inom i anmaning föreskriven tid undertecknar deklara-tionshandling som han lämnat i rätt tid.

Enkel förseningsavgift påförs annan skattskyldig än aktiebolag med 1 % av den skattskyldiges högsta beskattningsbara inkomst vid taxering för inkomst i kommunen och med 0,3 % av den vid taxeringen fastställda skattepliktiga förmögenheten i den mån den överstiger skattefritt belopp som tillkommer den skattskyldige vid förmögenhetsbeskattningen. Enkel förseningsavgift utgår dock med högst 300 kr vid en och samma taxering. Aktiebolag påförs enkel förseningsavgift med 500 kr.

Dubbel förseningsavgift utgår för annan skattskyldig än aktiebolag

med lägst 100 kr och högst 600 kr. För aktiebolag utgår dubbel förseningsavgift med 1 000 kr.

Kommentar: Anmaning att lämna självdeklaration eller att fullständiga i rätt tid avlämnad deklarationshandling med underskrift skall göras skriftligen och bör tillställas skattskyldig i rekommenderat brev med mottagningsbevis. I anmaningen skall utsättas den tid inom vilken deklARATIONEN senast skall vara lämnad eller fullständigad. Har text i anmaning angetts att deklARATIONEN skall vara inkommen ”senast inom åtta dagar efter mottagandet av anmaningen” skall mottagningsdagen inte räknas in i denna tidsfrist. Detta innebär att fristens längd beräknas från och med dagen efter mottagningsdagen.

Har självdeklaration lämnats senast kl 24.00 den dag som utsatts i anmaning anses deklARATIONEN ha inkommit i rätt tid. Detta förhållande måste beaktas när myndigheten ankomststämplar handlingar m m.

Med begreppet ”skattepliktig förmögenhet i den mån den överstiger skattefritt belopp” förstås för ensamstående, som ej sambeskattas med annan, beskattningsbar förmögenhet minus 150 000 kr och för sambeskattade, beskattningsbar förmögenhet minus 150 000 kr, proportionerad i förhållande till den *skattepliktiga* förmögenheten och den totala förmögenheten för de sambeskattade.

Förseningsavgift kan utgå i varje kommun där den skattskyldige haft att lämna deklARATIONEN men försummat detta. Avgiften i varje kommun skall beräknas på den högsta beskattningsbara inkomsten vid taxeringen i kommunen. Detta innebär dels att underlaget för förseningsavgiften skall vara den högsta av de beskattningsbara inkomster som ligger till grund för den statliga resp den kommunala beskattningen, dels att om någon av dessa inkomster sedermera höjs eller sänks, en förnyad sådan jämförelse skall göras.

12. Kombination av skattetillägg och förseningsavgift

Förseningsavgift som inte uppgår till minst 100 kr skall i princip ej påföras. Om skattetillägg och förseningsavgift vid en och samma taxering tillsammans uppgår till minst 100 kr skall emellertid avgift påföras.

13. Befrielsegrunder för förseningsavgift

Förseningsavgift får efterges helt.

Bestämmelserna om befrielse från skattetillägg gäller i tillämpliga delar även för förseningsavgift.

Kommentar: Befrielsegrunden ålder bör i detta sammanhang tillämpas endast beträffande fall där åldern kan antas ha ett direkt samband med underlåtenheten, dvs åldern som sådan utgör inte grund för befrielse.

Förseningsavgift bör inte påföras sådana bolag, som aldrig drivit rörelse och som bildats och innehas av banker, revisorer, advokater m fl såsom lager för försäljning. Ej heller bör förseningsavgift påföras sådana bolag som bildats under kalenderåret 1973 och som år 1974 inte skall åsättas taxering för inkomst.

RSVs föreskrifter angående påföring av förseningsavgift

Allmän eller särskild självdeklaration skall lämnas på sätt som anges i 35 § TF. Den omständigheten att självdeklaration lämnats till taxeringsnämndsordförande i annat distrikt är det inom vilket taxering skall äga rum, bör ej leda till att förseningsavgift påförs.

Annan juridisk person än dödsbo och familjestiftelse, som skall åsättas taxering i flera kommuner inom ett län och som är skyldig lämna *allmän* självdeklaration i detta län, skall i förekommande fall påföras förseningsavgift endast i hemortskommunen. Underlag för beräkning av förseningsavgift utgör i sådant fall den högsta beskattningsbara inkomsten i hemortskommunen. Föreligger skyldighet att avlämna endast *särskild* självdeklaration inom ett län påförs förseningsavgift i den kommun i länet, där den högsta beskattningsbara inkomsten tas till beskattning. Avgiften beräknas efter denna inkomst.

RSV föreskriver att bestämmelserna om påföring av förseningsavgift vid 1974 års taxering skall tillämpas så att

deklarationsskyldig som enligt 34 § 1 mom TF skall lämna självdeklaration senast den 15 februari 1974 inte påförs förseningsavgift, om hans deklaration kommit taxeringsmyndighet tillhanda senast den 19 februari 1974,

deklarationsskyldig som enligt 34 § 1 mom TF och på grund av mellankommande helg har anstånd med att lämna självdeklaration till den 1 april 1974 inte påförs förseningsavgift, om hans deklaration kommit taxeringsmyndighet tillhanda senast den 4 april 1974.

Enligt förarbetena skall en eller annan dags försening inte leda till att förseningsavgift påförs. Denna tidsfrist gäller emellertid inte när deklaration kommer in efter tidpunkt som utsatts i anmaning eller beslut om anstånd.

Har gift skattskyldig medgetts anstånd efter ansökan eller har sådan skattskyldig anstånd enligt 34 § 1 mom TF, tillämpas i fråga om påföring av förseningsavgift motsvarande anståndstid beträffande maken, även om särskild framställning härom inte gjorts.

Skattskyldig, som inte ansökt om anstånd med att lämna självdeklaration, skall enligt lagstiftningens förarbeten inte påföras förseningsavgift, om skäl att medge anstånd enligt 34 § 2 mom TF kan anses ha förelegat.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarråtsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Fråga om kooperativ förenings rätt till avdrag vid inkomsttaxeringen för beslutad återbäring skulle påverkas av att föreningen vid redovisning av utgående mervärdeskatt fick avdraga belopp motsvarande den del av tidigare redovisad sådan skatt som belöpte på lämnad återbäring

**RSV Dt
1974:22**

Tryckt den
11 april 1974

I framställning från Konsumentföreningen Kronoberg ekonomisk förening,¹ Växjö, om förhandsbesked i taxeringsfråga anfördes följande:

Enligt kommunalskattelagens 29 § 2 mom stadgas att kooperativt förbund eller förening, som av vinsten av sin kooperativa verksamhet lämnat sina kunder rabatt eller annan sådan utdelning i förhållande till gjorda köp, må åtnjuta avdrag för dylik utdelning. I anvisningspunkt 12 till nyssnämnda paragraf stadgas, att ekonomisk förening är i beskattningshänseende att anse som kooperativ, därest den är öppen för alla och i sina angelägenheter tillämpar lika rösträtt. Vi uppfyller ovanstående kriterier på att vara ekonomisk förening, som må åtnjuta avdrag för dylik utdelning = återbäring.

I enlighet med Regeringsrättens referat 14 av år 1930 åtnjutes avdraget tekniskt på så sätt, att vid taxering göres preliminärt avdrag med vad årsmötet beslutar avsätta av vinsten till återbäring; vederbörlig justering till faktisk utbetald storlek sker därefter vid näst efterföljande taxering.

Enligt mervärdeskatteförordningens 15 § 4:e stycke får rabatt, återbäring eller bonus som utges i efterhand och avser tidigare redovisad skattepliktig omsättning avdragas i den ordning, som gäller för den skattskyldiges redovisning av utgående skatt. Varje återbäring, bonus eller rabatt, som lämnas i efterhand, representerar sålunda i mervärdeskattesammanhang ett ”momsvärde” som motsvaras av den del av återbäringen som avsett mervärdeskattepliktig omsättning multiplicerad med den under försäljningsåret gällande mervärdeskattesatsen.

Det har ifrågasatts om icke återbäringens ”momsvärde” enligt nästföregående stycke bör i minskande riktning påverka det i enlighet med första och andra stycket ovan omnämnda pre-

¹ Publicerat med föreningens medgivande.

liminära avdraget för beräknad återbäring. Vid 1972 års taxering skulle ett sådant förfarande för vår del innebära att vi, med avvikande från vår självdeklaration och på grund av en återbäring på ca 1,7 Mkr skulle därest årsstämman under maj beslutar i enlighet med styrelsens förslag taxeras för en ytterligare inkomst om ca 256 000 kronor, som kan beräknas motsvara mervärdeskatt på den återbäring som blir utbetald 1972.

Ifrågavarande "momsvärde" skulle sålunda skattemässigt beaktas som inkomst trots att mervärdeskatt icke skall utgöra sådan i vårt fall. Sedan "momsvärdet" påverkat det preliminära avdraget, skulle det få åtnjutas såsom avdrag vid nästkommande taxering.

Vi frågar därför om tidigare praxis beträffande preliminärt återbäringsavdrag på grund av mervärdeskatteförordningens föreskrifter skall ändras därhän att vårt beräknade preliminära avdrag för återbäring skall minskas med ett beräknat belopp motsvarande värdet i mervärdeskattelhänseende av den rätt till avdrag härvidlag som vi har vid en senare tidpunkt.

Som en av anledningarna till den ifrågasatta ändringen av nuvarande praxis har framhållits, att vi beräknar återbäring på försäljningsbelopp som inkluderar mervärdeskatt. Detta beräkningssätt grundar sig på att kunderna i första hand har intresse av återbäring på sina inköp inklusive mervärdeskatt. En återbäring om t ex 2 % på inköp inklusive moms kan alternativt presenteras som $2,352\%$ ($= 2 \times \frac{100}{85}$) på inköp sedan 15 %

moms avräknats. Det synes oss emellertid både opraktiskt och ologiskt att framlägga ett dylikt förslag för konsumenterna.

Om svaret på föregående fråga emellertid blir att praxis bör ändras, vill vi ytterligare fråga om så även skall ske, därest vi i stället uttrycker återbäringsbeloppet i förhållande till priset före moms?

Den 24 november 1972 meddelade RSVs nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner att, såvitt av handlingarna i ärendet framgår, sökandeföreningen i beskattningshänseende är att anse såsom kooperativ. Till följd härav äger föreningen, jämlikt 29 § 2 mom kommunalskattelagen, vid beräkning av inkomsten av den kooperativa verksamheten njuta avdrag för sådan utdelning av vinsten på verksamheten (återbäring), som föreningen beslutat lämna sina kunder i förhållande till deras under inkomståret gjorda köp hos föreningen.

Nämnden finner vidare, att sökandeföreningen för nämnda verksamhet är skattskyldig till mervärdeskatt. På grund härav äger föreningen, jämlikt 15 § fjärde stycket förordningen om mervärdeskatt, vid redovisning av utgående mervärdeskatt avdraga belopp motsvarande den del av tidigare redovisad sådan skatt som belöper på lämnad återbäring.

På grund av det anförda och då enligt 73 § första stycket mervärdeskatteförordningen utgående mervärdeskatt icke skall räknas som intäkt

och ingående sådan skatt icke som kostnad vid inkomsttaxeringen, förklarar nämnden att oavsett hur återbäringens storlek anges för medlemmarna -- sökandeföreningen icke är berättigad att vid inkomsttaxeringen åtnjuta avdrag för återbäring med högre belopp, än som kan beräknas motsvara den verkliga kostnad för återbäring som slutligen kommer att belasta föreningen.

En ledamot var skiljaktig och anförde.

Enligt 29 § 2 mom kommunalskattelagen äger kooperativ förening av vinsten på sin kooperativa verksamhet åtnjuta avdrag för pristillägg, rabatt eller annan sådan utdelning i förhållande till gjorda inköp eller försäljningar som föreningen lämnat sina kunder vare sig de tillhört föreningen eller icke. Rättspraxis har utvecklats så att av kooperativ förening beslutad efterlikvid eller återbäring anses avdragsgill i skattehänseende för det beskattningsår, varunder resultatet, som möjliggjort efterlikviden eller återbäringen, uppkommit. Justeringar av denna avdragspost görs påföljande år med hänsyn till faktiska utbetalningar och andra faktorer, som kan påverka den för föregående år beslutade efterlikviden eller återbäringen. Den ståndpunkt rättspraxis intagit ligger i linje med bestämmelserna i lagen om ekonomiska föreningar angående bl a skyldigheten att göra avsättning till reservfond. Vid tidpunkten för beslut om efterlikvid och återbäring äger kooperativ förening enligt min mening icke rätt att i sina räkenskaper beakta det avdrag för mervärdeskatt, som på grund av mervärdeskatteförordningens utformning påföljande år kan göras i samband med utbetalning av den för föregående år beslutade efterlikviden eller återbäringen. Denna korrigering får göras under utbetalningsåret och påverka resultatet för detta år på samma sätt som i praxis medgivits för andra justeringar på grund av det slutliga utfallet av den beslutade efterlikviden eller återbäringen.

På grund av det anförda anser jag att nämnden bort förklara att sökandeföreningen är berättigad att vid inkomsttaxeringen göra avdrag för den beslutade återbäringen även till den del återbäringen kan innefatta sådan mervärdeskatt som vid utbetalningen av återbäringen påföljande år får avdragas i den ordning som gäller för sökandeföreningens redovisning av utgående mervärdeskatt.

I besvär hos regeringsrätten yrkade föreningen att förhandsbeskedet måtte ändras i enlighet med vad den skiljaktige ledamoten i nämnden anförde.

I dom den 20 juni 1973 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt Nr 4 1974 – Årg. 4

Skattskyldighet enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt (MF) för verksamhet, som avser uppfödning och handel med hästar i förening med tävlingsverksamhet.

den 27 februari 1974

**RSV Im
1974:12**

Tryckt den
24 april 1974

RSV meddelar följande anvisningar.

Uppfödning av hästar sker yrkesmässigt i verksamhet som enligt kommunalskattelagen (KL) är hänförlig till förvärvskälla i något av inkomstlagen jordbruksfastighet eller rörelse. Bedriver den som yrkesmässigt uppföder hästar även yrkesmässig tävlingsverksamhet torde ofta uppfödning- och tävlingsverksamheten hänföras till samma förvärvskälla. Verksamheterna torde dock kunna vara så organiserade och bedrivna, att fråga får anses vara om två skilda förvärvskällor.

Enligt anvisningarna till 5 § MF förstås med verksamhet förvärvskälla enligt KL. Verksamhet som innefattar uppfödning och handel med hästar medför skattskyldighet enligt MF, medan tävlingsverksamhet med hästar inte är skattepliktig enligt samma förordning. Ingår de båda verksamhetsgrenarna i samma förvärvskälla föreligger i mervärdeskattelhänseende en s k blandad verksamhet. Avser ingående skatt endast delvis sådant förvärv som omfattas av avdragsrätt, skall beloppet av den avdragsgilla ingående skatten enligt anvisningarna till 17 § MF bestämmas genom uppdelning efter skälig grund.

All avyttring av hästar från egen uppfödning eller av andra hästar som helt eller delvis under innehavstiden utgjort omsättnings- eller inventarie-tillgång i verksamhetsgrenen uppfödning och handel med hästar medför i princip skattskyldighet.

Med hänsyn bl a till de från tid till annan skiftande förhållanden, som här avsedda blandade verksamheter bedrivs under, kan avsevärda svårigheter uppkomma när det gäller att finna någon skälig grund för fördelning av avdragsgill ingående skatt. Flera skäl talar för att å ena sidan verksamhetsgrenen uppfödning och handel med hästar och å andra sidan tävlingsverksamhet i mervärdeskattelhänseende regelmässigt bör behandlas som två från varandra skilda verksamheter oavsett hur verksamheterna behandlas i inkomsttaxeringshänseende.

Skattskyldig som bedriver blandad verksamhet av här avsett slag är givetvis berättigad att vid sin skatteredovisning tillämpa grundstadgandet i anvisningarna till 17 § MF om avdrag för avdragsgill ingående skatt genom uppdelning efter skälig grund. RSV anser dock att skattskyldig av praktiska skäl bör kunna redovisa mervärdeskatt på sätt närmare beskrivs

i det följande. Förfarandet syftar till och bör enligt RSVs uppfattning i stort sett ge samma skatteutfall som en korrekt redovisning enligt den i dessa fall svårtillämpliga huvudregeln.

Grundtanken är att de båda verksamhetsgrenarna i redovisningshänseende får behandlas som två från varandra skilda verksamheter, där i förekommande fall skattepliktiga uttag kan ske vid omföring av tillgångar från skattepliktig till ej skattepliktig verksamhet.

Detta synsätt begränsas dock till att gälla endast levande djur – det är i fråga om sådana tillgångar som de särskilda tillämpningssvårigheterna uppkommer.

Med beaktande härav kan således förvärv för tävlingsverksamheten aldrig grunda avdragsrätt enligt MF. Avyttring eller uttag från sådan verksamhet kan å andra sidan aldrig föranleda skyldighet att erlagga utgående mervärdeskatt. Verksamhet till den del den innefattar uppfödning och handel med hästar medför däremot oinskränkt skattskyldighet. Detta gäller även i fråga om hästar, som tas ut ur sådan verksamhet för användning i en av ägaren varaktigt bedriven tävlingsverksamhet. Utifrån här redovisade grundprinciper bör följande gälla.

1. Skattepliktigt uttag ur uppfödningens verksamhet

1.1 Hästar i egen uppfödning betraktas i mervärdeskatt-hänseende som omsättningstillgång i uppfödningens verksamhet så länge de endast deltagit i tävlingar som två- eller treåringar. Tävlingsverksamheten får under denna tid regelmässigt antas vara av ganska obetydlig omfattning och vanligen bedriven i avsikt att höja hästens värde som försäljningsobjekt.

1.2 Om den som yrkesmässigt uppföder hästar behåller dessa för en av honom bedriven tävlingsverksamhet får sådana hästar anses ha tillförts tävlingsverksamheten genom skattepliktigt uttag ur uppfödningens verksamhet. Uttaget bör anses ha skett den 31 december det år hästen räknas som treåring. Uttagsvärdet bör därvid bestämmas till det allmänna saluvärdet. Saluvärdet får anses utgöra det pris som kan erhållas vid avyttring från en rationellt bedriven uppfödningens verksamhet.

Detta pris utgör i huvudsak summan av språngavgift, uppfödningens kostnad och vinst. Uttagsvärdet torde därför i fråga om hästar av varmbloodsras kunna i normalfallet schablonmässigt bestämmas till 10 000 kr vartill kommer kostnad för språngavgift.

Uppfödningens kostnaden, för häst av nordsvensk ras, som generellt är lägre, kan starkt variera och bör fastställas med ledning av faktiska kostnader i varje särskilt fall.

1.3 Har häst, som ursprungligen anskaffats som avelsdjur i uppfödningens verksamhet för vilken rätt till avdrag för ingående skatt förelegat, varaktigt överförs till tävlingsverksamhet får i mervärdeskatt-hänseende skattepliktigt uttag anses ha skett.

Sto, som i mer än ett år i följd använts i tävlingsverksamhet, får anses ha uttagits för tävlingsverksamheten.

Hingst, som i mer än två år i följd använts för tävling och under denna tid i ingen eller endast obetydlig omfattning gjort tjänst som beskällare,

får i mervärdeskattehänseende anses ha tagits ut ur avelsverksamheten efter det att denna tvåårsperiod gått ut.

2. Skattefritt uttag ur tävlingsverksamhet

Uttag och försäljning från sådan verksamhet föranleder inte skattskyldighet. Om en häst mera tillfälligt tas ur tävling för att användas i en av ägaren bedriven uppfödningssverksamhet får hästen därmed inte anses ha förlorat karaktär av inventarium i tävlingsverksamheten.

Om tävlingssto i mer än två år i följd behålls för avelsändamål utan att förberedas för deltagande i tävling, får stoet därefter anses ha karaktär av inventarietillgång i uppfödningssverksamheten. Om stoet försäljs efter det att det skall hänföras till inventarium i sådan verksamhet, utgör försäljningslikviden skattepliktig omsättning.

Om hingst varaktigt tas ur tävling för tjänstgöring som beskällare, bör hingsten anses ha fått karaktär av inventarietillgång i verksamhet som medför skattskyldighet enligt MF. Sådan varaktighet bör anses föreligga om hingsten – utan att delta i tävling – under mer än två år i följd används för avelsändamål.

Häst, som på grund av uppnådd ålder inte längre får delta i tävling och som av ägaren behålls för avelsändamål, bör alltid anses utgöra inventarietillgång i verksamhet som medför skattskyldighet enligt MF. Erhållen försäljningsintäkt vid avyttring av sådan häst utgör därför skattepliktig omsättning i uppfödningssverksamheten.

3. Avdrag för ingående skatt på direkta förvärv för hästar i uppfödningssverksamhet

Ingående skatt som belöper på sådant förvärv är avdragsgill. Underhållskostnad för tävlingshäst, som tillfälligt används för avelsändamål utan att den för den skull skall betraktas som inventarietillgång i uppfödningssverksamheten, bör anses som avdragsgrundande i denna verksamhet.

Två- och treåringar räknas som omsättningstillgångar i skattepliktig verksamhet. Mervärdeskatt, som utgått vid förvärv under den tid dessa hästar går i tävling, bör därför hänföras till avdragsgill ingående skatt i uppfödningssverksamheten.

4. Ej avdragsgill ingående skatt på direkta förvärv för hästar i tävlingsverksamhet

Underhållskostnaden för avelshästar, som tillfälligt används för tävling utan att hästarna enligt vad som ovan sagts under punkt 1.3 skall anses ha tagits ut ur denna verksamhet, är inte avdragsgrundande i mervärdeskattehänseende. Skatt som utgått för uppstallning, utfodring etc under den tid dessa hästar använts för tävling berättigar därför inte till avdrag vid redovisning av skatt för uppfödningssverksamheten.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

**Sänkt mervärdeskatt fr o m den 1 april
t o m den 15 september 1974**

**RSV Im
1974:13**

Tryckt den
22 april 1974

RSV återger här förordningen (SFS 1974:89) om tillfällig nedsättning av mervärdeskatten:

Kungl Maj:t förordnar följande i överensstämmelse med riksdagens beslut.

SFS 1974:89
15 mars 1974
FiU 1974:1

1 § Skatt enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt utgår under tiden den 1 april–den 15 september 1974 med 12 procent av beskattningsvärdet. Vid införsel av monteringsfärdigt hus utgår dock skatten med 7,2 procent av beskattningsvärdet.

2 § Har skattskyldig, som redovisar skatt enligt 4 § första stycket förordningen (1968:430) om mervärdeskatt, före den 1 april 1974 tillhandahållit skattepliktig vara, byggnad eller tjänst åt någon som är redovisningskyldig för mervärdeskatt, skall skatt för tillhandahållandet redovisas enligt den i 13 § nämnda förordning angivna skattesatsen.

3 § Träffas under tiden den 1 april–den 15 september 1974 avtal om tillhandahållande av tjänst med utsträckning i tiden utgår skatt enligt denna förordning för tillhandahållandet endast i den mån tjänsten hänför sig till tid till och med den 15 september 1974.

4 § Riksskatteverket kan besluta, att redovisning av skatt för tid, under vilken denna förordning gäller, får ske i annan ordning än som bestämts för viss skattskyldig enligt 22 § förordningen (1968:430) om mervärdeskatt.

Denna förordning träder i kraft en vecka efter den dag, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Förordningen utkom från trycket den 15 mars 1974.

RSV återger i bilaga det meddelande om den sänkta mervärdeskatten, som RSV tillställt alla skattskyldiga som registrerats för mervärdeskatt, länsstyrelserna och centrala organisationer för näringslivet.

I samband med förordnandet om tillfällig nedsättning av mervärdeskatten har genom SFS 1974:90 förordnats att anvisningarna till 59 § förordningen (1968:430) om mervärdeskatt skall upphöra att gälla fr o m den 1 april 1974.

MEDELANDE

om sänkt mervärdeskatt från och med den 1 april till och med den 15 september 1974.

Genom beslut av riksdagen skall mervärdeskatt under tiden 1 april – 15 september 1974 utgå med 12 % av beskattningsvärdet. Skattesänkningen är generell. Alla skattepliktiga varor, byggnader och tjänster berörs alltså. Här lämnas en kortfattad redogörelse för vad som skall iakttas vid omsättning inom landet och hur redovisning skall ske i deklaration som berörs av skattesänkningen.

När skall skattesatsen 12 % tillämpas?

Som huvudregel gäller att den lägre skattesatsen 12 % skall tillämpas om skattskyldighet enligt allmänna regler (se RSVs informationsbroschyr MOMS 1974, sid 26) inträder under tiden 1 april – 15 september 1974.

För skattskyldig som redovisar skatten enligt *kontantmetoden* innebär detta att vederlag som inflyter under tiden 1 april – 15 september 1974 beskattas efter skattesatsen 12 %. Detta gäller även förskott och å contolikvider som avser beställd skattepliktig vara, byggnad eller tjänst. Undantag från denna huvudregel gäller om leverans (tillhandahållande) skett före den 1 april 1974 till någon som är redovisningsskyldig för mervärdeskatt. Skatten skall i sådant fall alltid redovisas efter skattesatsen 15 %, oavsett när betalningen erhålls.

För skattskyldig som tilldelats *faktureringsmetoden* innebär bestämmelserna att den lägre skattesatsen 12 % som regel skall tillämpas på alla leveranser (tillhandahållanden) som sker under tiden 1 april – 15 september 1974 (se vidare härom i informationsbroschyren, sid 26).

Oavsett vilken redovisningsmetod som används gäller ett speciellt undantag för tillhandahållande av skattepliktig tjänst med utsträckning i tiden (t ex transportåtagande eller uthyrning av skattepliktig vara). Om avtal om sådant tillhandahållande träffas under tiden 1 april – 15 september 1974, skall skattesatsen 12 % tillämpas endast till den del tillhandahållandet avser tid t o m den 15 september 1974. Som exempel härpå kan anges att om ett avtal om leasing ingås den 15 juni 1974 för tiden fram till och med den 15 december 1974 och med betalning i förskott likviden beskattas efter skattesatsen 12 % för tiden 15 juni – 15 september 1974 och efter skattesatsen 15 % för tiden 16 september – 15 december 1974. Motsvarande gäller om likvid erhålls i efterskott.

Hur sker redovisningen i deklarationen?

Vid upprättande av deklaration som berörs av den tillfälliga skattesänkningen skall rad 2 i deklarationsblanketten användas för oreducerat vederlag som beskattas efter 12 %. På rad 1 redovisas – som tidigare – skatt efter 15 %. Reducerat vederlag enligt 60 %-regeln och 20 %-regeln redovisas på rad 3 respektive rad 4 utan uppdelning. Inom linjen anges dock hur stor del av de på raderna 3 och 4 utförda beloppen som belöper på skattesatsen 15 %. Se nedanstående exempel.

DEKLARATION FÖR MERVÄRDESKATT Redovisningsperioden den 1/3 - 30/4 1974		Fäll-kod	Skattskyldigs uppgifter kronor (ej ören)
1. Utgående skatt på oreducerade beskattningsvärden (inräknat skatt på egna uttag)	15 %	01	2 540
2.	12 %	02	+ 6 880
3. Utgående skatt på beskattningsvärden reducerade till 60 % (inräknat skatt på egna uttag)	varav 15 % = 1 250	03	+ 3 670
4. Utgående skatt på beskattningsvärden reducerade till 20 %	varav 15 % = 340	04	+ 650

För rad 3 och 4 gäller alltså att belopp utförda i uppgiftskolumnen (i exemplet 3 670 kr respektive 650 kr) skall omfatta även inom linjen förda belopp (i exemplet 1 250 kr respektive 340 kr).

Skattepålägget på priset före skatt med den nya skattesatsen 12 % anges nedan.

Skattepålägg vid oreducerat vederlag	13,64 %
» enligt 60 %-regeln	7,76 %
» enligt 20 %-regeln	2,46 %

Det bör uppmärksammas att de uppgifter om skattesats och påläggsprocent som lämnas i RSVs informationsbroschyr MOMS 1974 inte är aktuella i de fall den lägre skatten skall utgå. Förvara därför detta meddelande i broschyren.

Närmare information kan vid behov erhållas hos länsstyrelsens enhet för mervärdeskatt

RIKSSKATTEVERKET

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt Nr 5 1974 – Årg. 4

Frivilliga inträden

RSV Im
1974:14

Tryckt den
9 maj 1974

Kungl Maj:t har under åren 1969–1973, med stöd av 2 § tredje stycket förordningen (1968:430) om mervärdeskatt (MF), förordnat om skattskyldighet för omsättning av annan tjänst än sådan som anges i MF (frivilligt inträde). I vissa fall har Kungl Maj:t också förordnat att det skall föreligga skatteplikt för tjänsten.

Genom ändring i MF (SFS 1973:928) har fr o m den 1 januari 1974 införts skatteplikt för bl a lagring av skattepliktig vara om tjänsten tillhandahålls skattskyldig. Kungl Maj:t har på grund härav den 20 december 1973, med verkan fr o m den 1 januari 1974, upphävt vissa tidigare meddelade förordnanden om skattskyldighet i fråga om lagring.

Nedan följer en förteckning i kronologisk ordning över sådana förordnanden om skattskyldighet genom frivilligt inträde som fortfarande gäller efter den 31 december 1973 och omfattningen av skattskyldigheten.

Fr o m	Skattskyldig	Tjänst som omfattas av förordnandet	Skatteplikt (anges med X)
1969-04-01	Föreningen Stockholms hamnarbetskontor		
1969-04-01	Stiftelsen Göteborgs hamnarbetskontor		
1969-05-10	Sjöfartsstyrelsen	lotsning, isbrytning m m	
1969-05-10	Luftfartsverket	upplåtelse av flygplats m m	
1970-07-01	Sveriges speditörförbunds medlemmar	införsel m m	X
1970-07-01	Sveriges redareförenings medlemmar	viss passagerarbefordran med fartyg	
1970-07-01	Scandinavian Airlines System	passagerarbefordran med luftfartyg	
1970-07-01	D A B Speditions AB	införsel	X
1970-07-01	O F Ahlmark & Co Eftr AB	införsel	X
1970-07-01	Air France	passagerarbefordran med luftfartyg	

RSV Im 1974:14

Fr o m	Skattskyldig	Tjänst som omfattas av förordnandet	Skatteplikt (anges med X)
1970-07-01	Deutsche Lufthansa AG	passagerarbefordran med luftfartyg	
1970-07-01	Austrian Airlines	passagerarbefordran med luftfartyg	
1970-07-01	KLM Royal Dutch Airlines	passagerarbefordran med luftfartyg	
1970-07-01	Iberia Air Lines of Spain	passagerarbefordran med luftfartyg	
1970-07-01	Pan American World Airways	passagerarbefordran med luftfartyg	
1970-07-01	British European Airways	passagerarbefordran med luftfartyg	
1970-07-01	Swiss Air Transport Company Limited	passagerarbefordran med luftfartyg	
1970-07-01	Sabena Belgian World Airlines	passagerarbefordran med luftfartyg	
1970-07-01	Sterling Airways AB	passagerarbefordran med luftfartyg	
1970-07-01	Air Canada	passagerarbefordran med luftfartyg	
1970-07-01	Finnair Oy	passagerarbefordran med luftfartyg	
1970-11-01	Svenska Rederiaktiebolaget Öresund	införsel m m	X
1970-11-01	Österberg & Co Skeppsmäkleri	införsel m m	X
1970-11-01	Scandinavian Carment Service AB	införsel m m	X
1970-11-01	AB Sydspedition	införsel m m	X
1970-12-01	Alitalia Airlines	passagerarbefordran med luftfartyg	
1971-01-01	Värdepapperscentralen VPC AB		
1971-01-01	Unit-Transport AB	införsel m m	X
1971-01-01	Svensk Petroleum Förvaltning AB	lagring	
1971-01-01	AB Svensk Petroleum-administration	lagring	
1971-01-01	Svensk Petroleum-lagring Tre AB	lagring	
1971-01-01	Transair Sweden AB	passagerarbefordran med luftfartyg	
1971-01-01	Scanair	passagerarbefordran med luftfartyg	
1971-01-01	TAP-Portuguese Airways	passagerarbefordran med luftfartyg	
1971-03-01	Ellemtel Utvecklings AB	visst utvecklings- och konstruktionsarbete	

Fr o m	Skattskyldig	Tjänst som omfattas av förordnandet	Skatteplikt (anges med X)
1971-05-01	Stena AB	införsel m m	X
1971-05-01	El Al Israel Airlines	passagerarbefordran med luftfartyg	
1971-07-01	Varig Brazilian Airlines	passagerarbefordran med luftfartyg	
1971-09-01	Japan Airlines	passagerarbefordran med luftfartyg	
1971-11-01	Loftleidir Icelandic Airlines	passagerarbefordran med luftfartyg	
1972-01-01	Nordreco AB	undersökning av mark m m	X
1972-01-01	AB Spedition & Kontroll	införsel m m	X
1972-01-01	EVRO Spedition AB	införsel m m	X
1972-01-01	Middle East Airlines Airliban	passagerarbefordran med luftfartyg	
1972-01-01	Ethiopian Airlines S C	passagerarbefordran med luftfartyg	
1972-03-01	Imréns Speditions AB	införsel m m	X
1972-03-01	East African Airways	passagerarbefordran med luftfartyg	
1972-03-01	Flugfélag Islands H F Icelandair	passagerarbefordran med luftfartyg	
1972-05-01	Nilsson & Noll Speditions AB	införsel m m	X
1972-06-01	AB Djurgårdsberg	lagring	
1972-07-01	T B F Spedition AB	införsel m m	X
1972-07-01	Globeexpress AB	införsel m m	X
bolagsbildningen (bolaget bildat 1972-07-20)	AB Kärnkraftutbildning	utbildning, träning m m	X
1972-09-01	H-H Spedition AB	införsel m m	X
1972-09-01	Rationell Spedition AB	införsel m m	X
1973-01-01	Industriaktiebolaget Euroc	koncerncentrala funktioner	X
1973-01-01	Euroc Administration AB	koncerncentrala funktioner	X
1973-01-01	Air-India	passagerarbefordran med luftfartyg	
1973-01-01	Braathens Safe Airtransport A/S	passagerarbefordran med luftfartyg	
1973-01-01	Svenska rymdaktiebolaget	visst uppsändande av sondraketer	

RSV Im 1974:14

Fr o m	Skattskyldig	Tjänst som omfattas av förordnandet	Skatteplikt (anges med X)
1973-06-01	vissa kommuner	flygplatsverksamhet	i vissa fall
1973-08-01	Mellin Shipping Co AB	införse l m m	X
1973-10-01	Skyline Sweden AB	passagerarbefordran med luftfartyg	
1973-10-01	Trans World Airlines Inc	passagerarbefordran med luftfartyg	
1974-01-01	Sterling Airways A/S	passagerarbefordran med luftfartyg	

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt — mervärdeskatt

Anstånd med redovisning av mervärdeskatt

**RSV Im
1974:15**

Tryckt den
30 april 1974

Med stöd av 22 § tredje stycket förordningen (1968:430) om mervärdeskatt har Kungl Maj:t medgivit att skattskyldig till mervärdeskatt, som driver jordbruk eller skogsbruk och som har helt kalenderår som redovisningsperiod för redovisning av mervärdeskatt, får anstånd till senast den 15 februari 1974 med att lämna deklaration för sådan skatt för 1973. Till följd härav skall upplupen skatt enligt deklarationen anses vara förfallen till betalning senast den 15 februari 1974.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt — mervärdeskatt

Undantag från skatteplikt för doktorsavhandlingar

RSV Im
1974:16

Tryckt den
8 maj 1974

Med stöd av 12 § förordningen (1968:430) om mervärdeskatt har Kungl Maj:t den 18 januari 1974 förordnat att doktorsavhandling, som framställs i bok- eller offsettryck och för vilken statsbidrag utgår enligt kungörelsen (1960:52) om statsbidrag till kostnader för vissa vetenskapliga avhandlingar eller kungörelsen (1970:276) om doktorsavhandlingar, undantas från skatteplikt för mervärdeskatt.

Undantaget gäller vid leverans efter utgången av år 1973 av den tryckta upplagan från den som ombesörjt tryckningen.

Den som framställer den tryckta upplagan är berättigad till avdrag för ingående skatt som belöper på förvärv för verksamheten.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-104 30 • Ansv. utgivare: Kammarrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Tillämpningen av förordningen (1974:89) om tillfällig nedsättning av mervärdeskatten såvitt gäller vissa skattskyldiga företagare inom byggnads- och anläggningsbranschen

**RSV Im
1974:17**

Tryckt den
30 maj 1974

den 27 mars 1974

Dåvarande riksskattenämnden (RSN) har i särskilda uttalanden (RSN II 1970:56 och 1970:100) behandlat tidpunkten för skattskyldighetens inträde för vissa entreprenadarbeten m m inom byggnadsbranschen. RSN har i huvudsak anfört följande:

Skattskyldig som tillämpar kontantmetoden för sin skatteredovisning

RSN har i denna del hänvisat till de allmänna regler som nämnden anvisat för bestämmandet av tidpunkten för skattskyldighetens inträde (RSN II 1970:49). Enligt dessa regler inträder skattskyldigheten när vederlag inflyter kontant eller i form av varor eller på annat sätt kommer den skattskyldige tillgodo. Även kontantbelopp eller i förekommande fall varor (motsvarande), som erläggs eller lämnas i förskott eller a conto för beställd skattepliktig vara, byggnad eller tjänst, skall upptas till beskattning när de tas emot av den skattskyldige eller på annat sätt kommer honom tillgodo.

Skattskyldig som tillämpar faktureringsmetoden för sin skatteredovisning

I uttalandet RSN II 1970:56 har nämnden framhållit att särskilda förhållanden råder för skattskyldiga företagare som de av RSN den 30 november 1965 meddelade anvisningarna om ändrade regler rörande värdesättning vid inkomsttaxeringen av byggnadsföretagens lager m m äger tillämpning på. För sådana skattskyldiga bör gälla att vid bokföringsmässig redovisning för mervärdeskatt (faktureringsmetoden) skattskyldigheten får anses inträda då fordran för utförda och slutbesiktigade entreprenadarbeten preciseras i utställd slutfaktura.

De uttalanden av RSN som åberopats i det föregående är alltså gällande. Inträder skattskyldighet i fråga om utförda entreprenadarbeten för här avsedda företagare under tiden 1 april – 15 september 1974 utgår enligt SFS 1974:89, med de begränsningar som anges i 2 § samma förordning, skatt med 12 % av beskattningsvärdet. Om skattskyldig med kontantmetoden inkasserar fordringar, som uppkommit före den 1 april 1974 och som avser tillhandahållanden åt redovisningsskyldig beställare, innebär begränsningen att skatt skall redovisas enligt 13 § förordningen (1968:430) om mervärdeskatt, dvs skatt skall utgå med 15 % av beskattningsvärdet oavsett när betalning sker.

RSV vill som en komplettering till RSNs uttalande (RSN II 1970:56) upplysa att flertalet byggnadsentreprenader utförs enligt kontrakt som upprättats i enlighet med Svenska Teknologföreningens ”Allmänna bestämmelser för byggnads-, anläggnings- och installationsentreprenader” (AB 72). Enligt dessa bestämmelser (kap 6 § 12) skall slutfaktura normalt utfärdas senast 8 månader efter slutbesiktning.

RSV anser för sin del att om skattskyldig tillämpar faktureringsmetoden skattskyldighet inträder för utförda entreprenadarbeten, som AB 72 är tillämpliga på, när faktura för slutbesiktigade arbeten utfärdas inom den avtalade tiden.

I övrigt bör gälla att skattskyldighet för utförda entreprenadarbeten för skattskyldiga med faktureringsmetoden får anses inträda när fordran för utförda prestationer med iakttagande av god redovisningssed bokförs i räkenskaper. I sak innebär detta att överensstämmelse i princip föreligger mellan det inkomstmässiga och mervärdeskattmässiga omsättningsbegreppet.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Tillämpningen av 2 och 3 §§ förordningen (1974:89) om tillfällig nedsättning av mervärdeskatten

RSV Im
1974:18

den 5 april 1974

Tryckt den
30 maj 1974

RSV meddelar följande anvisningar.

Författningstext

2 § Har skattskyldig, som redovisar skatt enligt 4 § första stycket förordningen (1968:430) om mervärdeskatt, före den 1 april 1974 tillhandahållit skattepliktig vara, byggnad eller tjänst åt någon som är redovisningsskyldig för mervärdeskatt, skall skatt för tillhandahållandet redovisas enligt den i 13 § nämnda förordning angivna skattesatsen.

3 § Träffas under tiden den 1 april -- den 15 september 1974 avtal om tillhandahållande av tjänst med utsträckning i tiden utgår skatt enligt denna förordning för tillhandahållandet endast i den mån tjänsten hänför sig till tid till och med den 15 september 1974.

RSV

I princip gäller enligt SFS 1974:89 att skatt skall utgå med 12 % av beskattningsvärdet för skattepliktig omsättning om skattskyldigheten inträder under tiden 1 april -- 15 september 1974. Från huvudregeln har två undantag gjorts genom de spärregler som tagits in i de här ovan återgivna paragraferna i förordningen.

Genom bestämmelserna i 2 § befrias skattskyldig, som tillämpar kontantmetoden för sin skatteredovisning, från den eljest föreliggande skyldigheten att omfakturera varufordringar per den 31 mars 1974 för skattepliktiga leveranser till redovisningsskyldig köpare i de fall betalning erläggs under tiden 1 april -- 15 september 1974. Generellt gäller därför att, oberoende av säljarens redovisningsmetod, skatt skall utgå med 15 % av beskattningsvärdet för alla skattepliktiga tillhandahållanden som gjorts åt redovisningsskyldig köpare om fordran uppkommit före den 1 april 1974. Skatt på förvärv för verksamhet som medför skattskyldighet berättigar i princip redovisningsskyldig köpare till avdrag. Mervärdeskatten utgör i dessa fall ingen kostnad.

Om den som är redovisningsskyldig för viss verksamhet gör andra förvärv än för sådan verksamhet utgör dock skatt som därvid utgått kostnad för köparen. Spärregeln i 2 § avskär inte i dessa fall skatteplik-

tiga leveranser från sänkt mervärdeskatt enligt förordningens allmänna principer även om köparen är redovisningsskyldig för annan verksamhet än den leveransen avser.

Om viss leverans avser en av köparen bedrivna sk blandad verksamhet, dvs verksamheten medför endast delvis skattskyldighet och redovisningsskyldighet, skall dock spärregeln i 2 § gälla.

Det bör beaktas att fastighet som nyttjas i verksamhet som medför skattskyldighet för fastighetsägaren vanligen utgör sk rörelsefastighet till den del fastigheten nyttjas i rörelsen. På leveranser till sådan rörelsefastighet är bestämmelserna i 2 § tillämpliga. Köparens fastighetsinnehav i övrigt torde, till den del inkomsten av fastigheten i inkomsttaxeringshänseende är hänförlig till förvärvskällan "annan fastighet", vanligen inte nyttjas i verksamhet som medför skattskyldighet. På skattepliktiga leveranser som avser förvärv för sådan fastighet gäller därför inte spärregeln i 2 §.

RSV anser för sin del att skattskyldiga leverantörer, som tillämpar kontantmetoden för sin skatteredovisning, inte skäligen kan åläggas tidsödande utredningar om köparens redovisningsskyldighet och om ändamålet med hans förvärv i de fall betalning inflyter för fordringar per den 31 mars 1974 som avser skattepliktiga leveranser. Väsentligt är dock att säljaren utfärdar kreditfaktura om skatt för sådana betalningar redovisas med 12 % av beskattningsvärdet under tiden 1 april -- 15 september 1974.

Viss tvekan har uppkommit om innebörden av bestämmelserna i 3 § förordningen om tillfällig nedsättning av mervärdeskatten. Stadgandet har tillkommit i avsikt att inskränka skattesänkningen för tillhandahållandet av tjänsteprestation med utsträckning i tiden, varom avtal träffas under tiden 1 april -- 15 september 1974, till att gälla endast tillhandahållanden t o m den 15 september 1974. Skatt för sådan tjänsteprestation skall alltid utgå med 12 % av beskattningsvärdet oberoende av när skattskyldighet för tillhandahållandet inträder.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Tillämpningen av kungörelsen (1974:113) om kom- pensation för mervärdeskatt på bostadsbyggande

**RSV Im
1974:19**

den 16 maj 1974

Tryckt den
4 juni 1974

RSV meddelar följande föreskrifter.

1 Inledande bestämmelser

1.1 Författningstext

1 § Kompensation utgår enligt denna kungörelse för skatt enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt som belöper på sådan nybyggnad eller ombyggnad av bostadshus som avslutas under år 1974 eller påbörjas detta år och avslutas före utgången av år 1975.

Reducerad kompensation utgår i fråga om sådan nybyggnad av bostadshus för en familj (enfamiljshus) som avslutats under december månad 1973.

2 § Med bostadshus förstås hus som innehåller utrymmen som används eller skall användas som stadigvarande bostad. Utrymmen för åldrvård i ålderdomshem, för slutet eller halvöppen vård i sjukvårdsinrättning eller för uthyrning i hotell- eller pensionärtrörelse anses icke använda som stadigvarande bostad.

Till ombyggnad hänföres icke arbeten som enbart avser löpande underhåll. Sådant underhåll som är direkt betingat av ombyggnad och utföres i samband med denna anses dock ingå i ombyggnaden.

Vad i denna kungörelse sägs om ombyggnad gäller även tillbyggnad.

1.2 RSV

1.2.1 Begreppet stadigvarande bostad

Kompensation kan endast utgå för ny- eller ombyggnad av hus som används eller skall användas som stadigvarande bostad.

I princip gäller därför att den fastighet, som ny- eller ombyggnaden avser, utgör eller skall utgöra lägenhetsinnehavarens rätta kyrkobokförings-

adress. I fråga om flerfamiljshus berättigar ny- eller ombyggnad av sådant hus till kompensation till den del åtgärderna avser lägenheter som enligt kontrakt eller annat avtal upplåts för bostadsändamål eller som utbudits till uthyrning för sådant ändamål. Ny- eller ombyggnad av andra lokaler som inryms i bostadshus och som upplåts eller disponeras för annat ändamål kan inte grunda rätt till kompensation. Detsamma gäller ny- eller ombyggnad av s k fritidshus.

1.2.2 Begreppet ombyggnad

Ombyggnad anses föreligga om arbetena har det ändamål och minst den omfattning som anges i 7 § c bostadslånekungörelsen (1967:552), dvs bostadslägenheterna skall efter ombyggnaden ha en standard som inte är lägre än den som anges i kungörelsen (1973:532) om lägsta godtagbara standard för bostadslägenhet i vissa fall.

Till ombyggnad kan inte hänföras arbeten som avser endast löpande underhåll. Kompensation kan dock utgå även för sådana underhållsarbeten om de är direkt betingade av faktiska ombyggnadsarbeten. Härutöver gäller följande.

Vid en mera fullständig ombyggnad av bostadshus får huset till den del det används för bostadsändamål betraktas som en helhet. Sådant eftersatt underhåll som måste utföras i samband med ombyggnaden för att ge helheten ett gott och varaktigt resultat får även inräknas i kompensationsgrundande ombyggnad.

Vid en mindre omfattande ombyggnad eller ombyggnad i etapper inräknas i kompensationsgrundande ombyggnad endast sådant underhåll som är direkt betingat av de faktiska ombyggnadsåtgärderna.

Utförs arbetena i etapper kan ombyggnad anses föreligga även vid en jämförelsevis begränsad upprustning av huset. Den kan avse exempelvis installation av wc, centralvärme (ev elvärme) och begränsad upprustning av kök. En förutsättning är dock att åtgärderna medför en väsentlig ökning av bostadsvärdet. Härutöver gäller att åtgärderna skall ha en sådan omfattning att kostnaderna för ombyggnaden uppgår till lägst vissa belopp (se under följande avsnitt 2.2.2) och att vad bostadsstyrelsen i föreskrifter betecknar som lägsta godtagbara standard måste uppnås.

2 Förutsättningar för kompensation

2.1 Författningstext

3 § Kompensation utgår endast till den del nybyggnad eller ombyggnad avser utrymmen för bostadsändamål. Till utrymmen för bostadsändamål räknas även gemensam anläggning för värme, varmvatten och tvätt, i den mån sådan anläggning betjänar bostadslägenheter.

4 § Kompensation utgår vid ombyggnad endast om kostnaderna inklusive mervärdeskatt för ombyggnaden uppgår till minst 25 000 kronor för en- och tvåfamiljshus och minst 50 000 kronor för flerfamiljshus.

I kostnader som avses i första stycket inräknas skäligt värde av arbete som fastighetsägaren utfört på huset.

5 § Nybyggnad eller ombyggnad anses påbörjad när de egentliga byggnadsarbetena igångsatts.

Göres grundbottenbesiktning enligt 64 § 1 mom första stycket byggnadsstadgan (1959:612) anses de egentliga byggnadsarbetena igångsatta vid tiden för besiktningen.

6 § Nybyggnad anses avslutad när byggnaden i huvudsak tages eller kan tagas i bruk för bostadsändamål. Har inflyttningsbesiktning eller slutbesiktning av byggnadsentreprenad gjorts dessförinnan anses nybyggnaden i stället avslutad vid tiden för besiktningen.

Första stycket äger motsvarande tillämpning i fråga om ombyggnad. Har byggnaden i huvudsak varit i bruk under ombyggnadstiden anses ombyggnaden avslutad när de egentliga byggnadsarbetena slutförts.

7 § Består flerfamiljshus av två eller flera särskiljbara delar, får tidpunkten för påbörjande eller avslutande av nybyggnad eller ombyggnad bestämmas särskilt för varje sådan del. Föreligger särskilda skäl kan nybyggnad eller ombyggnad även annars anses påbörjad eller avslutad vid annan tidpunkt än som följer av 5 eller 6 §.

2.2 RSV

2.2.1 Begreppet "utrymmen för bostadsändamål"

Enligt 3 § utgår kompensation endast till den del ny- eller ombyggnad avser utrymmen för bostadsändamål. Arbeten som avser mark, ledningar och andra anläggningar utanför "huslivet" kan därför inte grunda rätt till kompensation. Inte heller får anslutningsavgifter för el, vatten och avlopp o d räknas in i kostnaderna för ombyggnad.

Från denna huvudregel har gjorts ett undantag. I de kompensationsgrundande arbetena får sålunda inräknas arbeten som avser gemensamma anläggningar för värme, varmvatten och tvätt i den mån anläggningarna betjänar bostadslägenheter. Detta gäller även sådana anläggningar som är inrymda i annan byggnad än den anläggningen betjänar. Det förutsätts dock att anläggningarna helt eller delvis ägs direkt antingen av den som äger den bostadsfastighet som anslutits till anläggningen eller av en samfällighet som omfattar den anslutna bostadsfastigheten.

Vid ny- eller ombyggnad av bostadshus får till bostadshuset också räknas utrymmen som är gemensamma för två eller flera bostadslägenheter, såsom trappuppgångar och andra gemensamhetsutrymmen, till den del de betjänar bostadslägenheterna. I ombyggnad får vidare inräknas arbeten som avser vindskontor, källarutrymmen o d som hör till bostadslägenheterna. Däremot kan arbeten som avser garage och andra utrymmen, som enligt särskilt avtal upplåts till innehavare av bostadslägenhet eller till annan inte grunda rätt till kompensation.

2.2.2 Begreppet ombyggnadskostnad

För att kompensation för ombyggnad skall kunna utgå måste kostnaderna för ombyggnaden uppgå till minst 25 000 kr i fråga om en- eller tvåfamiljshus och till minst 50 000 kr för flerfamiljshus.

I ombyggnadskostnaderna får inräknas såväl direkta kostnader för löner och material som indirekta kostnader som belöper på ombyggnaden, såsom räntor, administrationskostnader o d.

Om fysisk person själv utför ombyggnadsarbeten på egen fastighet får i kostnaderna för ombyggnaden inräknas skäligt värde av fastighetsägarens arbete. Värdet av sådant arbete får dock inte tas upp till högre belopp än 65 % av anskaffningskostnaden för det material som tillförts bostadshus genom ägarens egna arbete.

2.2.3 Tidpunkten för påbörjande av kompensationsgrundande ny- eller ombyggnad

Kompensation för ny- eller ombyggnad av bostadshus som avslutas under år 1974 utgår i princip oberoende av när arbetena påbörjats. I detta sammanhang bör dock uppmärksammas föreskrifterna i tredje stycket av ikraftträdandebestämmelserna:

Har byggnadsarbete före utgången av år 1973 nedlagt eller avbrutits och har det icke återupptagits inom sex månader, anses nybyggnaden eller ombyggnaden avslutad när arbetet nedlades eller avbröts. Återupptages arbetet sedan mer än sex månader förflutit anses ny ombyggnad påbörjad.

I de fall inflyttning i eller inflyttnings- eller slutbesiktning av enfamiljshus gjorts före den 1 januari 1974 får nybyggnad av sådant hus anses avslutad före nämnda datum. Om fastighetsägare, efter det att sådan nybyggnad skall anses som avslutad och sedan minst sex månader förflutit från denna tidpunkt, utför fortsatta byggnadsarbeten, exempelvis inredning av bostadsrum i vindsvåning, får dessa arbeten betraktas som en med ombyggnad likställd tillbyggnad. Uppgår kostnaderna för tillbyggnaden till lägst 25 000 kr utgår därför kompensation för ombyggnad enligt härför gällande regler.

Har inflyttning eller dessförinnan inflyttnings- eller slutbesiktning skett under december månad 1973 anses utförd nybyggnad avslutad under samma tid. I sådana fall utgår kompensation för nybyggnaden med reducerat belopp. Om fastighetsägaren även i dessa fall utför sådan tillbyggnad som omnämns i föregående stycke efter där angivna principer utgår kompensation även för denna åtgärd (se vidare avsnitt 3.2.2).

Har kompensation utgått för nybyggnad av enfamiljshus som avslutats under år 1974 eller som påbörjats under år 1974 och avslutats under år 1975 får däremot eventuella efterföljande arbeten på huset anses ingå i nybyggnaden.

I vissa fall kan särskilda svårigheter föreligga att fastställa när ombyggnad av flerfamiljshus skall anses påbörjad. I större flerfamiljshus torde det vara vanligt att sådan upprustning av lägenheterna, som i kungörelsen

betecknas som ombyggnad, sker löpande enligt långfristiga planer. I andra fall sker upprustning av enstaka lägenheter först när hyresgäst avflyttat. Åtskilliga andra omständigheter kan medverka till den omfattning planerad ombyggnad skall få.

Mot bakgrunden av här redovisade svårigheter att finna ett entydigt begrepp för den tidpunkt då ombyggnadsarbeten i flerfamiljshus skall anses påbörjade får som en självständig ombyggnad betraktas varje etapp som utförs enligt särskild plan för ombyggnaden. Ombyggnadsetappen skall anses omfatta den eller de bostadslägenheter som vid igångsättnings-tillfället är eller kan förutses vara tillgängliga för ombyggnad. Arbetena kan i regel anses som påbörjade när utrivning görs av inredning och utrustning i byggnaden.

2.2.4 Tidpunkten för avslutande av kompensationsgrundande ny- eller ombyggnad

Enligt huvudregeln anses ny- eller ombyggnad avslutad när byggnaden i huvudsak tas eller kan tas i bruk för bostadsändamål. Har inflyttningsbesiktning eller slutbesiktning av utförd byggnadsentreprenad skett dessförinnan anses ny- eller ombyggnad i stället avslutad vid tidpunkten för besiktningen. Enfamiljshus får normalt anses i huvudsak ha tagits i bruk för bostadsändamål när faktisk inflyttning skett.

Ny- eller ombyggnad av flerfamiljshus anses avslutad när minst 75 % av bostadslägenhetsytan tagits i anspråk som bostad eller utbudits till omedelbar inflyttning. Har dessförinnan inflyttnings- eller slutbesiktning skett, anges nybyggnad (ombyggnad) avslutad när godkänd besiktning gjorts. Består flerfamiljshus av två eller flera särskiljbara delar får, på begäran av sökanden, frågan om rätt till kompensation för utförd ny- eller ombyggnad prövas särskilt för sig för sådan särskiljbar del. Med särskiljbar del förstås exempelvis sådan del av hus som betjänas av ett och samma trapphus.

Har vid ombyggnad av bostadshus separat upphandling skett av viss utrustning och inredning sedan de egentliga byggnadsarbetena avslutats får dock anskaffningskostnaderna för sådan komplettering räknas in i de kompensationsgrundande ombyggnadsarbetena. Som villkor gäller att anskaffningen skall ha skett inom de för ombyggnad utmätta tidsfristerna. Med inredning och utrustning avses främst sådana varor som ofta betecknas som "hushållskapitalvaror" men som efter inmontering räknas som tillbehör till byggnaden, exempelvis elspis, kylskåp, köksfläkt, tvätt- och diskmaskin. Motsvarande gäller i fråga om anskaffning och inläggning av heltäckningsmattor, som inte anskaffas enbart för möblering av viss bostadslägenhet.

Om särskilda skäl föreligger kan byggnadsarbete anses påbörjat eller avslutat vid annan tidpunkt än vad som sagts ovan. Så kan exempelvis vara fallet om inflyttning måste ske innan bostadsutrymmena i huvudsak kunnat tas i bruk.

RSV Im 1974:19 3 Kompensationens storlek

3.1 Författningstext

8 § Kompensation utgår i fråga om

1. nybyggnad av enfamiljshus med 13 500 kronor,
2. nybyggnad av tvåfamiljshus med 100 kronor per kvadratmeter bostadsyta, dock med högst 27 000 kronor,
3. nybyggnad av flerfamiljshus med 100 kronor per kvadratmeter bostadslägenhetsyta,
4. ombyggnad med belopp som svarar mot den mervärdesskatt som enligt faktura eller motsvarande handling belastar ombyggnaden, dock med högst 100 kronor per kvadratmeter bostadsyta respektive bostadslägenhetsyta, som berörs av ombyggnaden.

Reducerad kompensation enligt 1 § andra stycket utgår med 7 000 kronor.

Kan i fall som avses i första stycket 4 storleken av mervärdesskatten icke visas får kompensation i stället beräknas till 15 procent av nedlagda kostnader för material för ombyggnaden, dock till högst 100 kronor per kvadratmeter bostadsyta respektive bostadslägenhetsyta.

9 § Kompensation avrundas till närmast högre hela tiotal kronor.

3.2 RSV

3.2.1 Begreppen bostadsyta och bostadslägenhetsyta

Bostadslägenhetsyta i flerfamiljshus är (= bostadsstyrelsens anvisningar) yta i våningsplan, begränsad av färdigställda insidor av de väggar som omsluter varje lägenhet.

Häri gäller följande inskränkningar:

- a) väggar i lägenheten inräknas intill en tjocklek om högst 15 cm;
- b) inredd del av vind med snedtak inräknas i den mån den utgör våningsyta;
- c) oinredd del av vind inräknas inte;
- d) trappa eller hiss, uteslutande avsedd för lägenheten, inräknas endast i det nedersta planet;
- e) rörstockar och pelare med totalt tvärsnitt om mer än 0,3 m² inräknas endast till den del de utgör eller ersätter vägg i lägenheten; om så är fallet inräknas den del som motsvarar tjockleken av anslutande vägg, dock högst intill 15 cm;
- f) fönsternisch inräknas till den del dess djup överstiger 15 dm;
- g) väggöppning (med eller utan dörr) med mindre bredd än 1,5 m inräknas endast intill ett djup om högst 15 cm;
- h) läktare inräknas endast i den mån den utgör våningsyta;
- i) lägenhetsförråd inom lägenhet medräknas inte om motsva-

rande förråd saknas i fastighetens övriga utrymmen.
Bostadsyta i en- och tvåfamiljshus är (= bostadsstyrelsens anvisningar) yta beräknad på samma sätt som bostadslägenhetsyta, dock utan de inskränkningar som anges i punkterna d) och e)

3.2.2 Kompensationens storlek vid ombyggnad

Kompensation för nybyggnad av enfamiljshus utgår med ett till 13 500 kr bestämt schablonbelopp. Har kompensation för nybyggnad av enfamiljshus utgått med fastställt schablonbelopp kan eventuell efterföljande tillbyggnad inte berättiga till ytterligare kompensation enligt reglerna för ombyggnad. Schablonbeloppet är avsett att ge kompensation för mervärdeskatt som utgått för fullt färdigställande av enfamiljshus.

Har nybyggnad av enfamiljshus avslutats före den 1 december 1973 kan kompensation för nybyggnaden inte utgå. Har nybyggnad av sådant hus avslutats under december månad 1973 utgår kompensation med ett till 7 000 kr reducerat belopp.

Enligt vad som anförts tidigare i avsnitt 2.2.3 får därefter utförda arbeten på sådant hus under i övrigt gällande villkor räknas som ombyggnad. Kompensation utgår därvid för mervärdeskatt som belöper på ombyggnaden, dock med högst 100 kr per kvm bostadsyta, som berörs av ombyggnaden.

Kompensation utgår inte för nybyggnad i kombination med om- eller tillbyggnad av enfamiljshus med högre belopp än sammanlagt 13 500 kr. Har kompensation utgått för nybyggnad med 7 000 kr maximeras därför kompensation för ombyggnad (tillbyggnad) av samma hus till 6 500 kr.

I fråga om ombyggnad av flerfamiljshus utgår kompensation med högst 100 kr per kvm bostadslägenhetsyta. Har kompensation utgått för utförd ombyggnad med detta belopp kan inte en efterföljande ny ombyggnad av samma bostadsutrymme berättiga till ytterligare kompensation.

För ombyggnad utgår kompensation med belopp som svarar mot den mervärdeskatt som enligt faktura eller motsvarande handling belöper på ombyggnaden. Fakturamaterialet kan i fråga om flerfamiljshus vara mycket omfattande. Bestämmelserna i sista stycket 8 § syftar till att i de fall ägare av flerfamiljshus har betryggande räkenskaper för sin fastighetsförvaltning den mervärdeskatt som utgått vid ombyggnad skall kunna beräknas enligt schablon. I vissa fall kan det dock vara förenat med större svårigheter att visa materialkostnaderna för ombyggnadsarbetena än att utreda den faktiska skattebelastningen.

Med beaktande av de motiv som föranlett införandet i mervärdeskatteförordningen av de särskilda reduceringsreglerna för entreprenader och andra tjänster som berör fastighet bör 60 % av de totala byggnadskostnaderna anses motsvara materialandelen vid ombyggnad. Ägare av flerfamiljshus som söker kompensation för utförd ombyggnad får därför, om han så önskar, schablonmässigt beräkna den på ombyggnaden belöpande mervärdeskatten till 15 % av 60 % av de nedlagda kostnaderna. Detta motsvarar 9 % av totalkostnaden inklusive mervärdeskatt.

RSV Im 1974:19 4 Förfarandet

4.1 Författningstext

10 § Riksskatteverket prövar på ansökan fråga om kompensation enligt denna kungörelse.

Ansökan enligt första stycket skall vara skriftlig.

11 § Ansökan om kompensation göres tidigast när nybyggnad eller ombyggnad är avslutad.

Har den som är skattskyldig enligt förordningen (1968:430) om mervärdeskatt för byggnadsrörelse i egen regi uppfört bostadshus göres ansökan av honom först sedan skattskyldighet enligt förordningen inträtt för prestationen.

Uppgift i ansökan lämnas på heder och samvete.

12 § Berättigad till kompensation är, om ej annat följer av andra stycket, den som äger huset när ansökan tidigast får göras.

Har skriftligt avtal om överlåtelse av hus till bestämt pris träffats före utgången av mars månad 1974 är köparen, även om han icke äger huset när ansökan tidigast får göras, berättigad till kompensation, under förutsättning att överlåtelsen fullbordas.

13 § Vid ansökan om kompensation skall fogas

1. i fall som avses i 8 § 2, 3 eller 4, handling som visar den yta för vilken kompensation sökes,

2. i fall som avses i 8 § 4, fakturor eller andra handlingar som visar beloppet av den mervärdeskatt ansökan avser, om schablonberäkning enligt 8 § tredje stycket ej göres,

3. i förekommande fall avtal, kontrakt eller liknande handling som styrker sökandens rätt till kompensation,

4. när fråga är om en- eller tvåfamiljshus, intyg från kommunal byggnadsnämnd att det hus som ansökan avser får användas som stadigvarande bostad.

14 § Innan beslut meddelas i kompensationsärende skall riksskatteverket inhämta yttrande från länsbostadsnämnden, om detta icke är uppenbart obehövligt.

15 § Bestämmelserna om skattskyldig och beskattningsmyndighet i 7 och 9--12 §§ förordningen (1959:92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning gäller i tillämpliga delar i fråga om sökande i kompensationsärende respektive riksskatteverket.

16 § Inträffar sedan ansökan om kompensation gjorts händelse som påverkar storleken av kompensationsbeloppet är sökanden skyldig att inom en månad anmäla förhållandet till riksskatteverket.

Har riksskatteverket meddelat beslut i kompensationsärende skall nytt beslut meddelas av verket om förhållande som avses i första stycket inträffar.

Har kompensation utbetalats i fråga om hus som utgör omsättningstillgång i byggnadsrörelse eller rörelse som avser handel med fastigheter skall, när överlåtelse sker av sådant hus, säljaren lämna uppgift till köparen om den utbetalade kompensationen.

17 § Har oriktig uppgift som sökanden lämnat lett till att kompensation utbetalats med för högt belopp, är han skyldig att återbetala vad han oriktigt erhållit. Motsvarande gäller om kompensation utbetalats med för högt belopp till följd av att sökanden underlåtit att lämna uppgift eller anmäla förhållande som avses i 16 § första stycket.

Åtgärd för uttagande av oriktigt erhållet kompensationsbelopp får icke vidtagas av riksskatteverket senare än fem år efter den dag, då lagkraftäggande beslut i kompensationsärendet föreligger.

Föreligger särskilda skäl får riksskatteverket medge undantag från bestämmelserna i första stycket.

18 § På framställning av riksskatteverket skall belopp, som skall återbetalas enligt 17 § första stycket, omedelbart uttagas genom utmätning.

4.2 RSV

4.2.1 Ansökan

Ansökan skall göras på särskild blankett som fastställts av RSV. Två olika blankettset finns, ett för småhus (en- och tvåfamiljshus) och ett för flerfamiljshus. Gäller ansökan småhus skall ansökan inlämnas till den kommunala byggnadsnämnden som tecknar intyg på ansökan och överlämnar den till RSV. Ansökan som gäller flerfamiljshus inlämnas till länsbostadsnämnden som med eget yttrande överlämnar den till RSV.

Uppgiven bostadsyta respektive bostadslägenhetsyta skall styrkas med exempelvis intyg av byggnadssakkunnig eller med byggnadsritning. Detta gäller dock inte ansökan som avser nybyggnad av enfamiljshus.

Mervärdeskatt som belöper på ombyggnad av såväl småhus som flerfamiljshus skall antingen styrkas av fakturakopior eller framgå av bestyrkt förteckning över fakturor eller motsvarande handlingar, som avser byggnadsarbetet. Sådan förteckning skall innehålla uppgift om

fakturans datum och eventuellt nummer
utställarens namn och adress
fakturans totalbelopp
debiterad mervärdeskatt

Om kompensation söks för ombyggnad av flerfamiljshus är det tillräckligt att ombyggnadskostnaden uppges i enlighet med förda räkenskaper.

Vid anfordran skall sökanden härutöver kunna styrka även annan

RSV Im 1974:19 uppgift som lämnas i ansökan, exempelvis tidpunkt då byggnadsarbetet påbörjats eller avslutats.

4.2 RSV

Som huvudregel gäller att kompensation endast kan utgå till den som äger huset när ansökan tidigast får göras. Från huvudregeln har gjorts ett undantag. Har skriftligt avtal om överlåtelse av hus gjorts före utgången av mars månad 1974 är köparen, även om han inte äger huset när ansökan tidigast får göras, berättigad till kompensation under förutsättning att överlåtelse sker.

I sk andelshus disponerar delägaren vanligen genom avtal viss lägenhet. Det torde vara vanligt att sådan lägenhetsinnehavare på egen bekostnad utför ombyggnad av den disponerade lägenheten. Kompensationsreglerna är dock så konstruerade att kompensation endast kan utgå till fastighetsägare dvs i detta fall delägarna gemensamt.

Byggnadsföretagare som i egen regi uppför bostadshus för avsalu är inte berättigad till kompensation. Skattskyldighet för omsättning av uppförd byggnad inträder först i och med försäljningen. Kompensationsberättigad blir då i stället köparen. Inträder däremot skattskyldighet enligt förordningen om mervärdeskatt på grund av uttag av byggnad ur byggnadsrörelse tillfaller kompensationen byggnadsföretaget om inte annat gäller på grund av bestämmelserna i 12 § andra stycket kungörelsen.

5 Besvär m m

5.1 Författningstext

19 § Talan mot riksskatteverkets beslut enligt denna kungörelse föres hos Kungl Maj:t genom besvär.

20 § Till böter dömes den som underlåter att anmäla förhållande som avses i 16 § första stycket eller att lämna uppgift som avses i 16 § tredje stycket.

21 § Riksskatteverket meddelar närmare föreskrifter för tillämpningen av denna kungörelse.

Denna kungörelse träder i kraft en vecka efter den dag, då kungörelsen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Har nybyggnad eller ombyggnad avslutats före ikraftträdandet göres ansökan tidigast vid ikraftträdandet. Berättigad till kompensation är den som äger huset vid ikraftträdandet.

Har byggnadsarbete före utgången av år 1973 nedlagts eller avbrutits och har det icke återupptagits inom sex månader, anses nybyggnaden eller ombyggnaden avslutad när arbetet nedlades eller avbröts. Återupptages arbetet sedan mer än sex månader förflutit anses ny ombyggnad påbörjad.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt — taxering

Nr 6 1974 — Årg. 4

**Beskattningsfrågor i samband med överlåtelse
av aktier i ICA Hakon Aktiebolag, ICA Eol
Aktiebolag och ICA Essve Aktiebolag till
ICA Aktiebolag (apportemission)**

**RSV Dt
1974:23**

Tryckt den
11 juni 1974

den 18 april 1974

På ordinarie bolagsstämma den 13 juni 1973 med aktieägarna i ICA Aktiebolag (ICA) beslöts i enlighet med av styrelsen och verkställande direktören framlagt förslag, att bolagets då till 3 milj kr uppgående aktiekapital, fördelade på 6 000 aktier på nominellt 500 kr vardera, skulle genom nyteckning ökas till högst 29 milj kr genom utgivande av högst 260 000 aktier, envar lydande på nominellt 100 kr (26 milj kr). För nyteckningen skulle bli gälla följande villkor:

Företrädesrätt till teckning av samtliga 260 000 aktier av serie B, vilken rätt skulle tillkomma innehavare av aktier i ICA Hakon AB (Hakon), ICA Eol AB (Eol) och ICA Essve AB (Essve), skulle begagnas senast den 31 december 1973. Betalning för de med företrädesrätt tecknade nya aktierna skulle erläggas genom tillskott av aktier i Hakon, Eol och Essve, varvid en aktie i Hakon eller Eol skulle utgöra likvid för fem B-aktier och en aktie i Essve skulle utgöra likvid för en B-aktie. Fördelning av aktier bland tecknarna skulle ske enligt styrelsens bestämmande. Skulle vid utgången av den tid, inom vilken aktier sålunda fick tecknas med företrädesrätt, antalet nytecknade B-aktier inte uppgå till 260 000, skulle ICA-förbundet äga rätt att senast den 10 januari 1974 mot likvid i pengar teckna så många B-aktier att dessa tillsammans med de aktier som tecknats med företrädesrätt uppgick till högst 260 000 B-aktier. För av ICA-förbundet sålunda tecknade aktier skulle likvid erläggas kontant vid tecknandet. Såsom förutsättning för ICA-förbundets rätt att teckna B-aktier mot likvid i pengar gällde, att ICA-förbundet var skyldigt att för ICA:s räkning genom byte av dessa B-aktier förvärva aktier i Hakon, Eol och Essve, vilka aktier ICA-förbundet skulle vara skyldigt att överlåta till ICA för en köpeskilling motsvarande aktiernas nominella värde. I den mån av ICA-förbundet tecknade B-aktier mot likvid i pengar inte kom till användning för sagda inbyte av aktier, skulle återstoden av de B-aktier, som tecknats mot likvid i pengar, inlösas av ICA till nominella värdet och aktiekapitalet nedsättas med motsvarande belopp på sätt anges i 65 § aktiebolagslagen och i § 15 bolagsordningen. De nya

aktierna medförde rätt till andel i bolagets vinst fr o m för räkenskapsåret 1973. Stämpel på de nya aktierna skulle betalas av bolaget.

För att möjliggöra den sålunda föreslagna ökningen av aktiekapitalet i ICA hade vidare på bolagsstämman den 13 juni 1973 beslutats om vissa ändringar i bolagsordningen för ICA. Bl a hade följande ändringar beslutats:

Bolagets aktiekapital skall utgöra lägst 20 milj kr och högst 60 milj kr. Aktierna, som envar skall lyda på nominellt 100 kr, skall vara av två slag, dels aktier av serie A och dels aktier av serie B. Aktier må kunna utges, av serie A till ett belopp av högst 9 milj kr, och av serie B till ett belopp av högst 51 milj kr. Aktier av serie B må utges intill högst nio gånger antalet aktier utgivna av serie A. Varje aktie av serie A skall representera tio röster och varje aktie av serie B en röst. I övrigt är aktierna av serie A och serie B likställda med det undantag, som här nedan stadgas. Vid ökning av aktiekapitalet genom nyteckning mot likvid i pengar eller genom överföring enligt 64 § aktiebolagslagen äger förutvarande aktieägare företrädesrätt till teckning eller erhållande av nya aktier i förhållande till det antal aktier envar aktieägare förut äger, därvid ägare av aktier av serie A skall erhålla A-aktier och ägare av aktier av serie B skall erhålla B-aktier. Nedsättning av aktiekapitalet, dock ej under minimikapitalet, må kunna efter beslut av bolagsstämman äga rum genom inlösen av B-aktier enligt vad nedan sägs.

Om ICA-förbundet på grund av beslut vid 1973 års ordinarie bolagsstämma tecknat och tilldelats B-aktier mot likvid i pengar i och för inbyte av aktie i Hakon, Eol och Essve, vilka inbytta aktier ICA-förbundet är skyldigt att avyttra till bolaget för en köpeskillning motsvarande aktiernas nominella värde, skall bolaget inlösa sålunda tecknade B-aktier, i den mån dessa icke komma till användning för sagda ändamål.

ICA-förbundet skall vara skyldigt att tre månader efter det att ICA-förbundet om inlösningsbeslutet underrättats på sätt om meddelanden till aktieägare är föreskrivet taga lösen för aktie med belopp motsvarande aktiens nominella värde.

Vidare beslöts, att bolagets dåvarande 6 000 aktier skulle förvandlas till aktier av serie A samt att var och en av dessa aktier på nominellt 500 kr vardera skulle genom delning och utbyte ersättas av fem nya aktier av serie A på nominellt 100 kr vardera.

I september 1973 erbjöd styrelsen för ICA aktieägarna i Hakon, Eol och Essve att överlåta sina aktier i resp bolag till ICA på följande villkor:

Aktieägarna i Hakon, Eol och Essve ägde företrädesrätt att teckna de nyemitterade B-aktierna i ICA. För varje aktie i

Hakon resp i Eol erhöles fem nya B-aktier och för varje aktie i Essve en ny B-aktie. Likvid för de nytecknade aktierna skulle erläggas genom tillskott av aktier i Hakon, Eol resp Essve. Teckningen skulle verkställas under tiden 19 september – 31 december 1973. De nytecknade aktierna medförde rätt till vinstutdelning fr o m för räkenskapsåret 1973. Teckningen verkställdes hos något av Svenska Handelsbankens kontor. Anmälan om teckning skulle ske på anmälningssedel enligt fastställt formulär. Anmälningssedeln utgjorde samtidigt fullmakt, ställd till innehavaren, att verkställa aktieteckningen enligt de villkor som bolaget offentliggjort. Anmälan skulle åtföljas av aktier, transporterade in blanco, i Hakon jämte kuponger fr o m nr 56, i Eol jämte kuponger fr o m nr 35 och i Essve jämte kuponger fr o m nr 52.

Erbjudandet offentliggjordes den 1 augusti 1973. Den 31 december 1973 utgick den tid inom vilken aktieägarna i Hakon, Eol och Essve med företrädesrätt hade att begagna sig av erbjudandet.

Vid anmälningstidens utgång den 31 december 1973 tecknades 206 881 B-aktier i ICA med stöd av fullmakter, som vid olika dagar under teckningsrättstiden ingetts till Svenska Handelsbanken. Då antalet B-aktier, vilka fick tecknas med företrädesrätt senast den 31 december 1973, sålunda inte uppgick till 260 000, tecknade ICA-förbundet den 10 januari 1974 i enlighet med emissionsvillkoren ytterligare 53 119 B-aktier i ICA för vilka likvid skulle erläggas med kontant 100 kr per aktie.

Kungl Majt hade genom beslut den 21 september 1973 – med tillämpning vid 1974 års taxering – medgivit aktieägare i Hakon, Eol resp Essve befrielse från realisationsvinstbeskattning vid överlåtelse på i ansöknings angivna villkor av sina under minst fem år innehavda aktier i dessa bolag till ICA.

I framställning till RSV har ICA hemställt, att RSV till främjande av en riktig och enhetlig taxering måtte meddela taxeringsmyndigheterna anvisningar om tillämpningen av reglerna om realisationsvinstbeskattning beträffande vilken dag de aktier i Hakon, Eol och Essve, vilka ICA förvärvat såsom apportegendom, skall anses ha blivit överlättna resp vilken dag de nytecknade B-aktierna i ICA skall anses ha blivit förvärvade.

RSV – som inhämtat yttranden från allmänna ombudet för mellan-kommunala mål samt skattecheferna i Stockholms län, Göteborgs och Bohus län resp Västmanlands län – har beslutat att såsom *anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalande.

Avyttrings- och förvärvsdag

ICA har på bolagsstämma den 13 juni 1973 fattat beslut om ökning av aktiekapitalet med högst 26 milj kr genom nyteckning av högst 260 000 aktier av serie B, envar på nominellt 100 kr, med företrädesrätt för innehavare av aktier i Hakon, Eol och Essve att teckna samtliga dessa aktier. Vidare har ICA på samma stämma beslutat, att – om vid utgången

RSV Dt 1974:23

av den tid, inom vilken aktier fick tecknas med företrädesrätt (den 31 december 1973), antalet nytecknade aktier inte skulle uppgå till 260 000 – ICA-förbundet ägde rätt att senast den 10 januari 1974 mot likvid i pengar teckna så många B-aktier att dessa tillsammans med de aktier som tecknats med företrädesrätt uppgick till högst 260 000 B-aktier. Genom beslutet på bolagsstämman har ICA för sin del bundit sig för att genomföra den aktuella affärstransaktionen. De aktieinnehavare i Hakon, Eol och Essve, som begagnat sig av teckningserbjudandet, har – liksom sedermera ICA-förbundet – för sin del på ett bindande sätt tagit ställning i frågan genom att teckna aktier. I och med aktieteckningen har sålunda viljeöverensstämmelse förelegat mellan ICA och aktietecknarna.

Avyttringsdag för aktier i Hakon, Eol och Essve

På grund av vad som ovan anförts bör – vid tillämpning av reglerna om realisationsvinstbeskattning – de aktier i Hakon, Eol och Essve, som ICA förvärvat såsom apportegendom, anses avyttrade den dag teckning inom företrädestiden av de nya aktierna i ICA skett, dvs den 31 december 1973.

Förvärvsdag för en nytecknad B-aktie i ICA

En nytecknad B-aktie i ICA bör efter motsvarande grund anses ha av aktietecknaren förvärvats den dag teckningen verkställdes.

Till följd härav bör de B-aktier, som tecknats av aktieinnehavare i Hakon, Eol och Essve, anses ha förvärvats den 31 december 1973 och de B-aktier, som tecknats av ICA-förbundet, den 10 januari 1974.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Avdrag för framtida garantiutgifter

RSV Dt
1974:24

den 19 juni 1974

Tryckt den
30 juli 1974

Till ledning för taxeringsmyndigheterna har riksskattenämnden tidigare meddelat anvisningar angående avdrag för framtida garantiutgifter avseende

dels byggnadsföretagen (Meddelanden från Riksskattenämnden, Serie I, 1966 nr 1 punkt 2)

dels företag vilka utför värme- och sanitetsinstallationsarbeten (rörledningsentreprenörer) och plåtslageri-, elinstallations- samt golvlägnings- och plattsättningsföretag (Meddelanden från Riksskattenämnden, Serie I, 1970 nr 6 punkt 3).

Genom lag den 21 december 1973 (SFS 1973:1057) har i anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen införts en bestämmelse (punkt 1 a), som innebär att samtliga näringsidkare oavsett branschtillhörighet under vissa förutsättningar har rätt till avdrag för framtida garantiutgifter. De nya bestämmelserna tillämpas första gången vid 1974 års taxering och innebär att RSV får meddela anvisningar för beräkning av avdrag för sådana utgifter om särskilda förhållanden i viss bransch föranleder det.

Efter de nya reglernas tillkomst har RSV inför 1974 års taxering beslutat att de av riksskattenämnden tidigare meddelade anvisningarna skall gälla vid 1974 års taxering, för den som så begär (RSV Dt 1974:14).

RSV har vidare vid sammanträde den 19 juni 1974 beslutat att ovannämnda anvisningar skall gälla även vid 1975 års taxering, för den som så begär.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

**Angående vissa för allmänheten avsedda deklarationsblanketter
för 1975 års allmänna fastighetstaxering**

**RSV Dt
1974:25**

Tryckt den
30 juli 1974

RSV har fastställt följande formulär till blanketter för 1975 års allmänna fastighetstaxering

Benämning och användning	RSV nr
Allmän fastighetsdeklaration, Jordbruksfastighet	3300
Allmän fastighetsdeklaration, Jordbruksfastighet (avsedd för ADB)	3301
Allmän fastighetsdeklaration, Annan fastighet	3302
Allmän fastighetsdeklaration, Annan fastighet (avsedd för ADB)	3303
Specifikation över fastighetsinnehav	3304
Uppgifter angående hyror m m, Bilaga H	3305
Uppgifter angående byggnader på industrifastighet, Bilaga I	3306
Uppgifter angående yrkesmässig trädgårdsodling, Bilaga T	3307
Uppgifter angående vattenfall, Bilaga V	3308

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Angående vissa för taxeringsarbetet avsedda blanketter m m
för 1974 års taxering

RSV Dt
1974:26

Tryckt den
8 augusti 1974

RSV har fastställt följande formulär till blanketter för inkomst-, förmögenhets- och fastighetstaxering m m. Asterisk vid utgåvenumret innebär att tidigare utgåva får användas.

Benämning och användning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Meddelande om obligatorisk övergång till bokföringsmässig redovisning av inkomst av jordbruksfastighet vid 1975 års taxering	3230	2	–
Förteckning över fördelning av taxerad inkomst mellan kommuner respektive beskattningsbar inkomst inom kommun	3268	2	–
Hjälpblankett för beräkning av avskrivningsunderlag för jordbruksbyggnader	3270	1	Nytt formulär
Underrättelse om beslut – Särskild fastighetstaxering	3544	2	–
Förteckning över skattskyldiga (ADB)	3546	2 (1)	–
Rekvisition/Uttagningslapp (ADB)	3547	2*	–
Registerkort enligt 28 § förordningen (1955:256) om investeringsfonder för konjunkturutjämning	3555	1	–
Utdrag ur Riksskatteverkets (RSV) handledning rörande skattetillägg och förseningsavgift	3559e	3	–
Meddelande om förseningsavgift/skattetillägg	3559f	1	–
Preliminär förteckning (Inventeringslista)	3565	1	Nytt formulär
Bilaga till Preliminär förteckning (Inventeringslista)	3566	1	Nytt formulär
Utdrag ur fastighetslängd	3570	1	–
Utdrag ur inkomstlängd A	3572	3*	–
Utdrag ur inkomstlängd B	3573	1	–
Utdrag ur inkomstlängd C	3574	1	–
Utdrag ur förmögenhetslängd	3575	1	–

Benämning och användning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Utdrag ur inkomstlängd	3576	1	–
Taxeringsbevis–Fastighetstaxering	3577	1	–
Rekvisition av Taxeringsbevis/Mantals-skrivningsbevis	3578	2	–
Rekvisition av besvärshandlingar	3579	2	–
Aktomslag	3580	2	Blanketten trycks numera genom LON:s försorg
Kvitto på uttagen deklARATION (1)	3584a	2	”
Kvitto på uttagen deklARATION (2)	3584b	2	”
Beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst	3585	1	–
Hjälplblankett för beräkning av statlig inkomstskatt för ackumulerad inkomst	3586	1	–
Ansökan om rättelse av taxeringsfel/ Anmälan för rättelse av taxeringsfel enligt 72 a § taxeringsförordningen	3590	3*	–
Beslut angående rättelse av taxeringsfel enligt 72 a § taxeringsförordningen (koncept)	3591	3*	Ingår i stamsats med RSV 3592, RSV 3595 och RSV 3598.
Beslut angående rättelse av taxeringsfel enligt 72 a § taxeringsförordningen	3592	3*	Ingår i stamsats med RSV 3591, RSV 3595 och RSV 3598.
Besked om förmodad felaktighet enligt 72 a § taxeringsförordningen	3593	2	–
Diarium angående rättelse av taxeringsfel enligt 72 a § taxeringsförordningen	3594	1	–
Ifrågasatt beslut angående rättelse av taxeringsfel enligt 72 a § taxeringsförordningen	3595	3*	Ingår även i stamsats med RSV 3591, RSV 3592 och RSV 3598.
Beslut angående rättelse av fastighetslängd enligt 190 § taxeringsförordningen (koncept)	3596	1	–
Beslut angående rättelse av fastighetslängd enligt 190 § taxeringsförordningen	3597	1	–
Registreringsunderlag vid beslut angående rättelse av taxeringsfel enligt 72 a § taxeringsförordningen	3598	1	Nytt formulär. Ingår i stamsats med RSV 3591, RSV 3592 och RSV 3595.
Registreringsunderlag för taxeringsändringar	3599	1	Nytt formulär.
Fastighetslängd, Ytterark	3600–3603	1	–
Fastighetslängd, Innerark	3604, 3605	2	–
Inkomstlängd A, Ytterark	3661, 3662	3*	På RSV 3662 har felaktigt angetts Utgåva 2.
Inkomstlängd A, Innerark	3663, 3664	1	–
Inkomstlängd B, Ytterark	3667, 3668	2	–
Inkomstlängd B, Innerark	3670, 3671	1	–
Inkomstlängd C, Ytterark	3675, 3676	2	–
Förmögenhetslängd, Ytterark	3680, 3681	3*	–
Förmögenhetslängd, Innerark	3682, 3683	1	–

Benämning och användning	RSV nr	Utgåva	Anmärkning
Sammandrag av inkomstlängd A samt förmögenhetslängd för fysiska personer, oskiftade dödsbon och familjestiftelser	3690	1	–
Sammandrag av inkomstlängd B och C samt förmögenhetslängd för skattskyldiga som inte är fysiska personer, oskiftade dödsbon eller familjestiftelser	3691	1	–

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt Nr 6 1974 – Årg. 4

Försäljning av motor- och segelbåtar (fritidsbåtar) för export i visst fall

RSV Im
1974:20

Tryckt den
18 juni 1974

Mervärdeskatt utgår i regel inte vid export. Som export räknas enligt punkt 4 av anvisningarna till 2 § förordningen (1968:430) om mervärdeskatt även leverans av vara i frihamn, om varan inte är avsedd att användas i frihamnen, samt varuförsäljning inom landet när direkt utförsel av varan för köparens räkning ombesörjs av speditör eller fraktförare som anlitas av säljaren eller köparen. Motsvarande gäller när utländsk företagare hämtar varan här i landet för direkt utförsel med eget transportmedel, om varan är avsedd för verksamhet som företagaren bedriver i utlandet.

Dävarande riksskattenämnden har i anvisning (RSN II 1970:40) uttalat att skattskyldig skall kunna styrka att utförsel skett, exempelvis genom speditorsintyg, styrmanskvitto eller på därmed jämförligt sätt.

Vid försäljning av skattepliktiga motor- och segelbåtar till utländsk köpare förekommer det att köparen hämtar båten hos säljaren för att själv föra ut eller låta föra ut båten på egen köl ur landet. Enligt de allmänna bestämmelserna i MF är en sådan transaktion att anse som omsättning inom landet. RSV anser dock att, om det i efterhand kan konstateras att båten verkligen förts ut ur landet, transaktionen bör kunna likställas med export med rätt för säljaren att i efterhand minska sin utgående skatt vid redovisningen för mervärdeskatt med det skattebelopp som han har att redovisa för transaktionen. Som förutsättningar härför gäller följande.

- 1 Köparen skall vara utländsk medborgare och bosatt i utlandet.
- 2 Säljaren skall på utfärdad faktura ange beloppet av den mervärdeskatt som belöper på försäljningen, köparens nationalitet, fullständiga namn och adress i hemlandet samt passnummer enligt uppvisat pass.
- 3 Säljaren skall inom sex månader från leveransdagen ha mottagit handling som visar att båten anmälts till utländsk tullmyndighet.

Den mervärdeskatt som redovisats för försäljningen får dras av från den utgående mervärdeskatten för den redovisningsperiod då handling enligt punkt 3 mottagits. Sker detta under samma redovisningsperiod som försäljningen får kvittning ske.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Ränta vid återbetalning av mervärdeskatt

RSV Im
1974:21

Tryckt den
25 juli 1974

den 2 april 1974

Vid avgörande av ett besvärsmål i fråga om mervärdeskatt hade en länsskatterätt beslutat, att ränta skulle utgå på den skatt den skattskyldige ägde återfå. Allmänna ombudet hade hos kammarrätten i Göteborg överklagat länsskatterättens beslut vad gällde räntan.

I sina domskäl har kammarrätten funnit att uppbördsförordningens (1953:272) bestämmelser om ränta vid restitution av skatt inte är tillämpliga vid återbetalning av mervärdeskatt. Kammarrätten har därför i sitt domslut – med ändring av länsskatterättens beslut – förordnat att ränta inte skall utgå på den återbetalda mervärdeskatten.

Jfr Meddelanden från Riksskatteverket, Serie II, 1972:39.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Förfarandet i vissa fall vid ansökan och utbetalning av kompensation för mervärdeskatt som utgått på bostadsbyggande (SFS 1974:113)

den 3 juli 1974

**RSV Im
1974:22**

Tryckt den
26 juli 1974

Vid överläggningar mellan RSV och företrädare för bostadsstyrelsen, Svenska Kommunförbundet, Svenska Bankföreningen och Svenska Sparbanksföreningen har diskuterats vissa frågor i samband med tillämpningen av kungörelsen (1974:113) om kompensation för mervärdeskatt som utgått på bostadsbyggande.

Banker och andra kreditinstitut som lämnar byggnadskreditiv för att finansiera kompensationsgrundande ny- eller ombyggnad av bostadshus har uttryckt önskemål om att kompensationsbeloppet på begäran av kompensationsberättigad skall tillställas kreditivlämnaren. Samma begäran har gjorts av kommunförbundet i fråga om de fall där kommunal borgen lämnats för byggnadskreditiv.

Man har särskilt framhållit att kompensation för visst bostadsbyggande ändrat förutsättningarna för statliga lån enligt bostadslånekungörelsen (1967:552).

Statligt belånade projekt

1. Låneunderlag och pantvärde vid statlig belåning

Kungl Maj:t har förordnat att nya bestämmelser skall införas till de särskilda bestämmelserna till 19 § bostadslånekungörelsen (bostadsdepartementets skrivelse till bostadsstyrelsen den 22 mars 1974).

De nya bestämmelserna innebär i stort sett att låneunderlaget och pantvärdet för statligt belånade bostadshus i förekommande fall skall minskas med den kompensation som kan beräknas utgå på grund av utförd ny- eller ombyggnad.

Den omräkning av låneunderlaget och pantvärdet som utförs av länsbostadsnämnderna får till följd att beviljade bottenlån och statliga lån inte kommer att förslå till avlyft av beviljade byggnadskreditiv. En motsvarande situation uppkommer i de fall länsbostadsnämnden utbetalt förskott på statliga lån. I förstnämnda fall (byggnadskreditiv) är kommunal borgen vanlig. I sistnämnda fall (förskott) är kommunal borgen föreskriven i låneförfattningarna.

2. Förutsättningar för att betala ut kompensation till annan än kompensationsberättigad

RSV anser det angeläget att förutsättningarna för att bevilja byggnadskreditiv och förskott på statliga lån inte rubbas genom den nu införda kompensationen för mervärdeskatt på bostadsbyggande. Kungörelsen (1974:113) innehåller inga bestämmelser om utbetalningsförfarandet. RSV är berett att på begäran av kompensationsberättigad ombesörja utbetalning till bank eller annan kreditgivare som lämnat byggnadskreditiv eller förskott. Som förutsättning härför gäller dock att giltigt utbetalningsuppdrag eller överlåtelsehandling tillställs verket innan beslut om utbetalning fattats. Det får bero på överenskommelse mellan den kompensationsberättigade och kreditgivaren om utbetalningsuppdrag till RSV eller överlåtelse av rätten till kompensationsbeloppet skall väljas. Såsom gemensam beteckning för både skrivelse med utbetalningsuppdrag och överlåtelsehandling används nedan "betalningshandling"

3. Förfarandet vid utbetalning till annan än den kompensationsberättigade

Kreditinstituten och kommunförbundet har framhållit att det i nu avsedda fall är önskvärt att kompensationsbeloppet utbetalas till kreditlämnaren. Inget hinder mot sådan utbetalning föreligger. Beloppet kan då avräknas mot utlämnat kreditiv. I de fall sådan avräkning avses skola ske är det önskvärt att kreditgivaren vid kontakt med låntagaren medverkar till att betalningshandling upprättas.

Formulär till dels utbetalningsuppdrag dels överlåtelsehandling har därför utarbetats i samråd mellan kommunförbundet, bankföreningen och sparbanksföreningen. Utbetalningsuppdrag respektive överlåtelse bör avfattas enligt dessa formulär. Blanketter kommer att finnas tillgängliga bl a hos bankerna. Beträffande statligt belånade projekt där byggnadskreditiv utlämnats av bank eller annan kreditgivare är det önskvärt att nedan beskrivna rutiner tillämpas vid överlåtelse av kompensationsbelopp.

3.1 Betalningshandling avseende kompensation beträffande en- eller tvåfamiljshus

Ansökan om kompensation för ny- eller ombyggnad av en- eller tvåfamiljshus skall ställas till RSV men inges till den kommunala byggnadsnämnden. Som tidigare nämnts är kommunal borgen mycket vanlig i fråga om denna typ av statsbelånade fastigheter. Det bör därför enligt kommunförbundet i flertalet fall ligga i kommunens intresse att bevaka, att genom kreditgivarens försorg utbetalningsuppdrag eller överlåtelsehandling upprättas och tillställs byggnadsnämnden i den kommun där fastigheten är belägen.

Det får enligt kommunförbundet ankomma på byggnadsnämnden att till inkomna ansökningshandlingar föga mottagen betalningshandling och att insända handlingen till RSV tillsammans med ansökan. Har ansökan ännu ej inkommit till nämnden, förvarar nämnden betalningshandlingen

till dess ansökan kommit in. Har ansökan om kompensation redan insänts av nämnden till RSV vidarebefordrar nämnden betalningshandlingen omedelbart till RSV.

3.2 Betalningshandling avseende kompensation beträffande flerfamiljshus

Betalningshandling som avser kompensation för flerfamiljshus bör alltid av kreditivgivaren tillställas RSV. Detta kan ske så snart denna handling upprättats.

3.3 Förfarandet i de fall länsbostadsnämnden förskotterar statligt lån mot kommunal borgen

I här avsedda fall bör enligt kommunförbundet kompensationsbelopp överlåtas på långivande länsbostadsnämnd. Kommuns förmedlingsorgan bör därför svara för att överlåtelsehandling upprättas. Är det fråga om kompensation, som avser en- eller tvåfamiljshus, bör överlåtelsehandlingen behandlas på samma sätt som anges under 3.1 ovan. Avser kompensationsärende flerfamiljshus bör överlåtelsehandling av förmedlingsorganet omedelbart insändas till RSV.

Det kan förekomma fall där utbetald kompensation tillsammans med det omräknade statliga bostadslånet överstiger det av länsbostadsnämnden utbetalda förskottet. I så fall utbetalar länsbostadsnämnden ofördröjligen överskjutande belopp till den kompensationsberättigade.

Icke statligt belånade projekt

I fråga om dessa projekt har bankföreningen och sparbanksföreningen föreslagit följande förfarande.

Under 3. ovan nämnda formulär för utbetalningsuppdrag respektive överlåtelse kan användas även för icke statligt belånade projekt. Genom bankernas försorg översänds betalningshandlingen tillsammans med ansökningshandlingen till byggnadsnämnden (vid en- eller tvåfamiljshus) respektive länsbostadsnämnden (vid flerfamiljshus). Detta bör ske så snart ansökningshandlingen kan ifyllas fullständigt, dvs när byggnadsarbetena kan anses avslutade. Nämnden insänder snarast ansökningshandling och betalningshandling till RSV. Om under ett övergångsskede ansökningshandling redan insänts till RSV, bör banken insända betalningshandlingen direkt till RSV.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Tillämpning av kungörelsen (1974:113) om kompensation
för mervärdeskatt på bostadsbyggande

den 3 juli 1974

RSV Im
1974:23

Tryckt den
26 juli 1974

RSV meddelar följande föreskrifter

Begreppen flärfamiljshus och tvåfamiljshus

Med flärfamiljshus förstås även s k radhus och på liknande sätt utformat byggnadskomplex om fastigheten vid fastighetstaxeringen åsättes ett enda byggnadsvärde. S k parhus och liknande hus, som vid fastighetstaxeringen åsätts ett enda byggnadsvärde, räknas dock som tvåfamiljshus om hela komplexet innehåller endast två familjebostäder.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 7 1974 – Årg. 4

Värdering av icke börsnoterade aktier vid beräkning av skattepliktig förmögenhet

den 23 augusti 1974

RSV Dt
1974:27

Tryckt den
5 september 1974

1. Inledande anmärkningar

1.1 Gällande bestämmelser

Värdering av aktier vid förmögenhetsberäkningen grundas på bestämmelserna i 2, 4 och 5 §§ förordningen om statlig förmögenhetsskatt (SF) samt i punkterna 1, 2 och 3 av anvisningarna till 3 och 4 §§ samma förordning. Bestämmelserna har ändrats genom lagstiftning 1974 (SFS 1974:311, Prop 1974:98, SkU 1974:38).

Det ankommer på RSV att meddela anvisningar för värdering av icke börsnoterade aktier. Senast meddelade anvisningar har fastställts av RSV den 24 augusti 1972 (RSV 1972 serie I nr 1). På grund av 1974 års lagstiftning har RSV vid sammanträde den 23 augusti 1974 beslutat meddela följande anvisningar för värdering av icke börsnoterade aktier. Anvisningarna är avsedda att tillämpas fr o m 1975 års taxering.

Vid arvsbeskattningen gäller (för dödsfall som inträffat efter den 24 juni 1974) i huvudsak samma värderingsregler som vid den årliga förmögenhetsbeskattningen. Vid gåvobeskattningen gäller delvis andra regler. De provisoriska reglerna (1970:171) om lättnader i vissa fall vid kapitalbeskattningen för mindre och medelstora familjeföretag har upphävts i samband med 1974 års ändringar av SF och förordningen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt (AGF).

1.2 Åtgärder för värdering av icke börsnoterade aktier

Beträffande icke börsnoterade aktier har den praxis utbildat sig, att förslag till värden på sådana först utarbetas hos länsstyrelserna. Dessa förslag grundar sig på uppgifter, som inhämtats ur aktiebolagens självdeklarationer eller som erhållits genom förfrågningar hos bolagen. Förslagen är av preliminär natur och tillställs bolagen, som lämnas tillfälle att inom viss tid framställa erinringar mot de föreslagna värdena. Definitivt förslag framläggs därefter och meddelas bolaget som i sin tur underrättar aktieägarna. Över de föreslagna värdena upprättas inom flertalet länsstyrelser en förteckning, som tillställs taxeringsnämnderna inom länet. I vissa län underrättas taxeringsnämnderna på annat sätt om de föreslagna värdena. Vidare får taxeringsmyndigheterna genom RSVs försorg en för

hela riket gjord sammanställning av värden, omfattande sådana aktiebolag, vilkas aktieägare är bösatta inom olika län.

2. Värderingsgrunder

Aktier värderas enligt olika grunder beroende på om de omsätts på kapitalmarknaden eller inte.

Aktierna i övervägande antalet aktiebolag omsätts inte på kapitalmarknaden. I den mån aktieförsäljningar i dessa bolag sker är det i regel i samband med företagsöverlåtelser eller generationsväxlingar. Aktierna i bolagen ägs i allmänhet av en fysisk person, medlemmarna i en familj eller i övrigt av ett fåtal fysiska personer.

2.1 Aktier som omsätts på kapitalmarknaden

Aktier som säljs på kapitalmarknaden, skall i princip tas upp till marknadspris. Inom denna grupp förekommer *dels* aktier i bolag, som tas upp på Svenska fondhandlareföreningens s k deklarationslista, *dels* aktier i bolag, som främst med hänsyn till aktiernas spridning och omsättning står de på listan upptagna bolagen nära och för vilka vissa marknadspriser kan anses föreligga. Fondhandlareföreningens deklarationslista omfattar *dels* bolag vilkas aktier är börsnoterade, *dels* bolag vilkas aktier noteras av fondhandlareföreningen. Försäljningar av aktier, som omsätts på kapitalmarknaden men inte finns med på fondhandlareföreningens deklarationslista, förmedlas i regel av fondhandlare.

Beträffande aktier i bolag, som upptas på fondhandlareföreningens deklarationslista, bör det i listan angivna värdet i regel godtas vid förmögenhetsberäkningen. Härvid bör observeras, att fondhandlareföreningen genom asterisk utmärker sådana i listan upptagna aktier, beträffande vilka avslut under året ej ägt rum i den omfattning, att det i listan angivna värdet kan anses grunda sig på representativa betalkurser.

I en del bolag, vilkas aktier i viss utsträckning omsätts på kapitalmarknaden, torde försäljning av aktier vara så litet förekommande eller prissättningen vara så ojämn att några representativa betalkurser knappast kan urskiljas. Om det således inte går att fastställa något marknadspris enbart med ledning av gjorda försäljningar, torde en värdering med utgångspunkt från avkastningsvärdet få ske.

2.2 Aktier som inte omsätts på kapitalmarknaden

Aktier, som inte säljs på kapitalmarknaden, värderas i första hand enligt den s k substansvärdemetoden. Högre värde bör ej åsättas detta slag av aktier. Lägre värde kan däremot komma ifråga, om företrädare för bolaget gör sannolikt att aktierna på grund av t ex låg räntabilitet eller osäkra framtidsutsikter inte kan säljas till ett pris motsvarande substansvärdet eller att aktievärdet är lägre på grund av en nära förestående likvidation. I förra fallet bör den s k *avkastningsvärdemetoden* användas och i det senare den s k *likvidationsvärdemetoden* (slaktvärdemetoden).

3. Värderingsmetoder

3.1 Substansvärdeметoden

Substansvärdet bör i regel beräknas efter samma värden på tillgångar och skulder som aktieägaren själv skulle ta upp vid förmögenhetsberäkningen, om tillgångarna och skulderna varit hans personliga. Värderingen grundas såvitt möjligt på bolagets senaste balansräkning. För den händelse att substansvärderingen på grund av t ex höga bokförda värden på tillgångar i förhållande till vad som får tas upp vid förmögenhetstaxeringen skulle resultera i negativt värde, tas aktievärdet upp till noll kr. Vid beräkning av substansvärdet bör – i den mån spärregeln enligt punkt 2 tredje stycket av anvisningarna till 3 och 4 §§ SF ej blir tillämplig – följande iaktas vid värdesättningen av bolagets tillgångar och skulder.

3.1.1 Tillgångar

Fastigheter, som inte utgör lagertillgångar, tas i princip upp till taxeringsvärdet vid beskattningsårets utgång, d v s utgången av kalenderåret före taxeringsåret (se 4 § 1 st SF).

De genom lagstiftning 1969 och 1972 beslutade reglerna för avskrivning av fastighet innebär att vissa delar av de i taxeringsvärdet ingående tillgångarna i en rörelse eller jordbruksfastighet taxeringsmässigt skall behandlas som inventarier. "Inventariedelen" av en sådan fastighet får därför antas vara redovisad på ett inventariekonto med eller utan åtskillnad från övriga inventarier. Följden härav blir att det ofta inte kommer att framgå av balansräkningarna, till vilka belopp de vid fastighetstaxeringen värderade tillgångarna redovisats. Vid aktievärderingen måste uppgifter därför – såvida detta inte redan framgår av balansräkningarna – lämnas av bolagen om oavskrivna värden på fastigheternas inventariedelar. Den oavskrivna "inventariedelen" av rörelse- eller jordbruksfastighet skall vid substansvärderingen inte medräknas i värdet av maskiner och andra inventarier, eftersom värdet av fastighetsinventarierna i så fall blir dubbelräknat. Separat redovisat värde av markanläggningar skall av samma skäl inte medräknas vid substansvärderingen.

Tomträtt eller *vattenfallsrätt* tas upp till det värde som rättigheten med hänsyn till villkoren vid upplåtelsen och den tid som återstår av rättigheten kan anses betinga vid en försäljning under normala förhållanden.

Inventarier, som är avsedda för stadigvarande bruk i förvärvskälla inom inkomstslagen jordbruksfastighet eller rörelse, tas upp till det lägsta värde som taxeringsåret kan godtas vid inkomsttaxeringen avseende förvärvskällan. Observera att inventarierna i vissa fall kan tas upp till lägre värde än det i beskattningshänseende oavskrivna värdet, d v s om bolaget visar att avskrivningsmöjligheten inte utnyttjats helt.

Om bolaget vid taxeringen använder planenlig avskrivning får lägsta värdet inte beräknas enligt annan avskrivningsmetod än den planenliga.

Lagertillgångar tas upp till det lägsta värdet som kan godtas vid inkomsttaxeringen avseende förvärvskällan. Observera att lagret får tas upp till lägre värde än det bokförda när nedskrivningsmöjligheten inte

utnyttjats helt. I de fall bolaget förebringar utredning om att lägre värde än det bokförda kunnat godtas vid inkomsttaxeringen får lagret således tas upp till detta lägre värde. Detta gäller även om lagervärdet enligt supplementärregel I blir negativt.

Regeln angående värdering av lager gäller även fastigheter och värdepapper som utgör lagertillgångar. Värdeminskningsavdrag som medgivits vid beräkning av nettointäkt av annan fastighet får härvid inte beaktas.

Pågående arbeten värderas efter samma grunder som vid inkomsttaxeringen.

Kontraherade tillgångar (avseende fastigheter, inventarier och varulager) tas upp till bokförda värdet med tillägg för sådana nedskrivningar, för vilka avdrag inte kan medges vid inkomsttaxeringen.

Naturtillgångar och fyndigheter tas i den mån värdet ingår i en av bolaget ägd fastighet inte upp till särskilt värde, eftersom värdet ingår i taxeringsvärdet. I övrigt tas naturtillgångar och fyndigheter upp till det lägsta värde som kan godtas vid inkomsttaxeringen.

Patenträtter, som inte utgör lagertillgångar, tas upp till det lägsta värde som kan godtas vid inkomsttaxeringen.

Värdepapper, som inte utgör lagertillgångar, tas upp till samma värde som skulle ha gällt för en fysisk person med motsvarande värdepappersinnehav (jfr p 3.1). Av praktiska skäl tas börsnoterade värdepapper i regel upp till kursvärdet den 1 september värderingsåret. Detta värde bör dock justeras om kursvärdet den 31 december i avsevärd mån avviker från värdet den 1 september.

Goodwill och hyresrätt tas inte upp till något värde.

3.1.2 Skulder

Avsättning för garantirisker räknas som skuld i den mån avdrag kan medges vid inkomsttaxeringen.

Obeskattade fondavsättningar (t ex investeringsfonder, särskilda nyanskaffningsfonder, fonder för återanskaffning av fastighet och arbetsmiljöfonder) tas upp som skuld med halva beloppet.

Skuld på grund av utfästelse om pension bör räknas såsom skuld oberoende av om den i räkenskaperna upptagits bland skulderna eller inte. Den del av skulden som täcks av pensionsstiftelses förmögenhet får inte medräknas.

Vid beräkning av högsta tillåtna avsättning – kapitalvärdet av intjänad pension – bör iakttas att antastbara pensionslöften medräknas endast om de är givna före utgången av år 1966.

I fråga om arbetstagare, som har ett bestämmande inflytande över bolaget (huvudaktieägare), eller sådan arbetstagares efterlevande får vid beräkning av skuldposten "Avsatt till pensioner" hänsyn endast tas till pensionsutfästelser, som ingår i allmän pensionsplan. Om tryggheten av utfästelser till huvudaktieägare eller sådan arbetstagares efterlevande sker genom avsättning till pensionsstiftelse får hänsyn endast tas till utfästelser som kan anses sedvanliga för arbetstagare med motsvarande arbetsuppgifter eller för sådan arbetstagares efterlevande.

Till grund för bedömandet om en person har bestämmande inflytande

över bolaget skall läggas hans eget samt hans föräldrars, far- och morföräldrars, makes, avkomlings och avkomlings makes samlade innehav av aktier.

I de fall pensionsstiftelse har reallgångar av olika slag bör följande iakttas.

Om stiftelsen äger fast egendom bör den tas upp efter samma grunder som vid substansvärdeberäkning.

Om stiftelsen tecknat kapitalförsäkringar på de pensionsberättigades liv, bör såsom värde på försäkringarna tas upp dessas återköpsvärde eller i fråga om icke återköpsberättigad försäkring, det tekniska återköpsvärdet.

Som *skatteskuld* räknas dels debiterade skatter, dels enligt bokföringsmässiga grunder beräknade skatter som ännu inte debiterats.

Särskilt avdrag för *latent inkomstskatteskuld* beräknas inte vid tillämpning av substansvärdemetoden. Sådant avdrag kan dock komma ifråga beträffande bolag som beräknas träda i likvidation inom överskådlig framtid (jfr avsnitt 3.3 nedan).

Latent utskiftningskatteskuld beaktas på så sätt att en tredjedel av skulden (hos förvaltningsbolag hälften) får avräknas. Det till utskiftningskatt beskattningsbara beloppet beräknas härvid till det högsta skillnadsbeloppet mellan tillgångar och skulder enligt huvudregeln eller spärregeln minskat med tillskjutet belopp.

Substansvärdet per aktie avrundas i regel till närmast lägre tiotal kronor.

3.1.3 Spärregel

Vid substansvärderingen får värdet av företaget inte sättas lägre än 60 % av det värde som framkommer vid en substansvärdering där inventarierna tagits upp till anskaffningsvärdet efter skälig avskrivning eller utranering och lagret värderats som helhet utan hänsyn till påräknelig vinst vid försäljning i detalj. Hänsyn skall därvid tas till inkurans och prisfallsrisk men inte till latent skatteskuld i varulager eller inventarier.

Vid tillämpning av spärregeln bör *inventarierna* i princip värderas till anskaffningsvärdet minskat med planenliga värdeminskningssavdrag. En sådan beräkning av inventarietvärdet torde i allmänhet bli ganska tidskrävande. Inventarierna bör därför av praktiska skäl i regel inte tas upp högre än till bokförda värden. I vissa fall, då en mera avsevärd dold reserv i maskiner och andra inventarier kan föreligga, t ex hos rederiföretag eller bussföretag eller hos industriföretag med relativt stor maskinpark och lågt bokförda inventarier (t ex genom att investeringsfond använts för nedskrivning), bör dock hänsyn till den dolda reserven tas vid tillämpning av spärregeln. Inventarietvärdet bör därvid tas upp till inventariernas anskaffningsvärden minskade med normala planenliga avskrivningar.

Vid tillämpning av spärregeln tas *lagret* upp till anskaffningsvärdet (tillverkningsvärdet) minskat med inkurans och prisfallsrisk.

Med anskaffningsvärde förstås det lägsta av anskaffningsvärdet (enligt principen "först in – först ut") och återanskaffningsvärdet vid beskattningens årets utgång utan hänsyn till inkurans. För tillgångar, som framställts inom det egna företaget, bör såsom anskaffningsvärde anses de

direkta tillverkningskostnaderna (material och arbetslöner) ökade med indirekta tillverkningskostnader, varvid hänsyn dock ej behöver tas till ränta på eget kapital. För lager av råvaror och stapelprodukter bör dock som anskaffningsvärde godtas det lägsta anskaffningspriset under senaste treårsperiod.

Från anskaffningsvärdet (tillverkningsvärdet) för den del av lagret som ej utgörs av råvaror eller stapelprodukter — d v s hel- och halvfabrikat — medges särskilt avdrag för inkurans. Avdraget beräknas efter samma grunder som vid inkomsttaxeringen. Kan bolaget inte på ett tillfredsställande sätt visa den verkliga inkuransen i lagret medges avdrag med i regel 5 %. För vissa branscher medges utan särskild utredning högre avdrag, nämligen 20 % i textildetaljhandeln, 15 % i pälsdetaljhandeln och den manuellt arbetande glasindustrin, 10 % i skodetaljhandeln, urdetaljhandeln, guldsmedsbranschen (detalj- och grosshandeln), trikåindustrin, läderdetaljhandeln, handskindustrin, skinnvaruindustrin (tillverkning av skinnkläder och handskar) och optikerdetaljhandeln samt 8 % i glas- och porlinsdetaljhandeln.

Avdrag för prisfallsrisk bör i regel medges med 15 % av ovan angivna anskaffningsvärde på lagret i dess helhet, i förekommande fall nämnda värde minskat med avdrag för inkurans. I underlaget för beräkning av avdrag för prisfallsrisk bör inte inräknas varor, för vilka försäljningspriset redan är säkerställt, t ex varor som omfattas av statlig prisgaranti, fartyg under byggnad, verkstadsindustrins entreprenadarbeten m m. Om det är uppenbart att prisfallsrisken i visst fall är avsevärt större eller mindre än vad den beräknats till enligt ovan angiven schablon, bör avdraget för prisfallsrisk med hänsyn härtill kunna ökas eller minskas.

Observera att de ovan angivna schablonavdragen för inkurans och prisfallsrisk bör medges endast när det med hänsyn till den av bolaget tillämpade inventeringsmetoden o d kan anses sannolikt att det uppgivna anskaffningsvärdet på lagret i allt väsentligt motsvarar ett på ovan angivet sätt beräknat anskaffningsvärde.

3.2 Avkastningsvärdemetoden

Avkastningsvärdemetoden används vid värdering av icke börsnoterade aktier, dels i sådana fall då företrädare för bolaget gör sannolikt att värdering enligt substansvärdemetoden resulterar i högre aktievärden än vad aktierna kan antas betinga vid försäljning under normala förhållanden, dels i sådana fall då aktier visserligen säljs på kapitalmarknaden men där representativa köpeskillingar inte kan konstateras. Metoden är användbar endast i sådana fall där man räknar med fortsatt drift under överskådlig framtid.

För den händelse att en avkastningsvärdeberäkning på grund av dåliga resultat hos bolaget skulle resultera i orimligt lågt värde på bolagets aktier bör aktievärdet ej sättas lägre än vad som framkommer vid tillämpning av likvidationsvärdemetoden.

I princip innebär avkastningsvärdemetoden att nuvärdet av företagets väntade framtida avkastningar beräknas. Av praktiska skäl går man emellertid ut från resultatet av de 3–5 senaste årens verksamhet. Antalet

år som bör tas med får avvägas bl a med hänsyn till vilken bransch det är fråga om och till konjunkturutvecklingen inom branschen. Man bör därvid justera den redovisade vinsten för varje räkenskapsperiod på så sätt att intäkter och kostnader såvitt möjligt hänförs till den kalkylmässigt riktiga perioden, vilket sker på följande sätt.

Avskrivningar på anläggningstillgångar (fastigheter, maskiner, inventarier), vilka i räkenskaperna i allmänhet sker med skattemässigt maximalt tillåtna belopp, beräknas till kalkylmässigt riktiga belopp, dvs i regel enligt planenlig avskrivning. För inventarier bör avskrivningsprocenten därvid i regel beräknas till 15. För nystartade företag eller företag med stora nyinvesteringar bör man emellertid räkna med 20 % de två första åren och därefter 15 %. För t ex buss-, åkeri-, grävmaskins- och kranföretag bör man kunna beräkna högre och för t ex rederiföretag lägre procent än ovan angivna. Om beräknade kalkylmässiga avskrivningar finns angivna i årsredovisningarna, bör de i regel användas.

Ökningar och minskningar av *dold reserv i varulager* tilläggs resp avräknas från redovisat resultat.

Pensionskostnader justeras i förekommande fall till belopp motsvarande den på räkenskapsperioden belöpande kalkylmässigt riktiga kostnaden.

Omkostnadsförda eller tillgodoförda *svenska allmänna skatter* tilläggs resp avräknas från redovisat resultat.

Extraordinära intäkter och kostnader avräknas från resp tilläggs det redovisade resultatet.

I *fåmansbolag* kan det finnas anledning att räkna om aktieägares löne- och andra förmåner till vad det normalt skulle kostat företaget att anställa utomstående utan ägarintresse. Det nettoresultat som framkommer efter ovan angivna beräkningar minskas med beräknad skatt – 50 % – varefter kvarstår justerad vinst.

Ibland förekommer hos företag tillgångar som inte har direkt samband med rörelsen eller där avkastningen inte står i rimlig relation till tillgångarnas faktiska värde, t ex obebyggd tomtmark, börsnoterade aktier och exceptionellt stora likvida medel. I den mån sådana *rörelsefrämmande* poster finns i större omfattning, bör de brytas ut och åsättas separata värden. Eventuell avkastning på dessa tillgångar utbryts vidare vid beräkning av rörelsens avkastning. Dessa tillgångar tas upp till sina faktiska värden och adderas – med beaktande av latent skatteskuld – till rörelsens avkastningsvärde.

Framtidsbedömning. Sedan på ovan angivet sätt justerade resultat för närmast förflutna 3–5 årsperioden framräknats, får erhållna belopp bilda grundval för en framtidsbedömning. Hänsyn måste därvid såvitt möjligt tas till avsättningsmöjligheterna för branschen, belutade eller planerade investeringar, förväntade framtida kostnadsökningar eller minskningar, nya produkter under utveckling, ändrade marknadsförhållanden och övriga faktorer som kan antas påverka den framtida avkastningen. Den därefter beräknade framtida genomsnittliga årsvinsten multipliceras med skälig vinstmultiplikator, som för icke börsnoterade aktiebolag normalt bör uppgå till 7 à 8 när den justerade vinsten beräknats efter avdrag för

skatt. En vinstmultiplikator på 7 resp 8 motsvarar en förräntning med 14,3 resp 12,5 %. För att underlätta beräkningen av den vinstmultiplikator, som bör tillämpas för bolag i olika branscher har RSV för avsikt att med ledning av börskurserna årligen framlägga uppgifter om lämpliga vinstmultiplikatorer.

I vissa fall kan en avkastningsvärdeberäkning grundas på en kapitalisering av skedda och beräknade framtida vinstutdelningar. En förutsättning härför är emellertid att vinstutdelning sker i skälig omfattning och att någon vinstdisposition i form av löneuttag o d inte förekommer.

3.3 Likvidationsvärdeметoden

Likvidations- eller slaktvärdet representerar vad som skulle erhållas vid en avveckling av företaget, varvid likvidationen förutsätts ske utan alltför brådstörtad realisation av tillgångarna. I princip upptas dessa till sitt allmänna saluvärde. Därvid uppkommer ofta väsentligt lägre värden än vid substansvärdeметoden. Detta gäller särskilt fastigheter, som är specialinredda för den rörelse som skall avvecklas eller olämpligt belägna, samt specialmaskiner och inredningar som inte är allmänt användbara. Avsevärt inkuransavdrag måste också ofta göras beträffande framförallt halvfabrikat men även färdiga produkter.

Avvecklingsförluster i form av kostnader för nedmontering av anläggningar och avgångsvederlag eller förtidspension till personal representerar ofta väsentliga belopp, som hänsyn bör tas till. Latenta skatteskulder avseende såväl inkomstskatt som utskiftningskatt måste även beaktas och beräknas i regel utan reducering.

3.4 Gemensamma regler för de olika värderingsметoderna

Sedan ett värde på aktierna fastställts, bör detta i regel bibehållas utan hänsyn till tillfälliga förändringar i beräkningsunderlaget. En viss jämnhet i värderingen år från år bör sålunda eftersträvas.

Minoritetsaktier, som innehas av aktieägare utan inflytande på bolagets utdelnings- och lönepolitik, torde i vissa fall få värderas med hänsyn till den utdelning bolaget lämnar. Aktierna bör dock därvid ej upptas lägre än till det värde som anses kunna påräknas vid en realisation av tillgångarna i samband med bolagets likvidation (likvidationsvärdet), såvida inte särskilda skäl därtill förebringas. Särskilt värde på minoritetsaktier bör endast åsättas, när begäran härom framställs från bolaget eller aktieägare och tillfredsställande motivering härför åberopas. Om det värde som åsätts minoritetsaktier skulle understiga genomsnittsvärdet av aktierna i bolaget, bör skillnaden i regel tilläggas värdet för majoritetsaktierna vid värderingen av dessa.

Om aktierna i ett bolag ägs av en enda person, finns inte anledning att åsätta olika värden för *stam- och preferensaktier*. Skulle däremot flera aktieägare finnas, vilka äger olika procentuell andel av stam- och preferensaktierna, torde i allmänhet en olika värdesättning få göras för de båda slagen av aktier, beroende på de förmåner m m som är förknippade med det ena eller andra slaget av aktier. Vanligt torde härvid vara att

preferensaktierna äger företrädesrätt till en årlig utdelning intill en viss procent samt därjämte – om vinsten inte tillåtit sådan utdelning – rätt till ackumulativ utdelning, innan utdelning på stamaktierna får äga rum. Vid upplösning av bolaget äger innehavare av preferensaktie i regel att ur bolagets tillgångar erhålla endast aktiens nominella belopp jämte eventuell ackumulerad utdelning, även här med företrädesrätt före stamaktiernas ägare. I dylikt fall är preferensaktiernas värde beroende av den utdelning som lämnas och på möjligheten att vid en eventuell likvidation få ut aktiens nominella belopp jämte eventuell ackumulerad utdelning. Aktiestockens hela värde utöver vad som belöper på preferensaktierna bör i dylikt fall hänföras till stamaktierna. Vid substansvärdeberäkningen bör därvid preferensaktiekapitalet och eventuell ackumulerad utdelning på detta räknas som skuld. Vid avkastningsvärdeberäkning bör utdelning på preferensaktierna räknas såsom omkostnad.

Föreligger hembudsskyldighet får detta i allmänhet antas sänka värdet av minoritetsposter.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Omräkningstal vid realisationsvinstbeskattning av fastighet

RSV Dt
1974:28

Tryckt den
5 september 1974

RSV har vid sammanträde den 23 augusti 1974 fastställt nedan angivna omräkningstal att användas vid realisationsvinstbeskattning av fastighet, som avyttrats under kalenderåret 1974.

Anskaffningsår ¹	Omräkningstal	Anskaffningsår ¹	Omräkningstal
1914	7,99	1944	3,41
1915	6,95	1945	3,43
1916	6,15	1946	3,41
1917	4,87	1947	3,33
1918	3,44	1948	3,17
1919	2,98	1949	3,12
1920	2,97	1950	3,08
1921	3,46	1951	2,66
1922	4,27	1952	2,47
1923	4,59	1953	2,44
1924	4,59	1954	2,42
1925	4,51	1955	2,36
1926	4,67	1956	2,24
1927	4,73	1957	2,15
1928	4,70	1958	2,06
1929	4,76	1959	2,04
1930	4,90	1960	1,96
1931	5,06	1961	1,92
1932	5,15	1962	1,83
1933	5,29	1963	1,78
1934	5,26	1964	1,73
1935	5,15	1965	1,64
1936	5,09	1966	1,54
1937	4,96	1967	1,48
1938	4,84	1968	1,45
1939	4,73	1969	1,41
1940	4,21	1970	1,32
1941	3,72	1971	1,23
1942	3,44	1972	1,16
1943	3,40	1973	1,09
		1974	1,00

¹ resp det är till vilket ingångsvärdet (eller de avdragsgilla förbättringskostnaderna m m) eljest hänför sig.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 8 1974 – Årg. 4

Angående fastställande av lägsta vitesbelopp vid allmän fastighetstaxering 1975

**RSV Dt
1974:29**

Tryckt den
3 oktober 1974

RSV har vid sammanträde den 5 september 1974 beslutat meddela följande anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna angående bestämmande av vite vid allmän fastighetstaxering 1975.

I syfte att uppnå likformighet vid bestämmande av skäligt vite har RSV fastställt att vite vid den allmänna fastighetstaxeringen 1975 bör – då det föreläggs första gången – bestämmas till 500 kr för både fysiska och juridiska personer. Vitesbeloppet gäller vid såväl infordrande av deklARATION som av annan uppgift där vite kan föreläggas. Vid förnyat vite bör högre belopp föreläggas.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt Nr 7 1974 – Årg. 4

Återgång till 15 % mervärdeskatt fr o m den 16 september 1974

**RSV Im
1974:24**

Tryckt den
3 oktober 1974

RSV återger nedan det meddelande om återgång till 15 % mervärdeskatt, som RSV har tillställt alla skattskyldiga som registrerats för mervärdeskatt, länsstyrelser och centrala organisationer för näringslivet.

Det meddelande som utsänts i samband med nedsättningen av mervärdeskatten till 12 % fr o m den 1 april 1974, finns återgivet i RSV Im 1974:13.

MEDDELANDE

om återgång till 15 % mervärdeskatt.

Den av riksdagen beslutade sänkningen av mervärdeskatten är begränsad till att omfatta tiden 1 april – 15 september 1974. Fr o m den 16 september 1974 skall alltså skattesatsen 15 % åter tillämpas. RSV redogör här kortfattat för vad som gäller i samband med återgången.

Inga övergångsbestämmelser

Vid tillämpningen av bestämmelserna om sänkt skatt är det tidpunkten för skattskyldighetens inträde som avgör skattesatsens storlek. Undantag gäller för leverans (tillhandahållande) före den 1 april 1974 från skattskyldig med kontantmetod till någon som är redovisningsskyldig för mervärdeskatt. Någon motsvarande undantagsbestämmelse vid återgången till den högre skatten för leveranser under tiden 1 april – 15 september 1974 har *inte* meddelats. Tidpunkten för skattskyldighetens inträde enligt allmänna regler (se RSVs informationsbroschyr MOMS 1974, sid 26) blir alltså helt avgörande för skattesatsens storlek även för sådana leveranser (tillhandahållanden) till någon som är redovisningsskyldig.

För skattepliktig tjänst med utsträckning i tiden, som avtalats under tiden 1 april – 15 september 1974 gäller dock vissa undantagsbestämmelser (se RSVs Meddelande om sänkt mervärdeskatt, som i samband med skattesatssänkningen tillställt alla registrerade skattskyldiga).

De allmänna reglerna om tidpunkt för skattskyldighetens

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Mervärdeskattens storlek vid inbetalningar över postgiro eller bankgiro som skett före den 16 september 1974

**RSV Im
1974:25**

den 17 september 1974

Tryckt den
3 oktober 1974

Med hänsyn till att mellankommande söndag försenat bokföringen av postgiro- och bankgiroinbetalningar, som skett dagarna före den 16 september har riksskatteverket gjort följande uttalande, som gäller skattskyldig med redovisning av mervärdeskatt enligt kontantmetoden.

Inbetalningar för skattepliktiga leveranser (tillhandahållanden) som bokförts på skattskyldigs portgirokonto den 16 september 1974 eller bankgirokonto den 16 eller 17 september 1974 får hänföras till sådan omsättning, som skall redovisas efter skattesatsen 12 %.

inträde innebär bl a följande för de olika redovisningsmetoderna.

Kontantmetoden

Vederlag som inflyter fr o m den 16 september 1974 beskattas efter 15 % såvida inte skattskyldighet inträtt dessförinnan (t ex vid diskontering av växlar eller avbetalningskontrakt). Om leverans (tillhandahållande) skett före den 16 september 1974 är säljaren skyldig att redovisa skatt efter 15 %, om han får likvid fr o m den 16 september 1974 även om den lägre skatten fakturerats.

Faktureringsmetoden

För skattskyldig som tilldelats faktureringsmetoden redovisas leveranser (tillhandahållanden) som sker fr o m den 16 september 1974 efter skattesatsen 15 %.

Beträffande upprättande av deklaration för redovisningsperiod som helt eller delvis innefattar tiden 1 april – 15 september 1974 hänvisas till RSVs tidigare utsända meddelande om sänkt mervärdeskatt.

Uppllysningar om mervärdeskattens redovisning m m i övrigt återfinns i RSVs informationsbroschyr MOMS 1974. Närmare information kan också erhållas hos länsstyrelsernas enhet för mervärdeskatt.

RIKSSKATTEVERKET

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Nr 9 1974 – Årg. 4

Procentsatser för värdeminskingsavdrag beträffande rörelsebyggnader¹

den 4 september 1974

RSV Dt
1974:30

Tryckt den
8 oktober 1974

Enligt 29 § 1 mom första stycket kommunalskattelagen får från bruttointäkten av rörelse avdrag göras för allt som är att anse som driftkostnad. Hit räknas bl a värdeminskning genom slitning och därmed jämförlig orsak, som byggnad, vilken är avsedd för användning i ägarens rörelse, är underkastad.

Enligt punkt 7 sjunde stycket av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen, i dess lydelse enligt lagen den 13 juni 1969 (363) om ändring i kommunalskattelagen, beräknas avdrag för årlig värdeminskning av byggnad enligt avskrivningsplan till viss procent av anskaffningsvärdet. Procentsatsen för värdeminskingsavdraget bestäms, enligt samma lagrum, efter den tid byggnaden anses kunna utnyttjas. Vid denna bedömning skall beaktas jämväl sådana omständigheter som att byggnadens ekonomiska varaktighetstid kan antas komma att röna inflytande av framtida rationaliseringar, förändringar med hänsyn till teknikens utveckling, omläggning av verksamhet och liknande.

RSV har den 4 september 1974 beslutat att såsom *anvisningar till ledning för taxeringsmyndigheterna* göra följande uttalanden avsedda att tillämpas fr o m 1975 års taxering.

För rörelsebyggnader av nedan angivna slag bör avdrag för årlig värdeminskning normalt medges med den procent av anskaffningsvärdet, som för olika slag av byggnader nedan anges. De angivna procentsatserna utgör normalprocentsatser. Om en byggnad *visas* vara underkastad större värdeminskning än normalt bör högre avdrag salunda medges.

Slag av byggnad	Procentsats
1. Kontorsbyggnader	2
2. Fabriksbyggnader:	
a) i allmänhet	4
b) cellulosa, kemisk och grafisk industri	5
3. Lagerbyggnader:	
a) i allmänhet	3
b) kallager	4
4. Forskningslaboratorier	4

¹ Jfr Meddelanden från RSV, Serie I, nr 5/1971 p 2.

Slag av byggnad	Procentsats
5. Bostadsbyggnader för personal	
På orter med normal hyresmarknad:	
a) byggnader av sten, tegel, betong eller annat jämförligt material	1,5
b) byggnader av trä	1,75
På orter utan egentlig hyresmarknad, såsom inom brukssamhällen och liknande samhällen:	
a) byggnader av sten, tegel, betong eller annat jämförligt material	2
b) byggnader av trä	2,25
6. Butiksbyggnader:	
a) på orter med normal hyresmarknad	2,5
b) på orter utan egentlig hyresmarknad, såsom inom brukssamhällen och liknande samhällen	3
7. Byggnader med hantverkslokaler	3
8. Varuhus:	
a) huvudkontorsbyggnader	2
b) egentliga varuhusbyggnader	2,5
c) centrallagerbyggnader	3
9. Hotell- och/eller restaurangbyggnader	2,5
10. Mejeri- och slakteribyggnader	5
11. Byggnader för serviceverkstäder och servicestationer	4
12. Parkeringshus	3
13. Kyl- och fryshus	5
14. Växthus	5
15. Sjuk- och vårdhem	3
16. Vattenkraftbyggnader	2,5

I fråga om rörelsebyggnader med blandad användning bör följande regler tillämpas. Om byggnad till minst 75 procent används för ett av de ovan angivna ändamålen under det att byggnaden i övrigt används för annat ändamål, bör vid beräkning av värdeminskningssavdraget den procentsats tillämpas, som gäller för byggnader använda för förstnämnda ändamål. I andra fall av blandad användning bör värdeminskningssavdraget bestämmas på grundval av en sammanvägning av de för respektive användningsområden gällande procentsatserna.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylir

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Fråga huruvida kostnad för projektering av ett linerbruk utgjorde driftkostnad, även om bruket ej uppfördes

**RSV Dt
1974:31**

Tryckt den
21 oktober 1974

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes:

Svenska Cellulosa Aktiebolaget (SCA) driver industriell rörelse – cellulosafabriker, pappersbruk, sågverk m m – på ett flertal platser i Västernorrlands län samt i Holmsund och Piteå. I bolagets verksamhet ingår forskning och experiment för utveckling av produkter och planering av ny tillverkning. Som en normal företeelse ingår självfallet projektering av nya anläggningar, där det som regel blir fråga om alternativa lösningar, exempelvis utvidgning av en äldre fabrik eller uppförande av en helt ny fabrik eller val av lämpligaste plats för förläggning av den nya fabriken.

Bolagets styrelse kan inte fatta beslut om uppförande av industrianläggningar för hundratals miljoner kronor utan noggrann undersökning av tänkbara alternativ och utvärdering av den mest ekonomiska lösningen. En sådan undersökning och utvärdering förutsätter som regel även förprojektering av anläggningen, erforderlig bl a för beräkning av anläggningskostnaden. Det händer därvid ofta att flera alternativ projekteras samtidigt. Så skedde exempelvis när SCA undersökte möjligheterna av en mera omfattande expansion och omstrukturering inom cellulosa- och papperssektorerna under åren 1963–1965. Sedan flera alternativ undersökts och förprojekterats, fattades preliminärt beslut om uppförande av ett sulfitlinerbruk i Kramfors. Den fortsatta projekteringen av denna anläggning gav emellertid sådana resultat, att hela den ifrågavarande investeringsplanen måste skrinläggas.

SCA:s investeringar i anläggningar i moderbolaget har under de senaste fem räkenskapsåren uppgått till sammanlagt 650 miljoner kronor. Som exempel på större investeringar som tillkommit under denna tid kan nämnas:

Centralhamnar i Sundsvall och Holmsund
Tre specialutrustade lastfartyg om ca 11 875 ton dödvikt
Virkesterminal för landtransporterat virke i Töva, Sundsvall
Utbyggnad av Ortvikens pappersbruk

- ✓ Nytt sileri och filtertvätt i Östrand
Nya ångpannor i Obbola och Östrand
Utbyggnad av Munksunds och Vivstavarvs pappersbruk
Utbyggnad av torkhus m m vid Munksunds och Tunadals sågverk.

De totala projekteringskostnaderna för en industrianläggning inom skogsindustrien kan beräknas till mellan 5 och 10 % av anläggningskostnaden. Härav kan kostnaden för förprojektering uppskattas till mellan 0,5 och 1 % av anläggningskostnaden. Det kan nämnas att kostnaden för projektering av Kramfors sulfitlinerbruk uppgick till 1,4 miljoner kronor, när projektet avbröts.

SCA undersöker nu möjligheterna att utöka produktionen av kraftliner. Ett alternativ är att uppföra ett linerbruk invid bolagets sulfatmassafabrik i Obbola. Anläggningskostnaderna kan komma att uppgå till 200 à 300 miljoner kronor och kostnaderna för förprojekteringen kan sålunda vara av storleksordningen ca 2 miljoner kronor.

Diskussion av rättsfrågan

Bolaget anser sig med hänsyn till hittillsvarande rättspraxis böra tillfoga några ord rörande vad bolaget uppfattar som kärnan i skattefrågan.

Till en början skall bolaget precisera den terminologi, som bolaget kommer att använda.

Ingen bolagsledning offerar i den reguljära affärsverksamheten med öppna ögon kapital på andra ändamål än sådana, som förväntas vara lönsamma. Föreligger förlustrisk, måste denna uppvägas av vinstchans. Alla utgifter och andra kapitalanvändningar måste med andra ord ha varit eller ha avsetts bli värdeskapande.

I den skatterättsliga terminologin brukar man skilja mellan två kategorier av utgifter och andra kapitalanvändningar, nämligen dels de på en gång avdragsgilla — ”omkostnader” — dels sådana som måste aktiveras, dessa senare må sedan kunna avdras genom årliga värdeminskingsavdrag eller över huvud taget inte kunna avdras i inkomstslaget rörelse. Att en kapitalanvändning hänförs till den första kategorin innebär inte, att den förutsätts vara mindre lönsam eller värdeskapande än en kapitalanvändning i den andra kategorin. Kategoriklyvningen saknar samband med lönsamheten. En skattemässigt ”ej värdeförhöjande” reparation är företagsekonomiskt lika ”värdeförhöjande” som en ombyggnad, annars hade den inte kommit till stånd. I den skatterättsliga terminologin anknyter ”värdeförhöjande” till objektets ursprungliga värde, ej till värdet just före den kapitalanvändning som skall karaktäriseras. Det sagda kan synas alltför självfallet för att behöva påpekas. Emellertid

är det för resonemanget i det följande väsentligt förebygga den missuppfattningen, att uttrycket "ej värdeförhöjande" skulle innebära att lönsamhetskravet på t ex en reparation skulle ställas lägre än på t ex en tillbyggnad.

I den företagsekonomiska terminologin brukar man vid investeringar kalla det objekt, på vilket kapitalet nedläggs, ett investeringsprojekt. I allmänhet syns denna term emellertid reserveras för sådan kapitalanvändning som anses böra aktiveras, dvs i stort sett kapitalanvändningar tillhörande den i föregående stycke berörda kategorin nummer två.

I fortsättningen kommer att diskuteras vad som erhålls — "motvärdet" — för kapitalanvändningar av båda slagen. För att inte termen investeringsprojekt skall användas i en vidare bemärkelse än den gängse skall för detta motvärde i fortsättningen användas den från civilrätten lånade termen "v e d e r l a g". Termen för möjligen tanken närmast på kapitalomvandlingar genom avtal med tredje man. I det nu aktuella sammanhanget täcker termen emellertid även kapitalomvandlingar inom ett och samma företag, t ex när ett skogsbolag uppför en byggnad med eget virke, eller en färgfabrik målar om eget hus.

Kärnfrågan i ärendet syns då utgöra, efter vilka principer det skall bestämmas, vad som utgör vederlaget för en utgift eller annan kapitalanvändning. Frågan skall enligt skattelagen (KL 41 §) bedömas enligt redovisningstekniska principer.

Oftast föreligger naturligtvis ingen tvekan. Man bygger t ex ett hus för 100 000 kronor. De 100 000 kronorna ligger i huset. Huset utgör vederlaget, och på huset sker i fortsättningen avskrivning.

Men ibland är bestämmandet av vederlaget inte fullt så enkelt, eventuellt alls inte enkelt. Antag att huset är provisoriskt, nödvändigt att disponera några år under utbyggnaden av ett kraftverk men avsett att därefter rivas. Denna situation förelåg i RÅ 1935:592. RR bedömde frågan efter strikt företagsekonomiska linjer, då RR fann att kostnaderna "icke vore att anse såsom driftskostnader i bolagets rörelse utan såsom utgifter för byggande av ifrågavarande kraftverksanläggning" och vägrade avdrag i annan form än för värdeminskning på denna anläggning.

Exemplet visar, att man — som RR gjort — måste skilja på skenbart och verkligt vederlag. Att ett kapital använts för förvärv av viss tillgång behöver inte innebära, att kapitalet = vederlaget därefter ligger i just denna tillgång. Det kan ligga i en helt annan tillgång, och det kan ha gått till omkostnader.

Étt annat exempel på skillnaden mellan skenbart och verkligt vederlag utgör de båda fall av fördjupning av inseqingsrånna på allmänt vatten, av vilka det ena refereras i RN 1965 nr 5:2 och i R 1972 nr 3:2 samt det andra i RÅ 1970 ref 26. Skenbart är det fråga om att — bokstavligen — "kasta pengarna

i sjön". Bolagsledningarna gör emellertid – som tidigare påpekats – inte detta med öppna ögon. Så var heller inte förhållandet i de båda rättsfallen. För pengarna erhöles en värdeökning av den egna hamnfastigheten. RR behandlade, med lika öppna ögon, utgifterna i enlighet härmed.

De ur rättspraxis hämtade exemplen är spektakulära så till vida, som det redan på planeringsstadiet måste ha stått klart, vilket det verkliga vederlaget skulle bli. I det fall, som skall bedömas i förevarande ärende, vet man på samma stadium inte, vari utgiften kommer att resultera. Det enda man vet är att utgiften utgör ett nödvändigt led i kapitalanvändningsstyrningen och då närmast i investeringsverksamheten.

Antag, att de 100 000 kronorna i det tidigare exemplet läggs ned inte på provisoriska byggnader utan på ritningar till en fabrik. Byggs denna, uppkommer intet problem. Byggs den inte, utan investeras i stället i en helt annan fabrik, som just genom det bekostade ritningsarbetet visar sig mer lönsam än den förstnämnda, uppkommer däremot frågan, vad företaget fått för pengarna, eller annorlunda uttryckt, vari vederlaget består. Att karaktärisera vederlaget som en förlust vore uppenbarligen fel. Utan uppoffringen av de 100 000 kronorna hade bolaget inte förvärvat den kunskap som utgör en förutsättning för val av mest lönsamma investeringsalternativ.

Den skatterättsliga behandlingen, som enligt KL 41 § skall styras av den redovisningstekniska bedömningen, kan då inte bli att det använda beloppet hänföres till kapitalförlust, eftersom det inte föreligger någon förlust över huvud taget. Det skatterättsliga valet vid kategoriseringen av vederlaget kommer därmed att stå mellan omkostnad och fabriken nr 2.

Bolagets investeringsverksamhet är, som framgår av avsnittet "Saksammanhanget", i princip kontinuerlig. Varje år värdeminskas bolagets anläggningar, frigörs mot avskrivningarna svarande likvida medel och kräver dessa medel investering i nya projekt, om driften skall fortgå i minst oförändrad omfattning. Företagsekonomiskt utgör den löpande projekteringen av anläggningar, som uppförs eller inte uppförs, en exakt parallell till gruvbolagens prospekteringsverksamhet. För att välja ett exempel från ett aktuellt område: varje borrhning efter olja är utomordentligt dyrbar, men de flesta provborrningarna ger negativt resultat. De borrhål, som ger olja, måste ge tillräckligt mycket för att täcka kostnaderna för de tomma hålen, om prospekteringsverksamheten skall fortsätta. Prospektering för utvinning av naturfyndigheter är enligt praxis (se t ex RÅ 1950:298) avdragsgill, omedelbart eller genom värdeminskning beroende av omständigheterna. I ett uttalande, refererat i SST rf 1950 sid 30, sägs bl a härom följande:

"Malmundersökn. kunde avse att uppsöka en fyndighet el. att lära känna en uppsökt brytvärd fyndighet. Kostn. för

positiv undersökn. av det förra slaget borde redovisas som anskaffn.kostn. för den nya tillgången, kostn. för negativ undersökn. avföras som omkostn. enl. 20 § KL; kostnad för vid årsslutet pågående undersökn. borde balanseras i avvaktan på resultatet; kostn. för undersökn. av en redan uppsökt fyndighet avsåge ex.vis utrön. av lämpligaste brytn.metod och borde föras som tillkom. anskaffn.kostnad för fyndigheten.”

Redovisningstekniskt är naturligtvis likgiltigt, om ett investeringsprojekt utgörs av ett hål i marken eller en anläggning ovanpå marken. Det är i båda fallen fråga om inkomstkällor, som inte ligger i öppen dager och färdiga att exploateras utan först måste uppletas med mer eller mindre kostsamma undersökningar och sedan tarvar investeringar i anläggningar av något slag. Det man borrar efter är inkomstkällor snarare, i sammanhanget, än oljekällor.

Om prospekteringskostnaderna nu lämnas åsido, och i stället projekteringskostnader för planerad men ej uppförd byggnad uppmärksammas, finner man att skattepraxis hittills varit restriktiv (se t ex GRS I, 7:e uppl, sid 336). Det är inte svårt att skönja anledningen härtill. Kostnaderna har uppfattats som en ”kapitalförlust”. Uppfattningen i fråga är enligt bolagets mening primitiv och grundad på en förväxling mellan skenbart och verkligt vederlag för uppoffrade medel. En ”kapitalförlust”, t ex en brand på en byggnad är ingenting som rörelsen kräver för att kunna fortlöpa och den skapar inga värden. Prospektering och projektering är däremot något som rörelsen påkallar och som ger vederlag i ökad kunskap. Ekonomiskt är de språkligt nästan lika termerna uttryck för ett och samma slags verksamhet.

I de härovan tidigare åberopade båda fallen RÅ 1935:592 (och RN 1965 nr 5:2) och RÅ 1970 ref 26 har RR, då såväl skenbart som verkligt vederlag förekommit, grundat sin skatterättsliga bedömning på principen, att avgörande är det verkliga vederlaget, inte det skenbara. Denna bedömning har varit till nackdel för den skattskyldige. I det aktuella fallet skulle samma princip vara till fördel för den skattskyldige. En princip, som är i och för sig oantastlig, måste dock tillämpas utan sneglande på om detta i det speciella fallet leder till höjd eller sänkt skatt.

De i ärendet aktuella kostnaderna bör enligt bolagets uppfattning behandlas efter samma principer som prospekteringskostnader och alltså avdragsgilla. I så fall uppkommer frågorna, dels huruvida de bör avdras på en gång eller genom värdeminskningsavdrag, dels vilka beskattningsår som berörs. Dessa frågor är desamma, som vid prospektering behandlats i det här ovan citerade uttalandet i SST rf 1950 sid 30. Bedömningen av detta slags frågor kan vara vanskelig utan tillgång till utredning om alla omständigheter i saken. En tillfredsställande sådan

utredning syns svårigen kunna göras på förhand. Bolaget avstår därför från att begära besked i dessa frågor.

Fråga

Är SCA berättigat avdra kostnaderna för projektering av ett linerbruk i Obbola, även om detta bruk ej uppförs? Frågan är av synnerlig vikt för bolaget, då den har betydelse för dels utformningen av 1972 års bokslut, dels, på längre sikt sett, för bestämmandet av omfattningen av bolagets projekteringsverksamhet.

Den 10 november 1972 meddelade RSV:s nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner att, om linerbruket i Obbola ej uppförs, sökandebolagets kostnader för projektering av bruket icke kan anses utgöra avdragsgilla driftkostnader i bolagets rörelse. På grund härav besvarar nämnden nekande den i ansökningen framställda frågan.

I besvär hos regeringsrätten fullföljde sökandebolaget sin talan.

Den 17 oktober 1973 beslöt regeringsrätten följande dom:

Om vid planering av anläggning av visst slag olika alternativa lösningar undersökes, är det icke uteslutet att projekteringskostnader för förkastade alternativ under vissa omständigheter kan betraktas som del av anskaffningskostnaden för den anläggning, som kommer till utförande. Huruvida nu ifrågavarande projekteringskostnad kan komma att anses som del av sådan anskaffningskostnad för anläggning, som får avskrivas genom årliga värdeminskningssavdrag, kan icke bedömas med ledning av lämnade uppgifter. På grund härav lämnar Kungl Maj:t besvären utan bifall.

Två regeringsråd var skiljaktiga och anförde:

Sökandebolaget anför i sin ansökning, att i bolagets industriella rörelse normalt ingår projektering av nya anläggningar, varvid i allmänhet blir fråga om alternativa lösningar, exempelvis utvidgning av en äldre fabrik eller uppförande av en helt ny fabrik eller val av lämpligaste plats för förläggning av en ny fabrik. Av vad bolaget sålunda anført och vad som i övrigt förekommit i målet är uppenbart att denna projekteringsverksamhet syftar till att uppnå den mest ekonomiska lösningen för utbyggnaden av bolagets anläggningar för att bolagets rörelse i dess helhet skall bli så lönsam som möjligt. Så länge det inte bestämts att en sålunda projekterad nyanläggning skall komma till stånd eller ej, kan kostnaderna för projekteringen ännu ej hänföras till någon viss del av bolagets bestående eller blivande anläggningar. Om den nu ifrågavarande projekterade anläggningen av ett linerbruk i Obbola inte kommer att uppföras, bör kostnaderna för projekteringen därför vara att anse såsom en allmän driftkostnad i bolagets rörelse.

På grund av vad sålunda anförts förklarar vi, med ändring av det meddelade förhandsbeskedet, att om linerbruket i Obbola

ej uppförs sökandebolagets kostnader för projektering av bruket skall anses utgöra avdragsgilla driftkostnader i bolagets rörelse.

RSV Dt 1974:31

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt — taxering

Kostnad för tandoperation

RSV Dt
1974:32

Tryckt den
14 oktober 1974

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes:

Undertecknad startade 1965 egen rörelse såsom advokat. Utvecklingen i rörelsen har gått dithän att numera härrör sig minst 50 % av rörelsens bruttointäkt från uppdrag såsom offentlig försvarare och av återstoden tillföres rörelsen också rätt väsentliga belopp genom processer i civilmål. Den offentliga försvararens huvudsakliga uppgift är ju att tillvarata klientens intressen genom att bli korsförhöra vittnen och målsäganden samt icke minst sammanfatta klientens uppfattning vid rättegången i den sk slutpläderingen. Agerandet inför domstol kräver således ett mycket ordande och för att kunna utföra ifrågavarande arbete kräves att talorganen är i sådant skick att defekter icke förringar advokatens insats.

Sedan många år har undertecknad haft besvär med tandlossning och allmänt dåliga tänder. Jag har emellertid under åren nedlagt stora belopp för att söka hålla mina tänder i tillfredsställande skick, bli genom tandköttsoperation, insättande av mindre bro samt jacketkronor. I samband med en ådragen astmatisk bronkit och en akut Morbus Reiter har jag, då jag fann att vissa tänder började bli extra rörliga och ett par började vittra med åtföljande flisbortfall, bett den mig anvisade läkaren för återbesök vid ——— sjukhus att jämväl titta på mina tänder, då det för mig icke var klart huruvida de andra sjukdomstillstånden påverkade tandstatus. Läkaren fann då att åtgärder måste ske snabbt, varför jag besökte tandläkarna ——— och ———, vilka bekräftade att man icke kunde avvakta till november, då ju enligt förslag den nya tandvårdsförsäkringen skulle träda i kraft, utan att omedelbara åtgärder måst vidtagas för att jag icke skulle förlora tänderna, vilka jag är i oundgängligt behov av för att kunna utföra mitt arbete. Enligt mitt sätt att se föreligger sålunda adekvat kausalitet mellan inkomsternas förvärvande och tillfredsställande tandstatus.

Tandläkaren har föreslagit tandköttsoperation och därefter följande bro över tolv tänder, vilka såvitt jag förstod skulle betinga ett å pris av kr 550:-, varför kostnaden skulle ligga i

RSV Dt 1974:32

storleksordningen 6 000–7 000:- kronor.

Förhandsbeskedet avser sålunda följande frågeställning: Är kostnaden för ovan beskriven tandoperation avdragsgill i 1974 års deklARATION?

Efter remiss inkom skattechefen med yttrande över ansökningen, varefter sökanden inkom med påminnelser. I påminnelserna upplystes att kostnaderna för tandbryggan numera reducerats till cirka 4 000 kronor.

Den 19 juni 1973 meddelade RSV:s nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner att kostnaderna för ifrågavarande tandoperation är att anse som sådana levnadskostnader för vilka avdrag jämlikt 20 § kommunalskattelagen icke må ske. På grund härav besvarar nämnden nekande den i ansökningen framställda frågan.

I besvär hos regeringsrätten yrkade sökanden ändring av förhandsbeskedet. I dom den 19 november 1973 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Rätt beskattningsår vid aktieförsäljning, när köpeskillingen skulle utgå dels med ett till sin storlek känt belopp att erläggas kontant på överlåtelsedagen, dels med ett till sin storlek okänt belopp som kunde fastställas och skulle erläggas först under tredje året efter överlåtelsen

**RSV Dt
1974:33**

Tryckt den
14 oktober 1974

Av handlingarna i ärende angående framställning om förhandsbesked framgick i huvudsak följande: Sökanden och två andra personer ägde samtliga 300 aktier i X Aktiebolag. Genom avtal den 1 juli 1973 hade sökanden och hans meddelägare till Y Aktiebolag sålt 297 aktier av bolagets 300 aktier. Avtalet hade i nedan intagna delar följande lydelse:

§ 2

Säljarna överlåter härigenom till köparen 297 aktier i bolaget för en överenskommen köpeskillning som består av följande:

A. Ett fast belopp om 300.000 kronor.

B. En rörlig del, som skall motsvara faktorn 1,5 x den genomsnittliga årsvinsten för tiden den 1 april 1973 – den 31 december 1975 (d. v. s. den totala vinsten för ovanstående period delat med 2,75 = den genomsnittliga årsvinsten), beräknat efter avskrivningar men före skatt på sätt som närmare anges i § 10 nedan.

§ 4

Köpeskillingen erlägges i följande ordning.

A. Kontant på överlåtelsedagen 300.000:-

B. Tillkommande likvid enligt § 2 B ovan
kontant den 1 juli 1976.

Sökanden hemställde om förhandsbesked enligt följande:

1. Kommer likviden för aktierna i sin helhet (paragraf 2A och 2B) att beskattas enligt reglerna för realisationsvinst. Om så ej är fallet, efter vilka regler sker beskattningen?
2. Under vilket/vilka taxeringsår skall beskattningen ske.

Den 6 november 1973 meddelade RSV:s nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Beträffande den under punkt 1 i ansökningen

1

framställda frågan finner nämnden att sökandens aktier i X Aktiebolag icke utgör omsättningstillgång i någon av sökanden bedrivna rörelse. Vid sådant förhållande skall sökandens försäljning av aktierna behandlas enligt reglerna för beskattning av realisationsvinst. Nämnden finner vidare att summan av ifrågavarande belopp om 300 000 kronor och det belopp vilket sökanden enligt § 2 B i avtalet den 1 juli 1973 kan komma att uppbära skall ligga till grund vid beräkning av realisationsvinsten. På grund av det anförda förklarar nämnden beträffande ansökningen i denna del att uppkommande vinst vid sökandens försäljning av aktierna skall behandlas enligt reglerna för beskattning av realisationsvinst samt att sökanden vid vinstberäkningen skall upptaga på de av honom avyttrade aktierna belöpande del av såväl beloppet om 300 000 kronor som det belopp som kan komma att utgå enligt § 2 B i avtalet.

Beträffande härefter den under punkt 2 framställda frågan finner nämnden väl att avyttringen av aktierna ägt rum under år 1973 men att likviden för aktierna icke kommer att fastställas till sitt totala belopp förrän i samband med att den tillkommande likviden enligt § 2 B i avtalet fastställs år 1976. På grund härav förklarar nämnden att skattepliktig realisationsvinst, som må uppkomma för sökanden i anledning av aktieförsäljningen, skall uppges till beskattning vid sökandens taxering år 1977.

I besvär hos regeringsrätten hemställde vederbörande skattechef om ändring i förhandsbeskedet på så sätt, att skattepliktig realisationsvinst förklarades skola tagas till beskattning vid taxering år 1974, varvid en förhandsberäkning borde göras av det belopp som på grund av avtalet kunde komma att utgå utöver 300 000 kronor.

Den 1 februari 1974 beslöt regeringsrätten följande dom:

I målet är upplyst att köpeskillingen för aktierna skall utgå dels med ett fast belopp av 300 000 kronor att erläggas kontant på överlåtelse-dagen senast den 1 juli 1973 dels med en rörlig del beräknad på visst sätt på bolagets genomsnittliga årsvinst under tiden den 1 april 1973—den 31 december 1975 att erläggas kontant den 1 juli 1976.

Den sistnämnda delen av köpeskillingen är sålunda för närvarande icke känd till sitt belopp och är såtillvida villkorlig att, om bolaget under den angivna tiden ej ger vinst, något belopp ej skall erläggas.

I anvisningspunkt 2 till 41 § kommunalskattelagen stadgas såsom allmän regel i fråga om bla beskattningen av realisationsvinst, att inkomst skall anses hava åtnjutits under det år, då densamma från den skattskyldiges synpunkt är att anse såsom verkligen förvärvad och till sitt belopp känd. Enligt sista stycket av samma anvisningspunkt gäller dock beträffande realisationsvinst den särskilda bestämmelsen, att sådan vinst skall beräknas med hänsyn till köpeskillingens totala belopp, oavsett om detta skall betalas på en gång eller terminsvis.

I stadig rättstillämpning har detta stadgande tolkats sålunda, att realisationsvinst tagits till beskattning det beskattningsår, då någon del av avtalad köpeskillning hålles tillgänglig för lyftning. Fråga har därvid varit om betalningsterminer för en vid avtalet till beloppet känd köpeskillning.

Anvisningarna till 41 § kommunalskattelagen lägger däremot ej hinder i vägen för en uppdelning av beskattningen av den förevarande realisa-

tionsvinsten på det sätt att den del av köpeskillingen, som är till beloppet bestämd och enligt avtalet utbetalas år 1973, tages till beskattning år 1974 och återstående köpeskillning tages till beskattning år 1977.

Till följd av vad sålunda anförts ändrar Kungl Maj:t på det sätt överklagade förhandsbeskedet, att punkt 2 besvaras sålunda: Avyttringen av aktierna har ägt rum under år 1973. Den skattepliktiga realisationsvinst, som må uppkomma för sökanden, beräknad på grundval av det enligt § 2 A i avtalet den 1 juli 1973 bestämda beloppet av 300 000 kronor, skall uppges till beskattning vid sökandens taxering år 1974. Därest med hänsyn till bestämmelserna i § 2 B i avtalet kommer att utgå ytterligare köpeskillning för aktierna, skall den återstående del av realisationsvinsten, som i enlighet därmed må uppkomma för sökanden, uppges till beskattning vid sökandens taxering år 1977.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

I tidigare tjänst uppburen och beskattad lön måste återbetalas. Fråga om rätt till avdrag för gjorda återbetalningar vid taxering för beskattningsår varunder återbetalning sker

**RSV Dt
1974:34**

Tryckt den
21 oktober 1974

I ärende angående framställning om förhandsbesked anförde X bl a följande:

Jag innehar arméingenjörsbeställning på aktiv stat. Under tidsperioden 1966–1970 har jag under sammanlagt 27 månader varit kommenderad till studier vid teknisk högskola. För dessa 27 månader har jag uppburit en bruttolön på cirka kronor 80.000:–. Med kommenderingen har varit förbundna villkor enl kbr Aug 29. 1958 vilka väsentligen innebär följande.

Därest jag frånträder arméingenjörsbeställning på aktiv stat inom två år efter den tidpunkt, då studierna avslutats, är jag pliktig att omedelbart återbetala hela den uppburna bruttolönen. Frånträder jag utövningen av beställning på aktiv stat under tredje, fjärde eller femte året efter angivna tidpunkt, skall jag omedelbart återbetala respektive 75 procent, 50 procent och 25 procent av skulden.

Jag har nu varit anställd i drygt två år efter studiernas avslutande och överväger att ta avsked från innehavd arméingenjörsbeställning. Jag skulle därvid bli pliktig att till statsverket omedelbart återbetala kr 60.000:–. För att lätta återbetalningsbördan har jag i underdånig skrivelse till konungen anhållit att få följande amorteringsplan godkänd.

25 procent d v s kr 15.000 återbetalas omedelbart, resterande 75 procent d v s kr 45.000:– amorteras med 1/36 per månad under de närmast följande 36 månaderna.

Förhandsbesked om återbetalningen av den bruttolön som uppburits under kommenderingen kommer att vara avdragsgill vid taxering, såväl till statlig som kommunal inkomstskatt, önskas. Skulle avdragsrätt inte anses föreligga önskas besked om hur detta hypotetiska fall skattetekniskt skall behandlas.

Ovanstående frågeställning har givetvis aktualiserats av ett anbud om ny anställning. Mitt ställningstagande till detta anbud är i högsta grad beroende av här begärt förhandsbesked.

Efter remiss inkom vederbörande skattechef med yttrande över ansökningsen. I sitt yttrande anförde skattechefen bl a att sökanden borde

kunna erhålla rättelse på det sätt att respektive tidigare taxeringar nedsattes med de belopp varmed återbetalning skedde. Härefter inkom sökanden med påminnelser samt anförde bl a:

Om förhandsbesked meddelas i enlighet med yttrandet, anhåller jag om anvisning på hur denna rättelse praktiskt skall genomföras. Speciellt önskas svar på följande frågor.

1. Efter vilka principer skall lörens fördelning på inkomstår och amorteringsplanen kombineras?
2. Alternativet innebär att inkomsten för åren 66–70 understiger existensminimum. På vilket sätt skall rättelse vad avser uteblivna sociala bidrag ske?

Den 7 september 1973 meddelade RSV:s nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner att, om sökanden frånträder sin arméingenjörsbeställning för att tillträda en ny tjänst samt med anledning härav återbetalar viss del av ifrågavarande under tidsperioden 1966–1970 uppbyggnads lönen, nämnda återbetalningar är att anse som kostnader för förvärvande av sökandens inkomster i den nya tjänsten. På grund härav förklarar nämnden att sökanden äger vid taxering av inkomster från den nya tjänsten för det beskattningsår varunder återbetalning sker åtnjuta avdrag för återbetalningen ifråga.

I den mån ansökningen icke blivit besvarad genom vad nämnden ovan förklarar, finner nämnden förhandsbesked icke böra meddelas och avvisar därför ansökningen härutinnan.

En ledamot var skiljaktig och anförde:

Enligt min mening kan den återbetalning av lön till tidigare arbetsgivare, som kan komma att åläggas sökanden, icke utgöra kostnader för intäkternas förvärvande i den nya tjänsten. Återbetalda belopp synes härvidlag vara av samma natur som flyttkostnader m m vid tillträde av ny tjänst. Eftersom eventuella återbetalningar av lön är att anse som skadestånd för uteblivna tjänster, ligger nära till hands att göra en jämförelse med det under RÅ 1970 not 1413 redovisade fallet, där en person fick avdrag för skadestånd på grund av konkurrensklausul i avtal. Regeringsrätten har i detta mål emellertid underkänt kammarrättens motivering för medgivande av avdrag – kostnader för intäkternas förvärvande – genom att skriva att regeringsrätten gör ej ändring i det slut vartill kammarrätten kommit.

Den utväg som synes stå till buds för sökanden är att denne med stöd av 100 § 7) taxeringsförordningen söker ändring i den taxering, vid vilken sedermera återbetald lön beskattats.

På grund av det anförda anser jag att nämnden bort förklara att sökanden icke äger åtnjuta avdrag för ifrågavarande återbetalning vid beräkning av inkomst av den nya tjänsten.

I besvär hos regeringsrätten yrkade vederbörande skattechef att förhandsbeskedet ändrades på det sätt att X förklarades icke äga åtnjuta i

beskedet omförmält avdrag vid beräkning av inkomst av den nya tjänsten.

RSV Dt 1974:34

Den 4 februari 1974 beslöt regeringsrätten följande dom:

Verkställer X återbetalning av tidigare uppburen och beskattad lön på sätt angivits i ansökan föreligger grund för att medgiva honom härav betingad rättelse vid beskattningen. Med hänsyn till det samband som föreligger mellan frånträdandet av den gamla befattningen och tillträddandet av den nya kan kommunalskattelagens regler om beskattningsår icke anses lägga hinder i vägen för att medgiva X rätt att åtnjuta avdrag för gjorda återbetalningar vid taxering för beskattningsår varunder återbetalning sker.

På grund av det anförda fastställer Kungl Maj:t, med avslag på besvären, det slut överklagade förhandsbeskedet innehåller.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

En person har förvärvat vissa fastigheter på grund av ett testamentariskt förordnande om rätt att köpa fastigheterna. Fråga – vid beräkning av realisationsvinst vid försäljning av fastigheterna – om fastigheterna förvärvats genom köp eller testamente

**RSV Dt
1974:35**

Tryckt den
14 oktober 1974

I framställning om förhandsbesked anfördes följande:

Jag har genom testamentariskt förordnande av X erhållit rätt att köpa fastigheterna A 6:8, 2:3 och 2:2 med undantag av ett område om ca 2000 m² av 2:2 för 80 000 kr. Genom köpebrev den 10 november 1970 har jag begagnat mig av denna rätt och förvärvat dessa fastigheter för nämnda 80 000 kr.

I väntan på avstyckning av området om 2 000 m² har ansökan om vilande lagfart ingivits till — — — Tingsrätt.

I skrivelse den 14.5.1971 till Riksskatteverket har jag ansökt om förhandsbesked i samma fråga som här avses. Efter remiss till Länsstyrelsen i — — — framkom emellertid att oklarhet rådde betr. vilka fastigheter som ingick i köpet, något som jag tidigare ej känt till; det visade sig att lantbrukaren B, som 1967 av X förvärvat en del av A 2:2, hade lagfart på hela nämnda fastighet. Då utredningen betr. ägoförhållandena drog ut på tiden, fick jag sedermera återkalla denna ansökan om förhandsbesked, vilken erhöll beteckningen XII HD:10/71.

Genom legalisering av sämjedelning av A 2:2 jämte ägoutbyte mellan legaliseringslott och A 2:3 (distriktslantmätarens protokoll bifogas), har fastställts att B:s köp omfattade det i köpekontraktet angivna markområdet om ca 6 ha öppen jord. Resten av 2:2 har lagts till 2:3.

Vid fastighetstaxeringarna synes hänsyn ha tagits till att en del av 2:2 försålts till B.

1969 gällande taxeringsvärde var 97 000 kr, fördelat på jordbruksvärde 94 100 kr och skogsbruksvärde 2 900 kr (varav skogsmarksvärde 1 800 kr).

1970 års taxeringsvärde är 96 000 kr, fördelat på jordbruksvärde 86 100 kr, skogsbruksvärde 4 900 kr och exploateringsvärde 5 000 kr. Jag har erlagt arvsskatt för skillnaden mellan 1969 års taxeringsvärde och köpeskillingen, eller för 17 000 kr.

Fastigheternas areal utgör 28 ha och fördelar sig på åkerjord

1

14 ha, äng 4 ha och skog 10 ha.

Fastigheterna är bebyggda med mangårdsbyggnad, uppförd i slutet av 1800-talet (1½-planshus med ca 120 m² i bottenplanet och oinredd vind, vatten och avlopp finnes, ej centralvärme och badrum). Ekonomibygnaderna omfattar ladugård, lada, brygghus och redskapsbod.

Fastigheternas allmänna saluvärde beräknar jag till mellan 150 000 och 200 000 kr vid tidpunkten för arvskiftet.

Jag planerar nu att sälja i första hand byggnaderna jämte kringliggande tomt om ca 5 000 m². Försäljning av resten av fastigheterna kommer också att ske.

Frågan gäller till vilket belopp mitt ingångsvärde skall beräknas vid realisationsvinstberäkningen (1) samt fördelningen av ingångsvärdet på byggnader jämte tomt däromkring samt på resten av fastigheten (2).

Om och i den mån mitt förvärv betraktas som benefikt, är det ej aktuellt att utgå från senaste onerösa förvärv, 1914 års taxeringsvärde eller taxeringsvärdet 20 år före avyttringen; taxeringsvärdet enligt bouppteckningen höjt med 50 % ger det högsta ingångsvärdet.

X (född 11.12.1895) hade ett omvittnat gott intellekt och var ända till sin död helt klar i hjärnan. Hon följde hela tiden väl med vad som hände och hade god reda på sina egna förmögenhetsförhållanden. Hon var väl medveten om och hennes avsikt var också att det testamentariska förordnandet, enligt vilket jag fick rätt att köpa fastigheterna för 80 000 kr, innebar att jag skulle få ett betydande arv efter henne. Testamentet fick måhända en olycklig formulering, men det får ej misstolkas så att hennes avsikt var att övriga testamentstagare och arvingar skulle hållas "skadelösa" genom att den för mig bestämda köpeskillingen skulle utgöra ett marknadsvärde. Hon var sålunda fram till sin död säkert väl medveten om att värdet på den fina åkerjorden och byggnaderna låg någonstans mellan 150 000 och 200 000 kr.

Det förtjänar att nämnas, att den försäljning hon år 1967 gjorde till B (jfr ovan) och där köpeskillingen utgjorde 19 500 kr hade sin grund i hennes vilja att hjälpa en systerdotter som var förtidspensionerad till ett hus. Hennes avsikt var alltså ej att minska mitt arv.

Med stöd av det anförda får jag anhålla om att Riksskatteverkets förhandsbesked vad gäller fråga 1 innebär att mitt fång i sin helhet betraktas som arv. Jag refererar även till RN 1965 5:3.

Beträffande det vid mitt förvärv undantagna området om 2 000 m² är det idag tveksamt om avstyckning kommer att beviljas, eftersom det på området finns en fornminneslämning. Jag anser ej att någon reduktion av ingångsvärdet bör ske härvidlag.

Därest fråga 1 besvaras positivt, skulle mitt ingångsvärde beräknas till 150 % av bouppteckningsvärdet 97 000 kr, eller till 145 500 kr. Med hänsyn till att jorden på fastigheterna är av mycket god kvalitet och då byggnaderna är gamla och omoderna, anser jag en rimlig fördelning av ingångsvärdet vara två femtedelar på byggnaderna och tomt däromkring och tre femtedelar på marken. Jag anhåller om att Riksskatteverkets förhandsbesked vad gäller fråga 2 får denna innebörd.

Den 13 april 1973 meddelade RSV:s nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner att sökanden, såvitt visats, icke driver omtrörelse, byggnadsrörelse eller handel med fastigheter. Sökandens tilltänkta försäljning genom skilda avtal av *dels* på egendomen befintliga byggnader med kringliggande tomt om cirka 5 000 kvadratmeter *dels* återstoden av egendomen skall därför behandlas enligt reglerna för beskattning av realisationsvinst. Nämnden finner vidare, att vid tillämpning av nämnda regler sökanden får anses ha förvärvat egendomen genom köp. På grund härav förklarar nämnden att, om sökanden säljer egendomen på sätt nyss sagts, ingångsvärdet vid beräkning av realisationsvinst i anledning av försäljningarna skall bestämmas med utgångspunkt från den för egendomen år 1970 erlagda köpeskillingen på 80 000 kronor.

Beträffande frågan om fördelningen av ingångsvärdet på byggnaderna jämte tomt samt på återstoden av egendomen finner nämnden förhandsbesked på grundval av den föreliggande utredningen icke böra meddelas och avvisar därför ansökningen i denna del.

I besvär hos regeringsrätten yrkade sökanden att förhandsbeskedet ändrades i överensstämmelse med hans ansökan hos riksskatteverket.

Den 9 oktober 1973 beslöt regeringsrätten följande dom:

Beträffande frågan om fördelningen av ingångsvärdet på byggnaderna jämte tomt samt på återstoden av egendomen har riksskatteverket avvisat ansökningen. Över beslut om avvisning får talan icke föras. Besvären i denna del upptages därför icke till prövning.

I vad avser besvären i övrigt gör Kungl Maj:t ej ändring i överklagade förhandsbeskedet.

Ett regeringsråd var skiljaktigt och anförde:

Beträffande frågan om fördelningen av ingångsvärdet på byggnaderna jämte tomt samt på återstoden av egendomen är jag ense med övriga ledamöter.

Vad angår målet i övrigt visar handlingarna att sökanden förvärvat fastigheterna med stöd av den optionsrätt, som han tillerkänts genom förordnande i X:s testamente. Oaktat sökandens fångeshandling är ett köpebrev, får hans förvärv dock anses väsentligen ha skett genom testamente. Sökanden är därför berättigad att som ingångsvärde vid beräkning av realisationsvinst i anledning av fastigheternas framtida försäljning bruka 150 procent av fastigheternas taxeringsvärde året före det då X avled.

Med upphävande av överklagade beslutet i förevarande del visar jag målet åter till riksskatteverket för ny behandling.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Fråga huruvida jordbruksfastighet kunde anses ha använts i rörelse i den mening, som avses i 2 § förordningen (1967:752) om avdrag vid inkomsttaxeringen för avsättning till fond för återanskaffning av fastighet

**RSV Dt
1974:36**

Tryckt den
21 oktober 1974

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes:

Undertecknat bolag får härmed hemställa om förhandsbesked enligt följande.

Bolaget innehar i X kommun jordbruksfastigheten Y och avser att i en nära framtid inleda förhandlingar med kommunen om försäljning av hela eller delar av fastigheten, varvid en betydande realisationsvinst förväntas uppstå.

Förordningen 1967:752 om avdrag för avsättning till fond för återanskaffning av fastighet kan få tillämpas vid avyttring av fastighet som använts i rörelse. Bolaget har förvärvat Y år 1894 och sedan innehaft den för att utprova nya produkter och för att demonstrera anläggningar för kunder. Försäljningen av lantbruksutrustning svarade vid tidpunkten för förvärvet för den dominerande delen av bolagets omsättning och är alltså av väsentlig omfattning. För närvarande uppgår den till 1/3 av bolagets totala omsättning. Verksamheten vid Y är en integrerad del av bolagets rörelse.

Bolaget anhåller om besked huruvida fastigheten Y vid tillämpning av 2 § ovannämnda författning kan anses ha *”använts i rörelsen”*.

Bolaget tillåter sig framhålla följande.

Enligt lagtexten är allena avgörande, huruvida en fastighet *”använts i rörelsen”*. Det förutsätts sålunda inte, att inkomsten av fastigheten skattetekniskt hänförs till *”inkomst av rörelse”*, med andra ord att fastigheten taxerats som *”annan fastighet”*. Om endast *”annan fastighet”* åsyftats, hade detta väl rimligen också kommit till uttryck i lagtexten. Även med författningens syfte syns mindre väl förenligt, att den tillämpas endast beträffande *”annan fastighet”*. I förarbetena (prop. 1967:153, sid. 163 st. 3) avvisas tills vidare fondavsättning från *”inkomst av jordbruksfastighet”*. Om lagstiftaren avsett att från författningens tillämpningsområde undanta all *avyttring* av sådan fastighet, skulle med gängse språkbruk detta ha uttryckts direkt och oförtydligt. Den grundläggande tanken

med författningen är, att ett fastighetsbyte i rörelse ej skall behöva medföra omedelbara skatteutgifter. Den tanken förefelas givetvis, om fastighetens beskattningsnatur tillerkänns betydelse. Att begränsningen av författningens tillämpningsområde gjorts på just det sätt som skett i stället för genom anknytning till fastighetens beskattningsnatur ligger därför helt i linje med nyssnämnda grundtanke.

Den 14 december 1973 meddelade RSV:s nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Enligt förordningen (1967:752) om avdrag vid inkomsttaxeringen för avsättning till fond för återanskaffning av fastighet erhålles avdrag för belopp, som avsättes till sådan fond, endast om den avyttrade fastigheten använts i rörelsen och den skattskyldige har för avsikt att anskaffa annan fastighet för användning i rörelse.

Nämnden finner, att fastigheten Y är taxerad såsom jordbruksfastighet och att sådan fastighet icke kan ingå i förvärvskälla som är hänförlig till inkomstslaget rörelse. Vid angivna förhållanden kan fastigheten Y ej heller anses ha använts i sökandebolagets rörelse i den mening, som avses i 2 § ovannämnda förordning.

På grund av det anförda besvarar nämnden nekande den av sökandebolaget i ansökningen framställda frågan.

I besvär hos regeringsrätten yrkade bolaget att förhandsbeskedet ändrades så att fastigheten vid tillämpning av förordningen 1967:752 ansågs använd i rörelsen.

Genom dom den 12 mars 1974 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt — taxering

På jordbruksfastighet belägna torp har intill år 1970 tillsammans med jordbruksfastigheten bildat en taxeringsenhet men fr o m år 1970 taxerats var för sig. Fråga vid tillämpning av reglerna om realisationsvinstbeskattning huruvida vid försäljning av sådant torp rätt till s k 3 000-kronorsavdrag förelåg för tid före år 1970

**RSV Dt
1974:37**

Tryckt den
21 oktober 1974

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes:

Undertecknad erhöll i gåva 24/12 1970 tillsammans med mina syskon jordbruksfastigheten X belägen i Y kommun, — — — län.

I fastigheten ingick ett tiotal torpställen, som vid fastighets-taxeringen 1970 taxerades som annan fastighet. Tidigare har dessa torpställen varit samtaxerade med huvudgården som jordbruksfastighet.

Kan vi vid försäljning av dessa fastigheter, taxerade som annan fastighet, tillgodoräkna oss s k 3 000 kronors avdrag från den tidpunkt som gavgivaren förvärvade fastigheten.

Efter remiss inkom vederbörande skattechefer med yttranden över ansökningen, varefter sökandena inkom med påminnelser. I påminnelserna uppgav sökandena, att samtliga torpställen bebyggts med bostadsbyggnad före år 1925.

Det antecknades att under hand upplysts, att de ifrågavarande torpställena vid 1970 års allmänna fastighetstaxering taxerats var för sig såsom annan fastighet samt att sökandena erhållit jordbruksegendomen X i gåva av sin fader, som förvärvat egendomen genom köp år 1925.

Den 17 augusti 1973 meddelade RSV:s nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner att de för försäljning avsedda fastigheterna, såvitt visats, icke utgör omsättningstillgång i någon av sökandena bedrivna rörelse. Nämnden finner vidare, att fastigheterna var för sig utgör särskilda taxeringsenheter, att såvitt av utredningen i ärendet framgår på vardera fastigheten finns byggnad som i huvudsak är avsedd att användas för bostadsändamål samt att byggnaderna funnits på fastigheterna sedan tid före år 1925.

På grund av det anförda förklarar nämnden att, om sökandena vid realisationsvinstberäkning i anledning av försäljning av fastigheterna väljer att beräkna ingångsvärdet för respektive fastighet med utgångspunkt från faderns köp år 1925, sökandena, jämlikt punkt 2 femte stycket anvis-

RSV Dt 1974:37

ningarna till 36 § kommunalskattelagen, äger att vid realisationsvinstberäkningen avdraga ett belopp för varje fastighet av 3 000 kronor för år från och med år 1925 till och med det år avyttringen sker.

Två ledamöter var skiljaktiga och anförde:

Det avdrag på 3 000 kronor, varom förmäles i punkt 2 femte stycket av anvisningarna till 36 § kommunalskattelagen, medges för varje påbörjat kalenderår före taxeringsåret, som bostadsbyggnad funnits på fastigheten. Eftersom ifrågavarande torpställen först vid 1970 års allmänna fastighetstaxering bildat särskilda taxeringsenheter saknas enligt vår uppfattning stöd för att beräkna 3 000-kronorsavdrag för tid före 1970. Vi anser att förhandsbesked bort meddelas i enlighet härmed.

I besvär hos regeringsrätten yrkade vederbörande skattechefer att förhandsbeskedet måtte ändras på så sätt att avdraget å 3 000 kronor förklarades icke få tillgodoräknas för tid som låg före torpställets taxering som självständiga fastigheter eller sålunda för tid före år 1970.

Genom dom den 12 mars 1974 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Fråga huruvida köpeskilling vid försäljning av fastigheter, som bekommit genom arv och som ingått i en av arvlåtaren bedriven jordstyckningsrörelse, för arvtagaren utgjorde intäkt av rörelse

**RSV Dt
1974:38**

Tryckt den
21 oktober 1974

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes:

Som framgår av närslutna fotokopior av arvskifteshandling efter min far ärvde jag år 1970 bl a 1/3 av fastigheterna A och B i — — — län. Fastighetsinnehavet är närmare specificerat å bifogade ”bilaga nr 2 till X:s, Y:s och Z:s deklARATIONER”.

Följande aktuella inköp och försäljningar har ägt rum:

1. C köpt 1953 och såld 1953–1966 (33 st tomter);
2. D (B och E) köpt 1954. Av totalt 88 st tomter såldes 63 st åren 1957–1964. I dag är 17 st tomter utarrenderade och 7 st ej utarrenderade. En tomt såldes 1965.
3. F (A) köpt 1954. Av totalt 58 st tomter såldes till tomtombudet 1 st den 31/12 1962, 1 st den 17/1 1964 och 1 st den 8/6 1971. Den 28/1 1972 såldes 2 st. I dag är 52 st tomter utarrenderade och 1 st ej utarrenderad.

Sedan den 1 januari 1971 är det område som kvarvarande tomter är belägna på underkastat byggnadsförbud.

Efter önskemål från tomtarrendatorerna har jag och mina syskon för avsikt att avyttra samtliga eller så gott som samtliga tomter inom den närmaste framtiden. I anledning härav får jag anhålla om förhandsbesked i följande hänseenden:

1. Om jag avyttrar samtliga fastigheter ett och samma år till en tomtexploatör el dyl (realisation), får jag då räkna detta som en icke yrkesmässig avyttring?
2. Om jag avyttrar tomterna på sådant sätt att försäljningen blir hänförlig till av mig bedriven tomtstyckningsrörelse, får jag då tillgodoräkna mig ingångsvärde på samma sätt som vid beräkning av realisationsvinst?

Det antecknades, att de med ansökningen avsedda fastigheterna utgjordes av de i — — — kommun belägna fastigheterna G 1:13, E 1:14, E 4:3, B 1:2 jämte därifrån avstyckade 24 fastigheter, A 8:1 samt A 10:1 jämte därifrån avstyckade 54 fastigheter. Det antecknades vidare, att sökandens fader förvärvat nämnda fastigheter åren 1953 och 1954 samt att byggnadsplan för fastigheterna fastställdes den 30 maj 1953.

Den 5 oktober 1973 meddelade RSV:s nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner, att sökandens fader bedrivit

jordstyckningsrörelse på de med ansökningen avsedda fastigheterna och att dessa fastigheter uppenbarligen förvärvats av honom för att ingå i yrkesmässig markförsäljning. Nämnden finner vidare att sökanden och hennes två syskon — sedan de vardera bekömt en tredjedel av fastigheterna i arv efter fadern — sålt en tomt år 1971 och två tomter år 1972, samt att de därigenom får anses ha fortsatt den av fadern bedrivna rörelsen.

På grund av det anförda förklarar nämnden att, om sökanden under ett och samma år till en tomtexploatör eller annan säljer sina andelar i samtliga fastigheter, köpeskillingen vid försäljningen utgör för henne skattepliktig intäkt av rörelse. Vidare förklarar nämnden, att sökanden äger tillgodoräkna sig ingångsvärde för sina andelar i fastigheterna med utgångspunkt i de av sökandens fader för fastigheterna erlagda köpeskillingarna.

Två ledamöter anmälde skiljaktig mening och anförde:

Kvalificerad tomtrörelse enligt punkt 2 första stycket av anvisningarna till 27 § kommunalskattelagen föreligger när fastighet uppenbarligen förvärvats för att ingå i yrkesmässig markförsäljning. Sökanden och hennes två syskon har förvärvat de aktuella fastigheterna genom arv. Enligt vår mening föreligger därmed inte förutsättningen för att fastigheterna i sökandens och hennes syskons hand skulle ingå i en kvalificerad tomtrörelse. Denna vår uppfattning bestyrks också av ordalydelsen av sista stycket i samma anvisningspunkt, där direkt reglerats hur frågan om oskiftat dödsbos avyttring av byggnadstomt skall bedömas. Detta sista stadgande framstår som onödigt om lagstiftaren avsett att jämväl dödsbodeläggarna efter skifte skulle sättas i den avlidnes ställe.

Efter införandet av nu gällande regler för tomtrörelse och evig realisationsvinstbeskattning föreligger den väsentliga skillnaden gentemot äldre bestämmelser att avyttring av fastighet eller del av fastighet numera alltid drabbas av beskattning antingen enligt realisationsvinstreglerna eller enligt reglerna för tomtrörelse. Detta förhållande bör enligt vår mening också tala för att genom arv erhållen fastighet i den nye ägarens hand kan få annan skattemässig status än i den avlidnes hand.

På grund av det anförda anser vi att nämnden bort förklara att, om sökanden under ett och samma år till en tomtexploatör eller annan säljer sina andelar i samtliga fastigheter, försäljningen i fråga om elva byggnadstomter skall bedömas enligt reglerna i 35 § 2 mom kommunalskattelagen och i fråga om resterande byggnadstomter enligt reglerna i punkt 2 andra stycket av anvisningarna till 27 § kommunalskattelagen.

I besvär hos regeringsrätten yrkade sökanden att förhandsbeskedet skulle avfattas i enlighet med den mening reservanternas hos riksskatteverket anförde.

I dom den 8 april 1974 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt — taxering

Nr 10 1974 — Årg. 4

Fråga om tillämpning av den s k treårsregeln i punkt 1
andra stycket av anvisningarna till 53 § KL

RSV Dt
1974:39

Tryckt den
7 november 1974

a) Av handlingarna i ärende angående framställning om förhandsbesked framgick i huvudsak följande.

X, som var född år 1910 och sedan juni månad 1971 förtidspensionerad på grund av sjukdom, flyttade i januari månad 1972 tillsammans med sin hustru till Las Palmas, Spanien, där makarna bodde i en X tillhörig femrumslägenhet. Lägenheten var delvis möblerad med möbler och tillhörigheter från makarnas tidigare bostad på fastigheten A i — — — kommun. Denna fastighet, som var taxerad till 236 000 kronor, var i avvaktan på försäljning till utomstående uthyrd. Under år 1972 hade fastigheten överlåtits på hustrun. X uppbar pensioner om cirka 45 000 kronor per år samt ägde svenska börsnoterade aktier om cirka 300 000 kronor. År 1973 köpte X en gård med frukt- och blomsterodlingar belägen utanför Las Palmas. Odlingsverksamheten, som var nystartad hade ännu inte funnit sin slutgiltiga form. På gården fanns två deltidsanställda. Makarna hade för avsikt att stadigvarande bosätta sig i Spanien.

X hemställde om förhandsbesked huruvida han skulle anses ha bosättning i Sverige för år 1973.

Den 6 november 1973 meddelade RSV:s nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner att X efter ifrågavarande utflyttning till Spanien icke kan anses ha sitt egentliga bo och hemvist i Sverige eller kan anses stadigvarande vistas här. Nämnden finner emellertid vidare att X — trots i ärendet upplyst anknytning till Spanien — intill dess X:s hustru sålt fastigheten A i — — — kommun till utomstående ej visat att han efter utflyttningen icke har väsentlig anknytning till Sverige. På grund av det anförda förklarar nämnden, att X enligt bestämmelserna i punkt 1 andra stycket av anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen skall även efter utflyttningen anses som bosatt i Sverige till dess X:s hustru sålt nämnda fastighet till utomstående.

I besvär hos regeringsrätten hemställde X att Kungl Maj:t skulle förklara att X efter utflyttningen ur riket icke haft väsentlig anknytning till Sverige och att han därför skulle anses som icke bosatt i riket.

Den 29 april 1974 beslöt regeringsrätten följande dom:

Lika med riksskatteverket finner Kungl Maj:t de av X anförda omständigheterna visa att han efter utflyttningen i januari 1972 icke har

sitt egentliga bo och hemvist i Sverige och ej heller stadigvarande vistas här. Med hänsyn till att X:s hustru, med vilken han sammanlever, alltjämt äger villafastigheten i — — —, har emellertid X trots det anförda icke visat att han icke har sådan väsentlig anknytning till Sverige, att han skall anses bosatt här. Att fastigheten är uthyrd — enligt uppgift i avbidan på försäljning — ändrar icke bedömningen. Kungl. Maj:t lämnar på grund av det anförda besvären utan bifall.

b) I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes:

Mitt namn är X min makas namn är Y. Jag avgick med privat tjänstepension (obs ej statlig) den 14 febr-73. Min maka, som den 22/4-73 fyllde 67 år erhöll då vanlig folkpension, utan varken ATP, bostads- eller andra tillägg.

Mina egna pensionsförmåner är från SPP 1 151:—/mån och från PRI 2 431:—/mån. Summa kr 3 582:—/mån är ca 43 000:—/år. Till detta kommer en livförsäkr under 5 år på 11 800:—/år. Summa ca 55 000:—/år. Omedelbart när jag slutade på — — — och gick i pension flyttade min maka och jag den 18 febr-73 till den spanska ön Gran Canaria för att bosätta oss där.

Vi har hyrt en bungalow för de närmaste 5 åren framåt räknat från 1 jan i år och kommer vi att eventuellt tidigare eller också efter den tiden att köpa en egen bungalow där. Boendetiden på Gran Canaria kommer att bli ca 8–9 mån/år. I år dock bara högst 7 mån. Resterande 3–4 mån/år, alltså sommarmånaderna i Sverige, där min maka äger en *ej* vinterbonad sommarstuga på ca 40 kvm bost yta i — — — kommun. Där bor vi också nu denna sommar. Utöver detta äger vi en villa här i — — — gemensamt som vi bott uti tills vi flyttade ner till Canarieöarna i febr i år. Samtidigt hyrde vi ut vår villa här, eftersom man ju måste ha någon som tillser den tills vi hinner med att anskaffa en solid och bra köpare, som vi kan träffa överenskommelse med i en nära framtid. De möbler och övrigt som vi nu har i villan, som är på 5 rum och kök med matvrå kommer vi utöver det som vi redan tagit eller kommer att ta med oss bl a nu, när vi reser ner i sept igen samt senare vid försäljningen av villan att antingen uppställa för magasinering eller också vill min hustru för sin räkn försöka att hyra någon mindre billig lägenhet på 1 eller 2 rum och där magasinera en del av det som vi oundgängligen skulle behöva, om vi i framtiden skulle vilja återinflytta. När vi lyckats sälja villan får då någon auktionsfirma ta hand om och sälja resterande möbler som blir kvar.

Anledningen till vår utflyttning är främst att vi båda lider av dåliga hjärtan, en del reumatiska krämpor och därtill särskilt vintertid ständiga förkylningar, med ett flertal lunginflammationer som följd. Vid våra tidigare vistelser där nere, i det för oss fina klimatet vintertid har dessa krämpor till stor del nästan försvunnit eller i varje fall varit av mycket ringa

;

beskaffenhet. Därför har vi beslutat oss för att bosätta oss där nere.

Till taxeringsnämndens hjälp och upplysning hemställer jag därför att Riksskattenämnden måtte lämna förhandsbesked av innehåll dels att undertecknad icke kan anses ha mitt egentliga bo och hemvist i Sverige eller kan anses stadigvarande vistas här och dels att jag fick anses ha i ärendet visat, att jag efter den 18 febr i år inte har väsentlig anknytning till Sverige, varför jag efter utflyttningen icke skulle i beskattningsavseende anses som bosatt här i riket. Dessutom hemställer jag att nämnden måtte uttala, att jag efter utflyttningen icke är skattskyldig för mina pensionsförmåner eller min livförsäkr. Samma förhandsbesked av samma innehåll, som det jag hemställt om för min del önskar vi även för min hustru.

Det antecknades att under hand inhämtats, att den i ansökningen angivna livförsäkringen var en pensionsförsäkring enligt punkt 1 av anvisningarna till 31 § kommunalskattelagen.

Den 8 februari 1974 meddelade RSV:s nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner att sökandena icke i ärendet visat, att de efter ifrågakomna utflyttning icke har väsentlig anknytning till Sverige. På grund härav förklarar nämnden, att sökandena enligt bestämmelserna i punkt 1 andra stycket av anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen skall även efter utflyttningen anses som bosatta i Sverige.

Beträffande frågan om X:s skattskyldighet för de i ansökningen angivna inkomsterna finner nämnden att, såvitt avser det mellan Sverige och Spanien den 25 april 1963 ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, fråga kan uppkomma om tillämpning av bestämmelserna i artikel IV avtalet avseende fysisk person som har hemvist i båda staterna. Enär förutsättningar att på förhand avgöra hur dessa bestämmelser skall tillämpas i förevarande fall icke kan anses föreligga, finner nämnden förhandsbesked beträffande X:s skattskyldighet för de i ansökningen angivna inkomsterna icke böra meddelas och avvisar därför ansökningen härutinnan.

I besvär hos regeringsrätten yrkade sökandena att Kungl Maj:t dels skulle förklara att de efter utflyttningen ur riket icke hade väsentlig anknytning till Sverige och därför icke skulle anses bosatta här, dels skulle uttala att efter utflyttningen skatteplikt icke förelåg för ifrågakomna X tillkommande pensionsförmåner och försäkring.

Den 1 augusti 1974 beslöt regeringsrätten följande dom:

Ehuru makarna — — — efter utflyttningen i februari 1973 icke kan anses ha sitt egentliga bo och hemvist i Sverige eller kan anses stadigvarande vistas här, föreligger likväl för dem med hänsyn till innehavet av villafastigheten i — — — och till övriga i målet upplysta omständigheter så väsentlig anknytning till Sverige att de skall i beskattningshänseende anses bosatta här. Kungl Maj:t lämnar därför besvären i nu förevarande del utan bifall.

ISV Dt 1974:39

Enär talan icke får föras mot riksskatteverkets beslut i vad ansökningen om förhandsbesked avvisats, upptages vad makarna — — — hos Kungl Maj:t i övrigt yrkat ej till prövning.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt — taxering

Ett aktiebolag drev verksamhet avseende såväl handel med bilar som uthyrning av bilar (s k leasing). Fråga bl a huruvida de för leasingverksamheten avsedda bilarna utgjorde lagertillgångar eller inventarier

**RSV Dt
1974:40**

Tryckt den
7 november 1974

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes:

AB X bedriver försäljning och utövar serviceverksamhet avseende bilar av märket ——. Som ett integrerat led i försäljningsverksamheten bedrivs därjämte på sätt nedan anges uthyrning, s k leasing, av bilar av nu nämnt fabrikat.

Uthyrningsverksamhet i form av leasing tog i Sverige beträffande personbilar sin början under åren 1967 och 1968. Verksamheten i denna del skall ses mot bakgrund av bilförsäljningsföretagens önskan att finna en alternativ försäljningsform för att få större möjligheter att utöver de dittills gängse försäljningsformerna, finna en så stor avsättning för saluförda fordon att av respektive leverantörer uppställda försäljningsmål och därmed även utlovad försäljningsbonus kunde uppnås. Därjämte har genom leasingsystemet skapats lönsamhetsbetingade fördelar genom möjligheter till bättre planering och utnyttjande av verkstad, reservdels- och tillbehörsida, som givetvis också medför positiva effekter för bilkonsumenterna. Genom leasingsystemet vinnes också att allmänheten erbjuds en alternativ och med hänsyn till omständigheterna oftast mycket fördelaktig form för disposition av fordon under den tid uthyrning äger rum. Fördelarna för den s k leasetagaren är flera. Sålunda innebär leasing att det kapital som tidigare må ha funnits bundet i förhyrarens tillgångar i form av fordon frigöres och kan användas för andra och högre avkastade investeringar. Möjligheten att förhyra fordon för den bedrivna verksamheten har alltså en stor och direkt betydelse för företagets likviditet. Därjämte underlättas budgetering av kapital-, underhålls-, transport- m fl kostnader, när månadskostnaderna är kända om hyresalternativet väljes. Från administrativ synpunkt innebär systemet avsevärda och kostnadsbesparande förenklingar. Några kostnader till följd av stillestånd vid reparationer m m uppkommer inte, när i sådana situationer ett bristfälligt fordon av uthyraren omedelbart kan ersättas med ett annat.

Av skäl som ovan anförts är nästan all verksamhet i form av marknadsföring av nya personbilar idag uppbyggd så att den utöver den rena försäljningsverksamheten av nytillverkade fordon jämväl innefattar uthyrning av fordon, så kallad leasing.

Flertalet av nu existerande leasingavtal avseende personbilar ingås för en period om 2 år. Avtalet innebär att leasetagaren, kunden, är bunden vid avtalet under hela tvåårsperioden och under denna tid alltså inte kan påfordra utbyte av det förhyrda nya fordonet mot ett nytt sådant. Det står emellertid enligt avtalet uthyraren helt fritt att inom avtalstiden med hänsyn till rådande avsättningsmöjligheter m m utbyta det uthyrda fordonet mot ett nytt sådant av samma slag och typ. Uthyraren förbinder sig sålunda enligt avtalet endast att tillhandahålla fordon av visst fabrikat och angiven typ under viss tid, vanligen 2 år. Ehuru uthyraren i princip är oförhindrad att omedelbart efter leverans av visst uthyrningsfordon utbyta detta – som i princip under hela uthyrningstiden är till salu – mot ett annat, torde dock den genomsnittliga uthyrningstiden beträffande ett visst fordon före återtagandet och utbytet av detsamma normalt utgöra 20,4 månader eller 1,7 år.

Den typ av integrerad marknadsföring i form av uthyrning och försäljning vid av uthyraren under avtalsperioden bestämd tidpunkt tillämpas numera allmänt inom bilhandeln. För bolagets del uppgick det totala antalet levererade nya fordon under år 1972 till 5 215 st, varav 2 142 st fordon tillfördes den bedrivna leasingverksamheten. Motsvarande omsättningstal för levererade fordon i rikets större städer torde vara 20 à 25 %, samt för bilföretag i övriga delar av landet storleksordningen 10 %.

Ett fordon's genomsnittliga livslängd är idag enligt tillgänglig statistik 12,5 år. Antalet av AB X i leasingverksamheten vid årsskiftet 1971 respektive 1972 brukade fordon uppgick till 3 247 st respektive 3 739 st. Under ettvar av åren 1971 och 1972 tillfördes denna del av försäljningsverksamheten 2 206 st respektive 2 142 st nya fordon, vilket innebär att jämväl för AB X den genomsnittliga tiden för brukande genom uthyrning av ifrågavarande tillgångar uppgick till omkring 1,7 år, vilket väl överensstämmer med den ovan inledningsvis för hela den svenska bilhandeln antagna genomsnittliga hyrestiden. För bolagets del innebär detta att försäljningsvärdet av ifrågavarande tillgångar vid utgången av ettvar av de nämnda åren uppgått till omkring 65 miljoner respektive 75 miljoner kronor.

Mot bakgrund av den utveckling för vilken ovan översiktligt redogjorts har fråga uppkommit huruvida ifrågavarande till uthyrningsfordon hänförliga tillgångar skattemässigt sett är att betrakta som varulager eller som anläggningstillgångar av inventariekaraktär i den bedrivna rörelsen.

Föreningen Auktoriserade Revisorer har i rekommendation

med beteckning nr 7 (senast återgiven i föreningens matrikel för år 1972 sid 77–78) beträffande ”redovisning av avtal om förhyrning och uthyrning av anläggningar (s k leasing)” anför att till anläggningstillgångar hos det uthyrande företaget är att hänföra endast ”objekt av längre varaktighet, avseende att uthyras under en större del av sin livslängd”. Övriga tillgångar är således i princip att hänföra till varulager. Den nu återgivna principen tillämpas allmänt av landets auktoriserade revisorer, som inte tillerkänner uthyraren någon valfrihet rörande hänförligheten till det ena eller andra tillgångsslaget. Då den genomsnittliga uthyrningstiden endast utgör en bråkdel, vanligen 1,7 år av fordonets genomsnittliga fysiska livslängd, i vårt fall cirka 14 år, bör redan med hänsyn till den sålunda fastslagna principen de i uthyrningsverksamheten brukade fordonen vara att hänföra till varulager. Enligt lag registreras fordonen av formella skäl på uthyraren, vilket givetvis ej förändrar tillgångarnas karaktär av omsättningstillgångar i den bedrivna rörelsen, alla begagnade personbilar som företaget har i lager måste registreras på företaget.

Med vårt sätt att se på saken är alltså i nu förevarande fall endast fråga om ett brukande på visst sätt och under viss kortare tid av en bolaget tillhörig lagertillgång. Att fråga bör anses vara om ett sådant särskilt brukande av till varulager hörande tillgång framgår jämväl indirekt av det uttalande skatteutskottet gjort rörande det särskilda investeringsavdraget i anledning av en av AB Bolinder-Munktel till utskottet ingiven skrivelse (SKU 1971:2 y sid 3–4). Skatteutskottet uttalade sig därvid till förmån för principen att en rörelsetillgång kan ha karaktär av lagertillgång, trots att den utnyttjats på ett sådant sätt att den genom uthyrning lämnar intäkt, vilket för bilhandels del i något fall torde ha ifrågasatts vid förda diskussioner med vederbörande skattemyndigheter.

Om nu ifrågavarande tillgångar ej vore att hänföra till varulager måste dessa anses utgöra anläggningstillgångar av inventariekaraktär. Beträffande sådana personbilar varom här är fråga och som alltså användes i uthyrningsrörelse skulle i så fall rätt till särskilt investeringsavdrag för bolaget föreligga, enär de – i denna speciella förordnings särskilda mening – får anses ha anskaffats för sådant stadigvarande bruk i verksamheten, som normalt innefattar ett nyttjande under mer än ett beskattningsår. Enligt vederbörande departementschef skall nämligen sådant stadigvarande bruk som utgör en förutsättning för avdrag enligt förordningen inte anses föreligga om en maskin försålts ”kort efter förvärvet”. ”Det ligger i sakens natur att en maskin som i detta syfte anskaffats under visst beskattningsår skall finnas kvar vid beskattningsårets utgång” (prop 1971:11 sid 6; se även Skattenytt 1971 sid 504). Dessa kriterier är i nu förevarande fall uppfyllda.

Ett ställningstagande vars innebörd vore att ifrågavarande

tillgångar skulle vara att hänföra till anläggningstillgångar skulle sålunda för vår del innebära att vi vore berättigade åtnjuta investeringsavdrag beträffande anskaffningar för uthyrningsverksamheten under tiden 1 januari 1971–30 juni 1973. Då fråga är om mycket stora värden, som investerats i denna del av försäljningsverksamheten, skulle detta för hela bilhandels del innebära en högst påtaglig – om än tillfällig -- finansiell stimulans.

Därest ifrågavarande tillgångar vore att hänföra till inventarietillgångar skulle detta förutom den ovan beskrivna rätten till investeringsavdrag innebära att räkenskapsenlig avskrivning beträffande dessa kan under anskaffningsåret påräknas med 30 % av anskaffningsvärdet. Då ett sådant fordon varom här är fråga i genomsnitt har ett anskaffningsvärde av ca 20 000 kronor, skulle detta innebära att avskrivning första året kan ske med $(30\% \text{ av } 20\,000) = 6\,000$ kronor och därefter med 30 % av bokförda värdet eller 20 % av ursprungliga anskaffningsvärdet, trots att den verkliga värdeminskningen det första året genomsnittligt sett ej kan beräknas uppgå till mer än hälften eller cirka 3 000 kronor. Fordonet skulle alltså kunna försälas för 17 000 kronor, ehuru det i bokföringen representerar ett värde av endast 14 000 kronor. Med användande av den s k nettometoden vid 30 %-regeln skulle alltså den sålunda uppnådda vinsten kunna kvittas mot övriga inventarietillgångars bokförda värde och därmed för detta företag innebära en mycket snabb avskrivning. En ytterligare konsekvens av detta förfaringsätt skulle vara att cirka 7 % av AB X:s totala omsättning ej komme att redovisas som varuomsättning utan kvittas mot inventariernas bokförda värde. Jämväl detta förhållande får anses klart ge vid handen att fråga i nu förevarande fall måste anses vara om omsättningstillgångar av varulagers natur.

Som framgått av vad ovan anförts anser vi att av oss på angivet sätt i uthyrningsverksamheten brukade fordon är att hänföra till omsättningstillgångar. Med hänsyn till den osäkerhet som understundom förmärks rörande ifrågavarande tillgångars skattemässiga behandling får vi dock hemställa att Riksskatteverket måtte meddela förhandsbesked i nedan angivna hänseende.

1. Är fordon i den av oss bedrivna uthyrningsverksamhet, för vilken ovan närmare redogjorts, att hänföra till varulagertillgångar eller till anläggningstillgångar av inventarietillgångar?
2. Till vilket slag av ovan under 1) nämnda tillgångskategorier vore ifrågavarande tillgångar att hänföra, därest bolaget beslutade att till uteslutande föremål för sin verksamhet ha uthyrningsverksamhet av ovan angivet slag?
3. Föreligger rätt till erhållande av särskilt investeringsavdrag, därest ifrågavarande tillgångar i något av fallen under 1) och 2) ovan skulle vara att hänföra till inventarier?
4. Föreligger rätt till omedelbart omkostnadsavdrag vid inköp

av fordon för den bedrivna uthyrningsrörelsen, därest ifrågasvarande fordon i något av fallen under 1) och 2) ovan enligt Riksskatteverkets bedömning är att hänföra till inventarier utan att investeringsavdrag beträffande dessa enligt fråga 3) ovan kan medgivas?

Den 5 oktober 1973 meddelade RSV:s nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner att, om sökandebolaget uteslutande driver verksamhet avseende uthyrning av bilar på sätt i ansökningen angivits, bilarna i beskattningshänseende är att hänföra till inventarier avsedda för stadigvarande bruk i verksamheten. Nämnden finner vidare att den omständigheten, att bolaget driver handel med bilar icke kan föranleda att bilar, som uttages ur bolagets lager av bilar för att användas för uthyrning på sätt i ansökningen angivits, skall anses bibehålla sin karaktär av omsättningstillgång i rörelse.

I enlighet härmed förklarar nämnden beträffande de under 1) och 2) i ansökningen framställda frågorna att — oavsett enligt vilket av de angivna alternativen verksamheten bedrivs — de för uthyrning avsedda bilarna i beskattningshänseende skall behandlas som anläggningstillgångar av inventarietkaraktär. Vidare förklarar nämnden beträffande den under 3) i ansökningen framställda frågan att sökandebolaget får, under de förutsättningar som anges i förordningen (1971:50) om särskilt investeringsavdrag vid taxering till statlig inkomstskatt, åtnjuta särskilt investeringsavdrag för bilar som anskaffats för den bedrivna uthyrningsverksamheten.

Med hänsyn till vad nämnden ovan förklarat föranleder ansökningen i övrigt icke något nämndens yttrande.

En suppleant i nämnden var skiljaktig och anförde:

Alla sökandebolagets bilar är avsedda för försäljning. De flesta säljs direkt som nya och resten sedan de uthyrs cirka 2 år. Med anledning av detta förhållande och vad i övrigt redovisats i ärendet anser jag att nämnden bort förklara, att samtliga bilar skall anses vara varulager i rörelsen.

I besvär hos regeringsrätten yrkade bolaget ändring i förhandsbeskedet.

I dom den 17 maj 1974 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt — taxering

Fråga om skattskyldighet för radhussamfällighet

RSV Dt
1974:41

Tryckt den
21 oktober 1974

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes:

Radhussamfälligheten A är bildad i enlighet med vad som anges i Lag om vissa gemensamhetsanläggningar av den 16 dec. 1966 (i fortsättningen benämnd LGA), SFS 700/1966.

Styrelse är utsedd enligt 22 § 2 st. LGA och vederbörligen anmäld hos länsstyrelsen i — — — län.

Fastighetsägarna har icke beslutat annat än vad som anges i 25 § samma lag.

Till anläggningen är samtliga 82 tomträtter med lika många radhus anslutna (12 st. huskroppar). Samtliga radhus äro s.k. enfamiljshus.

Taxeringsvärdena för respektive ägare omfattar även andelen i gemensamhetsanläggningen, fastställda av KR den 11.10.1971. Taxeringsvärde finnes icke åsatt samfälligheten.

Under innevarande räkenskapsår (1.10.1972—30.9.1973) uttages driftbidraget av respektive delägare tillsammans med medel för mötande av kommande underhåll och reparationer. För samfälligheten har det bedömts såsom synnerligen angeläget att uttaga medel för kommande underhåll och reparationer av delägarnas radhus i vad avser det yttre underhållet och då i första hand målning. Därest exempelvis ommålning icke sker samtidigt får området en mycket skiftande fasad. Om uttag icke sker förskottsvis måste dessutom ägarna belastas i efterhand. Civilrättsligt uppkommer då den besvärande situationen att en tillträdande ägare får betala för ommålning fastän han i köpeskillingen trott sig förvärva radhuset i befintligt skick. Såvitt nu kan bedömas synes emellertid sagda underhållsarbeten icke komma att påbörjas eller pågå i sådan omfattning att räkenskaperna kan belastas med motsvarande summor. Överskott kan således beräknas uppkomma, vilket även troligen uppkommer detta år utan uttagande av förenämnda uttag och då beroende på en förhållandevis mild och snöfattig vinter.

Samfällighetens styrelse har sig bekant vad utredningsmannen i betänkande ”Det skatterättsliga fastighetsbegreppet” angivit i promemoria av den 29 december 1972 (Ds Fi

1972:11).

Styrelsen för radhussamfälligheten får sålunda ansöka om förhandsbesked

dels huruvida samfälligheten med hänsyn till sin konstruktion kan anses utgöra skattesubjekt,

dels huruvida samfälligheten kan anses bedriva självständig rörelse.

Om samfälligheten förklaras bedriva rörelse hemställes tillika om besked huruvida samfälligheten är skattskyldig för det överskott som består av uttagna medel för framtida underhåll.

Med hänsyn till den omfattning samfälligheter numera torde ha bildats och då såvitt angår Y kommun kravet på bildandet av sådana ökar föreligger ett mycket stort behov av ett uttalande i frågan, vilket då också indirekt inbegriper ett synnerligen stort antal skattskyldiga, som nu tror sig skattskyldiga enligt utredningsmannens förslag, benämnt "Delägar-taxering". Samfälligheten får med hänsyn härtill anhålla om befrielse från eller mycket låg avgift för meddelat förhandsbesked.

I bilaga till anläggningsbeslutsprotokollet den 30 juni 1969 angavs anläggningens läge, storlek och beskaffenhet sålunda:

De gemensamma anläggningarna är belägna på tomterna nr 5 och 6 i kvarteret X i Y kommun.

De gemensamma anläggningar, som skall underhållas och förvaltas, består av undercentral för mottagande och distribution av värme från fjärrvärmeverk, gemensamma antenner med förstärkanordningar för radio- och televisionsmottagning, gemensamma kulvertar och ledningar för värme, varmvatten, kallvatten, elektricitet, radio-TV, avlopp och dagvattenavrinning, dagvattenbrunnar samt gemensamt skydd mot grundvatten ävensom försörjning av anslutna tomträtter med värme, varmvatten och kallvatten, gemensamma garagebyggnader med en garageplats för varje ansluten tomträtt, gemensamma uppställningsplatser för fordon med en parkeringsplats för varje ansluten tomträtt och parkeringsplatser för besökande, gemensamt underhåll av ytterväggar och yttertak å till anslutna tomträtter hörande byggnader samt gemensamma gårdsutrymmen å förbindelsetomterna inom kvarteret med grönytor, planteringar, vägar, gångstråk, lekplatser och piskställningar.

Det antecknades att Y kommun var lagfaren ägare till tomterna nr 5-88 i kvarteret X och att tomträttshavare för dessa tomter var HSB:s i Y bostadsrättsförening A.

Den 30 november 1973 meddelade RSV:s nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner, *att* ifrågavarande samfällighet utgör en juridisk person, *att* samfälligheten vid inkomsttaxeringen skall behandlas som ett självständigt skattesubjekt, *att* den verksamhet som

Samfälligheten bedriver får anses hänförlig till rörelse *samt att* samfälligheten i följd härav är skattskyldig för överskott på uttagna medel avsedda för framtida underhåll av gemensamhetsanläggningen. I enlighet härmed besvarar nämnden jakande samtliga i ansökningen framställda frågor.

I besvär hos regeringsrätten hemställde samfälligheten om ändring av förhandsbeskedet på det sätt *att* samfälligheten skulle förklaras icke utgöra skattesubjekt *samt att*, därest samfälligheten ansågs utgöra skattesubjekt, denna skulle förklaras icke bedriva självständig rörelse.

Den 11 juni 1974 beslöt regeringsrätten följande dom:

Samfälligheten utgör en juridisk person. De begränsningar i och frikallelser från skattskyldighet som enligt 53 och 54 §§ kommunalskattelagen samt 6 och 7 §§ förordningen om statlig inkomstskatt gäller för vissa juridiska personer har icke tillämpning på samfälligheten och dess verksamhet. Samfälligheten är därför enligt 53 § 1 mom första stycket f) kommunalskattelagen och 6 § 1 mom b) förordningen om statlig inkomstskatt skattskyldig för all inkomst som samfälligheten förvärvar här i riket eller på utländsk ort.

På grund av anläggningsbeslutet har samfälligheten att självständigt bedriva ekonomisk verksamhet. Denna verksamhet måste i skattehänseende anses hänförlig till rörelse. Kungl Maj:t lämnar därför besvären utan bifall.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt — taxering

Fråga vid avyttring av byggnadstomter om rätt förelåg att, med stöd av punkt 5 av övergångsbestämmelserna till lagen (1967:748) om ändring i KL, få avyttringarna behandlade enligt de äldre bestämmelserna angående beskattning av jordstyckningsrörelse

**RSV Dt
1974:42**

Tryckt den
21 oktober 1974

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes:

Undertecknade X och Y ägare av jordbruksfastigheterna A 5:3 och 6:3 i — — — kommun, får härmed anhålla om bindande förhandsbesked i vissa taxeringsfrågor.

De ovannämnda fastigheterna förvärvades av undertecknad X genom köp år 1947. Genom gåva år 1965 överfördes äganderätten till hälftendelen av fastigheterna på undertecknad Y, adoptivson till X. År 1958 påbörjades upprättandet av ett förslag till byggnadsplan för del av fastigheterna. Planförslaget antogs av kommunalfullmäktige i dåvarande — — — kommun år 1964. På grund av att vatten- och avloppsfrågan enligt Länsstyrelsens förmenande icke lösts på ett tillfredsställande sätt kunde någon fastställelse vid denna tidpunkt dock inte vinnas. Först efter ytterligare utredning i berört hänseende samt efter viss revidering av planförslaget har fastställelsebeslut meddelats år 1972.

Sedan planförslaget antagits år 1964 avyttrades det planlagda området år 1965 till yrkesmässig tomtexploator för en köpeskilling av 622 500 kronor enligt bifogad avskrift av köpekontraktet. Enär de för köpets giltighet uppställda villkoren enligt § 10 icke infriades fullföljdes dock inte avtalet i fråga.

I den nu iråkade situationen beslöt vi oss för att i egen regi exploatera planområdet i fråga vilket på grund av sitt natursköna och även i övrigt attraktiva läge representerar ett betydande värde. Genom ovissheten rörande vatten- och avloppsfrågan var det dock svårt att vid ifrågavarande tidpunkt sälja tomter styckevis — även sådana försäljningar måste från köparens sida villkoras av att avstyckning kunde komma till stånd och byggnadstillstånd erhållas. År 1967 försålles dock en tomt om 1 440 m² för ett pris av 43 200 kronor, motsvarande 30 kronor per m².

Sedan fastställelse nu meddelats av det reviderade planför-

1

slaget — antalet preliminära tomtplatser har reducerats från ursprungliga 55 till 40 — är det vår avsikt att fortsätta exploateringen i egen regi. I vilka former och i vilken tak denna exploatering skall ske påverkas dock i hög grad av den skattemässiga bedömningen.

Våra överväganden i sammanhanget berör bland annat frågan om vi skall inskränka oss till enbart försäljning av tomter eller om vi skall utvidga verksamheten att omfatta även bebyggelse. Blandad verksamhet på så sätt att vissa tomter säljs bebyggda och vissa obebyggda kan också tänkas.

I äldre praxis — före 1968 — torde ha gällt att avyttring av ett helt planområde på en gång och till en köpare icke utgjorde led i jordstyckningsrörelse förutsatt att fastigheten dessförinnan inte var ”nedsmittad” av tidigare tomtförsäljningar. Eftersom inga som helst tomtförsäljningar eller utarrenderingar förevarit utöver de ovannämnda har 1965 års försäljning — om den fullföljts — följaktligen varit att hänföra till icke skattepliktig realisation.

Om försäljning av enstaka tomter före 1968 skedde från upprättad byggnadsplan torde praxis däremot ha intagit ståndpunkten, att rörelse inleddes i och med den första tomtförsäljningen. Den år 1967 gjorda avyttringen skulle alltså innebära att fastigheten blivit ”nedsmittad” och förvandlad till omsättningstillgång i jordstyckningsrörelse. Härvidlag föreligger således en skillnad mot vad som gäller från och med år 1968, då enligt punkt 2 andra stycket av anvisningarna till 27 § KL tomtrörelse inleds först i och med att 15 byggnadstomter avyttrats inom loppet av 10 kalenderår; att fråga skulle kunna vara om tomtrörelse enligt första stycket i nämnda anvisningspunkt finner vi vara uteslutet eftersom fastigheten anskaffats för jordbruksdrift.

Enligt nu gällande lagstiftning skall således — om verksamheten enbart kommer att omfatta tomtförsäljningar — under alla förhållanden avyttringen av de 14 första tomterna, inklusive 1967 års försäljning, behandlas enligt realisationsvinstreglerna. Däremot förefaller det oss tveksamt om så skall ske i det fall försäljningarna kombineras med bebyggelse i egen regi. Enligt punkten 2 fjärde stycket synes tomtmarken i sådant fall bliva att betrakta som omsättningstillgång i byggnadsrörelse så snart byggnadsverksamheten är att anse som den huvudsakliga verksamheten.

Enligt vårt förmenande har vi således före år 1968 bedrivit verksamhet, som enligt äldre bestämmelser varit hänförlig till jordstyckningsrörelse. Om vi nu avyttrar byggnadstomter skulle enligt det ovan anförda tomtrörelse däremot inte föreligga, i vart fall inte i det inledande skedet. Enligt punkten 5 av ikraftträdandebestämmelserna till lagen den 15 december 1967 (nr 748) skulle vi under dessa förhållanden äga valfrihet att få blivande avyttringar behandlade antingen enligt de äldre

bestämmelserna eller enligt de nya bestämmelserna.

Med stöd av det ovan anförda vill vi nu ställa följande frågor, på vilka vi hemställer att nämnden för rättsärenden måtte till ledning för våra taxeringar lämna bindande svar.

1. Kan vi till följd av vad som förevarit i fråga om markförsäljningar anses ha bedrivit jordstyckningsrörelse enligt äldre regler?
2. Om fråga 1. besvaras jakande, äger vi vid avyttringar av byggnadstomter, som enligt nu gällande lagstiftning är att hänföra till realisation, med stöd av punkten 5 i ikraftträdandebestämmelserna till lagen den 15 december 1967 (nr 748) få avyttringarna behandlade enligt äldre bestämmelser och därvid tillgodoräkna oss ett ingångsvärde, som bestämts med ledning av de priser, som erhållits vid 1965 och 1967 års avyttringar?
3. Om fråga 2. besvaras jakande, gäller detta svar även i det fall tomtförsäljningarna kombineras med byggnadsverksamhet av sådan omfattning, att den framstår som huvudsaklig i förhållande till tomtförsäljningen?

Den 11 januari 1974 meddelade RSV:s nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner att – även om vissa vidtagna åtgärder inneburit förberedelse till jordstyckningsrörelse – sökandena icke genom den år 1967 företagna försäljningen av en tomt kan anses ha påbörjat sådan rörelse. På grund härav förklarar nämnden att, om sökandena avyttrar byggnadstomter från det ifrågavarande planlagda området, sökandena icke äger att, med stöd av punkt 5 av övergångsbestämmelserna till lagen (1967:748) om ändring i kommunalskattelagen, få avyttringarna behandlade enligt de äldre bestämmelserna angående beskattning av jordstyckningsrörelse.

Med hänsyn till vad nämnden ovan förklarat föranleder ansökningen i övrigt icke något nämndens yttrande.

I besvär hos regeringsrätten fullföljde X och Y sin talan.

I dom den 13 juni 1974 beslöt regeringsrätten att ej göra ändring i förhandsbeskedet.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt — taxering

Fråga huruvida periodiska utbetalningar utgått på grund av sådan bindande förpliktelse, som avses i övergångsbestämmelserna till lagen (1973:1113) om ändring i KL

**RSV Dt
1974:43**

Tryckt den
21 oktober 1974

I ärende angående framställning om förhandsbesked anfördes:

Undertecknad, som är huvudaktieägare i bolag som driver detaljhandelskedja med försäljning av — — har 1966-02-24 ingått avtal enligt bilaga (bil. 1).

Nämnas bör i sammanhanget att fru Y är min hustrus moder samt att hon, tillsammans med min hustru, ägde samtliga aktier i bolaget. A AB är ett helt fristående bolag, i vilket varken jag, min familj eller de bolag, i vilka jag äger aktier, äger någon del. Det årliga belopp som betalats har i min deklaration upptagits såsom periodiskt understöd. Genom indexuppräknings är aktuellt belopp att betala 1974 ca 33 000.

Fråga kan nu uppstå huruvida jag, enligt ändrad lydelse av kommunalskattelagen (huvudsakligen 46 § samt anvisningarna till denna paragraf, punkt 5, jämte övergångsbestämmelser) äger rätt att i mina kommande taxeringar njuta avdrag med fulla beloppet som betalats enligt detta avtal. Jag hävdar att dylik avdragsrätt föreligger. Jag hänvisar bl. a. till departementschefens yttrande å sid. 55 i prop. 73:181 samt framförallt till yttrande angående övergångsbestämmelser, sid. 58–59. Här är fråga om oåterkalleligt avtal, ingånget i skriftlig form år 1966.

Jag hemställer om förhandsbesked beträffande rätten till fullt avdrag i enlighet med vad som ovan sagts.

Det återopade avtalet hade följande lydelse:

I samband med försäljning av aktier i B AB till A AB har mellan fru Y och direktör X överenskommit följande:

För fru Y:s del gäller att hon utlånar sin del av köpeskillingen till direktör X eller honom närstående företag. Vidare skall hon icke erhålla någon ränta på detta lån och kan icke heller säga upp det till betalning.

För direktör X gäller att så länge lånet inestår skall fru Y garanteras en årlig inkomst av kronor 22 000:— (Tjugotvå-tusen) vilken inkomst för mottagaren är skattepliktig. Prel. skatt skall dragas vid utbetalningen av denna inkomst. Vidare

RSV Dt 1974:43

är överenskommet att justering av utbetalningsbeloppet kan ske på så sätt som ATP-pensionen.

Stockholm den 24 februari 1966.

Y

X

Efter remiss inkom vederbörande skattechef med yttrande över ansökningen. I yttrandet upplystes bl. a., att lånesumman uppgick till endast 30 000 kronor.

Den 26 april 1974 meddelade RSV:s nämnd för rättsärenden följande förhandsbesked: Nämnden finner, att sökandens utbetalningar till Y i enlighet med det ifrågavarande avtalet är att hänföra till med periodiskt understöd jämförliga periodiska utbetalningar. Nämnden finner emellertid vidare, att utbetalningarna icke kan anses utgå på grund av sådan bindande förpliktelse, som avses i övergångsbestämmelserna till lagen (1973:1113) om ändring i kommunalskattelagen. Vid angivna förhållanden förklarar nämnden, att sökanden vid inkomsttaxeringen skall medgivas avdrag för ifrågavarande utbetalningar med högst 5 000 kronor.

I besvär hos regeringsrätten yrkade X att ansökningen skulle bifallas.

Den 19 september 1974 beslöt regeringsrätten följande dom:

Handlingarna utvisar att X ensidigt och efter gottfinnande kan bringa de avtalade årliga utbetalningarna att upphöra genom att betala ett kapitalbelopp, som understiger årsbeloppet av de utbetalningar framställningen avser. Avtalet kan därför icke anses medföra någon för X bindande förpliktelse att fullgöra ifrågavarande periodiska utbetalningar, i den mening uttrycket "bindande förpliktelse" har i övergångsbestämmelserna till lagen (1973:1113) om ändring i kommunalskattelagen. Kungl Maj:t gör för den skull ej ändring i det slut överklagade förhandsbeskedet innehåller.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand; tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt — taxering

Beskattning av vissa naturaförmåner¹

RSV Dt
1974:44

den 10 oktober 1974

Tryckt den
28 oktober 1974

RSV har beslutat att ifrågavarande anvisningar skall *med tillämpning vid 1975 års taxering* erhålla följande ändrade lydelse.

Enligt 32 § 3 mom sista stycket kommunalskattelagen (KL) skall förmån av mindre värde som utgått i annat än pengar inte tas upp som intäkt om förmånen kan antas inte vara avsedd att utgöra direkt vederlag för utfört arbete. I anvisningarna till detta stadgande anges att, vid bedömande om förmånen skall tas upp som intäkt, hänsyn skall tas till det sammanlagda värdet av de förmåner av ifrågavarande slag, som den skattskyldige åtnjutit från samme arbetsgivare. Hänsyn skall också tas till den besparing i normala levnadskostnader som förmånen kan ha inneburit. För att en förmån skall vara skattefri krävs vidare att förmånen inte framstår som ett med lön eller pension jämförbart vederlag utan som en åtgärd för att bereda trivsel i arbetet eller liknande eller också utgår på grund av sedvänja inom yrket eller verksamheten i fråga. Slutligen anges att, om den skattskyldige mot avstående av förmånen äger erhålla ersättning i pengar, förmånen i regel bör betraktas som skattepliktig.

Dessa bestämmelser måste av praktiska skäl ses i samband med stadgandet i 37 § taxeringsförordningen (TF), att kontrolluppgift som lämnas av arbetsgivare inte behöver innehålla uppgift om förmåner i annat än pengar, om förmånernas sammanlagda värde, efter avdrag för eventuellt vederlag, uppenbarligen inte överstiger 600 kr för helt år räknat.

A Allmänna synpunkter

Det har ej sällan förekommit, att arbetsgivare vid tillämpning av bestämmelserna i 37 § 1 mom f) TF om undantag från eljest föreliggande skyldighet att i kontrolluppgift redovisa naturaförmåner misstolkat bestämmelserna i nedan angivna två avseenden. I anledning härav bör följande detaljbestämmelser rörande uppgiftsskyldigheten uppmärksammas.

1. Undantaget från uppgiftsskyldighet avser naturaförmåner, vilkas värde uppenbarligen inte överstigit 600 kr för helt år räknat. Om kontrolluppgift avser anställning, som inte varat hela inkomståret, skall alltså

¹ Jfr RSV Dt 1973:35.

motsvarande reduktion av beloppsgränsen göras. Om anställningen varat halva inkomståret, är beloppsgränsen sålunda 300 kr och om den varat en månad 50 kr.

2. Nyss angivna beloppsgräns av 600 kr för helt år räknat avser det *sammanlagda* värdet av de naturaförmåner som den anställde uppburit från arbetsgivaren i fråga. Hänsyn skall alltså — dock endast i den mån ej annat följer av vad nedan under B sägs — tas till värdet av samliga till den anställde lämnade naturaförmåner vid bedömning om förmånerna behöver redovisas i kontrolluppgift.

I detta sammanhang må vidare framhållas att det vid bedömningen av frågan om skatteplikt för en viss förmån föreligger är utan betydelse om rätten till förmånen grundas på kollektivavtal eller på individuell överenskommelse med arbetsgivaren.

Om arbetsgivare, i samband med firmajubileum eller eljest, till anställd överlämnar obligation, aktie eller presentkort, bör dylik förmån inte betraktas som naturaförmån utan anses jämställd med kontanta medel.

Om en skattskyldig i sin självdeklaration redovisat en naturaförmån som skattepliktig, trots att det av omständigheterna framgår att skatteplikt inte föreligger, bör taxeringsmyndigheten själv rätta deklarationen i detta hänseende. Det bör däremot inte förekomma att taxeringsmyndigheten lägger ned ett betydande arbete på att undersöka om förmåner, som uppgetts som skattepliktiga, verkligen är skattepliktiga enligt nedan angivna regler.

B Anvisningar rörande olika slag av naturaförmåner

Med hänsyn till den i 32 § 3 mom sista stycket KL meddelade bestämmelsen — och för att i praktiken möjliggöra den förenkling i fråga om deklaration och taxeringskontroll för de stora löntagargrupperna, som främst motiverat nyssnämnda lagbestämmelse — bör naturaförmånerna indelas i nedan angivna tre grupper. För förmåner inom respektive grupper bör tillämpas de regler med avseende på frågan om skatteplikt, som för varje grupp anges.

I Förmåner vilka överhuvud inte bör anses som skattepliktiga

Till denna grupp hänförs förmåner av obetydligt ekonomiskt värde för mottagaren, s k trivselförmåner. Hit räknas även vissa förmåner, vilkas värde visserligen kan vara större men som tidigare ej ansetts som skattepliktiga och av praktiska skäl även fortsättningsvis bör undantas.

Exempel: fria överdrags- och skyddskläder samt fri tvätt av dylika;
förfriskningar under arbetet (kaffe o d) av beskaffenhet att inte kunna anses som måltid;
sedvanliga rabatter åt anställda vid inköp av varor, som saluhålls eller produceras av arbetsgivaren;
sedvanliga gåvor från arbetsgivare (t ex en klocka efter 25 års anställning) med karaktär av personalomkostnader;
fria bad på arbetsplatsen;
rätt för skogsarbetare m fl till fri avfallsved;

lärare tillkommande fri lunch vid övervakning av skolmåltid;
fria resor för järnvägspersonal och deras familjer.

Med hänsyn till att de till grupp I hänförliga naturaförmånerna överhuvud inte bör anses som skattepliktiga intäkter för mottagarna bör inte krävas att arbetsgivarna på kontrolluppgifterna tar upp dylika förmåner; vid tillämpning av beloppsgränsen 600 kr bör dylika förmåner sålunda inte medräknas. Skulle kontroll i visst fall anses erforderlig, bör arbetsgivaren emellertid anmanas att, i den mån så är möjligt, inkomma med uppgifter jämväl angående naturaförmånerna i fråga.

II Förmåner vilkas skatteplikt beror av värdet

De till denna grupp hänförliga förmånerna har i regel ett något större värde än de under grupp I avsedda. De bör anses som skattefria endast om *deras sammanlagda värde inte överstiger 600 kr* för helt år räknat. Härvid bör iakttas att sammanläggning endast sker av förmåner som erhållits från en och samme arbetsgivare samt att vid beräkandet av förmånernas sammanlagda värde hänsyn inte tas till förmåner som tillhör grupp I eller III. Om den skattskyldige äger byta ut naturaförmånen mot ersättning i pengar, bör förmånen emellertid regelmässigt anses som skattepliktig oavsett förmånens större eller mindre värde.

Exempel: subventionerad kost, såsom lunch till nedsatt pris;
subventionerad bostad, såsom hyresbillig tjänstebostad;
rätt för arbetstagare att själv avverka husbehovsved i arbetsgivarens skog;
elektrisk ström till nedsatt pris;
tillhandahållande till nedsatt pris av beklädnad i och för tjänsten (annat än överdrags- och skyddskläder);
fri eller subventionerad telefon i bostaden.

Värdet av förmån av subventionerad lunch kan i regel beräknas med utgångspunkt från det i källskattetabellerna för inkomståret angivna värdet för fri kost, ett mål om dagen, vid korttidsanställning. Detta värde anges i 1974 års tabeller till 6:10 kr. Vid 1975 års taxering bör därför förmånen av subventionerad lunch normalt beräknas till ett belopp per dag, som motsvarar skillnaden mellan 6:10 kr och det pris den anställda erlagt för lunchen.

Till grund för värderingen av andra till denna grupp hörande förmåner kan normalt läggas av RSV i länsanvisningar angivna värden. Finns sådant värde inte fastställt, bör värderingen ske med utgångspunkt från vad det skulle kostat mottagaren att själv förskaffa sig förmånen i allmänna marknaden.

III Förmåner vilka alltid bör anses som skattepliktiga

Här avses förmåner som inte kan hänföras till åtgärder från arbetsgivarens sida för att bereda trivsel i arbetet eller dylikt utan som regelmässigt måste betraktas som direkt vederlag för utfört arbete. Dessa förmåner

bör därför anses som skattepliktiga oavsett det värde, vartill de uppskattas.

Exempel: hyresfri bostad;

fri kost, ett eller flera mål om dagen;

fritt bränsle (i andra fall än ovan sägs);

fri elektrisk ström;

rätt att för privat bruk använda arbetsgivaren tillhörig bil;

rabatt åt anställda överstigande vad som sedvanligen förekommer;

fri beklädnad i och för tjänsten (annat än överdrags- och skyddskläder).

Med åtnjutande av *fri* förmån bör jämnställas sådana fall, där den anställde visserligen betalar ersättning till arbetsgivaren för att få åtnjuta förmånen, men där ersättningen motsvarar en så obetydlig del av förmånens värde att förfarandet får anses ha tillkommit för att kringgå bestämmelsen om ovillkorlig skatteplikt för den helt fria förmånen.

Förmånen att få – fritt eller mot visst vederlag – för privat bruk använda arbetsgivaren tillhörig bil har regelmässigt ett värde överstigande 600 kr för helt år räknat. Skulle i undantagsfall bilen av den anställde användas i så ringa omfattning att förmånens värde uppenbarligen understiger 600 kr för helt år räknat, blir frågan om skatteplikt för förmånen att bedöma enligt reglerna ovan under II.

Den under A här ovan angivna begränsning i arbetsgivarens uppgiftsskyldighet, som gäller för naturaförmåner med ett värde uppenbarligen inte överstigande 600 kr för helt år räknat, omfattar i princip även de till grupp III hörande förmånerna. Den omständigheten att arbetsgivaren i visst fall må ha underlåtit att i kontrolluppgift redovisa en till grupp III hörande förmån, medför emellertid *inte* – lika litet som i fråga om andra skattepliktiga förmåner – befrielse för den skattskyldige att i självdeklarationen ta upp förmånen.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Avdrag för representation och liknande ändamål¹

**RSV Dt
1974:45**

den 10 oktober 1974

Tryckt den
28 oktober 1974

RSV har den 10 oktober 1974 beslutat att ändra anvisningarna angående avdrag för representation och liknande ändamål såtillvida att avdrag för representation utom hemmet i form av lunch och middag eller supé bör medges med högst 50 kr respektive 120 kr per person beträffande representation som utövas efter utgången av kalenderåret 1974.

¹ Jfr RSV Dt 1973:32.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Uttalande angående beräkning av värdet av förmån av fri lunch avseende kalenderåret 1975¹

RSV Dt
1974:46

den 10 oktober 1974

Tryckt den
28 oktober 1974

RSV har vid sammanträde den 10 oktober 1974 beslutat meddela anvisningar angående beräkning av värdet av förmån av subventionerad lunch. I anslutning till dessa anvisningar har RSV vid sammanträde samma dag beslutat göra följande uttalande beträffande värderingen av förmånen av fri lunch. Uttalandet skall äga tillämpning fr o m inkomståret 1975, dvs fr o m 1976 års taxering.

Fri lunch tillhör en grupp av naturaförmåner som alltid bör anses som skattepliktiga oavsett det värde förmånerna kan uppskattas till (jfr RSVs anvisningar angående beskattning av vissa naturaförmåner, RSV 3205).

Värdet av fri lunch kan i regel beräknas med utgångspunkt från det i källskatttabellerna angivna värdet för fri kost, ett mål om dagen, vid korttidsanställning. Detta värde anges i 1975 års tabeller till 6:90 kr.

Värdet av fri lunch för helt år räknat fastställs i länsanvisningarna och beräknas i normalfallet med ledning av antalet kostdagar och det för kalenderåret gällande värdet av fri lunch, ett mål om dagen, vid korttidsanställning.

Detta beräkningssätt avser luncher av normal beskaffenhet men däremot inte luncher av dyrbarare slag som mer påtagligt har karaktären av löneförmån. Beräkningssättet kan endast tillämpas under förutsättning att det pris (brutto, dvs inklusive serveringsavgift och mervärdeskatt) arbetsgivaren betalat för lunchen inte överstigit 12 kr. I lunchpriset bör i regel inte inräknas sådana indirekta kostnader såsom för lokaler, inventarier m m som arbetsgivaren åsamkas vid tillhandahållande av den fria lunchen.

Har arbetsgivaren bekostat lunch som överstiger 12 kr beräknas värdet av förmånen enligt följande:

- Det pris arbetsgivaren erlagt (brutto)
- Avgår: Normallunchpriset (12 kr)
- Tillkommer: Värdet av fri lunch enligt källskatttabellen (6:90 kr)

Förmånens värde per dag

För att närmare belysa hur förmånen skall beräknas i de fall lunchkostnaden överstigit 12 kr lämnas följande exempel:

¹ Jfr RSV Dt 1974:8.

RSV Dt 1974:46	Arbetsgivaren har betalat	14 kr
	Avgår normallunchpriset	<u>12 kr</u>
		2 kr
	Tillkommer värdet av fri lunch	<u>6:90 kr</u>
	Summa värde per dag	8:90 kr

Om antalet kostdagar uppgår till 220 blir värdet av förmånen för helt år räknat 1 958 kr (220 x 8:90).

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt – taxering

Anvisningar angående beräkning av värdet av förmån av subventionerad lunch avseende kalenderåret 1975¹

RSV Dt
1974:47

Tryckt den
28 oktober 1974

den 10 oktober 1974

RSV har vid sammanträde den 10 oktober 1974 beslutat meddela följande anvisningar angående beräkning av värdet av förmån av subventionerad lunch. Anvisningarna är avsedda att tillämpas fr o m inkomståret 1975, dvs fr o m 1976 års taxering.

Subventionerad lunch tillhör en grupp naturaförmåner vars skatteplikt beror av värdet (jfr RSVs anvisningar angående beskattning av vissa naturaförmåner, RSV 3205). Förmånerna anses som skattefria endast om deras sammanlagda värde från en och samme arbetsgivare inte överstiger 600 kr för helt år räknat. I sådana fall behöver arbetsgivaren inte heller redovisa förmånen på kontrolluppgift enligt 37 § 1 mom f) taxeringsförelagningen.

Förmånsvärdet av subventionerad lunch kan i regel beräknas med utgångspunkt från det i källskattetabellerna angivna värdet för fri kost, ett mål om dagen, vid korttidsanställning. Detta värde anges i 1975 års tabeller till 6:90 kr. För kalenderåret 1975 kan förmånen av subventionerad lunch normalt beräknas till ett belopp per dag, som motsvarar skillnaden mellan det i källskattetabellerna för inkomståret 1975 angivna värdet av ett mål om dagen och det pris den anställde erlagt för lunchen. För att undersöka om skatteplikt respektive uppgiftsskyldighet föreligger multipliceras därefter skillnadsbeloppet med beräknat antal kostdagar under kalenderåret.

Detta beräkningsätt avser luncher av normal beskaffenhet men däremot inte luncher av dyrbarare slag som mer påtagligt har karaktären av löneförmån. Numera förekommer i allt större utsträckning att arbetsgivare tillhandahåller anställda luncher till avsevärt reducerade priser. I syfte att uppnå likformiga regler rörande beskattningen av och uppgiftsskyldigheten för dessa förmåner bör i normalfallet det nyss angivna beräkningsättet kunna tillämpas även beträffande arbetsgivare som tillhandahåller anställda måltidskuponger eller i övrigt betalar de anställdas luncher. Som förutsättning härför gäller emellertid att det pris (brutto, dvs inklusive serveringsavgift och mervärdeskatt) arbetsgivaren betalat för lunchen inte överstigit 12 kr. I lunchpriset bör i regel inte inräknas sådana indirekta kostnader såsom för lokaler, inventarier m m som arbetsgivaren åsamkas vid tillhandahållande av den subventionerade lunchen.

¹ Jfr RSV Dt 1973:34.

RSV Dt 1974:47

Har arbetsgivaren bekostat lunch som överstiger 12 kr beräknas värdet av den subventionerade förmånen enligt följande:

	Det pris arbetsgivaren erlagt (brutto)
Avgår:	Normallunchpriset (12 kr)
Tillkommer:	Värdet av fri lunch enligt källskattetabellen (6:90 kr)
Avgår:	Den summa den anställde betalat

Förmånens värde per dag

För att närmare belysa hur förmånen skall beräknas i de fall lunchkostnaden överstigit 12 kr lämnas följande exempel:

Arbetsgivaren har betalat	14 kr
Avgår normallunchpriset	<u>12 kr</u>
	2 kr
Värdet av fri lunch	6:90 kr
Den anställde har betalat	<u>4:00 kr</u>
	2:90 kr

Värdet av den subventionerade lunchen per dag utgör 4:90 kr (2:00 + 2:90). Om antalet kostdagar uppgår till 220 blir värdet av förmånen för helt år räknat 1 078 kr (220 x 4:90).

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie I ang. direkt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Dt = Direkt skatt — taxering

Avdrag för kostnad för resor med bil mellan bostad och arbetsplats¹

RSV Dt
1974:48

Tryckt den
28 oktober 1974

den 10 oktober 1974

Enligt punkt 4 första stycket av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (KL) får skattskyldig från intäkt av tjänst göra avdrag för ”skäligen kostnad” för resor till och från arbetsplatsen, där denna varit belägen på sådant avstånd från hans bostad, att han behövt anlita och även anlitat särskilt forskaffningsmedel. Enligt andra stycket nämnda anvisningspunkt fastställer RSV för varje kalenderår grunder för beräkning av de avdrag som får göras när den skattskyldige använder egen bil för resor till och från arbetsplatsen.

RSV har beslutat att — med avseende på 1975 års taxering — fastställa nedan angivna grunder för beräkning av avdrag vid användning av egen bil för resor till och från arbetsplatsen.

Såsom skäligen kostnad för resor till och från arbetsplatsen bör vid taxering i regel anses lägsta avgift för tillgängligt allmänt kommunikationsmedel, såsom järnväg, spårväg eller buss.

Om skattskyldig för sådana resor mellan bostad och arbetsplats, som avses i punkt 4 första stycket av anvisningarna till 33 § KL, använder bil i stället för allmänt kommunikationsmedel, bör skäligen avdrag för bilkostnader medges om följande båda förutsättningar föreligger, nämligen

att vägavståndet mellan bostaden och arbetsplatsen uppgår till minst en halv mil samt

att det av omständigheterna *klart framgår*, att användandet av bil i stället för allmänt kommunikationsmedel *regelmässigt* medför en tidsvinst av minst en och en halv timme sammanlagt för fram- och återresan.

Vid beräkning av tidsvinsten bör hänsyn tas jämväl till den tid, som åtgår för att uppsöka parkeringsplats och gå till och från parkeringsplatsen, till den trafikintensitet som råder vid den tid av dygnet, då resan företas, samt till den tidsförlust som uppkommer genom att den skattskyldige, i syfte att undvika körning under rusningstid, ankommer till arbetsorten (arbetsplatsen) tidigare eller lämnar den senare än vad som är motiverat med hänsyn till arbetstidens förläggning. För skattskyldig med flera fasta arbetsplatser eller med flera arbetspass per dygn bör såsom tidsvinst anses den sammanlagda tidsvinsten per dygn genom användandet av bil för resorna i fråga.

¹ Jfr RSV Dt 1973:27.

Skattskyldig, som *i sin tjänst* regelmässigt använder bil, bör medges avdrag för bilkostnader för resor mellan bostaden och den fasta arbetsplatsen oavsett avståndet och tidsvinsten.

Om allmänt kommunikationsmedel saknas bör skattskyldig, som använder bil för resor mellan bostad och arbetsplats, medges skäligt avdrag för bilkostnader oavsett tidsvinsten, under förutsättning att avståndet mellan bostaden och arbetsplatsen uppgår till minst 2 kilometer.

Som skäligt avdrag för bilkostnader bör i ovan avsedda fall anses 3:80 kr för körd mil t o m 1 000 mil per år och för körsträckor därutöver 2:50 kr för mil. Den omständigheten, att den skattskyldige eventuellt använder större bil vid sina ifrågavarande resor och att hans kostnader av sådan anledning är högre än de angivna beloppen, bör inte medföra att avdrag medges med högre belopp än nyss sagts.

Uppbär den skattskyldige ersättning av medåkande bör, där ej särskilda omständigheter till annat föranleder, avdraget för varje medåkande minskas med en fjärdedel av det belopp för mil, varmed avdrag annars skulle ha medgivits. Minskningen bör dock uppgå högst till ett belopp motsvarande den ersättning som sammanlagt uppburits.

Om skattskyldig på grund av hög ålder, sjukdom eller handikapp är nödsakad att använda bil för resor till och från arbetsplatsen, bör avdrag för bilkostnad medges även om avståndet är mindre än förut sagts och utan hänsyn till eventuell tidsvinst. Avdraget bör i dylika fall – i den mån detta är fördelaktigare för den skattskyldige – medges med den del av de faktiska bilkostnaderna under året, som efter förhållandet mellan, å ena sidan, den sammanlagda körsträckan under året för körningar till och från arbetsplatsen och, å andra sidan, den totala körsträckan belöper på förstnämnda körningar.

RSVs nu gjorda uttalanden har inte avseende på frågan om avdrag för resekostnader, varom sägs i punkt 3 av anvisningarna till 33 § KL. De gäller sålunda inte för handelsresande och jämförliga yrkeskategorier, ej heller i övrigt i fråga om avdrag för egentliga tjänsteresor företagna med bil.

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt Nr 8 1974 – Årg. 4

Frivilliga inträden

den 30 september 1974

**RSV Im
1974:26**

Tryckt den
12 november 1974

Genom beslut den 7 februari 1974 har Kungl Maj:t med stöd av 2 § tredje stycket och 10 § andra stycket förordningen (1968:430) om mervärdeskatt (MF) förordnat att Sam-Admi AB och Eurocard Nord AB fr o m den 1 februari 1974 och tills vidare skall vara skattskyldiga för omsättning av tjänst som innebär tillhandahållande av måltidskuponger och förmedling av likvid för måltider, som erhållits mot sådana kuponger. Tjänsten skall anses som skattepliktig förmedling av serveringstjänst och vederlaget utgörs av priset på måltidskupongerna. Den i 14 § första stycket 1 MF intagna reduceringsregeln skall tillämpas på vederlaget.

Genom beslut den 22 februari 1974 har Kungl Maj:t förordnat – med stöd av ovannämnde stadganden i MF – att Stiftelsen för Metallurgisk Forskning fr o m den 1 januari 1974 skall vara skattskyldig inte endast för tjänst som avses i 10 § första stycket eller 11 § MF utan även för tjänst som innefattar forsknings- och utvecklingsverksamhet på det metallurgiska området. Tjänsterna skall vara skattepliktiga, när de tillhandahålls svensk uppdragsgivare, som är skattskyldig för mervärdeskatt.

Genom beslut den 29 mars 1974 har Kungl Maj:t förordnat – med stöd av 2 § tredje stycket MF – att Limhamns Färjespedition AB fr o m den 1 mars 1974 och tills vidare skall vara skattskyldigt enligt MF inte endast för verksamhet som medför skattskyldighet enligt 2 § första eller andra stycket eller 58 § MF utan även för verksamhet som innebär att ombesörja införsel till landet av skattepliktig vara för uppdragsgivarens räkning; när skattskyldighet enligt 58 § MF åvilar bolaget som varuhavare. Vid tillämpningen av förordnandet skall sådan tjänst vara skattepliktig. Som utgående skatt enligt 5 § andra stycket MF skall vidare anses på uppdragsgivaren debiterat belopp som svarar mot skatt som bolaget i egenskap av varuhavare har att erlägga till tullmyndigheten i samband med införsel. Skatt som bolaget erlagt på detta sätt är avdragsgill i speditjonsverksamheten enligt 17 § MF.

1. **Skattensystemet**
2. **Skattensystemets utvärdering**
3. **Skattensystemets utvärdering**
4. **Skattensystemets utvärdering**
5. **Skattensystemets utvärdering**

6. **Skattensystemets utvärdering**
7. **Skattensystemets utvärdering**
8. **Skattensystemets utvärdering**
9. **Skattensystemets utvärdering**
10. **Skattensystemets utvärdering**

Meddelanden från Riksskatteverket

Utg. av Skattenytt, Leksand, tel. 0247-10430 • Ansv. utgivare: Kammarrättsrådet Hans Bylin

Serie II ang. indirekt skatt

Motsvarar Riksskatteverkets meddelanden serie Im = Indirekt skatt – mervärdeskatt

Avdragsrättens inträde vid införsel

den 2 oktober 1974

**RSV Im
1974:27**

Tryckt den
12 november 1974

I skrivelse till RSV har framställts dels en förfrågan om tidpunkt för avdragsrättens inträde vid skattskyldig hemtagares införsel och dels en förfrågan om motsvarande tidpunkt för en tullskyldig importör, som anlitar ombud. RSV har – sedan förstnämnda förfrågan remitterats till ett antal länsstyrelser – uttalat bl a följande som svar på den första frågan.

Enligt 17 § förordningen (1968:430) om mervärdeskatt (MF) föreligger för skattskyldig som tillämpar faktureringsmetoden avdragsrätt för period då betalning erlagts eller skuld dessförinnan uppkommit.

RSV anser, att skuld till tullverket och därmed avdragsrätt inträder när kontrolltullanstalt har verkställt tulltaxering. Dessförinnan finns endast ensidiga viljeförklaringar (hemtagningsanmälan och tulldeklaration) från hemtagaren. Dessa viljeförklaringar är utan betalningsförpliktelse och innebär således inte att skuldförhållande inträtt gentemot tullverket.

Enligt 94 § Kungl generaltullstyrelsens tullordning (TFS 1973:159 III:1) anses beslut om tulltaxering meddelat den dag importanmälan åsatts redovisningsnummer (R-nummer). Den datumangivelse som dessutom kan noteras på importanmälan kan därför inte betraktas som beslutsdag.

RSV anser, mot bakgrund av vad tidigare sagts, att det datum då R-numret åsatts är det datum då hemtagarens skuld kan anses uppkommen. Med hänsyn härtill blir importanmälan som försetts med kontrolltullanstalts beslut handling som grundar avdrag och datum då redovisningsnummer åsatts blir den tidigaste dag då avdragsrätt kan inträda.

I fråga om tidpunkt för avdragsrättens inträde vid införsel för tullskyldig importör, då ombud anlitas, har RSV i sitt svar förutsatt att importören tillämpar faktureringsmetoden i sin mervärdeskatte-redovisning och anför följande.

RSV anser, att speditör som är betalningsansvarigt ombud och som dessutom medgett inträde i mervärdeskatte-systemet

har avdragsrätt för sådan mervärdeskatt som tullverket påfört i tulltaxeringsbeslut. Importörens avdragsrätt vid införsel torde därför grunda sig på skuld till speditören. Avdragsrätten inträder då faktura mottagits från speditören efter fullgjort speditjonsuppdrag.